

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനാഥരി.

മനുഷ്യാലയചരിത്രം.

തമിഴ് ഭാഷ.

കൊച്ചി മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണസമിതിയിൽനിന്ന്;
വ്യാഖ്യാനത്തോടും പരിഭാഷനത്തോടും കൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

രൂപം 500.

പകർപ്പകാര്യം }
കമ്മീഷണറുടെ അംഗീകാരം }

വില്വ അമ്മ. മദ്ര.

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനാഥപി.

KANA VARMA RESEARCH INSTITUTE
TRICHUR, COCHIN STATE
18/11/58

മനുഷ്യാലയ പത്രിക.

തച്ചശാസ്ത്രം.

TRICHUR, COCHIN STATE.

No. 1057

കൊച്ചി മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു,

പ്രബുദ്ധാനന്തോടും പരിഭവേഷനങ്ങളോടും കൂടി

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

ML: 53.

കോപ്പി 500.

പകർപ്പവകാശം
കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും

വില ൩. ൦൦.

Handwritten red text: 49/12/58, Kana Varma Research Institute, Trichur, Cochin State.

വിഷയാനുക്രമണിക.

ഭാഗം	പദ്യം	വിഷയവിവരം
1	1	കേന്ദ്രോപദേശം
"	2	ഗ്രന്ഥകർത്താവിവരണം
"	3	ഇഷ്ടദൈവതോന്മുഖം
"	4	ഗ്രന്ഥാരംഭം
3	5	പുണ്യാശ്ചര്യമാണുപദേശം
"	6	ആചാര്യവരണം
4	7	വിജ്ഞാനപ്രദേശം
"	8	ഗുഹ്യകൃതിസങ്കല്പനം
5	9	കാലഗ്രന്ഥം
"	10, 11, 12	കാല(ശിഷ്ട)ലക്ഷണാദികൾ
7	13	ഉപരികാലകൃതികൾ
"	14	സമ്പൂർണ്ണമായി ഉത്തമ ഭൂമിയുടെ ലക്ഷണം
8	15	സമ്പൂർണ്ണഭൂമിയുടെ ലക്ഷണം
9	16	വർണ്ണഭൂമിസങ്കല്പന ലക്ഷണം
10	17	മിശ്രലക്ഷണത്തിൽ പരിചയ ആവശ്യം
"	18	അഗ്നിപരിചയം (കേന്ദ്രം)
11	19	ജലപരിചയം
12	20	സ്ഥലസമീകരണവും ശാസ്ത്രമാനവും
13-15	21-21	ഭിന്നനിർണ്ണയം
16	22-24	സൂത്രവാക്യവും ലക്ഷണകല്പനയും
17	25	സൂത്രവചനഭാഷാശങ്കരർ
18	26	സൂത്രവർണ്ണം
"	27	കാലഗ്രന്ഥാവലംബനം
19	28	വൃക്ഷസ്ഥിതിയുടെ ഗുണമലം
"	29	വൃക്ഷങ്ങളുടെ അനിയന്ത്രിതസ്ഥിതി
20	30	നൂൽക്കുളിർപ്പാലികൾ
21	31	പൂർണ്ണ അടുത്തും, അകത്തും നിർവ്വഹിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ പ്രമേയനം
"	32	വൃക്ഷങ്ങളിൽ സൂത്ര വർണ്ണങ്ങൾ
22	33	ഭൂസ്ഥിതികൊണ്ടു വീക്ഷിക്കുന്ന
23	34	പരിതഃപ്രദേശചിന്താ
24	35-36	ഭൂമിയുടെ ഉച്ചനീചതാപകൊണ്ടുള്ള ഫലകാലങ്ങൾ
25	37	വർണ്ണഭൂമി അനുസരിച്ച ഭൂമിയുടെ ലക്ഷണഭാഗം
26	38	മാനസംഗതനിർണ്ണയം
27	39, 40, 41	ഭേദവസ്തുഭേദകൊണ്ടു മാനസംഗതഭേദവിധി
28	42	കാലാവസ്ഥയിൽ യോഗിഭേദം ഏകദേശമെന്ന വിധി

ഭാഗം	പാട്ടം	വിഷയവിവരം
29	44	അളവെടുക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ
	45	വീഥിവിസ്താരനിയമം
30	46	വീഥിവിസ്താരവും, ഗ്രാഹ്യതാജ്യാവീഥി
	47	നിയമവും
32	48	ചരകപ്ലനം
38	49,50,51	ചരകവേരാനിയിനിയമം
85	52	വാസ്തുപുരുഷഗോളം
"	53	വാസ്തുപുരുഷസ്ഥിതി
36	54-57	വാസ്തുപുരുഷന്റെ അംഗസ്ഥിതികളായ ദേവകോശം സ്ഥാനങ്ങളും അവ യെ പൂർവ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, മാറ്റം നാശീയാവുമെങ്കിലും
37	58	മുഖവേരയംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളും തൽ
38	59	പരിഹാരവിധിയും
39	60	യോന്യാഭിനിണ്ണയം
40	61-64	യോന്യാഭിക്ഷേപ ഗ്രാഹ്യതാജ്യാഭാഗം
48	65-75	യോന്യാഭിക്ഷേപ വികല്പവിധി
51	76-77	ഭിത്തിവിസ്താരഭിക്ഷേപനുകൂലം
52	78	ഇഷ്ടഭിത്തികല്പനവിധി
54	79	അതിന്റെ പ്രകാരമേ
55	80	പാദോധികാഭിവിധി
56	81	പാദോധികാഭിക്ഷേപ ഏകദേശനിയമം
57	82	ഗുണാത്മസവിധി (വിദ്യ)
58	83	ഭിത്തിവിസ്താരകല്പനവികല്പങ്ങൾ
59	84	പാദമേരവ(പാദം)കല്പനവിധി.
60	85-88	ഉപപീഠവിധി
61	87	അധിഷ്ഠാനത്രാവിധി
62	88	മണ്ഡപാധിഷ്ഠനവിധി
63	89-90	ഗർഭമണ്ഡപാധിഷ്ഠനവിധി
"	91	ഗോരൂപെ അവതരവിധി
64	92	കുറച്ചെക്കത്തിന്റെ നിയമം
65	93-96	തൂണുകളുടെ ആകാരവിധി
67	97	പാദപീഠ(മുഖ)വിധി
68	98-99	വേദപീഠവിധി
69	100,101	ഉത്തരവിധി
70	102	ആര്യവേഷാത്തരവിധി
71	103	ഉത്തരവാജനവിധി
"	104	ഉത്തരവാജനവും ചിറത്തരവും ഉണ്ടാ ക്കുവാനുള്ള വിധി
72	105	പ്രസ്തരവിധി
73	106	അഗ്രശാസി(മോത്തയ)വിധി
74	107	പുപാലംബ(കുഴക്കോലി)വിധി
75	108,109	കൂടവിധി

അംഗം	പദ്യം	വിഷയവിവരം
76	110	മുളിവിഷ്ണുഭാവിയി
77	111-112	മുചാദി(കുഴപ്പം)വായി
77	113-116	മുചാദി(കുഴപ്പം)വായി
88-83	117-118	മുചാവിസ്തര (കുഴപ്പം)വായി
84	120	കൊടിനൂൽ വെട്ടാനുള്ള വിധി
	121	തൂക്കം വിതാനവും വെട്ടാനുള്ള വിധി
85	122	വെട്ടാനുള്ള കല്ലിട്ടാനുള്ള വിധി
86	123	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി
87	124	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി (ധ)
87	125	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി
88	126	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി
	127	അവസാനപ്പകയുടെ വിധി
89	128-129	പോര(കുളി)വിതി
90	130-131	പോര(കുളി)വിതി
91	132-138	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി
93	134	പോര(കുളി)വിതി
94-95	137-140	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
96	141	കിത്തിപ്രമാണവിധി
	142-143	വെട്ടാനുള്ള വിതാനം കല്ലിക്കേണ വി
98	145	മുളിത്തറ പണിയുവാൻ വിധി
99	146	മുളിത്തറ പണിയുവാൻ വിധി
100	147	മുളിത്തറ പണിയുവാൻ വിധി
101	148	മുളിത്തറ പണിയുവാൻ വിധി
102	149	മുളിത്തറ പണിയുവാൻ വിധി
103	150	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
104	151-159	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
117	160	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
118	161	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
119	162	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
120	163	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
121	164	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
122	165	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
123	166-167	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
124	168-169	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
125	170	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
126-127	171	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
128	172	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
129	173	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി
130	174	അക്കക്കട്ടയുടെ വിധി

പ്രസ്താവന.

മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യാലയ നിർമ്മാണത്തിൽ ശില്പശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രധാനമായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമാണു 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക'. ഈ ഗ്രന്ഥം തന്നെ വേറെ ഒരു രൂപത്തിൽ അല്ലാത്ത ഭേദഗതികളോടുകൂടി എഴുതുന്നവരുടെയും അധ്യായങ്ങളാക്കി തിരിച്ച്, പേരുമാറ്റം കൂടാതെ പെരുമാറ്റത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതു ബ്രിട്ടീഷു മലബാറിൽനിന്നു 'പാലോളി ചോയി' വൈദ്യരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട 'ലളിത' എന്നൊരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി മറുപാട്ടാണിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ ലളിതയുടെ രംഗപ്രവേശകാലത്തുതന്നെ അതിന്റെ സ്വാഭാവികതയും കർവ്യങ്ങളെയും വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു 'ലളിതാവിരൂപണം' എന്നൊരു ഖണ്ഡനപുസ്തകത്തെ 'കോശാരിച്ചെറുക്കൻ' എന്നു പേരുവച്ചു ഞാൻ തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ആവകസ്സാരങ്ങളെല്ലാം ശമിച്ചു പിന്നെയും കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക'ക്കു സവിസ്തരമായ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ എഴുതുകയും, അതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് അധ്യായം മറുപാട്ടിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ശേഷമുള്ള ഭാഗം വേറെ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളാൽ അന്നു പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ വ്യാഖ്യാനം എഴുതുമ്പോഴായി ഞാൻ പല പുസ്തകഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അന്വേഷിച്ചു സമ്പാദിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കൈവശം കിട്ടിയതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതിലെ മൂലവും ഭാഷാവ്യാഖ്യാനവും പഴയതുതന്നെയാണു്; അവയിൽ എന്തെങ്കിലും പാഴായതെങ്കിലും അവകാശം ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ വ്യാഖ്യാനത്തിലെ ചില ഭാഷാഭിപ്രായവിചാരങ്ങൾ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റുകളാൽ പ്രയാസമുള്ളതും തുച്ഛമായതുമായി തോന്നിയതിനാൽ അവയിലെ ഭേദം

വരാത്തവണ്ണം പദവിവ്യാസത്തിൽ ഏതാനും ചില മാറാങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നില്ല. ഇതു കൂടാതെ അധികപ്പെടിയായി ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, ശങ്കുസ്ഥാപനം, ദിങ്നിണ്ണയം, പദവിവ്യാസം, വീഥീസ്ഥിതി മുതലായി ഗുഹനിർമാണം ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയെസ്സംബന്ധിച്ചും, ഭിന്നശാല, ചതുരശാല മുതലായ ഗുഹങ്ങളുടെ വിവ്യാസഭേദങ്ങളെ ഉദാഹരിച്ചും ഏതാനും ചില പരിലേഖങ്ങളും ഒരു കോൽ മുതൽ അറുപതു കോൽ വരെയുള്ള ഓരോ പരിഷയിലും ധ്വജാദിയോഹികളിൽ വരുന്ന ചുറ്റുകണക്കുകളെല്ലാം ഉത്തമമദ്യമായമങ്ങളായി തിരിച്ച് ആയാസം കൂടാതെ അറിയത്തക്കവണ്ണം 'കോൽ തച്ഛ' എന്ന ഒരു പട്ടികയും മാത്രമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ പലം, ശില്പകർമ്മോപജീവികളായ ആശാരിമാരും അവരവർ ഹിതമായ കണക്കുകളെ ഇഷ്ടംപോലെ തെരഞ്ഞെടുത്തു ഗുഹം തീർപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗുഹനാഥന്മാരും വരാറുന്ന ആയാസം കുറയ്ക്കുകയാണ്.

അനേകകാലത്തെ ലോകാവലോകനംകൊണ്ടും നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടും അദ്വൈതങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൂർ്വ്വാചാതുന്മാർ വിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രാനിയമങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ശ്രേയസ്കരമായിത്തീരുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും, ശാസ്ത്രാനിയമങ്ങളെയും ജാത്യാദിമർച്ചാദികളെയും അനുസരിച്ചു വാടക്കുന്നത് അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അസുഖത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നതാകകൊണ്ട് അതൊക്കെ മറയ്ക്കുകയും യേശു കാലമായി എന്നു വാദിക്കുന്ന ഉൽപതിസ്തോക്കർക്കും യഥേഷ്ടം രചിക്കത്തക്കവണ്ണം ഗുഹങ്ങളുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ ഗുഹത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുതന്നെയാണ് ഈ ഗുഹത്തിന് ഇതരശില്പശാസ്ത്രഗുഹങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ച് പ്രത്യേകം ആദരണീയമായ ഒരു ഗുണമുള്ളത്. ജനബാഹുല്യം, ധനവിഭാഗം മുതലായതുകൊണ്ട് ഒരു തറവാടു പല താവഴികളായും, ഓരോ താവഴികളും അനേകം

വിടകളായും തിരിയുന്നതിനാൽ നാട്ടുപുറങ്ങളിലും, വൈദേശികസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരഭരം വിമിത്തം നാഗരങ്ങളിലും സ്ഥലദൈർഘ്യം സംഭവിക്കുകയും, പ്രാചീനസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള നാലുകെട്ടുപുരകളോട് ജാങ്ങൾക്കു വൈമുഖ്യം തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഭൂമിയുടെ ലക്ഷണവും വിസ്താരവും, പുരകളുടെ ആകൃതിയും കണക്കും നോക്കുന്ന രീതിയിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങളും പുതുക്കലും വരുത്തേണ്ടതിനും ഈ ഗ്രന്ഥം അത്യന്തം ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇതിലെ രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു 'തിരുമംഗലത്തു' 'വീലകണ്ഠൻ' എന്നൊരാൾ ആണെന്നു കാണുന്നു. ഒന്നും മൂന്നും ശ്ലോകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടദേവതയായി പറയുന്നതു ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ എടക്കുളം തീവണ്ടിആപ്പീസ്സിൽനിന്നു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു പണ്ടത്തെ വെട്ടത്തുനാട്ടിൽ പെട്ട ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ദേവന്മാരെക്കുറിച്ചാണ്. ആ ദിക്കിൽ അറോപപ്പിച്ചതിൽ, അവിടെ 'തൃപ്പറങ്ങോട്' (പരകോഡം) എന്ന ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപത്തിൽ 'തിരുമംഗലം' എന്നൊരു മൂത്തതിന്റെ ഇല്ലം ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. ആ ഗൃഹത്തിൽ പണ്ടു പലപണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും കേൾവിയുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ വലിയ അസാധാര്യമുണ്ടാവാനവകാശമില്ല. ആയുർവർത്തത്തിൽ ഗംഗാതീരംപോലെ കേരളത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തു ഭാരതപ്പുഴയുടെ പാറവാങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധന്മാർകളായിരുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ആ സ്ഥലമാമാത്രം ഇന്നും കേവലം നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നു തെളിയിക്കത്തക്കവണ്ണം ചില പണ്ഡിതന്മാരും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലം സൂക്ഷ്മമായി പറയത്തക്ക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ അഞ്ചാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ "തന്ത്രസമുച്ചയാനുസരതാ മാദ്യേണ സംശ്ലിപ്യതേ" എന്നു പറ

ത്തിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും, തന്ത്രസമുച്ചയത്തിലെ പല ശ്ലോകങ്ങളും ഇതിൽ ഏടുത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും തന്ത്രസമുച്ചയഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചാരം വന്നതിൽവിന്നെയാണ് ഇതുണ്ടാക്കിയതെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. തന്ത്രസമുച്ചയമാകട്ടെ കല്പവും ശ്ലോകം-ൽ (ക്രി.വ. ൧൪൨൯) 'ജയന്തമംഗലം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (വടക്കൻചേന്നാസ്സമനക്കൽ) ജനിച്ച 'നാരായണൻ' (നാരായണൻ-നമ്പൂതിരിപ്പാട്) എന്നൊരാളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെയുള്ള താഴെ കാണുന്ന പട്ട്യത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

“കല്പഞ്ചൈപ്പതിയഞ്ചു ‘നാരായണോ-

ഷപംഭോധി’ സംബ്രേഷു യഃ

സംഭൂതോ ഭൂമുവീതഥവ്യമുനിയുങ്-

മൂലേ സവേദോന്വയേ.

പ്രാഹുർവൃന്തു ‘ജയന്ത മംഗല’പദേ-

ലം ധാമ ‘നാരായണഃ’

സോഽയം തന്ത്രമിദം വൃധാൽ ബഹുവിധാ-

ദിദ്യതു തന്ത്രാണിവൽ.”

(വടലം ൧൨. പട്ട്യം ൨൧൫)

അക്കാലത്ത് അച്ചടി മുതലായ സൗകര്യങ്ങളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയത് ഒരു നൂറാണ്ടുകാലമെങ്കിലും വേണ്ടിവരുന്നതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം, ക്രിസ്തു പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലോ പതിനാഴ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലോ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

ഇതിലെ രണ്ടാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ കാണുന്ന ‘രത്നമുച്ചൈതാനീൽ’ എന്ന വാക്യത്തിന്, വ്യാഖ്യാതാവ്, ‘ശില്പിരത്നം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കി’ എന്നു വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകാണുന്നു. എന്നാൽ ‘ശില്പിരത്നം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാകട്ടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേർ യാതൊന്നും പറയുകാണുന്നതുമില്ല. തിരുവാന്തപുരം സംസ്കൃതഗ്രന്ഥാവ

ലിയിൽ ചേർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 'ശിപ്തരത്നം' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പുറംഭാഗത്തിൽ 'ശ്രീകുമാരപ്രബീരൻ' എന്നു അച്ചടിച്ചു കാണുന്നതിനു പ്രമാണമെന്നെന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

“നാനാവിശാലഗണിതാഗമശിപ്തശാസ്ത്രം -
 ദ്വിതീയത്തിമുഖ്യഭവമതുതവിക്രമാന്യം
 'സേതുൽപകാനന്ദനിവാസകൃതാധിവാസം
 വന്ദേ ഷഡ്യാനനവതീം പരദേവതാം മേ”

(ശിപ്തരത്നം അദ്ധ്യായം ൧. പദ്യം ൪)

“സംപൂജ്യതേ സദസി ഭാഗ്യാവസൃഷ്ടഭാ-
 ഗേന്ദ്രീൻ ബുധൈഃ സകലശിപ്തകലാസു യോഭസേ
 തം മേ നമാമി പിതരം ഭൂതവംശജാതം
 ശശപത്സപത്രാഹിതപുരണജാഗരൂകം”

(ശി-൨-അ-൧-പ-൬)

“ബ്രാഹ്മം ക്ഷാരം ച തേജോപുരമഹമികയാ
 വൽതേ യത്ര വീരേ
 തസ്യ 'ശ്രീദേവനാരായണധരണിപതേ'-
 രാജന്തയാജ്ഞാകരോഽഹം
 മന്ദോപ്യത്യന്തമോഹാദിവിപുലതരേ -
 ഭൃംഗോഽഥ പൂർവാഗമേളഃ
 സംക്ഷിപ്തം 'ശിപ്തരത്നം' പ്രലിഖിതമധുനാ
 പ്രകൃമേ തൽക്രമേണ”

(ശി-൨-അ-൧-പ-൭)

മേലെഴുതിയവയിൽ ആദ്യശ്ലോകത്തിൽ 'സേതുൽപകാനന്ദം' എന്നുള്ളതു സംസ്കൃതീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രനാമമാണ്. അതിന്റെ സാക്ഷാൽ പേരെന്താണ്? ആ ക്ഷേത്രം ഏവിടെയാണ്? രണ്ടാംശ്ലോകത്തിൽ 'സകലശിപ്തകലാ നിപുണനും, ഭൂതവംശജാതനും, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പിതാവും ആണെന്നു പറയുന്ന ആ മഹാൻ ആരാണ്? മൂന്നാംശ്ലോ

കത്തിൽ പറയുന്ന ‘ദേവനാരായണധരണിപതി’ മഹാകവിയും വൈയാകരണശിരോമണിയുമായ മേൽപ്പത്തൂർ ശ്രീനാരായണഭട്ടതിരിയെക്കൊണ്ടു ‘പ്രക്രിയാസ്വപ്നം’ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ച ആ വിദഗ്ദ്ധപ്രിയനായ അമ്പലപ്പുഴരാജാവുതന്നെയാണോ? ഇതെല്ലാമാണ് അന്വേഷിച്ചാറുള്ള വിഷയങ്ങൾ.

‘മാതംഗലീലാ’ എന്ന ഗജശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ മംഗളശ്ലോകവും ഈ മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയിലെ മംഗളശ്ലോകവും തമ്മിൽ അധികം സംവാദമുണ്ട്.

“നൃസിംഹയാദവൗ ദൈത്യം -
സമൃദ്ധോഗ്രാടവീദവൗ
രാജമന്നൗ ഭജേ രാജ -
രാജമംഗലധാമനി.”

(മാതംഗലീലാ)

അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കത്താവ്യം കരാൾതന്നെയായിരിക്കുമോ എന്നു ശങ്കിപ്പാനവകാശമുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉത്തമ പേരും കുലവും കാലവും നിണ്ണയിക്കുന്നതിന് എന്റെ അന്വേഷണത്തിലും ഉപാധാപോഹങ്ങളിലും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏതാനും ചില വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നു മാത്രമേ പറയാൻ തരമുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ പരിവരസാക്ഷി ഇതിലും സമ്പന്നവും സുസൂക്ഷ്മവുമായ അറിവുകൾ കിട്ടുമ്പോൾ ഇവയെ തൃജിക്കുകയും അവയെ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.

മാഷാപരിച്ഛേദണകമ്മാറി

ആപ്പീസ്.
തൃശ്ശിവപേരൂർ.
൧൯൩൩.

പണ്ഡിതർ

കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ.

പരിലേഖങ്ങളുടെ

വിവരം .

- ൧. ദിവ്യദത്തയന്ത്രം (സമാഹാരം)
 - ൨. ശങ്കരമാഹാത്മ്യം (ഭിഷ്ണുസ്തോത്രം)
 - ൩. വേദസംഹാരം (സ്തോത്രങ്ങളുടെ)
 - ൪. വീഥിവിവരണം.
 - ൫. (എ) ദേവതാസ്തോത്രം (നവ പദങ്ങളിൽ)
(ബി) ദേവതാസ്തോത്രം (പ്രഥമ പദങ്ങളിൽ)
 - ൬. (എ) മണ്ഡലം (നവ പദങ്ങളിൽ)
(ബി) മണ്ഡലം (പ്രഥമ പദങ്ങളിൽ)
 - ൭. ഭിന്നശാലം.
 - ൮. ചതുരശാലം.
 - ൯. ഭിന്നചതുരശ്രശാലം.
 - ൧൦. തുല്യശ്രീഭിന്നശാലം.
 - ൧൧. ഐശ്വര്യശാലം
-

മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികാ.

ഫരി: ശ്രീഗണപതയേ നമഃ.

അവിഷ്കരന്ത്യ.

നൃസിംഹതാദിവാളിജ്ഞം തേജോഭിതയമപേയം

രാജതേ പരമം 'രാജരാജകംഗലം'ധാമനി.

൧

അവതാരികാ—മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ചർച്ചാൻ തുടങ്ങുന്ന ആചാര്യൻ അതിന്റെ അവിഷ്കരണ സമാപ്തികായിക്കൊണ്ടു് ഇഷ്ടദേവതാസ്മരണത്തെ ചെയ്യുന്നു.

പുരപുരാനം—'രാജരാജകംഗലം' എന്ന സ്വദേശക്കേന്ദ്രത്തിങ്കൽ നരസിംഹാകൃതിയായും, ശ്രീകൃഷ്ണാകൃതിയായും രണ്ടു് തേജസ്സുകൾ പരമാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നായിത്തന്നെ ശോഭിക്കുന്നു.

അവതാരികാ—അനന്തരം ഗ്രന്ഥകർതാവു തന്റെ ഗുഹനാമാദികളെ പറയുന്നു.

തത്രശ്രീമദേതച്ചരണസരസിമൈ-

കാശ്രയോ നീലകണ്ഠോ-

നിത്യം ശ്രീമംഗലാവസ്ഥമലഗുരുജനം-

ദാത്തശാസ്ത്രാവബോധഃ

ബ്രഹ്മാനന്ദാഭിധാനപ്രഥിതസ്തതികൃപാ-

പ്രാപ്തതപാവബോധഃ

സ്വാധീതസ്ഥൈർയ്യകാംക്ഷീ ചരമിതനിരതോ-

'മത'മുഖൈരതാനീൽ.

൨

പുരം—അദ്ദേശത്തിങ്കൽ 'തിരുകംഗലം' എന്ന ഗുഹത്തിൽ 'നീലകണ്ഠൻ' എന്നു പ്രസിദ്ധനും, ആ ദേവന്മാരുടെ പാദം തന്നെ ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവനും, നല്ല ഗുരുവിങ്കൽ നിന്നു ശാസ്ത്രാഭ്യാസം ചെയ്തവനും, 'ബ്രഹ്മാനന്ദൻ' എന്ന

യതിയോട് തത്പരനാകുന്നത് ഗ്രഹിച്ചവനായ കവി,
താൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഉറപ്പിപ്പാൻ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി
വരേവകാരതല്ലെന്നായിട്ട് 'ശിഷ്യന്തോ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ
ഉണ്ടാക്കി.

അവ—പിന്നെയും കവി ചില ഭാവനാരെ സ്മരിക്കുന്നു.

ശ്രീമദ് 'കണ്ഡപുരോ'വിരാജതി'പരം.

ശ്രോഡേ'ച തേജഃപരം

നിത്യം 'രാജകരാജമംഗല'പുരേ

ചാരാൽഗണേശാലയേ

'നാവാ'നാമി ച ധാമിരാജതിതരാം

'മല്ലിവിഹാരാ'ലയേ

സംഭ്രാന്തെതദുപകാശവിഷയേ

ചിത്തേ മമോജ്ജ്വലതോം.

ന

വ്യാ—'ദൃഷ്ടി'യുക്തം, 'തുല്യങ്ങളോട്', 'രാജരാജമംഗല'
പുരത്തു, അടുത്ത 'ഗണേശപുരത്തു', 'തിരുനാവായ്' 'മല്ലി
പ്പിള്ളി', ഇങ്ങനെയുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഭാവനാരെല്ലാവരും
കുന്നുയിട്ട്, പ്രകാശവിഷയമായ എന്റെ മനസ്സിൽ വർദ്ധി
ക്കേണമേ!

അവ—അനന്തരം വിശ്വശിഷ്യിയായ ബ്രഹ്മാവിനെ ന
മസ്കരിച്ചിട്ട് ശാസ്ത്രത്തെ ആരാദിക്കുന്നു.

നിസർഗ്ഗസംസിലസമസ്തശിഷ്യ-

പ്രാവീണ്യമാദ്യം ദൃഢിണ്ഡപ്രണമ്യ

മയാ 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികൈ'ഷാ

വിലിഖ്യതേ മന്ദധിയാം ഹിതായ.

ര

വ്യാ—വിശ്വത്തെ ചമക്കുക എന്ന ക്രിയയിങ്കൽ സ്വ
തസ്സിലമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയവനും ആദ്യനായ
ബ്രഹ്മാവിനെ നമസ്കരിച്ചിട്ട്, എന്നാൽ അല്പബുദ്ധികളുടെ
ഹിതത്തിനായിക്കൊണ്ടു 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക'യെന്ന ഈ
ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെടുന്നു.

അവ—പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ, താൻ അവ ലംബിച്ചിട്ടുള്ള പൂർവ്വശാസ്ത്രങ്ങളെ പറയുന്നു.

മരകണ്ഠേയനിബന്ധനം, മയമതം,

രത്നാവലീം, ഭാസ്കര-

പ്രോക്തം, കാശ്യപ, വിശ്വകർമ്മ, ഗുരുഭേ-

വേദകതം, ച പഞ്ചാശികാം

സവ്യംഖ്യം ഫലിസംഹിതാം, വിവരണ-

ദ്യം, വാസ്തവിദ്യാദികം

ദൃഷ്ട്വാ തന്ത്രസമുച്ചയാനുസരതം

മാർഗ്ഗേണ സംക്ഷിപ്യതേ.

ര

വ്യാ—മരകണ്ഠേയനിബന്ധനം, മയമതം, രത്നാവലി, ഭാസ്കരീയം, കാശ്യപീയം, വിശ്വകർമ്മീയം, ഗുരുഭേദപദ്ധതി, പഞ്ചാശികം, വിഷ്ണുസംഹിതാ, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, സമുച്ചയത്തിന്റെ വിവരണം, വിമർശിനി എന്നീ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, വാസ്തവിദ്യാ, പ്രയോഗമഞ്ജരീ, മനുമതം, പരാശരമതം, കമാരദാസം മുതലായ പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളെ നോക്കിട്ട് തന്ത്രസമുച്ചയത്തെ അനുസരിച്ച സംക്ഷേപമായിപ്പറയപ്പെടുന്നു.

അവ—അവിടെ മുന്പേ വാസ്തവചിത്രമാദികളുടെ ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

മഞ്ജുവിപ്രാദിവണ്ണേഷിഥ വേനവിധം-

നോൽസുകായസ്സപൂർവ്വം

വിപ്രം തദ്ദേശസംബന്ധിനമഖിലഗുണൈ-

രന്വിതം സംവൃണീത

സോയം തദ്വണ്ണയോഗ്യം ക്ഷിതിമഥവരിക-

ല്പഗ്രാത്ര പൂജാദി കൃതാം

വാസ്തോജ്ഞാസ്തോക്തരീന്ദ്രം ഗുഹമതിനിപുണൈഃ

കാരകിഃ കരായേത.

ന

വ്യാ—ബ്രഹ്മണാദി നാലു വണ്ണങ്ങളിൽവെച്ച് ഏകനാളത്തെ ഗുഹനിർമ്മാണത്തിൽ സുഗുരുമുനാകന്മാരോടുകൂടി

വൻ മുഖിൽ അദ്ദേശസഞ്ചിതായി സകലഗുണയുക്തനായിരിക്കുന്ന തന്ത്രിയെ വരിക്കണം. അത്തന്ത്രി അതാതു ജാതിക്ക് ഉചിതയായിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെ നോക്കി നിശ്ചയിച്ചിട്ട് അവിടെശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള വാസ്തുപുരു മതലായതിനെച്ചെയ്ത സമർത്ഥനായ ആശാരിമാരെക്കൊണ്ടു പുറ ചമപ്പിക്കണം.

അവ—ലക്ഷണമില്ലാത്ത പരമ്പിൽ പുരയുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു.

ലക്ഷണമീനേ വാസ്തുനി

വസതാമശുഭാനി സംഭവന്ത്യവ

തസ്മാൽ പരീക്ഷ്യ ശുഭേദേ

വാസ്തുനിഗേഹാനി കാരയേദപിപോൻ.

ഒ

വ്യാ—തച്ചശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളില്ലാത്ത പരമ്പിൽ പുറ പണിയിച്ചു താമസിക്കുന്നവർക്ക് അശുഭങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിഭവാന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരീക്ഷിച്ചിട്ടു ശുഭലക്ഷണങ്ങളുള്ള പരമ്പിൽ മാത്രമേ പുറ ചമക്കൂവൂ.

അവ—പുറ ഏങ്ങനെ ചമക്കേണമെന്നു പറയുന്നു.

ജന്മാദ്യപിധാനാന്തം

മനസാ നിശ്ചിത്യ മന്ദിരം സമൃക്

കാരുവരൈരതിശുഭേ

കാരയതാം ദുഷ്ടമനോഹരം സുദൃഢം.

വു

വ്യാ—പുറയുടെ പാദകം തുടങ്ങി അവസാനപ്പലകവരെ ശുഭമായ കണക്കിൻപ്രകാരം മനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു രചിച്ച ശുഭലക്ഷണങ്ങളും ഭംഗിയും ഉറപ്പും ഉള്ളതായ ഗുഹത്തെ വിശ്വസ്തനായ ആശാരിമാരെക്കൊണ്ടു പണിചെയ്യിക്കണം.

അവ—ഇനിയൊരുശ്ലോകംകൊണ്ടു് ആശാരിമാരെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടും പ്രകാരത്തെപ്പറയുന്നു.

കാരുണ്യം പ്രകാശപതിശ്ചന്ദ്ര-

ഗ്രാഹിതതസ്തുകവർഷീ ച

ഗ്രാഹ്യഃ ക്രമേണൈവ ചതുർവിധഃ

ശിഷ്യപ്രവീണേഷു യഥോചിതാസ്മു.

ൻ

പ്രാ—കാരുണ്യം (ആശാരിമാർ) സ്ഥപതി, സൂത്രഗ്രാഹി, തക്ഷകൻ, വർഷീ ഇങ്ങനെ നാലുപ്രകാരമാകുന്നു. ശിഷ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ഉചിതന്മാരായിരിക്കുന്ന ഇവരിൽവെച്ചു മുമ്പിൽ സ്ഥപതിയേയും, പിന്നെ സൂത്രഗ്രാഹിയേയും, പിന്നെ തക്ഷകനേയും, പിന്നെ വർഷിയേയും ക്രമേണ അതാതാ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉചിതന്മാരായിരിക്കുന്നവരെ ഗ്രാഹിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാരുണ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

സർവ്വശാസ്ത്രനിപുണാ ജിതേന്ദ്രിയഃ

സർവ്വദ്രവ്യവഹിതോഽപ്രമാദവാൻ

കർമ്മോഽവികലോ വിമത്സരോ

ധാർമികഃസ്ഥപതിശ്ച സത്യവാൻ

൧൦

പ്രാ—സ്ഥപതി, എല്ലാശാസ്ത്രങ്ങളിലും നിപുണനും, ജിതേന്ദ്രിയനും, എല്ലാദ്രവ്യവും ധർമ്മനിർമാണത്തിൽ തടയുന്ന ജാഗ്രതയുള്ളവനും, പ്രമാദമില്ലാതെ എല്ലാകർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും, അംഗവൈകല്യവും, മത്സരവും ഇല്ലാത്തവനും, ധാർമികനും, സത്യം പറയുന്നവനും ആയിരിക്കണം.

ജാനീയാൽ സ്ഥാപനാർത്ഥം സ്ഥപതിമഥ ഗുണൈഃ

പ്രായശ്ചൈവ തുല്യഃ

സൂത്രഗ്രാഹീ സതോ വാ സ്ഥപതിമതിഗതി

പ്രേക്ഷകശ്ചൈവ

സ്ഥലാനാം തക്ഷണാത്തക്ഷകളതി കഥിത-

സ്സന്തതം ഹൃഷ്ടചിത്തഃ

ശക്തസ്സുപ്രോചരിഷ്യാനുഹരവി വിധിവ-

ദൃഢിതദേഹ്വീ സ്മാൽ

൧൧

വ്യാ—അഭൂതം കഠിനം താക്ഷക, കല്പിതം, കല്പിത, ഉത്തരം ഭൂതലായതു വസ്തു കളുടെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കു് അധികാരിയായിരിക്കുന്നവൻ സ്ഥപതിയാകുന്നു. പിന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ളതൊക്കെ സ്ഥപതിയോടു ഏകദേശം സദൃശമായിരിക്കുന്ന പുത്രനോ സ്ഥപതിയുടെ മനസ്സിന്റെ ഗതിയെ നോക്കുന്ന ശിഷ്യനോ ആയിരിക്കണം സൂത്രഗ്രാഹി. (സൂത്രഗ്രാഹി=സ്ഥപതി നല്ല പിടിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മറ്റൊരു പിടിക്കുന്നവൻ). സ്ഥലങ്ങളായിരിക്കുന്ന കല്പ, മരം ഇവയെ വെട്ടി അറുത്തു ചെത്തി ചേലാക്കുന്നവനെ തക്ഷകൻ എന്നു പറയുന്നു. ചെത്തിത്തീർത്തവയെ മേലേ മേലേ വെച്ചു ചേർത്തു ഗുഹത്തെ വളർപ്പിക്കുന്നവൻ വർധകിയാകുന്നു. അവൻ ഏല്പോഴും സന്തുഷ്ടചിത്തനും ശക്തനുമായിരിക്കണം.

അവ—ഗുഹനിർമ്മാണത്തിൽ ആശാരിമാരുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറയുന്നു.

വിനാ സ്ഥപത്യാദിചതുഷ്ടയേന

ഗുഹാദികന്തു ന ച ശക്യതേസ്മാൽ

പ്രസാദിതൈരസ്മൈവിപ്രവർച്ചഃ

സുസുക്ഷ്മധീഃ കരയതാം ഗുഹാണി.

൧൨

വ്യാ—സ്ഥപത്യാദിചതുഷ്ടയം കൂടാതെ ഗുഹാദികളെ അറക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് അവരെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് അവരെക്കൊണ്ടു് അതിസുക്ഷ്മബുദ്ധിയായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ ഗുഹാദികളെ ഉണ്ടാക്കിക്കണം.

അവ—ഇനി ഗുഹനിർമ്മാണത്തിനാമരംഭിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തികളെ യഥാക്രമം പറയുന്നു.

തത്ര ക്രമേണ ബഹുധാ ധരണീപരീക്ഷാ-

ഭിഷ്നിണ്ണന്താദിശുഭവീഥിപരിഗ്രഹാശ്ച

ധാതും പ്രമാണവിധിമരണകുട്ടിമാദി-

ന്യംഗാനി ബാഹ്യവിധയശ്ച തഥാ വിധേയാഃ

വ്യാ—അവിടെ ക്രമത്താലേ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ഭൂപരീക്ഷ, ഭിഷിന്റെ തിരിച്ചുതീർത്ത ശരിയാക്കുക മുതലായവ, ശുഭവീഥിപരിഗ്രഹം, പൂരകളുടെ കണക്കുണ്ടാക്കുക, അക്കണം, അധിഷ്ഠാനം കാലകരം, തുടങ്ങിയുള്ള അംഗങ്ങളെ കല്പിക്കുക, ഗ്രഹത്തിനു പുറമേയുള്ള ഉപഗ്രഹങ്ങൾ, കിണറു, കുളം, ഗോശാല, പടിപ്പുര മുതലായവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും കണക്കുകളും നിശ്ചയിക്കുക ഇത്യാദികളെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനിയൊരുശ്ലോകംകൊണ്ടു പറമ്പിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

ഗോമന്തൈഃ ഫലപുഷ്പദൃശ്യതമഭി-

ശ്വരവ്യം സമാ പ്രാകുപ്തവാ

സ്തിഷ്ഠാ ധീരമവാ പ്രദക്ഷിണജലോ-

പേതാശുബ്ദിജോദിഗമാ

സംപ്രോക്താ ബഹുപരംസുരക്ഷയജലാ

തുല്യാ ച ശീതോണ്ണയോഃ

ശ്രേഷ്ഠ ഭൂമധമാ സമുക്തവിപരീ-

താ മിശ്രിതാ ഭൂമ്യമാ.

൧൪

വ്യാ—പശുക്കളും മനുഷ്യരും കാഴ്ചയ്ക്കുന്നതും പൂക്കുന്നതുമായ മരങ്ങളും വളരെയുള്ളതും, കുന്നും കുഴി പുമില്ലാതെ സമനിരപ്പായിട്ടുള്ളതും, കിഴക്കുഭാഗം താണതും, മിനുമിനുപ്പുള്ളതും, ചവിട്ടിയാൽ ഗംഭീരമായ മച്ചയുള്ളതും, ചലത്തുകൂടി വെള്ളം കഴുകുന്നതും, വിത്തുകൾ വിതച്ചാൽ വേഗത്തിൽ മുളയ്ക്കുന്നതും, ഭരേടത്തു് ഒരു കുഴികുഴിച്ച് ഒരു മണ്ണുകൊണ്ടുതന്നെ കുഴി തുറത്താൽ മണ്ണു ശേഖിക്കുന്നതും, വേനൽക്കാലത്തു

വെള്ളം വറ്റാത്തതും, വയ്ക്കലും വേനലിലും സൂക്ഷ്മമുള്ളതും ആയ പാമ്പു ഹൃദമുണ്ടാകുവാൻ ഉത്തമമാകുന്നു. ഇപ്പാഞ്ഞെ ഗുണങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിട്ടുള്ള ഭൂമി കൊള്ളത്താത്തതാകുന്നു. ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും മിശ്രമായിട്ടുള്ളതു മധ്യമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉത്തമമായമദ്ധ്യമങ്ങളെ അറിഞ്ഞു കൊൾക.

അവ—ഇനി തീരെ വർദ്ധിച്ചതായ പാമ്പിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

പുത്താലേന്ദുനികാ ത്രിവഞ്ചരസകോ-

ണാ ശുലശുക്ലാകൃതി-

മ്സ്യോനേകപട്ടർപ്പുഷ്പകപിലാ-

വക്ത്രോപകാ മേദിനീ

സ്യോംഗാരതുഷാരസ്ഥികേശചിതി വ-

നീകാഭിരിസ്സംയുതാ

വർദ്ധ്യം മദ്ധ്യനതാ സഗർഭകരം

വിസ്രാ വിദികസ്ഥാപി ച.

മരി

വ്യർ—വൃത്താകൃതിയായും, അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയായും, മൂന്നോ അഞ്ചോ ആറോ കോണുകളുള്ളതായും, ശുലം, കൊമ്പുമാം ഇവയുടെ ആകൃതിയിലുള്ളതായും, മന്ദ്യം, ആന, ആമ ഇവയുടെ പുറം പോലെയും, പശുവിന്റെ മുഖം പോലെയും ഇരിക്കുന്നതായും, കിളച്ചുനോക്കിയാൽ വെണ്ണീർ, കമിഷ്ട, ഉമി, എല്ല, തലമുടി എന്നിവ കാണുന്നതായും, മരിച്ചവരെ സംസ്കരിച്ച സ്ഥലമായും, വളരെ പുറകുൾ ഉള്ളതായും, നടുഭാഗം താണിരിക്കുന്നതായും, അന്തർഭാഗത്തിൽ പാതാളമുള്ളതായും, മണ്ണിനു ദിഗ്സമമുള്ളതായും, കോണുനോക്കിത്തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും ഉള്ള പാമ്പുകൾ ഹൃദമുണ്ടാകുവാൻ കൊള്ളത്തത്രീ.

അവ—ഇനി ബ്രാഹ്മണഭിജാതികളും അനുസരിച്ച വിശേഷലക്ഷണങ്ങളെ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

വിപ്രാദികൃതഃ കശേഷവനഭു-
 ച്ചാകാശയുക്തഃ ഭൂവഃ
 തുല്യാതാനവിതർനസിന്ധുരമസാ-
 ബ്ധ്വശാതിഭീഗ്ദ്ധാ അപി
 ശ്വേതാവാടലവീതമേചകുജച-
 ശ്വാജ്യാസൃഗന്നാസവാ-
 മോദാസ്സപാദകഷായതികതകടകാ
 സപാദാനപിതാശ്ച സുതാഃ.

മന

വ്യാ— വളരെ കശയുള്ളതും, നീളവും വീതിയും സമമാ
 യിട്ടുള്ളതും, മണ്ണിനു വെളുപ്പു നിറമുള്ളതും, നെയ്യിന്റെ ഗന്ധ
 മുള്ളതും, മധുരസമുള്ളതും, ആയ ഭൂമി ബ്രഹ്മണനു പുര
 ചമപ്പാൻ നല്ലതാകുന്നു. അമളുട്ടമുള്ളതും, വീതിയിൽ എ
 ടിലൊന്നു നീളം ഏറിയതും, മണ്ണിനു ചുവപ്പുനിറവും, ചോ
 രയുടെ ഗന്ധവും, ചവപ്പുരസവുമുള്ളതുമായ ഭൂമി ക്ഷത്രിയർ
 നല്ലതാകുന്നു. എല്ലാക്കാലത്തും വളരെ കറുകയുള്ളതും, വീ
 തിയിൽ ആറൊന്നു നീളം ഏറിയതും, മണ്ണിനു മഞ്ഞനിറ
 വും, ചോറിന്റെ ഗന്ധവും, കയ്യരസവുമുള്ളതും ആയ ഭൂമി
 വൈശ്യനു പുര പണിയുവാൻ നല്ലതാകുന്നു. ആറുദിങ്ങ് വള
 രെയുള്ളതും, വീതിയിൽ നാലൊന്നു നീളം ഏറിയതും, മ
 ണ്ണു കറുത്ത നിറത്തോടും, മദ്യത്തിന്റെ ഗന്ധത്തോടും, എ
 റിപ്പുരസത്തോടും, കൂടിയിരിക്കുന്നതുമായ ഭൂമി ശൂദ്രനു ഹര
 മുണ്ടാക്കുവാൻ നല്ലതാകുന്നു. ഇവിടെ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന നീ
 ലം തെക്കുവടക്കുകൾ വേണ്ടത് എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.
 അങ്ങനെ പൂർവ്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവ— ഇനി സമ്മിശ്രലക്ഷണങ്ങളായ ഭൂമികൾ ആ
 ഷം കൊള്ളരുതെന്നും, സാദൃശ്യലക്ഷണങ്ങളായവയെ പഴി
 ക്കിച്ചറിയണമെന്നും പറയുന്നു.

സങ്കീർണ്ണരൂപാ വസുധാത്ര വർണ്ണ-
 ദ്വന്വൈ രത്നൈശ്ചാഖിലവർണ്ണനീയാ

എന്നാമനാലക്ഷിതവണ്ണചിഹ്നം

നകരം പരീക്ഷേത നിമിത്തതത്ത്വം.

൧൭

പുറം—വിപ്രാഭിപണ്ണങ്ങളിൽ ഒരു ജാതിയുടെ തുണും, മറ്റൊരു ജാതിയുടെ നിറം, വേറെ ഒരു ജാതിയുടെ ഗന്ധം, അന്യജാതിയുടെ രസം എന്നിങ്ങിനെ പല ജാതിയുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ മിശ്രമായിട്ടുള്ള ഭൂമി ആകാം കൊള്ളരുത്. എന്നാൽ ഭാരമോ ജാതിക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള തുണവണ്ണഗന്ധം സദാലക്ഷണങ്ങളെന്നും സ്വയമായിട്ടറിവാൻ തരമില്ലാത്ത ഭൂമിയെ രാത്രിയിൽ പരീക്ഷിച്ചെടുത്തും, ശകുനാദികളായ നിമിത്തങ്ങളെ നോക്കിയിട്ടും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. മുമ്പിൽ സ്ഥപതിയുടെ ലക്ഷണം പറഞ്ഞതിൽ, “സച്ചശാസ്ത്രനിപുണോ ജിതേന്ദ്രിയസ്സർവ്വോ വ്യവഹിതാഃപ്രമാദവാൻ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെ പരീക്ഷിപ്പാനും, നിമിത്താദികളെ അറിവാനും സ്ഥപതി യോഗ്യനായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാകുന്നു.

അവ—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പരീക്ഷിക്കേണ്ട പ്രകാരങ്ങളെ പറയുന്നു. അവയുടെ മുമ്പേതന്നെ അഗ്നിപരീക്ഷയെ പറയുന്നു.

ക്ഷുഭം ചാതപാമഘടം നിധായ ഭൂതധാ-

ന്ത്രം വൽഗമാനം മുഖേ

കൃതപാസാച്യ ഏതം ദിശാസ്യ സിതമ.

കതാപിത കൃഷ്ണാ ദശാഃ

വിപ്രാഭിക്രമതഃ പ്രദീപ്യ വിധിവ-

ന്തീതേ മുഹൂർത്തേ ജപലേ-

പേന്തിന്ദ്രസ്യ ധാരസ്യ തസ്യ സകലാ-

സപിമാസ്യ സർവ്വോചിതം.

൧൮

പുറം—പരീക്ഷിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരുക്കായ് താഴ്ചയിൽ അത്രയും ചതുരത്തിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ച് അതിന്റെ അടി സമനിയൊപ്പാക്കി മെഴുകുശ്ശി ഉപ-

വജത്തി പത്മമിട്ട ഗന്ധപുഷ്പാക്ഷതാദികളെക്കൊണ്ടലംകരിച്ച് അതിന്റെ നടുവിൽ നെല്ലുനിറച്ച ഒരു പുതുകലം വെച്ച് അതിനേൽ ഒരു ചട്ടി (ചരത്തു) വെച്ച് അതിൽ നെയ്യു വീഴ്ത്തി അതിൽ കിഴക്കുകിൽ വെളുത്ത നൂൽകൊണ്ടും, തെക്കു ചുവന്ന നൂൽകൊണ്ടും, പടിഞ്ഞാറു മഞ്ഞനൂൽ കൊണ്ടും, വടക്കു കറുപ്പുനൂൽകൊണ്ടും, കറുപ്പു തിരിയിട്ടു ക. പിന്നെ അതിനെ കിഴക്കു തുടങ്ങി ബ്രഹ്മണാദിവണ്ണങ്ങളെ ക്രമത്താലെ സങ്കല്പിച്ചു വീധിപ്പാലെ പൂജിച്ചു കൊടുത്തി ആ കഴിയെ അടച്ച് ഒരു മുളുത്തകാലം (രണ്ടു നാഴിക) പ്രായ്ചിച്ചു പാർത്തിരുന്നിട്ടു തുറന്നു നോക്കുക. അപ്പോൾ കത്തുന്ന തിരി എന്തോ ആജാതിക്ക് ആഭ്രമി നല്പതാകുന്നു. എല്ലാത്തിരിയും കത്തുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാവരും കൊള്ളാം. എല്ലാം കെട്ടുപോയി എങ്കിൽ ആർക്കും കൊള്ളരുത്.

അവ - ഇനി ജലപരിഷ്കരണ പരയുന്നു.

ഭൂഗർഭ ജലപുരിഷ്കരണ വിധിയെ

ദ്രോണാദിപുഷ്പം ക്ഷിപേൽ

ശസ്താ തസ്യ ഗതിഃ പ്രദക്ഷിണതയാ

കത്തുന്ന് ശസ്താനുമാ

പുഷ്പം ദിക്ഷപഥ സംസ്ഥിതേ സതി ശുഭം

കോണേഷു ചേന്നിനിതം

ജ്ഞാതേപത്യാദി ശുഭാശുഭാസ്തപി സമീ

കർത്തേ ക്ഷമാം സൂക്ഷ്മധീഃ

൧൯

പുറം - പുറംഗുളാകത്തിൽ പാഞ്ഞപോലെ പാമ്പിന്റെ മലപ്പുത്തിൽ ഒരു കഴി കഴിച്ച് അതിൽ വെള്ളം നിറച്ചു തുമ്പ തുളസി മുതലായ പുഷ്പങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ ഇടുക. എന്നാൽ ആപ്പക്കുളുടെ ഗതി പ്രദക്ഷിണമായിട്ടാണെങ്കിൽ ഹൃദയകർത്താവിന്നു ശുഭമാകുന്നു. അപ്രദക്ഷിണമായിട്ടാണെങ്കിൽ അശുഭമാകുന്നു. പുഷ്പം ദിക്ഷകളിൽ ചെന്നു നിന്നാൽ ശുഭവും കേരണകളിൽ നിന്നാൽ അശുഭമാകുന്നു. ഇങ്ങി

നെ തുടങ്ങിയുള്ള ശുഭാശുഭങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കഴി
 തുത്തു സമനിരപ്പാക്കണം. ഇവിടെ “ഇത്യാദി ശുഭാശുഭം
 നി ജ്ഞാതവം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിലെ ആദിശബ്ദം
 കൊണ്ടും, പരീക്ഷിച്ചെടുത്ത സ്ഥപതിയുടെ വിശേഷണമായ്
 “സൂക്ഷ്മധീഃ” എന്ന പദംകൊണ്ടും, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം
 ആ ഭൂഗർഭത്തെ ഒരു രാശിചക്രമായിക്കല്പിച്ച് അതിൽ ത
 പ്തംലത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതി നിണ്ണയിക്കുകയും, പ്രശ്നത്തിൽ
 സ്ഥണ്ണസ്ഥിതികൊണ്ട് ആരൂപം നിണ്ണയിക്കുന്നതുപോലെ
 പുഷ്പസ്ഥിതികൊണ്ട് ആരൂപം കല്പിക്കുകയും, ചുഷ്പവിന്യാ
 സം ചെയ്യുന്ന സമയത്തുണ്ടാകുന്ന ശങ്കുവാദിനിമിത്തങ്ങളെ
 യും ദീപം, ശരം മുതലായവയേയും സൂക്ഷിച്ചറിയുകയും ചെ
 യ്തിട്ട് അപയെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹകത്താവിന്റെ ഗുണദോഷഫല
 ങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നുകൂടി ശാസ്ത്രകാരൻ വിവ
 രിക്കിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇങ്ങനെ പരീക്ഷ ചെയ്തു ഭൂപരിഗ്രഹം കഴി
 ഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഗ്രഹം പണിചെയ്യാനുള്ള സ്ഥലത്തെ സ
 മനിരപ്പാക്കുകയും, ശങ്കു നാട്ടി മരിതീത്തു ദിങ്നിണ്ണയം
 ചെയ്തയും ചെയ്യാനുള്ള വിധിയെപ്പറയുന്നു.

യത്രേണാവനതാദിനാ ച നിപുണേ

യദപരംബുസന്ധൂരണേ -

നോവ്വിം ചാക സമീകരോത്പഥ ഭൂഭവേ -

ശ്ശങ്കം ച വൃക്ഷാദിഭിഃ

മാന്താണ്ഡാംഗുലസമ്മിതായതമുട്ടം

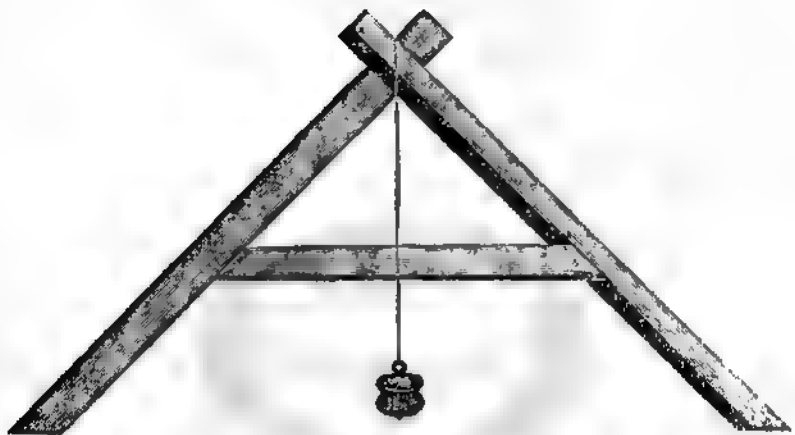
വൃത്തഞ്ച മൂലാഗ്രയോ -

ദ്വപണ്ഡകാംഗുലധിസ്തുതം ച മുകുട്ടം -

പ്രായാഗ്രമാകല്പയേൽ.

൨൦

വ്യം—വിദഗ്ദ്ധനായവൻ അവനതം (സമനം) മുതലാ
 യ യന്ത്രംകൊണ്ടോ വെള്ളം നിറുത്തിയോ ഭൂമിയെ വേണ്ടു
 മണ്ണും സമനിരപ്പാക്കിച്ചുകൊണ്ടും. പിന്നെ ഉറപ്പുള്ള മരം

അവനതയന്ത്രം
(സമനക്കാൽ.)

കൊണ്ടോ ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടോ പന്ത്രണ്ടാമുലം നീളമായി വളയുകൾക്കെ ഉരുണ്ട മണ്ടാമുലം ചുവട്ടിലും മറ്റാമുലം അഗ്രത്തിലും വിസ്താരമായി അഗ്രം താമരമൊട്ടുപോലെ കൂത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ശങ്കുവിനെ ഉണ്ടാക്കി ആസ്സമഭൂമിയിൽ നാട്ടുന്നു. (ശങ്കു-കുറി)

അവ-അങ്ങനെ നാട്ടിയ ശങ്കുവിനെക്കൊണ്ടു ഭിക്ഷതിരിയു തീർപ്പാക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറയുന്നു.

ശങ്കുവ്യഗ്രതോ നിരൂപിതനിത-

വ്യാസാർദ്ധപുത്തസ്യ യ-

സ്തൽഭാഗ്നിശ്ചമനപ്രവേശചിതൗ

ബിന്ദു യു പൂർവ്വാപരൗ

പ്രത്യഗ്ബിന്ദുശ്ചഗ്രാപരേദ്യരവി ക-

പാ തൽഭൂമിശ്ചശങ്കേ

നേയഃ പ്രാശ്നനബിന്ദുരേഷ സമവാ-

ശ്ചാര്യോ ഭവേൽ പൂർവ്വതഃ

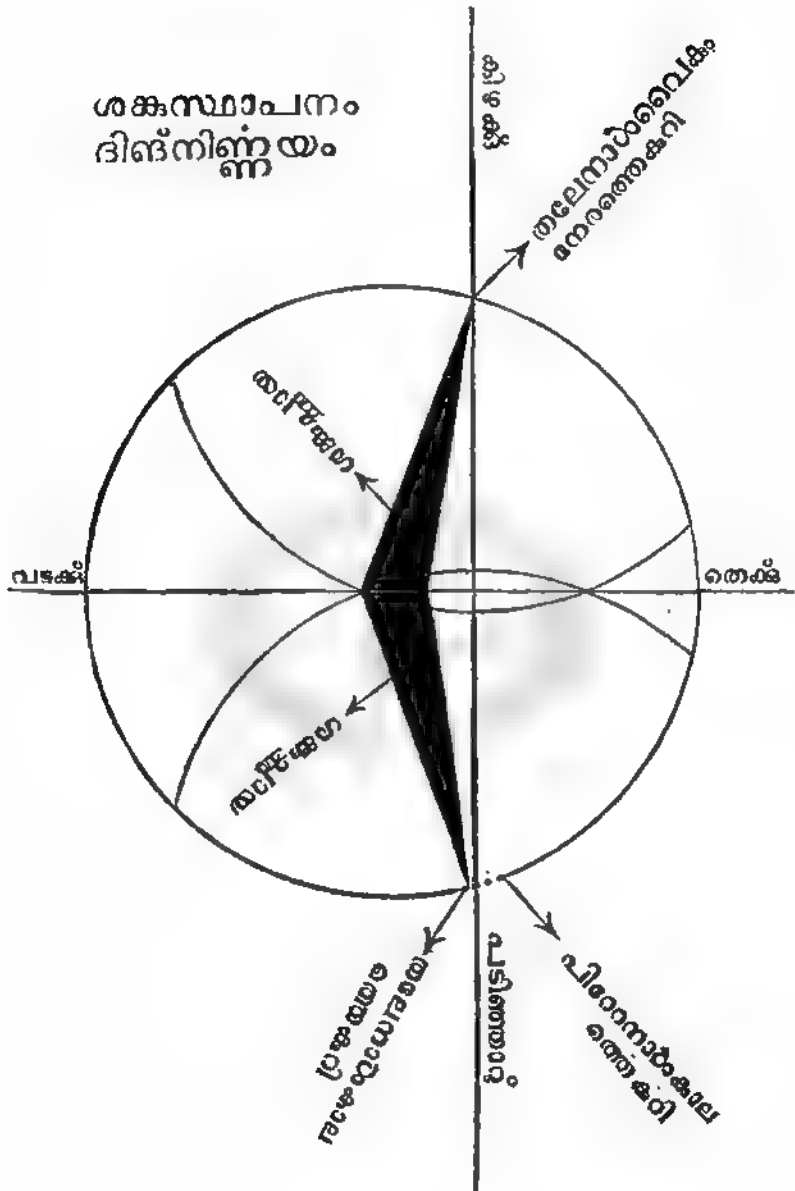
൨൧

വ്യാ- ശങ്കുവിന്റെ നീളത്തിലിരട്ടി വ്യാസാർദ്ധമായുള്ള ഒരു പൂത്തമദ്ധ്യത്തിൽ ആശ്ശങ്ക വരമാറ് ഒരു പൂത്തം വരച്ച കാലത്തെ നേരം ആശ്ശങ്കവിന്റെ നിഴൽ പടിഞ്ഞാറെ പൂത്തനേമിയിൽ തട്ടിയേടത്തു് ഒരു അടയാളം തൊട്ടു. അതുപോലെ തന്നെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് ആ നിഴൽ കിഴക്കോട്ടു നീണ്ടു ചെന്നു പൂത്തത്തിന്റെ കിഴക്കേ നേമിയിൽ തട്ടുന്നേടത്തും ഒരു അടയാളമിട്ടു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു് അടയാളങ്ങളും ഏകദേശം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉള്ളവയായിരിക്കും. ഇനി സൂക്ഷ്മം വരുത്തുവാൻ പിറേറു ദിചസംകാലത്തും പടിഞ്ഞാറെ പൂത്തനേമിയിൽ നിഴൽ തട്ടുന്നേടത്തു് അടയാളം തൊട്ടു. എന്നിട്ടു തലേനാൾ കുറിച്ചതും പിറേറുനാൾ കുറിച്ചതുമായ രണ്ടു് അടയാളങ്ങളുടെ ഇട മൂന്നംശിച്ചു തലേനാൾ തൊട്ട അടയാളത്തെ മരംശം നീക്കി അവിടെയും അടയാളമിട്ടു. എന്നാൽ ആ അടയാളവും തലേനാൾ കിഴക്കേ പൂത്തനേമിയിൽ

ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടയാളവും സൂക്ഷ്മമായ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ആയിരിക്കും. അതിനാൽ അവ രണ്ടിലും തട്ടമാറു കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു് ഒരു രേഖ നീട്ടിവെച്ചാൽ അതു പൂർവ്വപരമേശ്വരായി ഭവിക്കും.

ഇങ്ങനെ ശങ്കുവിന്റെ നിഴലിനു വരുന്ന മാറ്റത്തിന് ഒരു നിയമമുണ്ട്. ഉത്തരായണത്തിൽ സൂര്യൻ ദിവസംപ്രതി വടക്കോട്ടു നീങ്ങുന്നതിനാൽ നിഴലിന്റെ അഗ്രവും തലേനാളത്തേതിനേക്കാൾ പിരോന്നാളത്തേതു് അല്പം തെക്കോട്ടു നീങ്ങിയിരിക്കും. ദക്ഷിണായനത്തിൽ അതുപോലെ വടക്കോട്ടും മാറിവരും. അതിനാൽ തലേനാളം പിരോന്നാളം ഉള്ള ഛായാഗ്രാന്തരത്തിൽ മൂന്നിലൊരളം നീക്കുന്നതു, ദക്ഷിണായനത്തിൽ തലേനാളത്തെ അടയാളത്തിൽനിന്നു വടക്കോട്ടും, ഉത്തരായണത്തിൽ തെക്കോട്ടും ആയിരിക്കണം.

ഇനി തലേനാളത്തെയും പിരോന്നാളത്തെയും 'ഛായാഗ്രാളങ്ങളുടെ അനന്തരത്തിൽ മൂന്നാന്നു നീക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനും യുക്തിയുണ്ട്. ഇവിടെ വൃത്തമദ്ധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശങ്കുവിനു നീളം പന്ത്രണ്ടുഗുലവും വൃത്തത്തിന്റെ വ്യർസാര്യം ഒരു കോലമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ശങ്കുവിന്റെ ഛായയുടെ, ശങ്കുവിൽ ഇരട്ടി നീളമുള്ളപ്പോൾമാത്രമേ അതിന്റെ അഗ്രം വൃത്തനേമിയിൽ തട്ടുകയുള്ളുവെന്നു സിദ്ധമാണ്. ഒരു വസ്തുവിന്റെ നിഴലിന്റേ വസ്തുവിൽ ഇരട്ടി നീളമുണ്ടാകുന്നതു മിക്കകാലങ്ങളിലും നാലഞ്ചുനാഴിക പുലർത്തോഴം നാലഞ്ചുനാഴികപ്പകലേയും ആയിരിക്കും. അതിനാൽ കാലത്തും വൈകുന്നേരവും ശങ്കുപ്രയാഗ്രം വൃത്തനേമിയിൽ തട്ടുന്ന സമയങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏതാണു് ഇരുപതുനാഴികയുടെ ദൈർഘ്യം. അടുത്ത രണ്ടുദിവസങ്ങളിൽ ചോരസമയത്തെ സൂര്യന്റെ ചലനം ഏതായെന്നു കണ്ടാൽ അതിൽ മൂന്നിലൊരളം നീക്കം ഒരു ദിവസത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നായാണു് ഇരുപതു

നാഴികക്കണ്ടാകുന്ന വൃത്രാസമെന്നും കാണാമല്ലോ. ഇങ്ങനെ യുക്തികൊണ്ടു കണക്കാക്കിട്ടാണു മൂന്നിലൊന്നു മാറ്റുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നറിഞ്ഞുകൊൾക.

അവ—ഇങ്ങനെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു സൂക്ഷ്മാക്ഷിത്വം ഇനി അതുകൊണ്ടു തെക്കുവടക്കുണ്ടാക്കുവാൻ പറയുന്നു.

പ്രാഗുദയ്യോമകികല്പ, സൂത്രം

സൂത്രം വൃത്തപയത്തോഗപാതം

മത്സ്യം ച, തിര്യക പാകികല്പ കർമ്മാൽ

സൂത്രം യമോദഗ്ദ്ധതമത്സ്യ മദ്ധ്യം.

൨൨

വ്യാ—ഇങ്ങനെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുണ്ടാക്കിയ സൂത്രത്തെ മദ്ധ്യമാക്കി, കന്നു മറ്റോരിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കത്തക്കവണ്ണം രണ്ടു വൃത്തങ്ങളെ വരക്കണം. ഏതാൽ നട്ടവിൽ മത്സ്യകൃതിയായ ഒരു അടയാളമുണ്ടാകും. ആ മത്സ്യമേഖലയുടെ നട്ടവേ നിളത്തിൽ ഒരു വര വരച്ചാൽ അതു തെക്കുവടക്കു സൂക്ഷ്മമായി ഭവിക്കും.

അവ—ഇനി ബ്രഹ്മയമസൂത്രങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാനും പിന്നെ അധയയക്കൊണ്ടു പറമ്പിനെ നശ്ചായി ഖണ്ഡം തിരിപ്പാനും പറയുന്നു.

സൂത്രം പൂർവ്വപാശാവിനിഹിതമുദിതം

ബ്രഹ്മസൂത്രം യമോദ്ധ്യം

യമോദഗ്ദ്ധാമി ചൈവന്തപിഹ ധരണിതലേ

ഖണ്ഡിതേ സ്വാച്ചതുല്യം.

സർവ്വേഷാമീശഖണ്ഡം ശുഭമിതി ധനസം.

വർണ്ണം, മാനുഷോദ്ധ്യം

ഭേദോദ്ധ്യം നൈരൂതാംശം പേയമപി ച ഗൃഹം

കല്പയേന്മാനവാരം.

൨൩

വ്യാ—പറമ്പിന്റെ നട്ടവേ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള സൂത്രം ബ്രഹ്മസൂത്രമാകുന്നു. തെക്കുവടക്കുള്ള യമസൂത്രം ഇങ്ങനെ രണ്ടു സൂത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടു പറമ്പു നൂലു ഖണ്ഡമാക്കി

യാൽ അമ്പയിൽ ഈശ കോണിലെ ഖണ്ഡം എല്ലാവർക്കും
 ഹൃദയമുണ്ടാക്കുവാൻ ശുഭമാകുന്നു. അതു ധനത്തെ വർദ്ധിപ്പി-
 ക്കും. ഇതിനു മനുഷ്യഖണ്ഡമെന്നു പേർ. നിരൂതികോണി-
 ലെ ഖണ്ഡത്തിനു ദേവഖണ്ഡമെന്നു പേർ. അതും ഹൃദം
 ചമപ്പാൻ നന്നു്.

അതേനായം സ്വാഭാമാഖ്യം ദുതികുദിലവ-

ജ്ഞം തമൈവാസുരം സ്വര-

ഭായവ്യം തദിശാം വാ കപചിദഥ നിരൂതി-

ശാനയോസ്മുത്ര ഖണ്ഡം

വിസ്തീർണ്ണം ചേച്ചതുൾ പുനരവി ച വിഭ-

ജ്ഞശ്ചമേ നൈകൃതം ചാ-

പ്രേതസ്തിൻ ഗ്രാഹ്യമൈശം ഹൃദകരണവിധൗ

ശോഭനം ഭൂസുരഭേഃ.

൨൪

പ്രാ.—അഗ്നികോണിലെ ഖണ്ഡത്തിനു യമഖണ്ഡ-
 മെന്നു പേർ. അതു മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. വാ-
 യുകോണിലെ ഖണ്ഡത്തിനു് അസുരഖണ്ഡമെന്നു പേർ. അ-
 തു വൈശ്വർഷ ചിലേടത്തു കൊള്ളാം. പിന്നെ ഖണ്ഡങ്ങൾ
 ക്കു വിസ്താരം അധികമുണ്ടെന്നു വരുകിൽ ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങളും
 പിന്നെയും നാലാക്കി ഖണ്ഡിച്ചു് ഈശഖണ്ഡത്തിലെ.
 നിരൂതിഖണ്ഡവും, നിരൂതിഖണ്ഡത്തിലെ ഈശഖണ്ഡവും
 വിപ്രാഭിവർണ്ണങ്ങൾക്കു പുറ ചമപ്പാൻ നല്ലതാകുന്നു.

അച.—ഇനി ജ്ഞസ്മുത്രങ്ങളെ പറയുന്നു.

ഭൂപാഭിവർണ്ണനിയമേന യമോദഗായാ-

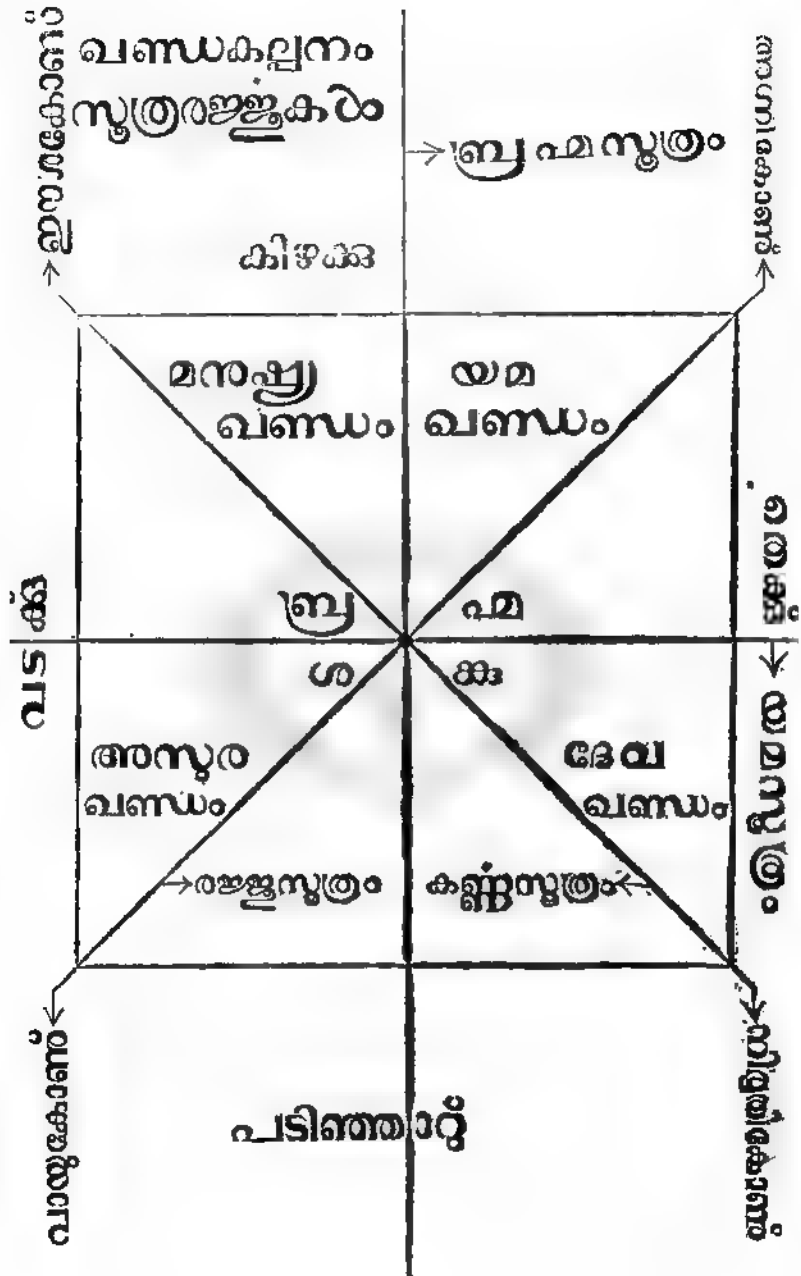
മാപേതമധ്യചതുരശ്രമഹീതലേ തു

കണ്ണാധപനം നിരൂതിമാരുതകോണമുല-

ശൈവാനലാഗ്രഭവസ്മുത്രയുഗം ഹി ജ്ഞാ.

൨൫

പ്രാ.—ഈ ത്രിയാഭിവർണ്ണങ്ങൾക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള മുഖായാ-
 മത്തെ തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ ശരാശരി കളഞ്ഞു മ-
 ഞ്ചത്തെ ചതുരശ്രപ്പെടുത്തിയ ഭൂമിയിൽ നിരൂതികോണം

വായുകോണം മൂലമായിട്ടും ഇഴശകോണം അഗ്നികോണം അഗ്രമായിട്ടും കണ്ണമൊഴിമായി രണ്ടു സൂത്രങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. അ വയെ രജ്ജുസൂത്രങ്ങളെന്നു പറയും.

അവ—സൂത്രവേദംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളെ പറയുന്നു.

ക്ഷേത്രോല്പേ കപാപി മധ്യാകണമപി ച കൃതം.

നരന്മദേ സൂത്രശോഭാൽ

കിഞ്ചിന്നീതപം സ്വഗത്യംപി ച ഭവനചതു.

ഘ്നം കൃതം ദൃശ്യതേ ച

ഇഴശാദൈവ ദ്രവ്യനാശഃ പതിപിരഹമഹാ

കഷ്ടശത്രുപ്രപീഡഃ

പുത്രാർത്ഥംഘാതവാതമയകലഹതയോ

രജ്ജുസൂത്രപ്രവയേ.

൨൬

പ്രാ — പറമ്പു ചെറുതാണെങ്കിൽ പറമ്പിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വരുന്ന ബ്രഹ്മയമസൂത്രങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽനിന്ന് അകണമദ്ധ്യത്തെ ഗമനത്തിന്നനുസരിച്ച് അല്പം നീക്കിയിട്ടും നാലുകെട്ടുപോ പണിചെയ്യപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. പിന്നെ സൂത്രരജ്ജുക്കളുടെ വേദംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ:— ഇഴശകോണിലെ രജ്ജുവിന്നു പുറയുടെ സൂത്രംകൊണ്ടു വേദം ഉണ്ടായാൽ ദ്രവ്യനാശവും, കിഴക്കേദിക്കിലെ സൂത്രവേദംകൊണ്ടു ഒത്തുപിരഹവും അഗ്നികോണിലെ രജ്ജുവേദംകൊണ്ടു കഷ്ടമോശവും തെക്കേ ദിക്കിലെ സൂത്രവേദംകൊണ്ടു ശത്രുപീഡയും, നിരൂതിയികലെ രജ്ജുവേദംകൊണ്ടു പുത്രനാശവും പടിഞ്ഞാറേ സൂത്രവേദംകൊണ്ടു അർത്ഥനാശവും, വായുകോണിലെ രജ്ജുവേദംകൊണ്ടു വാതരോഗവും, വടക്കേ സൂത്രവേദംകൊണ്ടു കലഹാനിയും സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

അവ—ഇനിയൊരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൂത്രരജ്ജുക്കളുടെ വണ്ണത്തെപ്പറയുന്നു.

അഷ്ടാങ്കദിഗ്ഗപ്തപദൈഃ ക്രമേണ

ക്ഷേത്രേ കൃതേത്രൈകപദസ്യ ഭാഗൈഃ

നവാകുനാഗപ്രമിതൈസ്ത വിദ്വാൽ

സൂത്രസ്യ രജേഷാശ്ച തതിപ്രമാണം. ൨൭

വ്യാ—പരമ്പിനെ അറുപത്തിനാലോ എൺപത്തോ നോ ഒരുനൂറോ ഏതെങ്കിലും ഒരുപ്രകാരത്തിലുള്ള പദങ്ങളും ക്ഷിപ്തിച്ചാൽ, അറുപത്തിനാലാണെങ്കിൽ ഒരു പദത്തിന്റെ പതിനാലാലൊന്നുകൊണ്ടും, എൺപത്തൊന്നാണെങ്കിൽ ഒരു പദത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാലൊന്നുകൊണ്ടും, ഒരുനൂറാണെങ്കിൽ ഒരു പദത്തിന്റെ എട്ടിലൊന്നുകൊണ്ടും രജ്ജുക്കളുടെയും സൂത്രങ്ങളുടെയും ചിസ്താരം കല്പിക്കണം.

അവ—പരമ്പിന്റെയും ഗൃഹത്തിന്റെയും സൂത്രവേധം പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രകൃതവശാൽ ഗൃഹോപഗൃഹാദികളുടെ അന്യോന്യവേധത്തെയും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുന്നു.

സമസുഗേഹാങ്കൺകൃപവാപി-

പോരാദിമധ്യസ്ഥിതസൂത്രവേധഃ

മിഥസ്സമസ്തപി വർജ്ജനീയോ

രജേഷാശ്ച കോണാലയകണ്ഠയോശ്ച. ൨൮

വ്യാ—നാലുപുരകൾക്കു പുറമേയുള്ള ഗോശാല മുതലായ ഉപഗൃഹങ്ങളുടെയും, അങ്കണം, കിണറു, കുളം, പോരങ്ങൾ, മുതലായവറ്റിന്റെയും, മധ്യസൂത്രങ്ങളും, രജ്ജുക്കളും, കോൺഗൃഹങ്ങളുടെ കണ്ഠങ്ങളും അന്യാന്യം വേധിക്കുന്നതിനെ വർജ്ജിക്കണം.

അവ—ഇ നി രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുരയുടെ ഇതിന്ന ഭാഗംകളിൽ ഇന്നിന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ശുഭാശുഭങ്ങളെ ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നു.

പൂർണ്ണരം ബകളോ വടയു ശുഭദോ-

ഭവാചാരം തമോദംബര-

ശിഖാ ചാഞ്ചലതയ തു വിപ്ലവത-

സ്വപ്നമുദോപി സുതഃ

കൗബേയം ദിശി നാഗസംജ്ഞിതതഃ

പുഷ്പശൃംഗം ശോഭനഃ

പ്രാച്യായൈ വനസഃ ക്രമാൽ ക്രമകേ-

രശ്ചായൈ സർവ്വത്ര ച.

൨൯

വ്യാ—ഗൃഹത്തിന്റെ കിഴക്കുപുറത്തു് ഏരിഞ്ഞിയും പേരും, തെക്കുപുറത്തു് അന്തിയും പുളിയും, പടിഞ്ഞാറു് അന്തരവും പാലയും, വടക്കു നാഗമരവും ഇത്തിയും, ശുഭപ്രദങ്ങളാകുന്നു. പിന്നെ കിഴക്കുതടങ്ങി നാലുകിടക്കിയും ക്രമേണ പുലാവു്, കുമ്പള, തെക്കു, മാവു് ഇവകൾ ശോഭനങ്ങൾ. ഇവ നാലും എല്ലാദിക്കുകളിലും കൊള്ളത്തായ്ക്കുമില്ല.

അഥപര്യന്തോസ്തിഭയം കരോതി ബഹുധാ

പുഷ്പഃ പ്രദോഭപ്രദോ

നൃന്ദോധഃ പരശസ്ത്രപാതമുദര-

വ്യാധിം തമോദംബരഃ

സന്ധ്യോക്ത പ്രതിദിക്സ്ഥിതസ്തപവി ച ത-

പ്രത്യേ സുചണ്ണാത്മകാ-

ശ്ലോഭ്യ മന്ദിരതസ്തുര്യയുഗസീ-

മാമൃതരസ്ഥാ യദി.

൩൦

വ്യാ—അന്താതിനു ചൊല്ലപ്പെട്ട ദിക്കിന്റെ മറ്റുകിട നിന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ വൃക്ഷങ്ങളിൽ അന്തരം അഗ്നിയേ തെയും, ഇത്തി പ്രദോഭതെയും, പേരാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആയുധംകൊണ്ടു മുറപ്പെടുവാനുള്ള സംഗതിയെയും, അന്തി ഉദരവ്യാധിയെയും ഉപദേശം. ഈ വൃക്ഷങ്ങളോ ഏല്പെങ്കിൽ ചേരെ വല്ല വൃക്ഷങ്ങളോ—അവ, പൊന്നുകാഴ്ച നാവതന്നെ ആയിരുന്നാലും—ഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നു വൃക്ഷത്തിന്റെ പൊ

കുത്തിൽ ഇരട്ടി ദൂരത്തല്ലാ നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ മുറിച്ചു കളയേണ്ടതാകുന്നു ('സുവണ്ണാത്മകങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞതിന് ഉടമസ്ഥനു വളരെ ധനലഭമുണ്ടാക്കുന്നത് എന്നു അർത്ഥമുള്ളു.)

അവ—ഇനി എവിടെ നിന്നാലും നന്നായിട്ടുള്ള ചില വൃക്ഷാദികളെപ്പറയുന്നു.

ശസ്താ മന്ദിമപാശ്ചപൃഷ്ഠഭിശി തു

ശ്രീവൃക്ഷചിലപാദോ

വ്യാധിപ്ലാമലകീസുരദ്രവലാല

ശരശോകമാലേയകഃ

പുനാഗാസനചമ്പകാശ്ച ഖദിര-

സുഭൽ കദളിദായോ

യുഗ്മീമാലതിമല്ലികാദിലതികാ-

സ്സ്യുത്ര സംശോഭനഃ.

ന. ൧

വ്യാ—കമിഴ്, കൂവളം, കടക്കമരം, കൊന്ന, നെല്ലി, ദേവതാരം, അശോകം, ചന്ദനം, പുന്ത, വേങ്ങ, ചമ്പകം, കരിങ്ങാലി ഇവക മരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും പിന്നിലും നിൽക്കുന്നതു നല്ലതാകുന്നു. അതുപോലെ വാഴ, വഴുതിന, ചേന, ചേമ്പു മുതലായ സസ്യങ്ങളും, ഉഴുനും, പയറു, കടക്, കോതമ്പു, മുത്താറി, കമ്പം, ചോളം, വരക മുതലായ ധാന്യങ്ങളും, മല്ല, പിച്ചുക മുതലായ പുഷ്പലതകളും ഹൃദയത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭാഗങ്ങളിലും ശോഭനങ്ങളാകുന്നു.

അവ—ഇനിയൊരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വൃക്ഷങ്ങളുടെ ജാതി തിരിച്ചു, അവയെ ഹൃദയത്തിന്റെ പുറത്തു് ഏതേതു കഷ്ടകളിലാണു നിറഞ്ഞുണ്ടതെന്നു പറയുന്നു.

അന്തസ്സാരാസ്തു വൃക്ഷാഃ പനസതതമുഖാ-

സ്സ്യുസാരാശ്ച ചിഞ്ചര-

ശാകാദ്രാസ്താലകരക്രമകയവവഹാ-

ദ്വാ ബഹിസ്സാരവൃക്ഷാഃ

നിസ്സാരാശ്ചിഗ്രസപ്തജ്ഞകതവഃ

കിംശുക്രാദ്യംശ കാര്യം-

സ്വേഷപാദ്യം മധ്യഭാഗേ ബഹിരപി ച തത-

സ്സപ്തസാരാസ്തതോന്യേ.

൩൨

വ്യാ—പുലാവ്യ്, അതിനി മുതലായ മരങ്ങൾ അന്നു സ്സാരങ്ങൾ (ഉള്ളിൽ കാതലുള്ളവ) ആകുന്നു. വാളുവുളി, തേക്കു മുതലായവ സപ്തസാരങ്ങൾ (എല്ലാഭാഗത്തും ഉറപ്പുള്ളവ) ആകുന്നു. കരിമ്പന, തെങ്ങു്, കുമ്പുങ്ങു്, മുള മുതലായവ ബഹിസ്സാരങ്ങൾ (പുറമേ കാതൽ=കാട്-ഉള്ളവ) ആകുന്നു. മുരിങ്ങ, പാല, വാക, മുതക്കു്, പൂങ്കു മുതലായവ നിസ്സാരങ്ങൾ (കാതൽ=ഉറപ്പു് ഇല്ലാത്തവ) ആകുന്നു. ഇവയിൽവെച്ചു് ആദ്യം പറഞ്ഞ അന്നസ്സാരവൃക്ഷങ്ങൾ പുരയും വേലിയും തമ്മിലുള്ള അകലത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്തും, സപ്തസാരങ്ങൾ അതിനു പുറത്തും, ബഹിസ്സാരങ്ങൾ അതിനു പുറത്തും ആയിരിക്കണം. നിസ്സാരങ്ങൾ എല്ലാറ്റിനും പുറത്തായിരിക്കേണമെന്നു സിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ സപ്തസാരങ്ങളെ അന്നസ്സാരങ്ങളേക്കാൾ പുറത്തു നില്ക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്, അവയ്ക്കു് ഉറപ്പു കറവായിട്ടല്ലാ; അവ മഹാവൃക്ഷങ്ങളാകകൊണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കണം.

അവ—കടിയിരുപ്പു പറമ്പിൽ കരേടത്തും നിറുത്തു വാൻ കൊള്ളരുതാത്തവയും, പുരസ്സടുത്തു കൊള്ളരുതാത്തവയും ആയ വൃക്ഷങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

കാരസ്തരാതപ്തരകണ്ടകിട-

ശ്ലോഷ്ഠകാക്ഷാമപിലുനിംബാഃ

പൈശാചവൃക്ഷസ്തന്മഹിമേ ധദ്യമ്ബാഃ

സപ്തത്ര നേഷ്ടാ അപി ശിശുരന്തഃ.

൩൩

വ്യാ—കാഞ്ഞിരം, ചേന്ദു്, വയുങ്കതവു്, നറുവരി, താന്നി, ഉക, വേപ്പു്, പൊടക്കുവള്ളി, കുളി, ഏരമക്കുളി, ഇ

വ പുരപണിയുന്ന പരമ്പിൽ എഴും കൊള്ളരുത് മുരിങ്ങ
പുരക്കു് അടുത്തും കൊള്ളരുത്.

അവ—ഇനിയൊരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പരമ്പിന്റെ ഉ
ച്ച നീചത്വങ്ങളുപണ്ടു കന്ത ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

ഇന്ദ്രാശാഭിനതാവനിസ്സഭിതമാ-

ശാബ്ദനതാഷ്ടോ ക്രമാൽ

ഗോവഹ്വന്തകഭൂതവാരിഹണഭ-

താതംഗധാന്യരഫയഃ

വീഥ്യേത്ര ക്രമശാഭിപുലിധനമാ-

ന്യന്തരത്വമാനിപ്രഭഃ

ഭാരിദ്രാതമഹാനിവിത്തശുഭോ

വ്യസും ഫലം വ്യത്യയേ.

൩൯

പ്രാ—കിഴക്കു താണു പടിഞ്ഞാറു് ഉയന്നു പരമ്പിനു
'ശോ'വീഥിയെന്നു പേർ. അവിടെ പുര പണിയിച്ചാൽ
ഏല്പാസ്സമ്പത്തുകളും വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. അഗ്നികോണു താണു
വായുക്കോണു് ഉയന്നിടത്താൽ ആ ഭൂമിക് 'അഗ്നി'വീഥിയെ
ന്നു പേർ. ധനനാശം ഫലം. തെക്കു താണു വടക്കുയന്നിട
ത്താൽ 'യമ'വീഥിയെന്നു പേർ. അതീനു മരണം ഫലം.
നിരൂതികോണു താണു് ഋശാഭാകോണു് ഉയന്നിടത്താൽ 'ഭൂ
ത'വീഥിയെന്നു പേർ. ധനനാശം ഫലം. പടിഞ്ഞാറു താണു
കിഴക്കുയന്നിടത്താൽ 'ജല'വീഥിയെന്നു പേർ. ദാരിദ്ര്യം
ഫലം. വായുക്കോണു താണു് അഗ്നികോണുയന്നാൽ 'സൂക്ത'
വീഥി. പുത്രനാശം ഫലം. വടക്കു താണു തെക്കു് ഉയന്നി
ടത്താൽ 'ഗജ'വീഥി എന്നു പേർ. ധനവൃദ്ധി ഫലം. ഇതശ
കോണു താണു നിരൂതികോണു് ഉയന്നാൽ 'ധന്വ'വീഥിയെ
ന്നു പേർ. സർവ്വശുഭം ഫലം ഇതിനു വിപരീതമായിര
ത്താൽ വിപരീതം ഫലം.

അവ—ഇനി പുരപണിയുന്നതിനടുത്തു ദേവാരാധ
നാർ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവയിലെ മൃത്തിഭേദം അനുസരി
ച്ചുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

വാമേ വാശേ ച പൂഷേ മുരുകേണുരീപോ-

ദുഷ്ടിനേടപ്രഗ്രഭാഗേ

കാലാരാരേതേ കാത്യാന്യഭിതരവിബുധ-

സ്വാഖിലസ്യാഗ്രമുത്തേ

നിമ്നസ്ഥാനസ്ഥിതായ്സ്യ ച ധരണിതലേ

മനവാനാം നിപംസ-

ശ്വാത്യാന്തരനന്മദസ്സാ ഓഹ തദിതരദി-

ഷ്ട സ്ഥിതിശ്ലോഭൈനവ.

പ്രാ—വിഷ്ണുവിന്റെ ഏടത്തുഭാഗത്തും പിന്നിലും, ശിവൻ ഭദ്രകാളി മുതലായ ഏല്പാ ഉഗ്രമുതലികളുടെയും, താണ സ്ഥലത്തിരിക്കുന്ന ശാസ്താവിന്റെയും വലത്തുഭാഗത്തും മുന്തിലും, ഉള്ള ഭൂമിയിൽ പാപത്തിലുള്ള താമസിക്കുന്നവർക്കു് അത്രയും അനന്തരം സംഭവിക്കും. മേൽപറഞ്ഞതിനു വിപരീതമായ ഭിക്ഷകളിൽ ഹൃദനിർമ്മാണംചെയ്താൽ ശോഭനം തന്നെ.

അവ — ഹൃദനിർമ്മാണത്തിനു കൊള്ളുതാത്ത ചില പ്രദേശങ്ങളെയും മറ്റും പറയുന്നു.

പ്രീതിഷ്ഠിതാദിദേവാലയജലധിനദി-

താപസാഗരഗോഷ്ഠ-

ഗ്രാവാഭിനമതിവാന്തികരവകരതേ

നൈകധാ മന്ദിരേഽ

ദേവാഗാരാന്തരാനാമതിശുഭദിദി

കിഞ്ചിദ്യനം സമം വാ

തസ്സാഭിജ്ഞനം ച ദിതലവിധിമതി-

വാന്തികേ നേഷ്യതേട.

നന്ദന

പ്രാ—നെൽവയൽ, ദേവാലയം, സമുദ്രം, നദി, ജലാശയം, ഗോശാല, പർവ്വതം (അല്ലെങ്കിൽ വലിയ പാറ) എന്നിവയുടെ ഏറ്റവും അടുത്തു പുരപണിതാൽ വലപ്രകാരം അനന്തരം സംഭവിക്കും. ദേവാലയത്തോടു് അധികം അ

ടുത്താണെങ്കിൽ, ദേവാലയത്തെക്കാൾ ഉയരം കുറച്ചോ സമമായിട്ടോ മാത്രമേ മനുഷ്യാലയം പണിയിക്കാവൂ. കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് അധികം നല്ലത്. ദേവാലയത്തെക്കാൾ ഉയരമേറിയോ മാളികയായിട്ടോ പണിചെയ്യിക്കുന്നത് ഒട്ടും നന്നല്ല.

അവ—പറമ്പിന്റെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെ “ഇന്ദ്രാശാഭിനതാ” എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇനി ഗുണഫലം ഏതുകാലം നിലനിൽക്കുമെന്നു പറയുന്നു.

മധ്യോച്ചായാം ധരിത്രാം പ്രഥമമഥ ഗൃഹേ

കുപ്ലിതേ സ്വാഭുശാബ്ദം

വൃദ്ധിഃ പ്രാഗ്ഗുണതായാമപി ഹതവശതാ-

മോന്നതായാം ശതാബ്ദം

സാമസ്രാബ്ദം നിരൂക്ത്യ നതധരണീതലേ

വാജണേ ചേതമദർശം

ശേഷാസ്വകർഷാഷ്ടാദശാസ്വത ഉപരി നിഷോ-

ക്താനന്ത്രവം ഫലം സ്വാത്.

൩൭

വ്യ—നടുവും കിഴക്കും ഉയർന്നു പറമ്പിൽ പുറം പണിതാൽ ആദ്യം പത്തുകൊല്ലത്തേക്കു വർദ്ധനയുണ്ടാകും. അഗ്നികോണം തെക്കുഭാഗവും ഉയർന്നു പറമ്പിൽ ആറുകൊല്ലത്തേക്കും, നിമിതികോണം ഉയർന്നു പറമ്പിൽ ആയിരം കൊല്ലത്തേക്കും, പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ഉയർന്നു പറമ്പിൽ അഞ്ഞൂറു കൊല്ലത്തേക്കും, വായുകോണായന്നു പറമ്പിൽ പന്തിനാണ്ടാക്കും, വടക്കുഭാഗം ഉയർന്നു പറമ്പിൽ എട്ടുകൊല്ലത്തേക്കും, ഇശാനകോണായന്നതിൽ ആറുകൊല്ലത്തേക്കും, അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകും. അതിനുമേൽ “ഇന്ദ്രാശാഭി” എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ അതാതിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങൾ തന്നെ എന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

അവ—ഇനി ബ്രാഹ്മണാഭിവർദ്ധനമനുസരിച്ചു, ഭൂമി

യുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെ ഉഷ്ണതാഴ്വരകളെക്കുറിച്ചും, ചില പ്രത്യേകവൃക്ഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും തുടർച്ചയായഭേദങ്ങളെ പറയുന്നു.

ചിലർന്നും ഭൂപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും -

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും മറ്റുമെല്ലാം ചിന്ത

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും മറ്റുമെല്ലാം ചിന്ത

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും മറ്റുമെല്ലാം ചിന്ത

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

നവ

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും, മറ്റുമെല്ലാം, അതിമഹത്തുതയുള്ളതായിരിക്കുന്ന ഭൂമി പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും. കിഴക്കു താഴെ, പടിഞ്ഞാറുതാഴെ, അതായത്തായിരിക്കുന്ന പാമ്പു ക്ഷത്രിയയെക്കുറിച്ചും. കിഴക്കുതാഴെ പടിഞ്ഞാറു താഴെ പേരായുള്ളതായ ഭൂമി വെട്ടുകൊണ്ടും. ഇതിമഹത്തുതയിൽ വെട്ടുക പാമ്പുപോലെയുള്ള ഭൂമിയും, തെക്കു താഴെ ഭൂമിയും തുടർച്ച കൊണ്ടും. തെക്കു താഴെ ഭൂമി അതെക്കൊണ്ടും തെക്കും പക്ഷമുണ്ട്.

അവ—പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും തുടർച്ചയായ ഭൂമിയെക്കുറിച്ചും മറ്റുമെല്ലാം ചിന്ത

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

ഭൂമിയിൽനിന്നും തുടർച്ചയായ

നവ

പുറംകൊല്ലലിൽ ഇരിക്കുന്ന എട്ട് എണ്ണണികളുടെ ഇടക്ക് ഒരു യവത്തിന്റെ വിസ്താരമാകുന്നു (യവം=തോർ) എട്ടു യവം കൂടിയതു മാത്രാഗുലം. പന്ത്രണ്ടു ഞാഗുലം കൂടിയതു വിതസ്സി. വിതസ്സി രണ്ടു കൂടിയത് ഒരു കോൽ. അതിനെ കരം, ചിപ്പു, അരത്തി, ഭജം, ദോസ്സ്, മുപ്പി, ഹസ്സം ഇത്രാദി പേരുകളോടുകൂടിയതായി പറയുന്നു. ഈ കോലുകൾ നാലു കൂടിയത് ഒരു ദണ്ണാകുന്നു. ഈ ദണ്ണിനെ മനുഷ്യാലയത്തിൽ സമാന്വേന അംഗീകരിക്കുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ 'ശരദോതിലകം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെ കാണിക്കുന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "കത്തുർക്കിന്ന ഹസ്സന്യ മധ്യമാഗുലി പട്ട്തം മധ്യന്യ ദീപ്തമാനേന മാത്രാഗുലമുദീരിതം" എന്ന്.

അവ—ഇനി കോലുകളുടെ ദേർഭങ്ങളേയും, ഉപയോഗ ദേർഭങ്ങളേയും പറയുന്നു.

മാത്രാപ്രാഗുലപഞ്ചവിംശതിമിതം

മനം വിശ്വനേസ്യതം

പ്രാജാപത്യമേവ ധനുർഗ്രഹമിതി

പ്രേക്ഷതം ത്രിമാത്രാനപിതം

ഗ്രാമാദിദിവേദമാനമുദിതം

വാസോൽനന്മുഷ്ടികം

മാത്രാപ്രാഗുലകൈശ്വ കരൂചിദമോ

ഷഡിം ശതിഃപ്രാതിനതൈഃ

രം

പുറം—മാത്രാഗുലം ഇരുപത്തഞ്ചു കൂടിയ കോലിന്ന 'പ്രാജാപത്യം' എന്നു പേര്. ഇതു വിമാനമളപ്പാൻ വേണ്ടതാകുന്നു. ഇരുപത്തേഴാഗുലം കൂടിയ കോൽ ഒരു 'ധനുർഗ്രഹം' എന്നു പേര്. ഇതു ഗ്രാമാദികളെ അളപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇരുപത്താറുമാത്രാഗുലം കൂടിയാൽ അതുകോലു 'ധനുർമുഷ്ടികം' എന്നു പേരോടുകൂടിയതും, ചിലേടത്തു പറമ്പുളപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ഷരം സപ്താഷ്ടയവൈ ക്രമാദധമമ-

ധ്യേന്തക്തൃഷ്ട ത്രുവേംഗുലോ-

ദൃഷ്ടുഷ്ടന ച മാനമത്ര കഥചിൽ

സമ്പാദിതം ദൃശ്യതേ

ഹസ്തേനൈവ ഗുഹാദ്യേംഗുലാവഹൈ-

ദ്യംപ്രാവദി സ്രാദ്യവൈ-

ദ്വണ്ഡായഷ്ടിരിതി നൃതോഷ്ടമുണിതോ

ദണ്ഡോടത്ര രജ്ജു നൃതഃ.

ര.മ

വ്യം—ആദ്യം, ഏഴ്, ഏഴ്, തേര കൂടിയാൽ ക്രമങ്ങൾ
ലഭ്യമായമധ്യമോത്തമങ്ങളായിരിക്കുന്ന അംഗുലങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അംഗുലങ്ങളെക്കൊണ്ടും മുൻപറഞ്ഞ
പ്രകാരം കാലുകളും ഒണ്ണുകളും ഉണ്ടാക്കിച്ചിലേടത്തു് അള
ന്നുവരുത്തായി കാണപ്പെടുന്നു. ഗുഹം മുതലായവ കോല
ക്കൊണ്ടുതന്നെ അളക്കണമെന്നാകുന്നു. ചിലേടത്തു് ഉത്തമ
ങ്ങളായ അംഗുലങ്ങളെക്കൊണ്ടും, നിപ്പുറമമില്ലാതെ വ
ന്നാൽ അവങ്ങളെക്കൊണ്ടും അളന്നുകാണുന്നു. നാലുകോല
കൂടിയ ഒണ്ണിനു് 'യഷ്ടി'യെന്നും, ഏഴ് ഒണ്ണു കൂടിയതിനു് 'രജ്ജു'
വെന്നും പേർ പറയുന്നു.

അവ—ഇനി മേയങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ അനുസരിച്ചു
മാനസാധനങ്ങളെ വിധിക്കുന്നു.

താലാദ്യൈഃ പ്രതിമാദികം വലു തവൈ-

മ്മേയം ച ഭൂഷാദികം

വസ്ത്രപ്രാവരണാംഗുലാദി പരിമേ-

യം സ്വര ദീപതസ്തു ഗുരുതമാ

ശസ്ത്രാദിം തനോമികംഗുലായുഗേ-

നൈവം ച തദ്യോ സതോ

മുഷ്ട ഗുര യാജ്ഞികഭാജനാദികമനു

ക്തേയം ധ്വജാഭാജനായു.

ര.വ.

വ്യർ-പ്രതിമ, കീർടി, പത്മം, എന്തിത്യാദികളെ
താലം അംഗുലം എന്തിവകൊണ്ടും, ഭൂഷണാദികളെ യവ
ങ്ങളെക്കൊണ്ടും, വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, പട്ട മുതലായവയെ വി
തസ്തി (മഴം) കൊന്നും, ഛായാധാദികളെ മോതിരവിരലി
ന്റെ വിസ്താരം രണ്ടു കൂടിയതുകൊണ്ടും, യജ്ഞപരത്രങ്ങളാ
യ സ്രവം ജുഹു എന്നിവയേയും ചമത മുതലായവയേയും യ
ജമാനന്റെ മുഷ്ടികൊണ്ടും അളക്കുന്നു. പിന്നെ ഇന്ന യോ
നി വേണമെന്നു പ്രത്യേകം വിധിപ്പിട്ടില്ലാത്തതെല്ലാം
ധർമ്മത്തോറി വേണം.

അവ-ഇവിടെ യോനിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചാണിടവ
ന്നപ്പോൾ ഗൃഹം വൾ കൂടാതെ മനുഷ്യകുലത്തോൾക്കു
ണ്ടായതോടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന യോനിയുണ്ടാ
വേണ്ടതെന്നു പറയുന്നു.

യാഗംഗാദിഷു കേതുരോപ വിചിതം

സ്സർവ്വത്ര ശാസ്താഹ്യം

ചതുർകാദിഷു കണ്ടുരം മൃഗചരിഃ

പിരാസനാദിഃ ഹിതഃ

ഭാണേഡ കൂപതടാകപഞ്ചരവിധൗ

യോനീർവ്വേഷോ വാ ധർമ്മാദ-

മാശാസ്താദിസമസ്തകൃതിമവിധൗ

കേതുർവിധൗസ്സഭാ

വ്യർ-തങ്ങളു പല്ലക്കു തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങൾക്കു ധർമ്മ
ത്തോറി വേണം. ഈ കേതുത്തോറി എല്ലാദിക്കിലും കൊ
ള്ളാവുന്നതുമാണ്. കുട്ടിപ്പ്, കിടമ്പ്, എന്തിത്യാദി ശയന
സാധനങ്ങൾക്കു ഗജാമനിയും, പീഠം, പലക മുതലായി ഇ
രിപ്പാനുള്ളവയ്ക്കു സിംഹത്തോറിയും നല്ലതാകുന്നു. അറ, പ
ത്തായം, പെട്ടി മുതലായി ധനധാന്യോദികൾ വെച്ചു പൂട്ട
പറമ്പുതോറിക്കുറുന്നപക്ഷം, കിന്നറ, കുളം, മുതലായ ജലാ
ശയങ്ങൾക്കും, പക്ഷിമൃഗാദികളെ ഇട്ടു രക്ഷിക്കുവാനുള്ള കൂട

കർക്കും വൃഷയോനിയോ, ധപജയോനിയോ വേണ്ടതാകുന്നു. ആൽത്തറ, ഏതത്തിത്തറ, തുളസിത്തറ, മുല്ലത്തറ മുതലായ തറകൾക്കെല്ലാം ധപജയോനി വേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു്, ഓരോ സാധനങ്ങൾക്കും അർദ്ധയുടെ ഏതേതു ഭാഗം അളന്നിട്ടാണു യോനി കൊള്ളിക്കേണ്ടതെന്നു വിധിക്കുന്നു.

അന്നത്തോനിർമ്മാനപാത്രാദിവാപീ-

കൂപാദീനം, മകണേ ഗർഭഗോമേ

തൂർഗ്ഗാഗാരോത്തരപ്യാസമധ്യേ

കുത്രാപ്യഭേതാസ്ത്രത്ര സർവ്വത്ര ബാഹ്യേ. ൪൪

വ്യ—നാഴി, ഏടങ്ങഴി, നാരായം, പാ എന്നിത്രാദി അളവുപാത്രങ്ങൾക്കും, കുളം, കിണറു മുതലായവയ്ക്കും, നടുമുറ്റത്തിനും ഗർഭഗൃഹത്തിനും (ഗർഭഗൃഹം=ഉള്ളം) ഉള്ളിലാകുന്നു യോനികല്പന ചെയ്യേണ്ടതു്. ചിലടത്തു ചതുരശാലയുടെ ഉത്തരവീതിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ യോനി കല്പിക്കണം എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളടത്തെല്ലാം പുറത്തു യോനികൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി പതിമൂന്നാം ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ ക്രമപ്രകാരം ഗൃഹമുണ്ടാക്കുവാൻ യോഗ്യമാണെന്നു പരീക്ഷിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു ടിങ്നിസ്തയം ചെയ്തു സങ്കീകരിച്ചു വണ്ഡകല്പനം ചെയ്തിട്ടുള്ള പറമ്പിൽ, ദുർവ്വിമിമർമ്മങ്ങളിൽ തട്ടാതെ ഗൃഹമുണ്ടാക്കേണ്ടതിനായിട്ടു മുമ്പേതന്നെ വിമിവിസ്താരകല്പനയെപ്പറയുന്നു.

യാവൽ കല്പിതമകണം ഗൃഹവിധൗ

സംഭാമ്പിതാ താവതി

വിമിവിസ്തൃതിതത്തമകണസമാ

മദ്ധ്യാലയമല്ലാ തതഃ

ക്ഷേത്രോല്പാദകങ്ങളാൽസമ്മിതതതാം

വീഥീം പ്രകാശത്തോ

പ്രാച്യോ ഭിച്യുനാം ഭവൽ സലിലവീ-

ത്യാത്രാമലനൗ ന തു.

൪൭

പ്രാ-പാമ്പിന്റെ ഭിഗ്വവിസ്താരങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു, ഗുഹത്തിന്റെയും അങ്കണത്തിന്റെയും പ്രമാണങ്ങളെ മുന്പേതനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു വേണം. അങ്കണഭിഗ്വം എത്രയുണ്ടോ അതിൽ പകുതിയും കൂടി കൂടിയത് ഒരു വീഥിയുടെ വിസ്താരമെന്നു കല്പിക്കണം. ആ വീഥിവിസ്താരത്തെ ഒരു ദാർണ്ണികു കല്പിച്ചാൽ അതിന്റെ പതിനെട്ടു മടങ്ങു ഭൂമിയുടെ വിസ്താരം കല്പിക്കുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു. പിന്നെ അങ്കണഭിഗ്വത്തോളം വീഥിവിസ്താരം കല്പിക്കുന്നതു മധ്യമമാകുന്നു. അതിലും കുറഞ്ഞാൽ അധമം. അങ്കണഭിഗ്വത്തോളവും അതിൽ പകുതിയും കൂടിയതു വീഥിവിസ്താരമെന്നു കല്പിക്കുമ്പോൾ വാസ്തുപദത്തിലുപ ബാഹ്യവൃത്തികളുടെ ഗർണശബ്ദമവീഥികൾ മണലുമായിട്ടടങ്ങും. വീഥിവിസ്താരം അങ്കണഭിഗ്വത്തോളം മാത്രം കല്പിക്കുമ്പോൾ പൂകൾ നാലും മാത്രമേ ഗർണശബ്ദമവീഥികളിൽ അടങ്ങുകയുള്ളൂ. അങ്കണഭിഗ്വത്തിൽ മൂക്കാൽ വീഥിവിസ്താരം കൊള്ളുമ്പോൾ കിഴക്കിനിപ്പായും വടക്കിനിപ്പായും അഗ്നിവീഥിയിൽ തട്ടും. പാമ്പു ചെറുതായിത്തന്നാൽ കിഴക്കിനിയും വടക്കിനിയും ജലവീഥിയിൽ ചെന്നുനില്ക്കും. അതിനാൽ പാമ്പു ചെറുതായി വരുമ്പോൾ ഈ വണ്ണം വർത്തിക്കേണ്ടതും. കൂടിയതും പൂമുഴുവനും അഗ്നിവീഥിയിൽ വരുത്തേണ്ടതു്.

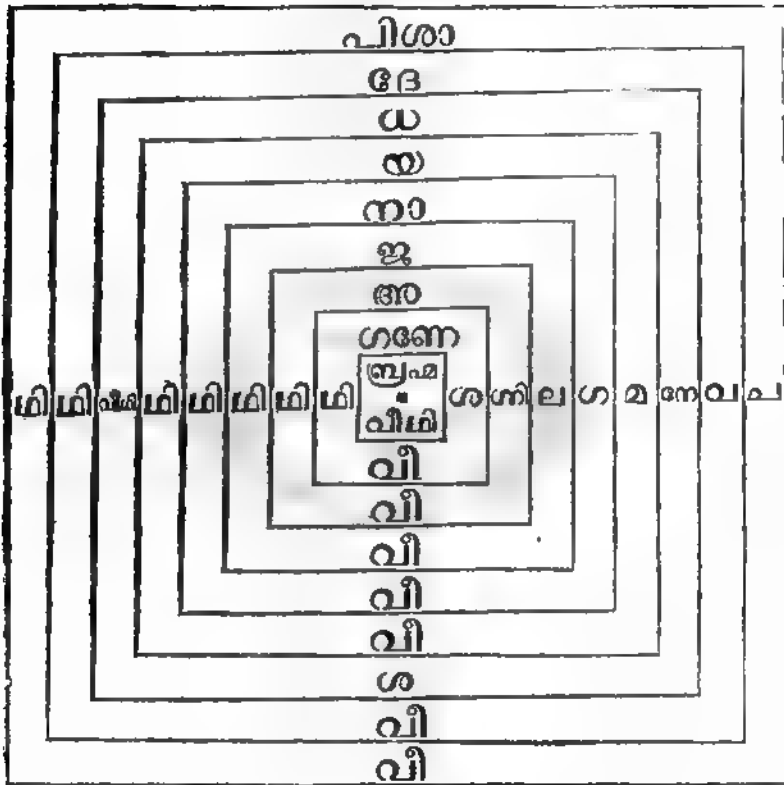
അവ-ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വീഥികളുടെ സ്ഥിതി ഇന്നു പ്രകാശിപ്പാണെന്ന് പറയുന്നു.

നന്ദപന്ദപപുടേ നവവൃത്തിതയാ

ബാഹ്യാഭിമദ്ധ്യാന്തിമാ

വീഥ്യസ്തച്ചഃ പരിതഃ ചിശാചഭിവിഷ-

ഭിതതാധിഭൂദണ്ഡീനാം.

നാഗരംബഗ്നിവിനാശകളാലിന്നാ-

കൂടും ചാസു നിന്ദാസൂകരം

വൈശാചാഗ്നിമിദേധിനാം ഗ്രാമപിഡം

വിമൃശ്വതർദ്ദിക്ഷപവി

രന്ന

വ്യാ—മുമ്പിൽ ഇരുപത്തഞ്ചാം ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം മുമ്പാകെ നീക്കിച്ചതും പ്രമാണമായിരിക്കുന്ന പരമ്പിൽ തെക്കേടക്കും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറും പതിനെട്ടു വരി വീതം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വിഭാഗം ചെയ്തിട്ടു പുറത്തു നിന്നും അകത്തേക്ക് കരോ വരി ചുറ്റും വരത്തക്കവണ്ണം, കരോ ഭാഗത്തും കമ്പതീതു വീഥികളെ കിട്ടിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ എല്ലാറ്റിന്റെയും മധ്യത്തിൽ ബ്രഹ്മശങ്കുചിന ചുറ്റും ഒരു വീഥിയും അതിന്നു പുറമെ കരോ ചുറ്റും എട്ടു വീഥികളും ഉണ്ടാകും. ഈ വീഥികൾക്ക് കരോന്നിന്നും കരോ അധിദേവതമാകുന്നു. അവയെപ്പായാം. എല്ലാറ്റിലും പുറത്തു ചുറ്റായ വീഥിയുടെ ദേവത പിശാചഗണരോകുന്നു. അതിനാൽ ആ വീഥിക്കു പിശാചവീഥിയെന്നു പേർ. അതിനകത്തെ വീഥി ദേവന്മാരുടെയാകയാൽ അതു ദേവവീഥിയാകുന്നു. അതിന് അകത്തേതു വൈശ്രവണന്റെയാകയാൽ ധനുശവീഥിയെന്നു പേർ. ഇങ്ങനെ യമവീഥി, നാഗവീഥി, ജലവീഥി, അഗ്നിവീഥി, ഗണേശവീഥി, ബ്രഹ്മവീഥി എന്ന ക്രമത്തിൽ പുറത്തുനിന്നും അകത്തേക്ക് കരോ ചുറ്റും ചുറ്റായിട്ട് ഒമ്പതു വീഥികളെ അറിഞ്ഞു കൊൾക. ഈ വീഥികളെ അതാതിന്റെ ദേവതയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളെക്കൊണ്ടും പറയാറുണ്ട്. ഇവയിൽ പിശാചവീഥിയും നാഗവീഥിയും, യമവീഥിയും, നാലു ദിക്കുകളിലും ഗ്രാമഭൂമിയാകെ വാൻ കൊള്ളരുത്.

അവ—ഇനി അഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാസുപദങ്ങളേയും അവയുടെ അധിഷ്ഠാനദേവതകളേയും പറയുന്നു.

മധ്യ ഗണേശകമലാസനയോത്സവീഥ്യം-

വേകീകരോതു ഗിരിശേ നിമൃതൈ ച ഖണ്ഡേ.

കർപ്പീതവസ്ത്രപദമകമിഥ ത്രിഷുക്കേ-

ഷപഷ്ഠാകദിക്യതിവിഭിന്നപദഘപഭീഷം ര്ദ.

പുറം—പറമ്പിന്റെ റട്ടവിൽ ഇഴശഖണ്ഡത്തിലോ നി
റുതിഖണ്ഡത്തിലോ ബ്രഹ്മവീഥിയും ഗണേശവീഥിയും ക
ന്നാക്കിച്ചമക്കണം. പിന്നെ ഏട്ട, ഭഞ്ചതു, പത്തു, എണ്ണി
സ്സംഖ്യകളുടെ വക്രമായ അറുപത്തുനാല്, എണ്പത്തൊ
ന്നു, ഒരുനൂറ് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഇഷ്ടമായ മാതിരി പ
ദങ്ങളെ ആപ്പറമ്പിൽ കല്പിക്കണം.

അവ—അവിടെ ഒരു മൂലാകംകൊണ്ടു നവവക്രമായ
എണ്പത്തൊന്നു പദങ്ങളെ കല്പിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരത്തെ
പറയുന്നു.

ഏകശീതിവരം പ്രകല്പനവകം

മധ്യേന്ത്യ ബാഹ്യാവൃതൈ

ഷരംകം ദിക്യ വിദിക്യ യഥയുഗളം

ചൈകൈകശസ്തൽബരീദി.

ചതാരിം ശഭൈര്യ പഞ്ച ച വിരി-

ബാല്യഃ പദേഷു സ്ഥിതാ

ഈരേന്ത്യോവപദസ്ഥിതസ്ത്വിനചിതാഃ

പഞ്ചശഭൈവം സമാഃ ര്ന്ന

പുറം—പറമ്പിൽ കിഴക്കുവടിക്കുമാറ്റം തെക്കുവടക്കും പതുപ്പ
ത്തു സൂത്രം വാച്ച് എണ്പത്തൊന്നു ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടാക്കി
യാൽ റട്ടവിലെ ഭഞ്ചതു ഖണ്ഡങ്ങൾ കന്നാക്കി അതു ബ്രഹ്മ
പദമെന്നു കല്പിക്കുക; അതിന്റെ പുറമെ ആ ബ്രഹ്മപദ
ത്തിന്റെ നേരെ നാലുദിക്കുകളിലും ഇഴയങ്ങു വരികളിൽ മ
മ്മൂന്നായി അറുഖണ്ഡങ്ങൾ കൂടിനൂറ് കാരോ പദങ്ങളായി
കല്പിക്കുക. അവിടെ കോണുകളിൽ നന്നാലു ഖണ്ഡങ്ങളു
ള്ളതിൽ ഇഴയങ്ങു ഖണ്ഡങ്ങൾ കൂടിനൂറ് കാരോ പദങ്ങളായി

കല്പിക്കുക. എന്നാൽ ബ്രഹ്മപദത്തോടുകൂടി പതിമൂന്നു പദങ്ങളായിവരും. പീഠത്തെ ഏല്പാറിനും പുറത്തെ വരിയിൽ മുപ്പത്താണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളുള്ളതു ചെമ്പേറെ കാരോപദങ്ങളെന്നു കല്പിക്കുക. അപ്പോൾ എല്ലാകൂടി നാല്പത്തഞ്ചു പദങ്ങളായി ഭവിക്കും. അധരിൽ ബ്രഹ്മാദി മുതലായ ദേവതമാർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവയുടെ പുറമെ എട്ടു ദേവതമാർ പദങ്ങളിലല്ലാതെ എട്ടു ദിക്കുകളിലുമായിട്ടും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരു വാസ്തവിൽ അറക്കു അമ്പത്തുമൂന്നു ദേവതമാർ ഉണ്ടായിരിക്കും.

അവ—ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുറത്തേ ചരിയിലെ പദങ്ങൾ മുതലായി അകത്തുക്കു ക്രമത്താലുള്ള ദേവതമാരുടെ പേരുകളെ പറയുന്നു.

ഈ ശാക്തം ബഹിരംവൃതിസ്ഥപദകേ-

ഷപീശാനപഞ്ചന്യകാ-

വൈന്ദ്രിയേ രവിസത്യൈക ഭൂശഖഹ-

പുരോംസ്തഥാ പൂഷണം.

ഭൂയോ വൈ ചിതഥം ഗൗരജ്ജതയമൗ

ഗന്ധർവ്വഭംഗൗ മൃഗം

പിത്രാഖ്യം പ്രതിഹാരപാലമവി സ-

ഗ്രീവം ക്രമാൽ കല്പയേൽ.

൪൯

ഭൂയഃ പുഷ്പാദിദന്തം വരണമസുരമോ-

ഷാഖ്യരോഗേനാനാഗാൻ

മുഖ്യം ലോടമിന്ദ്രാർജ്ജമദിതിദിതി

ചേതി ബാഹ്യാവൃതൗ സ്വഃ.

ഈശാദ്രാപാപവത്സാർജ്ജക സവിതൃക സാ-

വിത്രസംജ്ഞൗ വിവസ്വാ-

നിന്ദ്രാഖ്യയേന്ദ്രജിനിത്രകശിവശിവജിത്-

ഭൂഭുവഃസ്വരൂപൗതൗ സ്വഃ

൫൦

ബ്രഹ്മാ മധ്യപദേഭ്യേ ശച്ഛസഹിത-

സ്തന്മോഷ്ടമേ ജംഭകഃ

പ്രാഗാദൈ പിപിപിഞ്ചരകന്യ ചരകീ

ശാദൈ വിദാത്യാഹപയഃ

ഭൂയഃ പൃതനികാ ച വപവദപൃ-

വ്യാ രാക്ഷസീ ബാഹ്യത-

നൈ രേഷാഭാവപദസ്ഥിതാശ്ച ചരീതോ

ദേവഗ്രഹാസ്തൽബഹിഃ.

ഒഫ

പ്രാ-എല്ലാറ്റിലും പുറത്തെ വരിയിൽ ഇഴശകോണി
ലെ പദം തുടങ്ങി ക്രമത്താലെ ദേവതമാരുടെ പേരുകൾ:-

1. ഇഴശനൻ. 2. പഞ്ചന്ദ്രൻ. 3. ഐന്ദ്രി. (ജയന്തൻ)
4. ഇന്ദ്രൻ. 5. മധി. 6. സത്യൻ. 7. ഭൂശൻ. 8. ഖൻ. (അ
ന്തരിക്ഷൻ) 9. യാഗ്നൻ. (അഗ്നി) 10. പൃഷ്ഠാവ്. 11.
വിതഥൻ. 12. ഹൃദയശൻ. 13. യമൻ. 14. ഗന്ധർവ്വൻ.
15. ഭൂഗൻ. 16. ഭുഗൻ. 17. പിതൃകർ. 18. പ്രതിഹാര
പാലൻ. 19. സുഗ്രീവൻ. 20. പുഷ്പനന്ദൻ. 21. വര
ണൻ. 22. അസുരൻ. 23. ശോഷൻ. 24. രോഗൻ. 25.
ഇരമൻ. (വായു) 26. നാഗൻ. 27. മുഖ്യൻ. 28. ഭൃഗുടൻ.
29. ഇന്ദ്ര. 30. അഗ്നി. 31. അഭിതി. 32. ദിതി. ഇങ്ങ
നെ മുപ്പത്തുരണ്ടാകുന്നു. ഇനി അതിന്നകത്തെ പദങ്ങളിൽ
ഇഴശകോണു തുടങ്ങിയുള്ള പദങ്ങളിലെ ദേവതമാരുടെ പേ
രുകൾ:- 1. ആപൻ. 2. ആപവത്സൻ. 3. ആയുൻ. 4.
സവിതാവ്. 5. സാവിത്രൻ. 6. വിവസ്വതൻ. 7. ഇന്ദ്രൻ.
8. ഇന്ദ്രജിത്ത്. 9. മിത്രൻ. 10. ശിവൻ. 11. ശിവജിത്ത്.
12. ഭൃഗുത്ത്. (മഹീധരൻ) ഇങ്ങനെ പത്തുണ്ടാകുന്നു.

നടുവിലെ ബ്രഹ്മ വണ്ഡം കൂടിയ പദത്തിൽ ബ്രഹ്മാവും
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പിന്നെ പദങ്ങളിലല്ലാതെ പുറമെ കിഴക്കു
മുതലായ ദിക്കുകളിൽ ക്രമത്താലെ ശച്ഛസ്തനൻ, ആയുമാ
വ്, ജംഭകൻ, പിപിപിഞ്ചരകൻ, എന്നു നാലു ദേവതമാരും,

ദേവതാസ്ഥിരം.

കിഴക്കു

ജാതി	പഞ്ച	ജയ	ഇത്ര	സൂര്യ	സതു	ഭൂമി	ജാതി
അതി	ആപ	ആപ	ആയുസ്സ്	സവി	സാ	വിത	പുഷ്പ
അ	ആപ	ആപ	ആയുസ്സ്	സവി	സാ	വിത	പുഷ്പ
സോ	മഹി	മഹി	ബ്രഹ്മ	വിവ	വിവ	വിവ	വിവ
ഭല്ലാ	ധരൻ	ധരൻ	ബ്രഹ്മ	സ്വാൻ	സ്വാൻ	സ്വാൻ	സ്വാൻ
മുഖ	ശിവ	ശിവ	മിത്രൻ	ഇത്ര	ഇത്ര	ഇത്ര	ഇത്ര
നാഗ	ജിത്	ജിത്	മിത്രൻ	ഇത്ര	ഇത്ര	ഇത്ര	ഇത്ര
വാ	ശോ	അ	വ	പുഷ്പ	സൂ	ഭാ	മു
യോ	ഷ	സു	ത	ഭ	ഗ്രീ	സ്ഥ	മു
ഗ	ഷ	സു	ത	ഭ	ഗ്രീ	സ്ഥ	മു

(നാഗ - പട്ടാഭി)

ദേവതാസ്ഥിതി

കിഴക്കു

ഈശ്വരൻ	പാദം	ജയന്ത	ഇന്ദ്രൻ	സൂര്യൻ	സതവ	ഭൂമി	അന്തരീക്ഷം	അഗ്നി
ദിതി	ആപ	ആയുധം				സവിത്ര	പുഷ്പം	
അഭി	ആപ					സാവിത്ര	വിത	
അഗ്നി	വസ	ബ്രഹ്മാ				വിവ	ഗുഹ	
ഇ	മഹി					സ്വാൻ	ക്ഷേത്ര	
സോ	ധരൻ						യ	
മ		മിത്രൻ				ഇന്ദ്രൻ	ഭം	
ഭൂമി	ശിവജി					ഇന്ദ്ര	മൃഗ	
ജ്യോ	ശിവൻ					ജി		
മ		അഗ്നി				സൂര്യൻ	പാ	
ഭൂമി						ഗ്രീവ	സ്വ	
മ							പി	

(പ്ര.പ.പദത്തിൽ)

ഇഴശകോണതടങ്ങി നാലു കോണകളിലും ക്രമേണ ചരികീ, വിദാരി, പൂതനികാ, പാപരാക്ഷസി, എന്നു നാലു ദേവതമാരും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പദങ്ങളിൽ നാല്പത്തഞ്ചും, പദങ്ങൾ കൂടാതെ ദിക്കുകളിലും കോണകളിലുമായിട്ട് എട്ടുംകൂടി അമ്പത്തുമൂന്നു ദേവതമാരാകുന്നു. ഇവരുടെ പുറമെ നാലു ഭാഗവും ദേവഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ട്.

അവ—ഇനിയൊരു ശ്ലോകംകൊണ്ട് വാസ്തവ്യക്ഷനെ പറയുന്നു.

ആസീത് പുരാ സകലലോകയേകാദയം

ശുഭോ ഭൂതം ഭുജബലാദിതിഗച്ഛിതശ്ച.

ക്ഷോണീതലേ വിനിമിതോ വിജിതഃ പ്രശാന്തോ

ദേവൈസ്സ വാസ്തവ്യക്ഷശ്ചതുശ്രസംസ്ഥഃ

പുറം—പണ്ട് എല്ലാ ലോകത്തിനും ഏറ്റവും യേകാനും, കയ്യുക്കുകൊണ്ടു ഗച്ഛിതനും, മഹാ ശുഭനും ആയ ഒരു അസുരനുണ്ടായി. ദേവകൾ അവനെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ച ഭൂമിയിൽ വീഴ്ത്തി. അപ്പോൾ അവൻ പ്രശാന്തനായിട്ടു ചതുശ്രസ്ഥിതനായ വാസ്തവ്യക്ഷനായി ചേർച്ച.

അവ—ഇനിയൊരു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ആ വാസ്തവ്യക്ഷന്റെ കിടപ്പ് എത്ര പ്രകാരമെന്നു പറയുന്നു.

ഇഴശേ തസ്യ ശിരസ്തോ വിനിമിതം

പാദൈ നിമുത്യാം സ്ഥിതൈ

വായോ യത്ര ഹൃതാശനേ ച ഭുജയോഃ

സംസ്ഥാപിതേ കോപ്പരേ.

ക്ഷിപ്തം വക്ഷസി ഹസ്തയോ സുലമിതി

ക്ഷോണ്യം ശയാനാസ്ത്രം

സ്ത്രംഗേഷപത്ര തു ദേവതാ അപി വസ-

ന്ത്യാസാം സ്ഥിതിവ്ക്ഷ്യതേ.

ഒരു

പുറം—അവന്റെ തല ഇഴശാനകോണിലും, കാലുകൾ ഉണ്ടും നിറംതികോണിലും, വലത്തെ കയ്യിന്റെ മുട്ട വായു

കോണിലും, ഇടത്തെ കയ്യിന്റെ മുട്ട് അഗ്നികോണിലും, രണ്ടു കൈപ്പടങ്ങളും മറ്റത്തും ആയിട്ടു ഭൂമിയിൽ (മലനം) കിടക്കുന്ന ആ വാസ്തവങ്ങളെക്കൊണ്ടു അംഗങ്ങളിൽ മുന്പേ പറഞ്ഞ വാസ്തവേകമർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവയുടെ സ്ഥിതിയേയും പറയാം.

അവ — വാസ്തവങ്ങളെക്കൊണ്ടു സ്ഥിതിയായ ദേവന്മാരുടെ അവയവസ്ഥിതിനിമത്തേപ്പറയുന്നു.

മൂലം നീശാസ്ത്രതു സംസ്ഥിതിതഃ നയനയേ :

പഞ്ചന്യകാഖ്യാദിതി-

ശ്വാപസ്തപേനേ തഥാ ഗമുതഃ

തസ്യോപവത്സരഃ

വാമശ്വാത്രഗതോ ജയന്ത ഇതര-

ത്രാസ്യാദിതിസ്സംസ്ഥിതാ

വാമോഽസേ സ്ഥിതവാനമർത്ത്യപതിര

ത്രാഃ സദൃശോ ഭക്ഷിണേ.

മദ്

അക്ഷായോ വാമഭുജസ്ഥിതാസ്ത ച-

ശ്വന്ത്രാഭയോ ഭക്ഷിണാമസ്തഗാശ്വ

വാമപ്രകേഢേ സവിതാ ച സാവി-

ത്രോന്യത്ര മദൃജിപജിത് പ്രകോഷ-

മി

മഹീധരശ്ചതുര കചന്യാർത്ഥിവസാൻ

മിത്രശ്വ കക്ഷേഃ ദൃമിണോഽഥനാഭേ

ഇന്ദ്രോഽസ്യമേഘേ ധ്യായാഗത്ര തജ്ജിത്

പാദപാദ തസ്യ പദേ നിവിഷ്ടാഃ

മന

പ്രാ—ഈ വാസ്തവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശിരസ്സിൽ ഇടത്തും, ഏതെക്കണ്ണിൽ പഞ്ചന്യനും, വലത്തെക്കണ്ണിൽ ദിതിയും, വായിൽ ആപനം, കഴുത്തിൽ ആപവത്സരം, ഏതെ ചെയിയിൽ ജയന്തനും മറ്റാതിൽ അഭിതിയും, ഏതെ തോളിൽ ഇന്ദ്രനും, വലത്തെ ചുമലിൽ അർജുനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ഇടത്തക്കയുടേൽ അക്കാദികളും വലത്തക്കയുടേൽ ചന്ദ്രാദികളും, ഇടത്തക്കയുടേൽ പ്രകാഷ്ഠത്തിൽ സവിതാവും സരവിത്രനും, വലത്തക്കയുടേൽ പ്രകാഷ്ഠത്തിൽ അനന്ദശിവജിത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ഇടത്ത മുലയിൽ മഹിധരനും വലത്ത മുലയിൽ അയ്യനും, വയറിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു വാസുപാനും, വലത്തു ഭാഗത്തു മിത്രനും, പൊക്കിളിൽ ബ്രഹ്മാവും, ലിംഗത്തിൽ ഇന്ദ്രനും, അന്ധയുഗത്തിൽ ഇന്ദ്രജിത്തും, രണ്ടു കരളിനേലും മറ്റുള്ള ദേവതമാരും, സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ആ ദേവതമാരെ പൂജിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുന്നു.

താദേവതം വാസ്തശരീരസംസ്ഥം

സന്തപ്തിതാസ്തപിഷ്ടഫലപ്രദാസ്സപ്തഃ

താശ്ചൈവ റിഷ്ടാവിപരീതദാസ്സപ്തഃ

സ്തസ്മാദിദഗ്ദ്ധാദിഹ വാസ്തയംഗം.

ഐ

പ്രാ—ഇങ്ങനെ വാസ്തപുരുഷന്റെ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആ ദേവതമാർ സഭോദാധിപാൽ ഇഷ്ടഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടെയും കോപിച്ചാൽ ആപത്തിനേയും ഉണ്ടാക്കും. അതുകൊണ്ടു് ധർമ്മനിമഗ്നനകാർയ്ക്കത്തിൽ വാസ്തയംഗം ചെയ്തു് അവരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് വാസ്തമർമ്മങ്ങളെ പറയുന്നു.

നാധ്യഃപ്രഥമേന്ദ്രഗാഭശഭൈര-

കാശിതികോദന്ത്യശിവം-

ഗ്വഗ്വരഃപഞ്ചപൃഥ്വീനവോമിമുണഃക-

ഷ്ടാഥമാസ്ഥമാ രജ്ജവഃ

മർമാന്യഷ്ടം സാതുഗാഞ്ചിമുണസം-

പ്രാണൈരകേരേഷ്ടസ്ഥിതൈഃ

സുരൈര്യോഗസമുത്ഥാദിതി ശതം

വർണ്ണൈഃ കന്യാദിഷു.

ഐ

വ്യം—പുര പണിചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പരമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറുഭൂലവും കിഴക്ക് അഗ്രവുമായിട്ടും, തെക്കുഭൂലവും വടക്ക് അഗ്രവുമായിട്ടും, പതിപ്പത്തു സൂത്രങ്ങളെ കല്പിക്കുക. അവയ്ക്കു 'നാഡികൾ' എന്നു പേർ. പിന്നെ നിരൂതിയിൽ ഭൂലവും ഈശാനത്തിൽ അഗ്രവുമായിട്ടും, വായുവിൽ ഭൂലവും അഗ്നിയിൽ അഗ്രവുമായിട്ടും അയ്യഞ്ചു സൂത്രങ്ങളെ കല്പിക്കുക. അവയ്ക്കു 'മജ്ജകൾ' എന്നു പേർ. ഈ മജ്ജകൾ മൂന്നും, ആറും, ഒമ്പതും കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കണ്ണമൊഴ്ന്ന സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയായിരിക്കണം. ഈ നാഡീസൂത്രങ്ങളും മജ്ജസൂത്രങ്ങളും തങ്ങളിൽ കൂടുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾക്കു 'മർമ്മങ്ങൾ' എന്നു പേർ. ഈ മർമ്മങ്ങളിൽ ഗുഹങ്ങളുടെ തുണിത്തിമതലായവ മൂന്നും തട്ടരുത്. ഇവയിൽ ബ്രഹ്മപദത്തിന്റെ നാലുകോണുകളിലുമായിട്ട് എട്ടെട്ടു സൂത്രങ്ങൾ കൂടുന്നതായി നാലു മർമ്മങ്ങൾ ഉള്ളവയ്ക്കു ചാമമർമ്മങ്ങളെന്നു പേർ. ഇനി ആറാറു സൂത്രങ്ങൾ കൂടുന്നതായി മപ്പത്താറും അയ്യഞ്ചു കൂടുന്നതായി എട്ടും, നനാലു കൂടുന്നതായി ഇരുപത്തിനാലും, മുമ്മൂന്നു കൂടുന്നതായി ഇരുപത്തെട്ടും ഇങ്ങനെ ആകെ ഒരന്തര മർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇവയെല്ലാം ഭിത്താദികളിൽ വഴങ്ങുങ്ങളാകുന്നു. കേന്ദ്രങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മജ്ജകൾ തങ്ങളിൽ കൂടുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ മർമ്മങ്ങളല്ല. അവയെ വഴങ്ങിയും ചേരുന്നു.

അവ—ഇനി കുറച്ച ശ്ലോകങ്ങൾക്കു മർമ്മവേദത്തെ കുറിക്കാനുള്ള പ്രകാരമത്തെയും, മർമ്മവേദം സംഭവിച്ചാൽ അതിനുള്ള പരിഹാരത്തെയും പറയുന്നു.

പ്രംഗേപാദകപദഭാസ്തരാംശഭലമം-

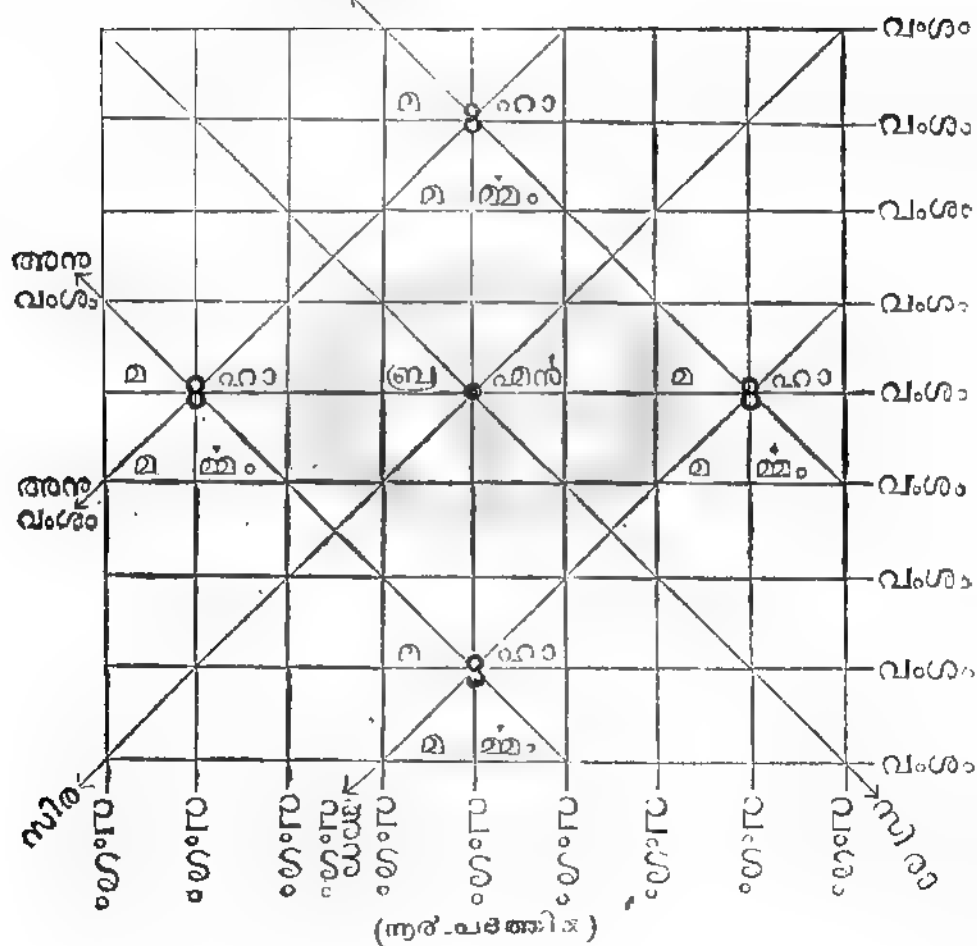
ത്രം മർമ്മസൂത്രസ്ഥിതേ-

ന്നീതപാ വിസൃസനാന്നമർമ്മപരിപി-

ഡാസ്മംഭകധ്യാദിഷു

മമ്മൂട്ടി

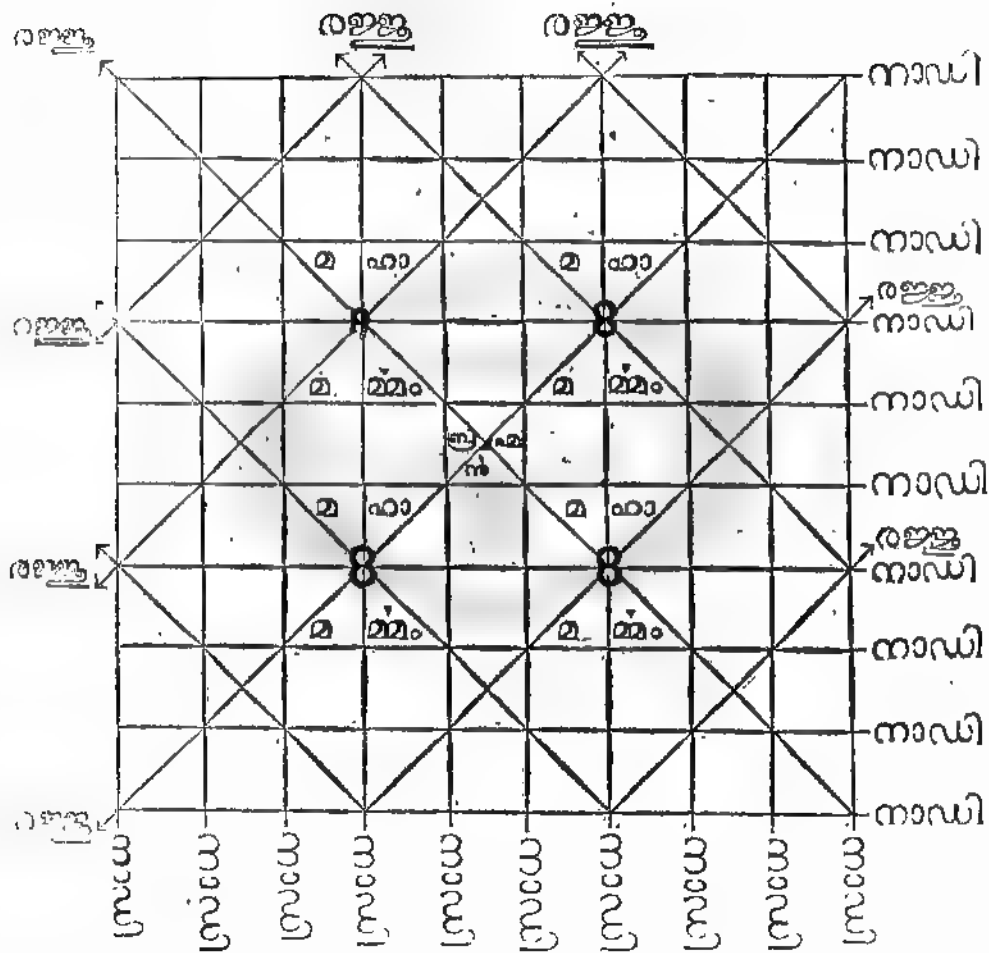
അനു
വംശം കിഴക്കു

(8) (512.7)

2201300

കിഴക്കു

(൧൧-൧-൧൯)

വർണ്ണനയ്ക്കു നിവീഡിതേ മഹിഷസിഃ-

മരണേകപാനം ശിരോ

ഹൈമം കൂർവ്വമാഹാരോഽശ്വ നിഖനേ-

അച്ഛാന്തരേ ശാന്തികൃത്.

മിൻ

വ്യം—ഗ്രാമങ്ങളുടെ തുണ ഭിത്തി മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മർദ്ദനമെന്നു നിന്നു, ഒരു വടക്കത്ത പന്ത്രണ്ടാക്കി ഭാഗിച്ച ഒരു ഭാഗത്തിൽ പകുതി കിഴക്കോട്ടോ വടക്കോട്ടോ നീക്കി അവിടെ വെച്ചാൽ അവയിൽ മർദ്ദപേധം വരികയില്ല. ഇങ്ങനെ നീക്കിവയ്ക്കുതെ മർദ്ദപേധം സംഭവിച്ചുപോയാൽ ആ ദോഷശാന്തിക്കായി പോതു, സിംഹം, ആന, കുരൂ, പന്നി ഇവയുടെ തലകളെ സ്വസ്ത്യംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി ശാന്തിചോരം മുതലായ കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്താൽ യോഗ്യനായ തന്ത്രി, വിധിപരലെ അവയെ പൂജിച്ച ശിലാലോഹാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളിലാക്കി ഗ്രാമത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കുഴിച്ചു സ്ഥാപിക്കണം. സ്വസ്ത്യത്തിന്റെ തുക്കം, “പലേന വം തദേൽന തദേൽന വം” എന്ന പ്രായശ്ചിത്തഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വിധിയനുസരിച്ച ഗ്രാമനാഥന്റെ ശക്തിപരലെ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

അഥ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു യോജ്യങ്ങളെ അറിവാനുള്ള പ്രകാരങ്ങളെ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടാതാനവതാനമാനനിചയേ

ത്രിശ്ലോഷാഭിരോജിതേ

ശേഷോഽന്താനി, ഹിം വൃത്തേമുനിഷ്ഠാഃ

ഗായത്രോഽനുനിശ്ലോകനൈഃ

ജ്ഞൈരൂഷ, മവാപ്തമത്ര വായാ

ജ്ഞയം, തിമിസ്രിശതം,

വാരാഭുമിധക്കൈന്ദ്രിപ്രഗുണിത

ധർമ്മാശ്വത വാ വൃതഃ

നാ

(തന്ത്രസമുച്ചയം)

പ്രാ.—ഇഷ്ടങ്ങളായ ദിഗ്വചിന്യാക്കളെ കൂട്ടി ഉണ്ടായ ചുറ്റിനെ മൂന്നിൽ പെരുക്കി എട്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു യോനിയകുന്നു. ആ പെരുക്കത്തെയു തന്നെ പതിനാലിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു വൃശം. ചുറ്റിനെ എട്ടിൽ പെരുക്കി പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു ആയം. ആ പെരുക്കത്തെയു തന്നെ ഇരുപത്തിൽ ഹരിച്ചശേഷം നക്ഷത്രം. അവിടെ കിട്ടിയ ഹരണഫലം വാസ്തവ്. എട്ടിൽ പെരുക്കിയതിനെ മപ്പതിൽ ഹരിച്ച ശേഷം തിഥി; ഏഴിൽ ഹരിച്ചശേഷം ആഴ്ച. ചുറ്റിനെ പെട്ടിൽ പെരുക്കി പത്തിൽ ഹരിച്ചശേഷം പ്രായം എന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

അവ—ഇനി ഒരു പട്ടികയാകട്ടെ യോനികളുടെ പേരുകളെ പറയുന്നു.

ധ്വജധുമനിഹകുക്കരം.

വൃഷഭംഗജവായസഃ ക്രമേണസ്യ.

പ്രാഗഭിരയാനയോഽഞ്ചുര

തേഷപയുജസ്തം പദേ യുജാ വിപദേ. സമ

(ന. സ.)

പ്രാ.—ധ്വജം, ധൂമഃ, സിംഹം, കുക്കരം, (വാവ്) വൃഷഭം, വരം, ഗജം, വായസം, (കാക്ക) ഇവ ക്രമത്താലെ കിഴക്കാരിയായി എട്ടു ദിക്കിലേക്കും ഉള്ള യോനികളാകുന്നു. ഇവയിൽ ഒരാഴ്ചപ്പട്ടവയായ ധ്വജം, സിംഹം, വൃഷഭം, ഗജം ഇവ ശുഭത്തിനായിക്കൊണ്ടും ഏഴ്ചപ്പട്ടവയായ മറ്റുള്ളവ അശുഭത്തിനായിക്കൊണ്ടും ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ധ്വജാദികളായ ഒരാഴ്ചപ്പട്ട യോനികൾ കൊള്ളാം. മറ്റാവ കൊള്ളരുത് എന്നു സാരം.

അവ—ഇനി ആയുധയാദികളുടെ ഗുണഭോധങ്ങളെ അറിയേണ്ടും പ്രകാരങ്ങളെ രണ്ടു പട്ടികകളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു.

ആത്മാധികൃതം വ്യയതഃ

സമ്പാദ്യം സർവ്വമാന്യമാപത്തിഃ

നക്ഷത്രാദിശുഭേപഃ

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാദിവിജ്ഞാതം.

നന്ദ

(ത. സ.)

വ്യാ - ഗ്രന്ഥികളുടെ ചാറ്റകൾക്കെല്ലാം റ്റയത്തെ കാർ ആരം ഏറിയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ പല പ്രകാരത്തിൽ ആപത്തു സാഭവിക്കും. നക്ഷത്രാദികളുടെ ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രംകൊണ്ട് അറിയേണ്ടതാകുന്നു. “സർവ്വശാസ്ത്രാനുപാസാ ജിതേന്ദ്രിയഃ” എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാദികളുടെ ജ്ഞാനം സ്ഥപതിക്കേണ്ടായിരിക്കുന്നുമെന്നു മുഖ്യമതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളല്ലോ.

ബാലതപഃ കൈമാരഃ

യൗവനമഥ വാല്യം ച നിധനം ച

പഞ്ച വയഃഃസ്വച്ഛപന്ത്രം

നോഷ്ടം, ശിഷ്യാനി വാസ്തവീ ചാദി.

നന്ദ

(ത. സ.)

വ്യാ - ബാലതപഃ, കൈമാരഃ, യൗവനം, വാല്യം, നിധനം (മാണം) ഇങ്ങനെ വയസ്സ് ചാഞ്ചലപ്രകാരത്തിലാകുന്നു. ഇവയിൽ അന്ത്യമായ വയസ്സ് (മാണം) വാസ്തവിഷയത്തിൽ കൊള്ളരുത്. മറ്റുള്ളവ തരമതത്യാപോലെ കൊള്ളാം.

അവ... മുൻപറഞ്ഞ നോമ്പാദികളുടെ ഗുണഭോജങ്ങളെ നോക്കി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു സിദ്ധാന്തരൂപത്തിൽ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഗ്രാഹ്യോ വേദസപവത്സം വിജനിഭവിഹിതാ

യോനീഭേഷാഃ ഹൃദാണാം

പ്രാണോ യേ ചാഹി, യേഷപതിമമപി ച വയോ

വജ്ജയേൻ മൃത്യുകാരി,

ശിഷ്യശ്വാഭാത്രിമേ ദേവധമ ഇമ കമിത

ചോത്തമേ ദേവ തമാന്ത്രേ

വിഷ്ടി കഷ്ടാഹി രിക്താ അപി മുനിഭിരതോ

നേഷ്ടതേ ദിച്ചയോഗം.

നൂൽ

പുറം - (ഇത ശ്ലോകം അനന്തമുഖേന വ്യഖ്യാനിക്കേണ്ടതാകയാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു) വേഗസ്യ - നിജനിജവിഹിതം യോനിഃ - അവസ്ഥ - ഗ്രാഹ്യം (ഭവതീ) = ഗുണങ്ങളിൽ അതതിന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യോനി നിശ്ചയമായും ഗ്രാഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു ഏഷാം - ഗ്രാഹണാം - യേ - ച - പ്രാണാം - (ഭവന്തി) = ഇത ഗ്രാഹണാർക്കു് അവ പ്രാണങ്ങൾ (ജീവൻ) ആയിട്ടു ഭവിക്കുന്നു. യേഷു - (സത്യ) അപി - അന്തിമം - വയഃ - അപി - ച - വർജ്ജയൽ = രാധചിലവ (വിഹിതയോനികൾ) ഉള്ളപ്പോഴും ഒട്ടക്കേതേതായ വയസ്സിനേയും വർജ്ജിക്കണം. (യൽ) മുതുകാരി - (ഭവതി) = യാതൊന്നു മുതുകിനെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ശിഷ്യേഷു - ആഭ്യാന്തിമേ - ദേവ - (വയസീ) ഇമ - മുനിഭി - അധമ - കമിത (ഭവന്ത) = ശേഷമുള്ളവയിൽ ആഭ്യന്തരവും ഒട്ടക്കേതേതായും രണ്ടു വയസ്സുകൾ ഇവിടെ (ഗ്രാഹണാണത്തിൽ) മുനികളാൽ അധമങ്ങളായിട്ടു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തമാ - അന്ത്രേ - ദേവ - ഉത്തമ - കമിതേ = അപ്രകാരം മാറുള്ളവ രണ്ടും ഉത്തമങ്ങളായിട്ടു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഹി - വിഷ്ടിഃ - രിക്താ - അപി - കഷ്ടാ = യാതൊന്നുമേതുമായിട്ടു വിഷ്ടിയും രിക്തവും കഷ്ടയായിട്ടു ഭവിക്കുന്നു; അതഃ - ദിച്ചയോഗഃ - ന - ഇഷ്ടനേ = അതുതോതുമായിട്ടു ദിച്ചയോഗം - ഇച്ഛിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

സാരം - യോനികൾ ഗുണങ്ങളുടെ ജീവനാകുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും അതതിന്നു വിധിച്ച യോനികളെ കല്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സ്വസ്വയോനികളുണ്ടായിരുന്നാലും ബാഹ്യാദികളായ വയസ്സുകളിൽ വെച്ചു് ഒട്ടക്കേതേതായ വയസ്സുകൊള്ളരുത്. അതു മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ശേഷം

മുള്ള വയസ്സുകളിൽവെച്ച് ആദ്യത്തേതായ ബാല്യവും, ഒടുവിൽ
ലത്തേതായ ചാലുകൃഷ്ണം അധമങ്ങളാകുന്നു. കൈമാറവും
യൗവനവും ഉത്തമങ്ങളാകുന്നു. വിഷ്ണിയും മിത്തയും, ദശ്യം
യോഗം, മൃത്യുയോഗം മുതലായ ദിഷ്ടയോഗങ്ങളും വർദ്ധിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധി ഉപലക്ഷണമാകുന്നു. അതിനാൽ ഗ
ണ്ഡാരം, ഉണ്ണും, വിഷം, സ്ഥിരകരണം, ഏകാന്തതയും, യോഗി
നി മുതലായി ശ്വാതിതാസ്ത്രാകൃതങ്ങളായ മറ്റുള്ള ദോ
ഷങ്ങളും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവ - ഇനി പതിനൊന്നു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു മേൽ
പറഞ്ഞ യോഗാദികളെ കല്പിക്കുന്നതിൽ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരു
ടെ മതാന്തരങ്ങളെ സംവാദത്തിനായിക്കൊണ്ടു പക്ഷാന്തര
രൂപേണ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ദിഗ്ഖ സപവിസ്താരമതേഃ ചൂർദ്ധിശ്ച
ഭക്തേ തു യോനിഃ പരിശിഷ്ടതേഽത്ര
തഥാ പ്രകല്പേത സുധീരിരഭൈ -
ദ്വിചാതു പുഷ്പം ഹൃദയാഭിഗ്ദ്ധം. നര

വ്യാ - ദിഗ്ഖത്തെ വിസ്താരമൊക്കെ പെരുക്കി എട്ടിൽ
ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു യോനിയായിരുന്നു. അതു ഏതൊരു
പ്രകാരമായാൽ ഇഷ്ടയോനിയാക്കിട്ടവയോ അപ്രകാരം ഹ
രങ്ങൾക്കു ദിഗ്ഖവിസ്താരങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചു ബ
ലിമാനാർ കല്പിച്ചുകൊള്ളണം.

വീദ്യേൽ ക്ഷേത്രഫലം വിതാനനിമതം -

യഥാ, തദ്യുതമതേ

നക്ഷത്രേണ ഛായാ ഫലം തപാമ വയഃ,

ശേഷാശ്ച തരമാസ്സമൃതാഃ

നക്ഷത്രേ പുനരച്ചുഭിർവിജ്ജിതേ

ശിഷ്ടാപ്രയോഗേഽത്ര വ്യയൈ -

യുക്തേ ക്ഷേത്രഫലേ നൂനപദ്യീജ്ഞേ

ശിഷ്ടാപ്രയോഗേഽത്ര കൃതാൽ.

നന്ദന

പ്രാ—വിസ്താരമകൊണ്ടു പെരുക്കിയ ഭീഗലത്തെ ക്ഷേത്രഫലമെന്ന് അറിയണം. ആ ക്ഷേത്രഫലത്തെ ഏട്ടിൽ ഇണിച്ച് ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ച ഫലം വയസ്സാകുന്നു. അവിടെ ശേഷിച്ച സംഖ്യ നക്ഷത്രമാകുന്നു. പിന്നെ ഈ നക്ഷത്രസംഖ്യയെ ഏട്ടിൽ ഹരിച്ച ശിഷ്ടമുള്ളതു വ്യയമാകുന്നു. ഈ വ്യയത്തെ മുൻപറഞ്ഞ ക്ഷേത്രഫലത്തിൽ കൂട്ടി, അതിനെ പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിക്കുന്നതു പ്രവാദിയാഗങ്ങളാകുന്നു. പ്രവാദികളുടെ ചേരകളെയും, അതിൽത്തന്നെ രണ്ടു പക്ഷാന്തരങ്ങളേയും തരച്ച പറയുന്നു.

പ്രാചം ച ധാന്യം ച ജയം ച താനം

ഖരം ച കാരണം ച മനോരമം ച

സുവകീരസമുദ്യമസെദ്യഭാവം

വിജയവിത്തപ്രദവക്തവ്യം.

നാ

ആകുടസംപ്രദീപ്യം ച സംജ്ഞം

തുല്യം ച തേഷാം ഫലമത്ര വിദ്വാൻ

ദീപ്തം ച നാശം നവദാമിതേവാ

ത്രിപ്തം നവദാമിതേവാ പ്രവാദാഃ.

നാ

പ്രാ—പ്രാചം-ധാന്യം-ജയം-താനം-ഖരം-കാരണം-മനോരമം-സുവകീരം-സൗമ്യം-അസൗമ്യഭാവം-വിജയം-വിത്തം-പ്രദം-ക്ഷയം-ആകുടം-സംപ്രദീ-ജയം-ഇതിനെ പ്രവാദികളായ പതിനാറു യോഗങ്ങളാകുന്നു. അവയ്ക്ക്, അതതിന്റെ പേരിനു് അനുസരിച്ചുള്ള ഫലങ്ങളാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചുറ്റിനെ രണ്ടിൽ പെരുക്കി പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാലും, മൂന്നിൽ പെരുക്കി പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാലും ശേഷിച്ചു വരുന്ന സംഖ്യകൾ പ്രവാദികളാണെന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

ത്രിധാ വ്യയഃ പൂർവ്വമതം സമകൃതം

സ്വപരഭജംഗാദിമതേ നവദാമ

സുപന്ത്രംശേഷേ ച ദിശാഹ്വത വാ

ശേഷേ വ്യയസ്സശാഭിതി പഞ്ചധാതപം. നന്

വ്യാ-മുഖിൽ “ഇഷ്ടാഭാത” എന്താഭിയായ ശ്ലോക
ത്തിൽ രണ്ടു പ്രകാരവും, “വിദ്യാഭ്യാസം” എന്താഭിയാ
യ ശ്ലോകത്തിൽ ‘നക്ഷത്ര പുനരഷ്ടകിദ്വിജ്ഞിത ശിഷ്യോവ്യ
യഃ’ എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു് ഒരു പ്രകാരവും ഇങ്ങനെ മൂന്നുപ്ര
കാരം വ്യയം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ ഗ്രഹത്തിന്റെ
ചുറ്റിനെ എട്ടിൽ പെങ്കുടി പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാലും, പ
ത്തിൽ ഹരിച്ചാലും ശേഷിക്കുന്നതു വ്യയമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ
വ്യയം അഞ്ചുപ്രകാരമാകുന്നു.

നാമേ സ്വത്വംശേഷേ ദിഗ്ഗണജനഹ്വത

ശേഷമായശ്ചതുർശ്ലേ

നാമേ ശിഷ്യശ്ചതാപ്തേ വയ ഇഹ തു ദേവ-

ദിംശതിർബാധതാതഃ

കൈമാരം വിംശതിയുപനമാധി ച തദേ

ലക്ഷ്യമേവം ക്രമാത്യാ-

ന്നന്ദാപ്ത തിമുവാപ്ത തിമിവാപി ച തഥാ

കേവല വാപി നാമേ.

രം

വ്യാ-ഗ്രഹത്തിന്റെ ചുറ്റിൽ അതിന്റെ മൂന്നിലൊ
ന്നുകൂടി കൂടി ഇരട്ടിച്ച് അതിനെ, പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ
ശേഷിച്ചതു് ഏതും. ചുറ്റിനെ നാലിൽ പെങ്കുടിനൂറ്റിൽ
ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു വയസ്സു്. ഇതിൽ ഇരുപത്തോളം
ബാല്യം. പിന്നെ ഇരുപതു കൈമാരം. പിന്നെ ഇരുപതു
യൗവനം. ഇത്രമത്തിൽ വാൽവ്യവും യൗവനവും കണ്ടു
കൊൾക. ചുറ്റിനെ ഒമ്പതിൽ പെങ്കുടി പതിനഞ്ചിൽ
ഹരിച്ചാലും, കേവലം ചുറ്റിനെത്തന്നെ പതിനഞ്ചിൽ ഹ
രിച്ചാലും ശേഷിക്കുന്നതു തിമിയാകുന്നു.

നാമേണ്ഡിനാപ്ത ദവിഭജിതേ സ്വ-

നേഷ്ടേയേ നാഹ്വതേശകാശ്വപ്തഃ

തദപ്രവേശ്യേവ വിജ്ഞാതേ

മേന്മാദിതത്ത്വമേവ വദന്തി.

മെ

വ്യാ.—ചുറ്റുമിന്ന നാലിൽ പെരുകി പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു മേന്മാദിരാശികളായി വേർക്കും. ആ പെരുകെത്ത രണ്ടതിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു് അംശകങ്ങളാകുന്നു. അതുല്ക്കാരം ചുറ്റിനെ എട്ടിൽ പെരുകി പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതു മേന്മാദിരാശികളാകുന്നു മരവിൽ പരക്കുന്നു.

നാലൈക്കോളമെവ ഹതേ വിജ്ഞാതേ

തദാഗ്രഹണസ്താപ്രവേശം-

വാസ്തവ്യം ജ്ഞാതവ്യം തദാഗ്രഹണേ

നാലൈക്കോളമേവ കേവലം

വദന്തി പന്ത്രണ്ടാലിൽ മ പെരുകും-

മേന്മാദിതത്ത്വമേവ ചുറ്റുമെ

ജ്ഞാതവ്യം വേദവിജ്ഞാതേ ദിനമുഖം

വസ്തവ്യം ശിഷ്യം പൂതം.

മെ

വ്യാ.—കേവലമേവ എട്ടിൽ പെരുകി ഇരുപത്തിയിരട്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന പെരുകെത്ത; ഹരിച്ച ശേഷിച്ചതു നാലുതും. വിന്നെ ചുറ്റിനെ പെരുകി പെരുകിയോ പെരുകിയതെക്കൊന്നും എട്ടിൽ ഹരിച്ച ശിഷ്യം ആഴ്ചയാകുന്നു. വിന്നെ ചുറ്റിനെ രണ്ടതിൽ പെരുകി നാലിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതും, അഥവാ മൂന്നിൽ പെരുകി നാലിൽ ഹരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചതും ബ്രഹ്മണാദിവസ്തവ്യമാകുന്നു.

അവ.—ഇതുവരെ വരുന്നതിൽ പത്തു സാധനങ്ങളെ പത്തുവാനുള്ള ക്രിയകളെ മൂന്നു പട്ടികകൾ ചുറ്റിക്കിട്ടു വരുന്നു.

ശ്രീയുക്തകനവാഷ്ടവക്രമം-

മേന്മാദിതത്ത്വമേവ കേവലം-

മേന്മാദിതത്ത്വമേവ സപ്തവിംശതി ശതം-

കേവലമേവ കേവലം

പര്യന്തേ ഭവന്നസ്യ യദേതി ഫലം -

ന പ്ലേനേതി താനി ക്രമാ -

ശ്രേയോന്തയവ്യയജാതിതിമൃഡുഷ്ടതാം

ശാശ്വതശബദാഃ സൂതാഃ.

ഒരു

പ്ര.- (ഈ ശ്ലോകത്തെയും അർത്ഥമുദാഹരണ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.) ഭവന്നസ്യ - പര്യന്തേ - ത്ര്യഷ്ടകങ്കണവാഷ്ടവക്ത്രയുഗവേദകാഹരതേ - അഷ്ടകങ്കിഗോപത്രിംശതി സംപൂർവിംശതി ശതകാണാദിഭിഃ - ഭാജിതേ (പതി) അനി - ഫലാനി - ആപ്താനി - (ഭവതി) താനി - ക്രമാൽ - യോന്യായവ്യയജാതിതിമൃഡുഷ്ടതാംശാശ്വതശബദാഃ - സ്തൂതാഃ - (ഭവന്തി) എന്നർത്ഥം.

ഭവന്നതിന്റെ പര്യന്തേ, ത്ര്യഷ്ടകങ്കണവാഷ്ടവക്ത്രയുഗവേദകാഹരതോർ, അഷ്ടകങ്കിഗോപത്രിംശതി സംപൂർവിംശതിശതകാങ്കാദികളെക്കൊണ്ടു ഭാജിതായിരിക്കുന്നതത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഫലങ്ങൾ ആപ്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ ക്രമങ്ങൾ യോന്യായവ്യയജാതിതിമൃഡുഷ്ടതാംശാശ്വതശബദാഃ സ്തൂതാഃ ആയി ഭവിക്കുന്നു. എന്നു് അർത്ഥമുദാഹരണം.

സാരം... എന്തെങ്കിലും ചുരുക്കി, മുമ്പിൽ പെരുപ്പി എങ്കിൽ ഹരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം യോനിക്കാകുന്നു. എങ്കിൽ പെരുപ്പി പര്യന്തയിൽ ഹരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം ആയം. ഭവതിൽ പെരുപ്പി പര്യന്തയിൽ ഹരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം വ്യയം. ഭവതിൽ പെരുപ്പി നാലിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം ജാതി. ഭവതിൽ പെരുപ്പി മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം പക്ഷം. എങ്കിൽ പെരുപ്പി ഇരുപത്തായിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം നക്ഷത്രം. നാലിൽ പെരുപ്പി ആറിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം തത്ത്വം. നാലിൽ പെരുപ്പി പര്യന്തയിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം ശബ്ദം. നാലിൽ പെരുപ്പി ഭവതിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം അംശം. ഭവതിൽ പെരുപ്പി ഏഴിൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം ആയം. ഈ ശ്ലോക

ത്തിൽ “ഫലം” എന്ന് പദംകൊണ്ടു ഫലനഫലത്തെയാലും
ഏതെങ്കിലുമായ സംഭവത്തെയാണു ഗ്രന്ഥകാരൻ വിവക്ഷിച്ചി-
ട്ടുള്ളതു്. ഇതു് ഔദ്യോഗികത്തിൽ ‘ഭീലാവൃതി’ മുതലായ ഗ്ര-
ന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായ സംജ്ഞകളെ വിചരിതാണു്.

അവ—ഇനി കന്ദ ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൂത്രാദിഗ്രന്ഥങ്ങളു-
ടെ സിദ്ധിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയുന്നു.

ശ്രേയോ ഭദ്രയവഃ ക്രമാദവിശി-

ക്ഷോണിസുതനാം ഗുണഃ

സൗമ്യോദേന് ഗുണഃ ക്രമാദിനകാ-

ദീനാം തു ഹാരാസുഗാ-

കഥ്യന്തേ മനവഃ പദം യതി വദാ-

നേതാ വിമാനം മുനി-

ഭാനന്ദാത്ര പുനഃ പ്രസാധനമത-

സ്തേനാക്ഷമുഖ്യാഗ്രഹഃ.

൭൪

വ്യാ—ശ്രേയോഭദ്രയവഃ—ക്രമാൽ—രവിശശിഷ്യാണി-
സുതനാം—ഗുണഃ—ഭവന്തി—സൗമ്യോദേന്—ഗുണഃ—ന—ഭ-
വന്തി—തഥാ—മനവഃ—പദം—യതി—വദഃ—നാനാ—വിമാ-
നം—മുനിഃ—ഭാനന്ദഃ—ക്രമാൽ—ദിനകാരദീനാം—ഹാരഃ—ക-
ഥ്യന്തേ—അത്ര—പുനഃ—പ്രസാധനം—ന—ഭവന്തി—തേന—
അക്ഷമുഖ്യഃ—ഗ്രഹഃ—ഭവന്തി—എന്നു് അനപായം. ശ്രേയോ-
ഭദ്രയവങ്ങൾ ക്രമത്താലെ രവിശശിഷ്യാണിസുതന്മാരുടെ
ഗുണങ്ങളായിട്ടു ഭവിക്കുന്നു. സൗമ്യോദികളു ഗുണങ്ങൾ ഭവി-
ക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരം മനവഃ—പദം—യതി—വദഃ—നേ-
താ—വിമാനം—മുനിഃ—ഭാനന്ദഃ—ഇവ ക്രമത്താലെ ദിനകരാ-
ദികളുടെ ഹാരങ്ങളായിട്ടു പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ വിവരണ
പ്രസാധനം ഇല്ല. ഉതികൽനിന്നു് അക്ഷൻ തുടങ്ങിയുള്ള
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു—എന്നു് അനപായം. ഇവിടെ
ഗുണകാരമാമകങ്ങളായിട്ടു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദങ്ങളി-
ലെ അക്ഷരങ്ങളെ പരൽപ്പരപ്രകാരം സംഖ്യകളാക്കി ക-
ല്പിച്ചുകൊള്ളണം.

സാരം—ഗ്രഹത്തിന്റെ ചുറ്റിനെ 'ശ്രേയഃ' എന്ന പ
ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു പെരുകി 'മനവഃ' എന്ന നാണൂരിങ്ങു
കൊണ്ടു ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫലം ഭഗണം (അല്ലെങ്കിൽ പൃഥ്വ
ഫലം) പിന്നെ ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യയെ പത്രങ്ങളിൽ പെര
ക്കി 'മനവഃ' എന്ന ഹാരകംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചുണ്ടാക
ുന്ന ഫലം രാശി. പിന്നെ ശേഷമുള്ള സംഖ്യയെ മൂപ്പതിൽ
പെരുകി മേൽപറഞ്ഞ ഹാരകംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ച ഫ
ലം തിയതി. ശേഷത്തെ അറുപതിൽ പെരുകി ആ ഹാര
കംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് ഇലി. ഭേദമെ
ങ്കിൽ ഇങ്ങനെതന്നെ വിലിയും വരുന്നിരിക്കാം. എ
ന്നാൽ രാശ്യാഭിധായ സൂര്യസ്ഫുടം ഭവിക്കും. ചുറ്റിനെ
'ഭൂ' എന്ന ഇരുപത്തുനാലാകുന്ന ഗുണകാരംകൊണ്ടു പെര
ക്കി 'പദം' എന്ന എണ്ണത്തൊന്നാകുന്ന ഹാരകംകൊണ്ടു
ഹരിച്ച ഭഗണവും, ശിഷ്ടത്തെ പത്രങ്ങളിലും മൂപ്പതിലും അ
റുപതിലും പെരുകി പൂർവ്വാകരഹാരകം (എണ്ണത്തൊന്നു)
കൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ച രാശി തിയതി ഇലി വിലികളും ഉ
ണ്ടാകിയാൽ അതു ചന്ദ്രസ്ഫുടമായി ഭവിക്കും. ചുറ്റിനെ
'യവ' എന്ന നാല്പത്തൊന്നാകൊണ്ടു പെരുകി 'യതി' എ
ന്ന അറുപത്തൊന്നാകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കേതുസ്ഫുടമായി.
ഇവിടെ ബുധൻ മുതലായി ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഗുണ
കാരങ്ങളില്ല. ബുധനു 'വരഃ' എന്ന ഇരുപത്തുനാലും, വ്യാ
ഴത്തിനു 'നേതാ' എന്ന അറുപതും ശുക്രനു 'വിമാനം' എ
ന്ന അമ്പത്തിനാലും, ശനിക്ക് 'മനി' എന്ന അഞ്ചും രാഹു
വിനു 'ഭാനം' എന്ന നാലും ക്രമേണ ഹാരകങ്ങളാകുന്നു. ഈ
ഹാരകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹരിച്ച രാശ്യാഭിധായങ്ങളെക്കൊണ്ടു
യാൽ ബുധാഭിഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഫുടങ്ങളായി. രാഹുസ്ഫുട
ത്തിൽ ആറു രാശി കൂട്ടിയാൽ കേതുസ്ഫുടവും, ചന്ദ്രനിൽ
അക്കനെ കൂട്ടുവാൻ തിമിയും, കൂട്ടിയാൽ യോഗവും ഉ
ണ്ടാകും. ആയുര്യം രാശിയും മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ളൊ. അതു

കൊണ്ടു ഗുളികനേയും ലഗ്നത്തേയും ഉണ്ടാക്കും. ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചുറ്റുകണക്കുകൊണ്ടു് അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ജാതകമുണ്ടാക്കി ജ്യോതിഷാസ്ത്രപ്രകാരം ഫലചിന്ത ചെയ്തും മെന്നാണു ഗ്രഹകാരന്റെ ആശയമെന്നു തോന്നുന്നു.

എന്നാൽ ഇതുപ്രകാരം ചില കണക്കുകൾക്കു ഗ്രഹസംഹാരങ്ങളുണ്ടാക്കി നോക്കിയതിൽ, മുമ്പേ ചുറ്റിനെ ഏട്ടിൽ വെരുക്കി ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ചാൽ നാളും, മപ്പിൽ ഹരിച്ചാൽ വകാളും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശരിയായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ബുദ്ധശുക്രനാരുടെ സ്ഥിതി ചിലതിൽ സൂര്യനിപ്പനീനു മൂന്നു മാശിയിലധികം അകന്നു കാണുന്നു. അതു സംഭവ്യമല്ല. ചേതുതേമു് ഭവനേ സൂര്യൻ മങ്ങിതെ ഭവതഃ കഥം? എന്നുള്ള വരഹമിഹിരവചനം സൂത്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അവ—ഇവി മരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ഇതുവരെ പല മതഭേദം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിൽവെച്ചു ബുദ്ധസമ്മതവും സമീകാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതു് ഏതെന്നു പറയുന്നു.

ഭേഡാ യോനിർഭിധംനോ വ്യവവിധിഭിരതഃ

പഞ്ചധാ ച ത്രിധാ ച

നക്ഷത്രം വാരവംശം തിഥിരപി ച വന്ദഃ

പ്രാപ്തിഭക്താ ത്രിധാ ച

ഭേഡാ മാശിൻവാംശാ ഭിവിധി ഇഥ ഭവേൽ

ഭിപ്രകാരോ വ്രവാദ്യഃ

പ്രോക്ഷേതഃപതേയേ ചൂഷ്ണാദിതമവിചമതാ

കാർത്തവശ്യകേന്ദ്രത്.

ഒ

വ്യാ—യോനിയും, ആനും, ചന്ദ്രപ്രകാരവും, വ്യവം അഞ്ചുപ്രകാരവും, നക്ഷത്രം, ആഴ്ച, ജാതി, തിഥി, വന്ദസ്സു് ഇവയെല്ലാം മുമ്മൂന്നുപ്രകാരവും, മാശി, അംശകം, വ്രവാദികൾ ഇവ ജ്ഞാപ്രകാരവും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവയിൽവെച്ചു് 'ജ്യോതിഷവിതാനമാനനിചയ' എന്ന

ശ്ലോകപ്രകാരം മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമാകയാൽ അതിനെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മറ്റുള്ളവയെല്ലാം അത്യാവശ്യത്തിനേകേ സ്വീകരിക്കാവൂ.

അവ—ഇനി മണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ഭീശഖവിസ്ഫോരമാദികളെ കല്പിക്കേണ്ടതിനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടാൽ ഭീശഖാൽ സർവ്വധർമ്മം ച നാശം
വിസ്ഫോരോസ്ഫോഭിസൃതേ പാദമാനം
തസ്യാന്തസ്തം ച തച്ഛൃത്യതഃ സ്വാൽ
സ്തംഭഃ സ്തംഭാഭിസൃതഃശ്ചാത്തമാണാം. ൭൭

വ്യാ—ഗ്രാമം നിമിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുമ്പിൽത്തന്നെ അതിന്റെ ഇഷ്ടമായ ഭീശഖത്തെ കല്പിക്കണം. പിന്നെ ആ ഭീശഖത്തിൽനിന്നു ഗ്രാമത്തിന്റെ ചുറ്റും, ചുറ്റിൽനിന്നു വിസ്ഫോരത്തെയും, വിസ്ഫോരത്തിൽനിന്നു പാദമാനത്തെയും, പാദമാനത്തിൽനിന്നു തറയുടെ പൊക്കത്തെയും, തറപ്പൊക്കം കഴിഞ്ഞു പാദമാനത്തിൽനിന്നു കാലകരത്തെയും, കാലകളിൽനിന്നു ഉത്തരങ്ങളുടെ വിസ്ഫോരത്തെയും നിശ്ചയിക്കണം.

തത്തദുത്തരവിസ്ഫോരാല്യപാനം വിസൃതിർവേൽ
ഉത്തരദേവ നിപ്രാദേഗ്ദ്ധനം സർവ്വത്ര വിസൃതേ. ൭൮

വ്യാ—അതതു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഉത്തരവിസ്ഫോരത്തിൽനിന്നു കഴുക്കോലുകളുടെ വിസ്ഫോരത്തെ കല്പിക്കണം. ഉത്തരത്തിൽനിന്നുതന്നെ വരമെ മുതലായവയുടെ വിസ്ഫോരത്തെയും ഉണ്ടാക്കണം എല്ലായിടത്തും അതതിന്റെ വിസ്ഫോരത്തിൽനിന്നുതന്നെ അതതിന്റെ ഘനത്തെ കല്പിക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളുടെ ചുറ്റിനേയും ഭീശഖവിസ്ഫോരങ്ങളേയും കല്പിക്കേണ്ട പ്രകാരത്തെ പറയുന്നു.

ഷസ്തസ്മാദിനിഷ്ഠാദീഗ്വകരസം-

വ്യാനേടഷ്ടനിഷ്ഠ സ്വപി-

ഗ്യാനോവേഷ്യ സതി തന്ത്രിഭോഗ ഇഹ തൽ-

ഗേഹസ്വ നാമോര ഭവേൽ

വ്യത്യസ്തക്രിയയം ഭവേദപി ച ത-

ദീഗേഹാഥ നാമേടർത്ഥേ

ദീഗേഹാണേ പരിശിഷ്ടതേദ്ര വിതതിഃ

സർവ്വത്ര മർത്യാലയേ.

വ്യാ-ഗ്രാമത്തിന്റേ ആറു കോൽ മുതലായി അതതിന്റേ ഇഷ്ടമായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദീഗ്വത്തെ (കോലുകളെ മാത്രം) ഏറ്റിൽ പെരുക്കി അതിൽ അതിന്റെ ദിശ്യാനിസംഖ്യയെ കൂട്ടി അസ്സംഖ്യയെ മൂന്നിൽ ഫലിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ ചുറ്റായി വേിക്കും. ഇതിന്റെ വിപരീതക്രിയകൊണ്ടു് അതിന്റെ ദിഗ്വവും ഉണ്ടാകും. പിന്നേ ചുറ്റിനെ അർദ്ധിച്ചു് അതിൽനിന്നു തന്റെ ദീഗ്വം കളഞ്ഞാൽ ശേഷമുണ്ടാകുന്നത് ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ വിസ്താരമായി വേിക്കും. ഇവിടെ അതതു ദിശ്യാനിസംഖ്യ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, കിഴക്കുമുതലായ നാലുദിക്കുകളിലേയോന്നികളായ ധ്രുവം, സിംഹം, വൃഷം, ഗജം, ഇവയുടെ ക്രമം അനുസരിച്ചു് ഒന്നു്, മൂന്നു്, അഞ്ചു്, ഏഴു് അസ്സംഖ്യകൾ ഏർത്തുകുന്നു. ഈ സംഖ്യകളെ അതതു യോനിയുടെ പര്യായമായി ഇഷ്ടാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടു്. അതിനാൽ കിഴക്കിനി ഗ്രാമത്തിന്നു് ഒന്നും, തെക്കിനിക്കു മൂന്നും, പടിഞ്ഞാററിനിക്കു അഞ്ചും, വടക്കിനിക്കു ഏഴും ദിശ്യാനിസംഖ്യകളാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇനി ഇതുപ്രകാരം ചില കണക്കുകളെ ക്രിയ ചെയ്തു ചുറ്റിനേയും ദീഗ്വവിസ്താരങ്ങളേയും വരുത്തിക്കാണിക്കാം.

ഇവിടെ ഇഷ്ടമായ ഗ്രാമത്തിന്റെ ദിഗ്വം ഏട്ടു കോൽ എന്നു കല്പിക്കുക. അതിനെ ഏറ്റിൽ പെരുക്കിയ സംഖ്യ

അറുപത്തുനാലു കോൽ. അതിൽ കിഴക്കിനിയുടെ ദിഗ്ഗാ
നിസംഖ്യയായ ഒന്നിനെ കൂട്ടുക. അപ്പോൾ അറുപത്തഞ്ചു
കോൽ. അതിനെ മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ ഇരുപത്തൊന്നു
കോലും പതിനാറു വിംലും കിട്ടും. അതിനാൽ എട്ടുകോൽ
ഇഷ്ടദീഗ്ദ്ധമായ കിഴക്കിനിഗ്രഹത്തിന്റെ ചുറ്റുകോൽ ഇരു
പത്തൊന്നു; വിമൽ പതിനാറു; എന്നു വരും. ഇതുപോലെ
ഇരു എട്ടു കോൽ തന്നെ ദീഗ്ദ്ധമായ തെക്കിനിഷ്ട, ദീഗ്ദ്ധ
ത്തെ എട്ടിൽ പെരുക്കി തെക്കിനിയുടെ ദിഗ്ഗാനിസംഖ്യയായ
മൂന്നു കൂട്ടിയാൽ അറുപത്തേഴു കോൽ. അതിനെ മൂന്നിൽ
ഹരിച്ചാൽ കോൽ ഇരുപത്തുറുണ്ടു; വിമൽ എട്ടു. അതിനാൽ
എട്ടു കോൽ ദീഗ്ദ്ധമായ തെക്കിനിയുടെ ചുറ്റു ഇരിപത്തുറു
ണ്ടു കോൽ എട്ടു വിമൽ. മേൽപറഞ്ഞ ദീർഗ്ദ്ധത്തെത്തന്നെ
എട്ടിൽ പെരുക്കി പടിഞ്ഞാറു ദിഗ്ഗാനിസംഖ്യയായ അ
ഞ്ചു കൂട്ടിയാൽ അറുപത്തൊമ്പതു. അതിനെ മൂന്നിൽ ഹ
രിച്ചാൽ കോൽ ഇരിപത്തുമൂന്നു. അതിനാൽ എട്ടു കോൽ
ഇഷ്ടദീഗ്ദ്ധമായ പടിഞ്ഞാറുനിത്യുടെ ചുറ്റു ഇരിപത്തുമൂ
ന്നുകോൽ. ഇങ്ങനെത്തന്നെ വടക്കിനിഷ്ടം ഇഷ്ടദീഗ്ദ്ധമായ
എട്ടു കോലിലെ എട്ടിൽ പെരുക്കി ദിഗ്ഗാനിസംഖ്യയായ
ഏഴു കൂട്ടി അതിനെ മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ കോൽ ഇരിപത്തു
മൂന്നു; വിമൽ പതിനാറു. അതിനാൽ എട്ടു കോൽ ഇഷ്ട
ദീർഗ്ദ്ധമായ വടക്കിനിഗ്രഹത്തിന്റെ ചുറ്റുകാൽ ഇരിപ
ത്തുമൂന്നു; വിമൽ പതിനാറു എന്നു സിദ്ധമായി. ഇതുകൊ
ണ്ടു ഇഷ്ടമായ ദീർഗ്ദ്ധം ഒരു സംഖ്യതന്നെയാണെന്നു കാണാം
അതതു ദിഗ്ഗാനിയുടെ മേടംകൊണ്ടു ചുറ്റിന്റെ കണക്കു
മാറുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഇനി ഇതിന്റെ വിവരീതക്രിയ പറയാം. ആദ്യം പാ
ത്തതായ ഇരിപത്തൊന്നു കോൽ പതിനാറു വിമൽ എന്ന
ചുറ്റിനെ മൂന്നിൽ പെരുക്കി ദിഗ്ഗാനിസംഖ്യയായ ഒരു ക
ൂത്തു അതിനെ എട്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ ദീഗ്ദ്ധം എട്ടു കോൽ

വരുന്നു. ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ളവയ്ക്കും ചുറ്റിപ്പിന്നെ ദീർഗ്ഗവും വരുത്താമല്ലോ.

ഇനി ചുറ്റിപ്പിന്നെ വിസ്താരം വരുത്തുവാൻ ഇവിടെത്തന്നെ കോൽ പതിനാറു വിധത് എന്ന മേൽപറഞ്ഞ ചുറ്റിപ്പിന്നെ അർത്ഥമായ പത്തു കോൽ ഇവിടെ വിധത്; അതിൽനിന്നു ദീർഗ്ഗം എട്ടു കോൽ കളഞ്ഞാൽ ശേഷം രണ്ടു കോൽ പത്തു വിധത്; അതു് അതിന്റെ വിസ്താരമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവയ്ക്കും വിസ്താരം ഇങ്ങനെ തന്നെ വരുത്താമല്ലോ. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ദീർഗ്ഗവിസ്താരം പല നയ്ക്കു് 'ഇഷ്ടദീർഗ്ഗവിധി' എന്നു പേരാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു് മുക്തിയിൽ പലേടത്തും പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതാണു്. അതിനാൽ ഇതു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ആവശ്യമാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചുറ്റുണ്ടാക്കുവാൻ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തെ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടദീർഗ്ഗം തു യദിച്ഛം, തത്രീദാഗസമനപിതം

ഇഷ്ടയോനിത്രിദാഗാശ്ച, തത് പശ്യാനം വിദ്വന്തേ ധരഃ.

പ്രാ—മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ഇഷ്ടദീർഗ്ഗത്തെ ഇവിടെ ചുറ്റി, ആസ്സംബ്രയുടെ മുന്നിലൊരുമാറ്റവും കൂടി അതിൽ കൂട്ടുക. പിന്നെ ഇഷ്ടമായ യോനിസംഖ്യയുടെ മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗവും അതിൽ കൂട്ടുക. എന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഖ്യ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പശ്യാനം (ചുറ്റം) ആകുന്നു എന്നു ചിലോന്നാർ പറയുന്നു.

അതെങ്ങനെയെന്നു കാണിക്കാം. ഇഷ്ടമായ ദീർഗ്ഗം ആറു കോലെന്നു കല്പിക്കുക. അതിനെ ഇവിടെയുൾപ്പെടുത്തുക. അതോടുകൂടി ആസ്സംബ്രയുടെ മുന്നിലൊന്നായ നാലു കൂട്ടുക. അപ്പോൾ, പതിനാറു കോൽ. ഇഷ്ടയോനി സംഖ്യ ഒരു കോൽ. അതിന്റെ മുന്നിലൊന്നു് എട്ടു വിധത്. അതുകൂടി പതിനാറു കോലിൽ കൂട്ടിയാൽ പതിനാറു കോൽ എട്ടു വിധത് എന്ന സംഖ്യ കിട്ടുന്നു. അതു് ആ ഗ്രന്ഥം.

ന്റെ പത്നമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആദ്യകാൽ ഇഷ്ടദീർഘമായ കിഴക്കിനിഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റുകാൽ പതിനാറ്; വിരൽ എട്ട്; എന്നു സിദ്ധമായി. ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ളവയെയും കണ്ടു കൊൾക.

അവർ ഇന്ന് ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ദേവദായത്തിൽ മാത്രം ഉപയോഗമുള്ള ചില ദീർഘചിസ്താക്കളുടെ വിശേഷത്തെ പറയുന്നു.

നാമോഽപ്രാശ്നേന ദീർഘം വിതതിരപി ഗൃഹേ

തുല്യതുല്യഗ്രന്ഥേ

നാമോഽലേ നന്ദദാകേ. പിതതിരദധിഭാ-

ഗൈശ്വ ദീർഘാഭവശിഭൈഃ

സസ്തഗ്രാൽ പാദാധികാഭാധിക ഇഹ പരിണാ-

മേട്ഭിതേദിഗപിഭക്തേ

ഷഡ്ഭിദ്ദീർഘശ്വതുഭിദ്ദിതതിരിതി സാ-

ഗാരതോഗ്രാസ്യതേടഭി.

൮൦

പ്രാ-ഗ്രഹത്തിന്റെ ചുറ്റിനെ നാലു കൂറിട്ട് ഒരു കൂറുകൊണ്ടു ദീർഘവും ഒരു കൂറുകൊണ്ടു വിസ്താരവും കല്പിപ്പൂ. എന്നാൽ ആ ഗൃഹം സമചതുരാശ്രമായി ഭവിക്കും. പിന്നെ ഗൃഹത്തിന്റെ ചുറ്റിനെ അല്പിച്ച് അതിനെ വെട്ടു കൂറിട്ടു നാലു കൂറുകൊണ്ടു വിസ്താരവും ശേഷമുള്ള അഞ്ചു കൂറുകൊണ്ടു ദീർഘവും കല്പിക്കുന്നു എന്നിൽ അതു 'പാദാധിക'മായ ഗുണവ്യാസമായി ഭവിക്കും. ചുറ്റിനെ അല്പിച്ച് അതിനെ പത്തു കൂറിട്ടു നാലു കൂറുകൊണ്ടു വിസ്താരവും ആറുകൂറുകൊണ്ടു ദീർഘവും കല്പിക്കുന്നു എന്നിൽ അതു 'അഭാധിക'മായ ഗുണവ്യാസമായിരിക്കും. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിനു 'സമതതായതികം' എന്ന പേർ പറയാം. ഇവ മൂന്നും ദേവദായത്തിൽ യോഗ്യങ്ങളാകുന്നു. ചുറ്റിനെ അല്പിച്ച്, അതിനെ പതിനൊന്നു കൂറിട്ടു നാലു കൂറുകൊണ്ടു വിസ്താരവും ഏഴു കൂറുകൊണ്ടു ദീർഘവും കല്പിച്ചാൽ അതിനു 'പാദാനം' എന്ന

നും പേർ എന്ന് അർത്ഥസിദ്ധമാകയാൽ അതുകൂടി ധരി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം അടുത്ത ശ്ലോ
കത്തിൽത്തന്നെ വരുത്താൻ.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞവയു
ടെ ഗ്രാഹ്യത്വമുതാനിയമത്തെ പറയുന്നു.

പാദോധികാ മനുജസമീ മനി ഗുഹ്യതേ ത-

ത്രാവശ്യകേ സമതായതികോഽപി കൈശ്ചിത്

അർദ്ധോധികേഽത്ര നാമിതോ മുനിഭിസ്സമസ്ത-

പാദോനതാപി കഥിതാവിചനംശിനീതി. പൂമ

പൂ—പൂർവ്വശ്ലോകത്തിൽ പാഠപ്രകാരമുള്ളതിൽ പാദോ
ധികമെന്ന ഗുണവ്യംസം മനുഷ്യാലയത്തിങ്കൽ അത്യാവശ്യ
ത്തിൽ ചിലരായ് ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. സമതായതികം എ
ന്ന തുല്യതയ്ക്കു പ്രസിദ്ധവും അങ്ങനെയെന്നെ ആപദിധി
യായി കൊള്ളുന്നുണ്ട്. അർദ്ധോധികമെന്നതു മനുഷ്യാലയത്തി
ങ്കൽ ഹിതമല്ല. എല്ലാ പാദോനതയും വിനാശത്തെ ചെയ്യു
ന്നതാണെന്നു മുനികളായ് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ‘സ
മസ്തപാദോനതാ’ എന്നതിലെ ‘സമസ്ത’ എന്ന ശബ്ദംകൊ
ണ്ട്, നാമാർദ്ധത്തെ പരിഗണന കൂടി നാലംശം വിസ്താര
വും ഏഴംശം ഭീഷവുമായിട്ടുള്ള ഗുണവ്യംസത്തെ മാത്രം
പോരും, അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ ‘തത്തത്തുൽപ്രാമീണൈഃ’
എന്ന പദംകൊണ്ടു പറയാൻ പോകുന്നവയായ എല്ലാ പാ
ദോനങ്ങളേയും വർദ്ധിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഗുണവ്യംസത്തെ
വിധിക്കുന്നു.

നാമാർദ്ധേ ദോഷശാക്തൈസ്ത്രിഭിരപി ച ചിദ-

ഭേതഃഫലാ ചേദഗ്ധശാക്തൈ-

വ്വിംശത്യാക്തൈശ്ച തതാദിഭിരപി മനയ-

ഹാഭിഭിദ്യന്തസംഖ്യൈഃ

തത്തത്തയ്യപ്രഹീണൈരഥം വിതതിഃ

ധൃഷ്ടനശ്ശേഷഭാഗൈ-

ദ്വിശേഷാ വസപകപഞ്ചകൃഷ്ണാഭിരപി മുനയ-

സ്തം ഗുണവ്യാസമഹേഷ-

വുര

വ്യാസം നാഥാലംഭം ഭവാഭാഷാഭ്യഃ അപി ച-അഥ
വാ-ശേഷാലംഭാഭ്യഃ ച-തപാദിഭിഃ അപി മനു
ശാഭിഭിഃ ഭന്തസംഖ്യൈഃ തത്തത്തയ്യപ്രഹീണൈഃ- ത്രി
ഭിഃ വിഭക്ത-ഉദ്യോഗതഃ വിതതിഃ അഥ-വസപക
പഞ്ചകൃഷ്ണാഭിഃ ശേഷഭാഗൈഃ ഭീർഗവഃ (ഭവന്തി) മുന
യഃ-തം-ഗുണവ്യാസ-ഇതി-ആഹുഃ-എന്ന് അനവധം.

നാഥാലംഭം, ചവാഭാഷാഭ്യഃ, അല്ലെങ്കിൽ ശേഷാ
ശാഭ്യങ്ങളായും, വിംശത്യാഭ്യങ്ങളായും, തപാദികളായും, മ
നുശാഭികളായും, ഭന്തസംഖ്യങ്ങളായും, തത്തത്തയ്യപ്രഹീ
ണങ്ങളായിട്ടുള്ള മൂന്നു കളകൊണ്ടു വിഭക്തങ്ങളായിരിക്കും
സമയത്തിൽ ഉദ്യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിതതിയും, വസപ
കപഞ്ചകൃഷ്ണാഭികളായിരിക്കുന്ന ശേഷഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭി
ശ്വവും ഭവിക്കുന്നു. മുനികൾ അതിനെ ഗുണവ്യാസം എ
ന്നു പറയുന്നു. എന്നു ഭാഷ.

ചുറ്റിന്റെ അർദ്ധത്തെ പറഞ്ഞു, ചതിമുൻ, ചതി
നാലു, ചതിനാലു, ചതിനേഴ്, ചതിനെട്ട്, ഇരുപതു, ഇ
രിപത്തൊന്ന്, ഇരിപത്തുമൂന്നു, ഇരിപത്തനാലു, ഇരിപ
ത്തഞ്ചു, ഇരിപത്താറു, ഇരിപത്തെട്ടു, ഇരിപത്തൊമ്പതു,
മപ്പതു, മപ്പത്തൊന്നു, മപ്പത്തുമൂന്നു, മപ്പത്തനാലു, ഇങ്ങ
നെ ആറു ഗണത്തിലും അതതിന്റെ നാനാചാമത്തേതൊ
ഴിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും മൂന്നു സംഖ്യകളിൽ ഒന്നു കൊണ്ടു പക
ർത്തു, അതിൽ നാലു കൂടുകൊണ്ടു വിസ്താരവും, ശേഷമുള്ള
കൂടുകളെക്കൊണ്ടു ഭിശ്വവും കല്പിക്കുക. എന്നാൽ അതിനെ
'ഗുണവ്യാസം' എന്നു മുനികൾ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ
ത്തന്നെ നൂക്കുടി സ്തോത്രമായി വിവരിക്കാം. ചുറ്റിന്റെ അ

മുൻത്തെ പന്ത്രണ്ടായി അംശിച്ചാൽ നാലാംശം വിസ്താരം. ഏകാംശം ദീർഘം; പതിമൂന്നായി അംശിച്ചാൽ നാലാംശം വിസ്താരം, ഒമ്പതാംശം ദീർഘം; പതിനാലാംശിച്ചാൽ നാലാംശം വിസ്താരം, പത്താംശം ദീർഘം. ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ളവയിലും കണ്ടുകൊൾക. വിസ്താരം കുറഞ്ഞും ദീർഘം ഏറിയും വരണമെങ്കിൽ പതിനാറു തുടങ്ങിയതും ഇരുപതു തുടങ്ങിയതും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം വിഭാഗിച്ചുകൊള്ളണം. ഏതാൽ പതിനഞ്ച്, പത്തൊമ്പത്, ഇരുപത്തുമൂന്ന്, ഇരിപത്തേഴ്, മുപ്പത്തൊന്ന്, ഇവ പാദോന്നങ്ങളാകുകൊണ്ടു അവയെ ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ള സംഖ്യകളെ മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കാവൂ. ഇവിടെ മേൽപ്രകാരം അംശിക്കുമ്പോൾ ഏതാനും ചില വിചാരികൾ അംശത്തിൽ അറുപതാകാകയാ ശേഷിക്കുന്നതായി വന്നാൽ അവയെ മുഴുവൻ തന്നെയോ അവയിൽ ഏതാനും ചില വിമലകളെ മാത്രമോ ദീർഘത്തിലോ വിസ്താരത്തിലോ അവരണിച്ചും കൂടിയോ കഴിചിത്രാപാലൈ ചേർത്തുകൊള്ളണം.

അവ - ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ദീർഘവിസ്താരകല്പനയിൽ ചില മതാനുരണങ്ങളെ പറയുന്നു.

ദീർഘാൽം വ്യാസമംശ്രോ രകമവി സഭാലം-

ശ്രോശകം ചാതുരേകേ

ദീർഘാൽംനാദിവാഞ്ചരന്ത്രധിക തരതതം

ഗദ്യക്ഷോഭേയോപി

ദീർഘം നിർദ്ദിഷ്ടാമസ്താദധിക ഇഥ ഭവ-

ഭക്തനാശായ മുത്യ-

ഹിനസ്തുത്രാംഗുലീരിയുദി ന വലു ഭവേൽ

ദോഷ ഇത്യാഹുരന്ത്രേ.

വുമ.

വ്യാ - വിസ്താരം ദീർഘത്തിൽ പാതിയോ നാലിലൊന്നോ ദീർഘത്തിന്റെ കാലേഅക്ഷരങ്ങൾ കൊള്ളാമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ദീർഘത്തിന്റെ പാതിയിലധികം വിസ്താരം കൊള്ളരുതെന്നു ഗദ്യക്ഷോഭികൾ പറയുന്നു. ഇഷ്ടദീർഘത്തി

ലധികം ഭീഷണം കൊള്ളുന്നതായാൽ അത്ഭുതവും, ഇഷ്ടഭീഷണത്തിൽ കർത്താൻ ഭരണവും ഫലമാകുന്നു. അവിടെ ഏറുന്നതും കരയുന്നതും ഏതാനും ചില വിരലുകളെക്കാണു മാത്രമാണെങ്കിൽ ദോഷമില്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. “തസ്താന്നിദ്രിഷ്ടാമസ്മൈശ്ചോ ഹിവാധിക്യം ന കരായത് അം ഗുപീഭിൻ ദോഷസ്ത്വാദയേന കരാദാത” എന്നു ‘വാസ്തവിദ്യം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രമാണവും, അപ്രകാരംതന്നെ നട്ടെല്ലും കണ്ടെത്തുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പാദമാനത്തെ പറയുന്നു.

നൂണാം ധാമനി പാദമാനമുദിതം

തപഃശ്രാത്തരോപനമോ-

ർദ്ധ്യം തന്ത്രികാം. കരാംശ്രിസമിതം

തപത്യപ്തഗുഹേ കപചിൽ

തത്തന്മനിവിസ്തമേന ച സമം

തദേദേഷ്ട്വസ്യപ-

സ്വകാശംശവിയുക്തമതദധികം

പാ തത്തദേഷ്ടിത്യതഃ.

പുൻ

പ്രാ—മനുഷ്യാലയങ്ങളിൽ ചെരിപ്പിന്മേൽനിന്നു തുടങ്ങി ഉത്തരത്തോളമുള്ള ഉയരത്തെ പാദമാനമെന്നു പറയുന്നു. അധികം ചെറുതായ ഗുഹത്തിൽ ചിലപ്പോൾ പാദമാനം മൂന്നുകാൽ കോൽ ചുട്ടത്തു ചെന്നു. പിന്നെ അത്തരം ഗുഹത്തിന്റെ വിസ്താരത്തോടു സമമായിട്ടും, വിസ്താരത്തെ നാലോ, ആറോ, ഏഴോ, ഏഴോ, ഒമ്പതോ അംശങ്ങളാക്കി ഭാഗിച്ചു’ കാരോ ഭാഗം കൂടിയും കുറച്ചും അവിടവിടത്തെ കഴിത്രംപോലെ കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഉപവിംഗത്തെ പറയുന്നു.

രക്ഷാശോഭാപൂർവ്വം സകലാധിപനാ-

ധാരതോധസ്തമനാൽ

കത്തവ്യം ചോപവിരം കരകായുഗളം

ചോമഗാദ്യംഗുലാശ്ച

അനന്താഗതം ഗന്താകണമഥ വൃഷഭം-

സ്ത്രാപിതം കേതുജം വര

ദികശ്ചശ്ചാശ്ചമോദേഭീഭവമപി ചവയേൽ

പ്രാങ്മുഖം വാഞ്ചമംഗം.

വൃത

ചുറ്റം—ഗുഹങ്ങൾക്കു് ഉറപ്പും, രംഗിയും, ഉയരവും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വേണ്ടി, എല്ലാ ഗുഹങ്ങളുടേയും അധിഷ്ഠാനത്തിന്റെ താഴെ ചുറ്റും ഉപവിരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണു്. അതു് ഒരു കോലം, മണ്ട കോലം, അഥ രണ്ടിലും എട്ടുമുതൽ വിരലുകൾ കൂട്ടിട്ടൊ കൊള്ളാം. നാലുപുറകളുടേയും അകത്തു് ഈ ഉപവിരങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുമ്പോൾ നടുവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുഴിമുറം വൃഷഭത്തിനേയും ധവളയോനിനേയും ആയിരിക്കണം. (ഉപവിരത്തിന്നു കേലായത്തറ എന്നും പറയുമറുണ്ടു്) കുഴിമുറത്തിന്റെ ഇഴശ്ശാകോണിൽ വടക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും മുഖമായിട്ട് വെള്ളം ഒഴുകുന്നതിന്നു് കവു് ഉണ്ടാക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഉപവിരത്തിന്റെ വെറുക്കേത്ത പറയുന്നു.

ഗേഹാധിഷ്ഠാനമുച്ചല്യോ മസാദ്യ-

ഷ്വാംകാശംകൈശാന്തിതേ വര യഥാഷ്ഠം

മർത്യാഗാമേ സ്ത്രാവപിരോച്ഛ യസ്സ ച-

ത്തത്തൽമേഗൈഃ പാദകുദ്യോ വിധേയാഃ.

വൃത

മനുഷ്യാലയത്തിൽ ഉപവിരത്തിന്റെ പൊക്കം, ഗുഹങ്ങളുടെ തറപ്പുപ്രകാരത്തോളമോ തറപ്പില്ലാത്തതിൽ ആരോ, ഏഴോ, എട്ടോ, ഒമ്പതോ, ചത്തോ അംശം കുറവായിട്ടോ ഇ

രിക്കുന്നു. വെറുംകൊണ്ടു് അംഗിച്ച് അതതിന്നുള്ള അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചർദ്ദിക്കാദികളായ അവയവങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

അവ—ഇവിടെ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് തരയ പഠയുന്നു.

കേതസ്തിൻ പാദമാനേ ത്രികചതുരിയുഷ്ട്-

സപ്തനാഗാകാദിഗീ-

സ്തേഷ്വപകാശം തപധിഷ്ഠാനകമിഥ തിമിഭ-

കേതഃപരം വേദഭാഗം

നന്ദപദേപ ച ബാണാംശകമിനയുഗമ-

കേതഃദിഭാഗം മുനീന്ദ്ര-

ദ്വ്യംഗം തിമ്യംശിതേ വാപ്യഭയിപരിമിതം

ചേയമുക്തേന മസാംശം-

വൃ

വ്യാ—മേൽപറഞ്ഞ പാദമാനത്തെ മൂന്ന്, നാല്, അഞ്ച്, ആറു, ഏഴ്, എട്ടു, ഒമ്പതു്, പത്തു്, ഇവ സംഖ്യകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ടു് അംശിച്ചാൽ അതിൽ ഒരംശം കൊണ്ടും, അല്ലെങ്കിൽ പാദമാനത്തെ പതിനഞ്ചംശിച്ചാൽ നാലംശംകൊണ്ടും, പതിനെട്ടംശിച്ചാൽ അഞ്ചംശംകൊണ്ടും, ഇരിപത്തുനാലംശിച്ചാൽ ഏഴംശംകൊണ്ടും, ഏഴംശിച്ചാൽ മൂന്നംശംകൊണ്ടും, പതിമൂന്നംശിച്ചാൽ നാലംശംകൊണ്ടും, ഇരിപത്തൊന്നംശിച്ചാൽ ആറംശംകൊണ്ടും, തരയുടെ വെറുംകൊണ്ടു് കല്പിക്കാം.

അവ—ഇനി നാലു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു് തരയുടെ അതിഭേദങ്ങളെ പഠയുന്നു. അവിടെ ദബേതന്നെ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ‘മഞ്ചക്’ എന്ന ജാതിയായ തരയെ പഠയുന്നു.

ഇഷ്ടാധിഷ്ഠാനതുംഗേട്ടത്ര തു നവഭജിത

ത്വംശതഃ പാദികോപും

ഷഡ്ഭിഃ കർത്തവ്യംശമൃച്ഛയമഥ നയനാ-

ദ്വംശകോപാ ക്രമേണ

നാളെ വെ 'മഞ്ചകം' സ്വാൽ പ്രതിഗളരഹിതം
സവ്യതഃ പാദികോച്ച-

ത്ര്യശോനരേലോനപഞ്ചാംശിതളതവാരഭാ-
ഗൈശ്വ തന്നിഷ്ട്രമോ മി.

വ്യവ

വ്യാ—ഇഷ്ടമായിരിക്കുന്ന തരയുടെ പൊക്കത്തെ മന്വ
തായി അംശിച്ചാൽ മൂന്നാംശംകൊണ്ടു പാദികത്തിലേറയും,
ആറാംശംകൊണ്ടു ജഗതിയുടേയും പൊക്കം കല്പിക്കാം. അ
ല്ലെങ്കിൽ മന്വതംശിച്ചാൽ മഞ്ചംശംകൊണ്ടു പാദികത്തി
ന്റേയും, ഏഴാംശംകൊണ്ടു ജഗതിയുടേയും പൊക്കം കല്പിക്ക
യും ചെയ്യും. മഞ്ചകം എന്നു പേരായിട്ടുള്ള തറ ഇപ്രകാ
രമാകുന്നു. ഇതിന്നു ഗളവും പടിയും ആവശ്യമില്ല. ഇ
പ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു, ഇനി പറയാൻ പോകുന്നതുമായ
ഏറ്റവും തറകൾക്കും ജഗതിയികൽനിന്നു പാദികത്തിന്റെ പ
രപ്പാദ, പാദികത്തിന്റെ പൊക്കത്തോളമോ അതിൽ പാതി
യോ മൂലപാദപാദംകൊണ്ടോ പാദികപ്പൊക്കത്തെ അഞ്ചാം
ശിച്ചു മൂന്നാംശമോ കൊള്ളാം.

അവ—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു 'മൂന്നു പിഡം
'ഗളമഞ്ചകം' എന്നു ഭരണിയായ തറയെ പറയുന്നു.

ത്രിണി സ്വ'ഗളമഞ്ചകംനി', രവിഭ-

കേത ച്യംശതഃ പാദികം

ഷഡ്വിസ്തജഗതിം ഗളം ദ്വിതയഃ പാ

ദോഭ്രാം ച കർശാൽ പ്രതിം

മാസ്യരേ ശരഭാഭിത വിരചഃ പ-

ദേകാശതഃ പാദികം

ദോഭ്രാം തജജഗതിം ഗളം പ്രതിമവി

മേഘപെകപാദഃ കല്പയേൽ.

നവ

വ്യാ—ഗളമഞ്ചകമെന്നു പേരുള്ള അധിഷ്ഠാനം മൂന്നു
പ്രകാരമുണ്ട്. അവയിൽ തറപ്പൊക്കത്തെ പന്ത്രണ്ടാംശി
ച്ചാൽ മഞ്ചംശംകൊണ്ടു പാദികവും, ആറാംശംകൊണ്ടു ജഗ

തിയും, മരംശരകൊണ്ടു ഗുളവും, മണ്ണുശരകൊണ്ടു പ്രതി (പടി)യും, കല്ലിച്ചിട്ട് മെഴുപ്രകാരം; പിന്നെ താഴെപ്പറഞ്ഞ അഞ്ചുശരകൊണ്ടു കാരാശരകൊണ്ടു പാടുകയും, മണ്ണുശരകൊണ്ടു ജഗതിയും, കാരാശരകൊണ്ടു ഗുളവും, കരംശരകൊണ്ടു പടിയും കല്ലിച്ചിട്ടു മറ്റൊരു പ്രകാരവും ഉണ്ടാക്കാം.

മാന്യരേ സുന്ദരന്മാരേണ മണ്ണുശര

പോളാമോ പാടുകും

ഷഡ്ഭിസുജഗതിമഥോ വിചക്ഷേ -

ദേകാംശത്തോ വാജനം

അശ്വിഭ്രാം ഗുളമുല്പാദനമഥാ -

കൈരുകേന നേത്രാംശതഃ

പ്രത്യുപം ഗുളമഞ്ചകാഭിധമിദം

ശോഭഷു സമ്പൽകരം.

നർ

പ്രാ-തരയുടെ ഉയരാത്ത പതിയാലംശിച്ചു. മണ്ണുശരകൊണ്ടു പാടുകയും, ജഗതിശരകൊണ്ടു ജഗതിയും, കരംശരകൊണ്ടു ഗുളത്തിന്റെ താഴെയുള്ള വാജനവും, മണ്ണുശരകൊണ്ടു ഗുളവും, കരംശരകൊണ്ടു ഗുളത്തിന്റെ മേലേ വാജനവും, മണ്ണുശരകൊണ്ടു പടിയുടെ കനവും കല്ലിക്കാം. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രകാരം 'ഗുളമഞ്ചകം'. ഇപ്പോൾ മൂന്നു പ്രകാരം ഗുളമഞ്ചകമെന്ന തരയെ പറഞ്ഞു. ഇവ മൂന്നും എന്തെങ്കിലും സമ്പത്തിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

അവ-ഇനി ഒരു ശ്ലോകം കൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞ ഗുളമഞ്ചകങ്ങളായ താഴെപ്പറഞ്ഞ ജഗതിക്കും പടിക്കും ഉള്ള പൂർവ്വാധിനെയും, ഗുളത്തിന് അകത്തുള്ള ഗുളത്തിനെയും പറയുന്നു.

ഏവം ത്രിധോഭേദ ഗുളമഞ്ചകാഭ്യേ

പ്രതേജഗത്യാ സമനിഷ്കൃതപം

കര്യം ഗുളാണാമനം ഗുളോദനം -

ധോശ്ലോകതസ്സാൽ ഗുളമഞ്ചകാനാം.

നർ

വ്യം—ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകാരം ഗുരുജനം എന്തെങ്കിലും പാഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇവയിൽ ഏറ്റവും മാനസ്യത്വത്തിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറേ ജഗതിയുടേയും പുറത്തു നമുക്കായിരിക്കണം. ഗുരുത്തിന് ഇവയിൽനിന്ന് അകത്തുള്ള ഗുരു, അതിന്റെ (ഗുരുത്തിന്റെ) പൊക്കത്തിൽ നാലിൽ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാലകരത്തെ പറയുന്നു.

കൃതപാധിഷ്ഠാനമേവം ഭൂതതാമസം ത-

പ്രേക്ഷിതം പാദമാനം

വിദ്യാദേശ്യം ച, മന്ദിനീനൃതം ഗുരുജ-

ഗംഭീരം കൃതിഗുണൈ

എകാംശേനാപിതം വാ ചിരമിതമഥവേ..

തീർപ്പിതം അംഗിഭിഗ്വം-

ഭോമം സംബന്ധം പ്രിയം ചിരമിതമഥവേ..

പോതികയാ ച നം ച..

ൻ

വ്യം—ഇപ്രകാരം വളരെ ഉറപ്പിൽ തരയെ പണിപ്പെട്ടിട്ടു, പിന്നെ പാദമാനത്തിൽനിന്നു തരപ്പൊക്കം കഴിച്ച ശേഷമുള്ള പൊക്കത്തെ കാലകരം ചൂന്നു് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ആ കാലകരം പോലാ എന്നോ അധികമായി എന്നോ വരുന്ന പക്ഷം, ആ കാലകരത്തെ ആരോ, എഴോ, എട്ടോ, ഒമ്പതോ, പത്തോ, പതിനൊന്നോ ആയി അംശിച്ചു് കരം കൂട്ടുകയാ കറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാൽ നീളത്തിൽനിന്ന് 'കാമ' എന്ന പേരുള്ള തൂണിന്റെ ചുവടിടത്തോ, പോതികയുടേയും കനത്തെ കറയ്ക്കണം. (അതു തൂണിന്റെ നീളമാണെന്നു താല്പര്യം.)

അവ—ഇനി നാലു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൂണുകളുടെ ആകൃതിയേയും മറ്റും പറയുന്നു.

കാർമ്മാസ്തപ്രവൃത്തിയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

നാസ്തപ്രവൃത്തിയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

വിസ്താരത്തിനനുബന്ധിച്ചുവരും-

സാമാന്യതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

മുഖ്യതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

ശ്രദ്ധാർഹതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

ശ്രദ്ധാർഹതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

വാരാഞ്ചര്യമോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

നന്ദ

(ന. സ.)

പ്രമാണങ്ങൾ, അല്ല, എഴുത്ത്, പതിവായ്, ഇങ്ങനെ
യുള്ള പട്ടണങ്ങളോടുകൂടിയവയായിട്ടും, എല്ലാവരും ഉണ്ടാവുന്ന
യിട്ടും തുണകളുടെ ചുവട്ടിലെ വിസ്താരംകൊണ്ടു മൂന്നാംശം
ചുവട്ടിൽനിന്നു ചെന്ന ശേഷം അത്രയും അച്ചുതൂക്കമായിട്ടും;
ശേഷം രണ്ടാംശവും ചതുരശ്രമായിട്ടും, ചുവട്ടിലെ കണ്ണു
ത്രയോടുകൂടിയ ചുവട്ടോടുകൂടിയ ചതുരശ്രമായിട്ടും, ശേഷം വൃത്തമാ
യിട്ടും, കഴിഞ്ഞ പട്ടണങ്ങളോടുകൂടിയവയായിട്ടും, മനോഹരമാ
കായ കെട്ടുകളോടുകൂടിയവയായിട്ടും, പന്നിചെയ്താൻ ആരും
ഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഹൃദയംകൊണ്ടു യോഗ്യതയോടുകൂടിയവയായിട്ടും
ഉണ്ടാകേണ്ടതാകുന്നു.

സാമാന്യതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

ശ്രദ്ധാർഹതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

മുഖ്യതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

ജ്ഞാതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

മദ്ധ്യ കണ്ണാതിതാജ്ഞാതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

മുഖ്യതയോടനുബന്ധിച്ചുവരും-

പ്രസംഗം വെട്ടുതൂക്കം ചുവട്ടിലെ പതിവായിട്ടും-

ദശകം വായിട്ടും മുഖ്യ.

നന്ദ

തുണകളെല്ലാം അതിന്റെ ചുവട്ടിലുള്ള ചതുരശ്രത്തി
ന്റെ കണ്ണു എത്രയുണ്ടോ അത്രയും നീളത്തിൽ തലക്കല്ലും,

ചവട്ടിലെ വിസ്താരത്തിന്റേയോ, കണ്ണത്തിന്റേയോ മൂന്നരയോ നാലോ അംശം നീളത്തിൽ ചവട്ടിലും, തലക്കുലപ്പോലെ കണ്ണത്തോളം നീളത്തിൽ മധ്യത്തിലും ചതുരാശ്രുമായിട്ടും, ആ മധ്യചതുരാശ്രുത്തിന്റെ മുകളിലും ചവട്ടിലുമുള്ള ഇരുകൾ രണ്ടിലും അപ്രാശ്രുമായിട്ടോ പൃത്തമായിട്ടോ പണിചെയ്യണം. ചവട്ടിലെ ചതുരാശ്രു കണ്ണത്തോളം നീളമായിട്ട് (മുകളിലെപ്പോലെ) പണിയുകയും ചെയ്യും.

സ്തംഭോത്ഥേയേ വിഭാക്തം സതതംഗഭൂമം -

ഗാങ്കടിഗുദ്ദസംശയൈ-

സ്തേഷ്വപകരംശാതമൂലപുതതിതഃ ൧൦൦ -

ശാഭിമീനാഗ്രതം നാൽ

ദാരുസ്തംഭോത്ഥേയേ ഹിമീതതതിഭലം -

ഗ്രാബ്ധിദാഗാതനാനാൻ

കവ്യസ്തംഭോത്ഥേ കവ്യേ ചതുര ചാണാ -

ഗ്രപ്രതാനോട്ര ഭണ്ഡഃ.

൯൪

പ്രം - തൂണിന്റെ വൊക്കത്തെ മറ്റുമുതൽ പതിനൊന്നുവരെയുള്ള സംഖ്യകളിൽ ഒന്നുകൊണ്ട് അംശിച്ച് അതിൽ ഒരംശംകൊണ്ടു മാത്രത്തുകയുടെ കടക്കാല വിസ്താരത്തേയും, ഏറ്റുമുതൽ പതിനൊന്നുവരെയുള്ള സംഖ്യകളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടംശിച്ച് ഒരംശം കുറച്ച തൂണുകളുടെ അഗ്രത്തിങ്കലെ വിസ്താരത്തേയും കല്പിക്കണം. പിന്നെ ഭിത്തിസ്തംഭങ്ങളെ പണിയേണ്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ദാരുസ്തംഭങ്ങൾക്കു പറ്റത്തിട്ടുള്ള വിസ്താരത്തിൽ പകുതിയോ മൂന്നിലൊന്നോ നാലിലൊന്നോ കുറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിസ്താരത്തോടുകൂടി അവയേയും പണിചെയ്യണം. ഇവിടെ തൂണുകളുടെ തലക്കുല വിസ്താരത്തിനു 'ഭണ്ഡ' എന്നു പേരുകുന്നു.

ഏകം വാജനമുത്തരസ്യ തടിതൽ

സ്തംഭോത്തമാണ്യഗ്രാകം

നേഷും, സമമരമല്ലവാജനയുതേ

വഗ്രാപിതേ ചോത്തരേ

കൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയതായിരിക്കണം. തുണിന്റെ മൂല വിസ്താരത്തിൽ മൂന്നോന്നുകൊണ്ടു ചുവട്ടിലും, അഗ്രവിസ്താരത്തിൽ മൂന്നോന്നുകൊണ്ടു മുകളിലും കട്ടമയ്ക്കുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തുണിനെ ആ പാദപീഠത്തിന്മേൽ നാട്ടണം. തുണിന്റെ മണ്ടു തലയ്ക്കുലും ഉണ്ടാക്കുന്ന കട്ടമകൾ അതിന്റെ വിസ്താരത്തിന്റെ മധ്യത്തിലായിരിക്കണമെന്നും, ഈ കട്ടമകൾ ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം കറുമയുടെയും പോരതികയുടെയും മധ്യത്തിൽ തൂകുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നും അർത്ഥം സിദ്ധമാകുന്നു.

അവ - ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പോതികയെ പറയുന്നു.

സ്തംഭാഗ്രോത്തരതരായോഗലേവി-

സ്തംഭം തദഭ്യോല്യസ-

ത്തിപ്രാമുത്തരവിസ്തൃതിശൃണിതം-

യഥോജ്വലം 'പോതികം'

സ്തംഭാഗ്രോദീതഭണ്ഡം ആദധിസം-

പ്രായാമയുക്താം നൃസേത്

സ്തംഭസ്തോപരി പഞ്ചഭണ്ഡവിഹിതം-

ഭാരം കപചിൽ കല്പയേത്.

നവ

വ്യാ - തുണിന്റെ തലയ്ക്കുലേ വിസ്താരവും ഉത്തരത്തിന്റെ വിസ്താരവും കൂട്ടിത്തൂക്കിൽ പകുതി വിസ്താരവും, ഈ വിസ്താരത്തിൽ പകുതി കനവും, ഉത്തരവിസ്താരത്തിൽ മൂന്നിരട്ടി നീളവും ഉള്ള പോരതികയെ തുണിന്റെ മുകളിൽ വയ്ക്കണം. ചിലേടത്തു് ഈ പോതികക്കു്, സ്തംഭാഗ്രവിസ്താരമാകുന്ന ഒന്നുകൊണ്ടു മൂന്നോ നാലോ അഞ്ചോ ഒന്നു നീളം കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവ - പോതികയുടെ വിശേഷത്തെ പറയുന്നു.

സ്തംഭമധ്യസമവിസ്തൃതം ന വാ

പാദമൂലവിതരണലായതിഃ

പോതികേരി കഥിതാ സുശോഭനാ

ഹരണഭിബലഭൂഷണനേപിതം.

൯൯

വ്യാ.- അല്ലെങ്കിൽ പോതികയ്ക്കു തൂണിന്റെ മധ്യത്തിലേ വിസ്താരത്തോളം വീതിയും, തൂണിന്റെ ചുവട്ടിലെ വിസ്താരത്തിൽ മൂന്നിരട്ടി നീളവും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. പോതിക, വാജനം മുതലായ പല അലങ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു മംഗിരത്തിയന്തായിരിക്കുകയും വേണം.

അവ- ഉത്തരത്തിന്റെ വീതികാണക്കൂട്ട സാമാന്യമായി പറയുന്നു.

അംഗാഭിരൂപവധികൈർദ്വീദേതേ

സ്മരോല്ലാസേ വിസ്തൃതിരന്തരാണാം

ഏകാംശതസ്തസ്വമമംബ്രിഹീന-

മദ്ധ്യോനിതം വാ ഘനമത്ര കാര്യം.

൧൦൦

വ്യാ.- കാൽനീളത്തെ ആറു മുതൽ പതിനൊന്നുവരെ യുള്ള സംഖ്യകളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടു പകത്തു് അതിൽ ഒരു അംഗംകൊണ്ടു് ഉത്തരവിസ്താരത്തെ കല്പിക്കണം. ഈ വിസ്താരത്തോളമാ അതിന്റെ മൂക്കാലാ പകുതിയോ കനവും ഉണ്ടാകണം.

അവ- ഉത്തരങ്ങളുടെ വിശേഷങ്ങളെ പറയുന്നു.

വൃണേന്ദാത്തരം ചരണവിസ്തൃതിശുദ്ധവിസ്തൃ-

രോടസ്വധമുക്തമുക്തശ്ചരണാനതിവ്ര-

പശ്ചോത്തരം, ദ്വവിഹീനഘനം കനീഷ്ഠം

വ്രപോത്തരം, ഘനത്തി വിചരിതത്തോ വാ.

൧൦൧

(ന. സ.)

വ്യാ.- കാൽവീതിയോടു തുല്യമായ വീതിയും, അത്രതന്നെ കനവും ആയി ഉണ്ടാക്കുന്നതു് 'വൃണേന്ദാത്തരം'വും, അതു് ഉത്തരവും ആകുന്നു. (ഇതിന്നു 'ചീവരമ്പി'യെന്നു പേർ) അതിൽ ചരലാണു കനം കാണത്തു് 'പശ്ചോത്തരം'. അതു മധ്യമം. വിസ്താരത്തിൽ പറന്നി കനമായിട്ടുള്ളതു് 'വ്രപോ

ത്തരം. അത് അധരമാകുന്നു. അതിന്റെ വീതികണങ്ങളെ മരിച്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. അതിനെ 'മൃഷിക'യെന്നു പഠെത്തുവരുന്നു.

അവ—ആരൂഢോത്തരത്തെ പറയുന്നു.

അല്ല ധാമനി ബാഹ്യമേവ മാന്തി
തപാരൂഢമപ്യത്തരം

വിഷ്ണുജ്ഞാനയൽ സ്വഭാവവിമിശിതെ
യോന്യാദിവിസ്തൃതം

വസ്യപ്രകൃതഗാംഗുലാദിഗതിം

നസ്സുപദേശിനസ്ത ത-

തരവൽ സോപ്തയ, മന്യ കണ്ണസദൃശീ
വിഷ്ണുപോരായതി.

മാമ-

പ്രാ—ചെറിയ ഗുഹത്തിൽ പുറത്തെ ഉത്തരമാത്രം മതിയാകുന്നു. വലിയ ഗുഹങ്ങളിലാകട്ടെ, അത്ര ഗുഹത്തിന്നു യോഗ്യങ്ങളായ യോന്യാദിലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയതായിട്ടുള്ള ആരൂഢം എന്ന ഒരു ഉത്തരത്തെ കൂടി വിട്ടത്തിന്മേൽ (കുറിക്കാലും ഭണ്ഡികയും) വയ്ക്കുന്നു. ഇതിന്നു ബാഹ്യോത്തരപ്പറത്തുനിന്ന് എട്ട്, പതിനാറ്, ഇരിപത്തനാലു മുതലായ വിരലുകൾ അകത്തേക്കു ഗമനമുണ്ടായിരിക്കണം. അത് അഭിനം (ഇറയം അല്ലെങ്കിൽ തിണ്ണ) ആകുന്നു. ബാഹ്യോത്തരപ്പറത്തുനിന്ന് ആരൂഢോത്തരത്തിന് എത്രത്തോളം അകത്തേക്കു വലിപ്പിലുണ്ടോ അത്രയും അതിന് ഉയരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ അഭിനത്തിന്റെ കണ്ണത്തോളം വിട്ടത്തിന്റെ കുറിക്കാലിന്നു നിമിശമുണ്ടായിരിക്കണം. (വിഷ്ണുജ്ഞാനവിട്ടം; എട്ടുവട്ടം എന്നും പറയുന്നു.)

അവ—ഇനി ഉത്തരങ്ങൾക്കു വാജനം (കൈത) ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള വിധിയെ പറയുന്നു.

ഏകം ചേദവാജനം സായകജ്ജിതമേവ-

ദ്ര്യംഗതസ്തപിധേയം

പട്ടം തദ്വിഷ്ണുജ്ഞാനസ്മിദിരഥ വസ്യ-

കേത മേവ വാജനം തു

മരമാംഗൈഃ കല്പയേദല്ലകമപി വിധുനാ

വാജനം ശിഷ്ടാഭൈഃ

പട്ടം തുരൂത്തരസ്ത്രം ജ്വരഗന്ധവരോ-

ഗന്ധ യോ നിഷ്ടകമസ്ത്രം ശാൽ.

ഫാൽ

വ്യാ.—വാജനം ഒരു മതിയെങ്കിൽ ഉത്തമകനത്തെ അഞ്ചായി അംശിച്ചു മണ്ടശംകൊണ്ടു വാജനത്തേയും ശേഷം മൂന്നംശംകൊണ്ടു പട്ടത്തേയും ഉണ്ടാക്കണം. വാജനം മണ്ട വേണമെങ്കിൽ ഉത്തമത്തിന്റെ കനത്തെ ഏതംശിച്ചു മൂന്നുകൊണ്ടു മഹാവാജനവും, നേക്കൊണ്ടു അല്പവാജനവും, നാലുകൊണ്ടു പട്ടവും ഉണ്ടാക്കണം. ഉത്തമകനത്തെ ഏതംശിച്ച് ഒരേ അംശംകൊണ്ടു അവ രണ്ടിനും ചുറ്റപ്പാടു കല്പിച്ചുകൊൾക.

അവ.—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഉത്തമവാജനങ്ങളെ ഒരൊരായ പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനും, ഉത്തമപട്ടികയെന്ന ചിഹ്നത്തെ ചയ്യാനും പറയുന്നു.

ഉത്സേധേ വിശിഖാംശിതേ ദ്വിതയതോ

ത്രപോത്തരേ വാജനം

ഷഡ്ഭാഗേതല്പമിദാംശതോ ദ്വിതയതോ

വാ സ്ത്രാന്തമാവാജനം

ഏതന്മിശ്രമനം നിജാംബ്രിമമിതം,

ന്യസ്യേദപര്യുത്തമ-

സൈന്യതന്മിവ സമുപ്രയാപ്തയലോ-

ശവ്യാത്താം പട്ടികാം.

ഫാൽ

(ന. സ.)

വ്യാ.—മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നധിപം ഉത്തമങ്ങളിൽ കനം കുറഞ്ഞതായ ത്രപോത്തമത്തിന്നു വാജനമുണ്ടാക്കേണ്ടാൻ ഉത്തമകനത്തെ അഞ്ചംശിച്ചു മണ്ടശംകൊണ്ടു ഒരു വാജനം ഉണ്ടാക്കും. മണ്ട വാജനം വേണമെങ്കിൽ ഉത്തമകനത്തെ ആറംശിച്ച് ഒരംശംകൊണ്ടു ചെറിയ വാജനത്തേയും, മണ്ടം

ശംകൊണ്ടു വലിയ വാജനത്തേയും ഉണ്ടാക്കും. വാജനംകെഴിച്ച ശേഷമുള്ള അംശം പട്ടമാക്കണമെന്നുള്ളതു് അർത്ഥസിദ്ധമാണല്ലോ. വാജനങ്ങൾക്കു് അതിന്റെ പൊക്കത്തിൽ മുക്കാൽഭാഗം പുറപ്പാടു ചേണം. പിന്നെ ഉത്തരത്തിന്റെ മീതെ, ഉത്തരകനത്തൊളം പൊക്കവും, ആ പൊക്കത്തിൽ പരതി കനവും ഉള്ള 'ഉത്തരപട്ടിക' എന്ന ചിററു നാരത്തെ ഉറപ്പിച്ചു വയ്ക്കണം.

ഇനി ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള മുറികൾക്കു തട്ടിടവാനുള്ള വിധിയെ പറയുന്നു.

ഏകാംശ്രൂനംഭിദോന്ധാശ്രൂതപരി നിധാ-

യോത്തമേ വാജനം പ്രാ-

ക്തിശ്ശശാഖയാശ്രൂതാംശ്രൂനിതബാഹുതുലാ-

സ്തംസ വംശാനുപ്രത്യ-

സപാലംക്രാന്തം ജയന്തിസുഭവരി സസമി-

കൃത്യം കൃതപരവംശം

നിഷ്കിദം ശരഭേയത്വേപാചിഴ ഘനഫലകാ-

പ്രാപ്തമേണോൽപാദാഗം.

൧൦൫

(ത. സ.)

പ്രാ-മുൻപറഞ്ഞ തൂണുകളുടെ അഗ്രത്തികളെ വിസ്താരമാക്കുന്ന ദണ്ണകൊണ്ടു് ഒരു ദണ്ണാ മുക്കാൽ ദണ്ണാ ഉയരമുള്ളതായി 'വാജനം' (വളർ) എന്നു പേരായ ഒരു അവയവത്തെ ഉത്തരത്തിന്റെ അകത്തെ അരികിൽ മീതെ, പുറത്തെ അരികിൽ ചിററത്തരം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഉറപ്പിച്ചു വയ്ക്കണം. അതിന്നു് ഉത്തരത്തിന്റെ അകത്തേക്കു പുറപ്പാടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതു് ഉത്തരത്തിന്റെ മീതെ വാജനംപോലെ ഇരിക്കുന്നതാണു്. ഇതിന്നു 'വെള്ളെഴുത്തു' എന്നും പേരുണ്ടു്. പിന്നെ ഒരു ദണ്ണു് ഉയരവും മുക്കാൽ ദണ്ണു കനവും ഉള്ള തുലാക്കളെ ആ വെള്ളെഴുത്തിന്മേൽ വിലങ്ങത്തിൽ വയ്ക്കണം. ആതുലാക്കളുടെ മുകളിൽ അവയിൽ

പാതി അറുത്തു 'ജയന്തി'കളെ ഇരുത്തണം. ഈ ജയന്തികൾ മോന്തായം നീണ്ടിരിക്കുന്ന ദിക്കിലേക്കു നിങ്ങളിരിക്കുകയും വേണം. ഇവയുടെ മേലേ ഭാഗം ചെത്തി നിറപ്പുവരുത്തി അതിനേൽ അധിടെയ്ക്ക് ഉചിതമായ കനത്തോടുകൂടിയ പലകകളെ, ജയന്തികളിൽ സന്ധി വരത്തക്കവണ്ണം വിടച്ചുടാക്കി നിരത്തി തുലാങ്ങളിൽ ആണികൾ തറച്ച് ഉറപ്പിച്ചു കൊള്ളണം. ഇതിനു 'പ്രസ്തം' അല്ലെങ്കിൽ തട്ട് എന്നു പേർ. (വംശം=മോന്തായം. ഉത്തരമെന്നും പറയും, ജയന്തികൾ=കണ്ടിത്തുലാങ്ങി; കുഴികൾ എന്നും പറയും.)

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു മോന്തായത്തെ പറയുന്നു.

പാർവ്വപ്രാപ്തപാത്രമോഗവശേതാ

വംശംബ്രതാ ചാഗ്രധാ-

സൂക്തം സേത്തമതാമവാദേഹിത-

പ്രസേപ്താ ചാഥവാ

അഭ്യർത്ഥാലതാനീപ്രസഫിതാ

പന്ത്രൈർല്ലപാസീപ്രവ-

ഹൃണ്യപ്രശപ്രമിതൈർല്ലപാപദേഹൈ-

യുക്തം ലസഭാജനം.

മറന്നു

പ്രാ—മോന്തായം, ഇരുപറ്റത്തുനിന്നും വരുമ്പു കഴക്കോലുകളുടെ തലകളിൽ കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനു 'വംശം' എന്നു പേർ പറയുന്നു. (ജന്തുക്കളുടെ തണ്ടല്ലുപോലെയാകയാൽ തണ്ടല്ലിന്റെ പേരായ 'വംശം' എന്ന സംജ്ഞ ചെയ്തതായ് മിക്കും) അതു—മോന്തായം—ഉത്തരത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിൽ മുക്കാൽ ഭാഗം ചൊക്കമായ വിസ്താരത്തോടുകൂടിയതായും, എഴു വീരലോ ആറു വീരലോ കനത്തോടുകൂടിയതായും, കഴക്കോലുകളുടെ തല ചെന്നു ചേരുന്നതതു കഴക്കോൽകുത്തിന്റെ മൂന്നംശമോ നാലംശമോ ഉള്ള പന്ത്രണ്ടോടും (പന്ത്രംകൂട്ട) വാജനങ്ങളോടും കൂടിയതായും ഇരിക്കണം. (അഗ്രധാനി=മോന്തായം)

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കഴുകോലുകൾക്ക് ഉത്തരത്തിൽനിന്നു കീഴ്ത്തുള്ള ഇറത്താഴിയെ (വാദിതാഴ് എന്ന് ആശങ്കിക്കാം) പറയുന്നു.

കർമ്മദിത്തരപട്ടത്തോട്ചിലലുപാ-

ലംബം തരൈചിത്രതഃ

സ്മരഭാഷ്യ ശമാജിതേ ദിപിതയതോ

യദപരംഭഭേകേന്ദ്രിഭിഃ

അദ്വൈതിയശാശ്വതേ ച ഇതഃപരം-

ഭാഗൈസ്സമാപ്തമ്യദ്യു-

ത്രശാശ്വതംശത ഏവ വാദിലക്ഷിതം

ചോദനമഭിതേഷേപഃ യു.

പാഠ

പ്രാ—കാലയരഞ്ഞ അഞ്ചുകൂറിട്ടു രണ്ടുഭാഗമോ, ഒമ്പതു കൂറിട്ടു നാലുഭാഗമോ, ഏഴോ ഏട്ടോ കൂറിട്ടു മൂന്നുഭാഗമോ, മൂന്നു കൂറിട്ട് ഒരു ഭാഗമോ, കാലയരത്തിൽ പാതിയോ ഇങ്ങനെ ആറു വിധത്തിൽ ഭേചിച്ചുപോലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രകാരം ഉത്തരത്തിൽനിന്നു കഴുകോലുകളുടെ താഴ് കല്പിക്കാം.

അവ—ഇതിനുമുമ്പിൽ മോന്നായത്തപ്പാദി പറഞ്ഞു വെല്ലും. ചിലേടത്തു മോന്നായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു 'കൂടം' വെച്ചു കഴുകോലുകളെ അതിന്മേൽ ചേർക്കേണ്ടതായിവരും. അതിനാൽ ഇനി ഏഴു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കൂടത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

യാവന്ത്യാ വികൃതം ലുപാഃ ലലു ഭവ-

ന്ത്യശ്രാണി കാവാതി തൽ

കൂടസ്വരഥ സമസ്തപുത്തമഥഃ

ധുർദ്ധരപുഷ്പാവരം

വിസ്താരദിഗുണായതം തദുപാഃ-

ശരംബ്രംശഹീനം തു വാ

യതതസ്പദ്യുചാഹനാനപിതമിതി-

സ്താവലു വൃത്തം വിദൂഃ.

പാഠ

വ്യാ - കൂടത്തിൽ ചെല്ലുന്ന വികൃതലയകൾ (ചരിവുകൾക്കുപകരം). എത്ര എണ്ണമുണ്ടോ, കൂടത്തിന് അത്രയും പട്ടങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ കൂടം, എല്ലാഭാഗവും ഉരുണ്ടതായിട്ടും, ഉമ്മത്തിൻപുവിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ളതായിട്ടും ഇരിക്കണം ചെയ്യണം. കൂടത്തിന്, അതിന്റെ വിസ്താരത്തിൽ ഒന്നിരട്ടിയോ, അതിൽ നാലോയോ എട്ടോയോ കറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ ആയ നിളവും, ഏല്പാ കഴക്കുവുകൾക്കു കനംകൂടിത്തേടത്തോളം വണ്ണവുമുണ്ടായിരിക്കണം.

യോന്യാദ്യംഗുലകൈസ്തഥാ ജലധിഷ്ഠ-

ഘാദ്യൈശ്ചൈഃ കല്പയേൽ

പട്ടം, തത്ര ലുപാവിതാനതതിതു-

ല്യാൽപായതം പട്ടതഃ

ഉൽപാഗ്രം നിയമേന കല്പിതമധോ-

മൂലം ച കൂടം തഥാ

സ്തംഭാസ്സമുല്പലംസ്തലാസ്ഥചരണാ

വിഷ്ണുപോദധിതഃ.

ഗൗര

വ്യാ - കൂടത്തിന് യോധിമുതലായത് അംഗുലങ്ങളെക്കൊണ്ടു വരുത്തണം. അപ്രകാരംതന്നെ നാലോ അതോ ഏഴോ തോക്കൊണ്ട് അതിന് പട്ടവുമുണ്ടാക്കണം. പട്ടത്തിൽനിന്നു മേല്പട്ടം നിളം കഴക്കുവിയുടെ വിസ്താരത്തോളം വേണം; കൂടത്തിന്റെ മൂലം (മുക്ക്, = കട) കീഴ്ത്തായിട്ടും, അഗ്രം (തല) മേല്പട്ടമായിട്ടും ഇരിക്കണം. തുണകൾ, കഴക്കുവുകൾ, വിട്ടത്തിന്മേലു കററിക്കാൽ മുതലായവയെല്ലാം കയ്യും, (നില്ക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് എന്നു സിദ്ധാന്തം) മൂലം കീഴ്ത്തും, അഗ്രം മേല്പട്ടമായിരിക്കണം.

അവ... ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചൂഴ്ചയും, വിട്ടവും, കനക്കുവുമായിട്ടുള്ള പണിഞ്ഞു പറയുന്നു.

മൃതീ വഃ കപചിദല്ലമനിരവിദധഃ

തത്രാപി യഥാസ്തീമൃതം

വിഷ്ണുഃശാശ്വതമേവ സമിതകരഃ-

ശ്വേതേഷു വംശോടപി ച

തസ്മാദംബ്രിസമുച്ചയാഞ്ഞുരു വഃ

കപാഽഗ്നിനംഗാകഭി-

ഗുരാംശം തപിഥ മൃതീകേരവലിലുവഃ

സ്തംഗംഗാഗ്രധാത്വമചിതഃ.

൧൧൦

പുറം - ചെറിയ ഗുഹങ്ങളിൽ ഉത്തരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു മുഴികയായിട്ടും പണിചെയ്യാം. അവിടെ രണ്ടു, നാലു മുതലായി ഇരട്ടപ്പെട്ട സംഖ്യകളോടുകൂടിയ വിട്ടങ്ങളേയും, ആ വിട്ടങ്ങളിൽ വിട്ടങ്ങളുടെ നീളത്തിൽ പാതി പൊക്കമുള്ള കുന്തക്കല്ലുകളേയും, ആ കുന്തക്കല്ലുകളുടെ മുകളിൽ മോന്തായത്തേയും ഇരുത്തണം. കുന്തക്കല്ലുകളുടെ പൊക്കം, അതിൽ ഏഴോ ഏഴോ കമ്പതോ പത്തോ പതിനൊന്നോ അംശം കുറച്ചും ചിലേടത്തു കൊള്ളാം. (ഇങ്ങനെ കുറയ്ക്കുന്നതിന് 'അവിച്ഛിത' എന്നു ആശാരിരായ.) ഇവിടെ മുഴികയുടെ ഭീത ചിററത്താത്തിന്മേൽ എന്നപോലെ കഴക്കോലുകളെ വെട്ടി ഇരുത്തി മോന്താമത്തിങ്കൽ ചെല്ലുമാറു പണി ചെയ്യണം.

അവ - ഇവിടെ രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കഴക്കോലുകളുടെ ഭേദങ്ങളേയും അവയുടെ സംഖ്യകളേയും പറയുന്നു.

ഋതമഞ്ചാപ്തംസ്തല്പാഃ

പ്രകൃതിലുപാഃ വാശപസംസ്ഥിതാസ്തല്പാഃ

കോട്ടുപകോട്ടോ യാസ്തല്പ-

പ്രകൃതിലുപാസ്തംസ്തല്പാലുഭീഗ്വതതഃ.

൧൧൧

പുറം - ഗുഹത്തിന്റെ നീളമാഗത്തു (മോന്തായത്തിന്റെ ഇരുപറത്തു) ഇറങ്ങുന്ന കഴക്കോലുകൾക്കു 'ഋതമഞ്ചാപ്തം' എന്നും പ്രകൃതിലുപകൾ എന്നും പേരാകുന്നു. അവ

യ്ക്കു നീളവും വീതിയും എല്ലാറ്റിനും തുല്യമായിരിക്കും. ഗൃഹത്തിന്റെ മൂലകളിൽ ഇറങ്ങുന്ന കോടിക്കുഴക്കോലുകൾക്കും, അവയുടെ ഇരുപുറത്തും ചവിഞ്ഞുചവിഞ്ഞു് ഇറങ്ങുന്ന ഉപകോടികൾക്കും 'വികൃതിലുപകൾ' എന്നു പേർ. അവയ്ക്കു നീളവും വീതിയും ഓരോന്നിനും ഓരോ വിധത്തിലായിരിക്കും.

അവ -- ഇവിടെ ജ്യോതുകൾക്കൊണ്ടു് അവയെ ഗൃഹത്തിന്മേൽ ഏർപ്പെട്ടെ കൊണ്ടുവെച്ചുണ്ടെന്നു പറയുന്നു.

കാര്യം ലുപംശ്ചോത്തരചട്ടികോലം

കൂടാപിതാഗ്രം വികൃതസ്തമന്യോഃ

പാശ്ചാതിതസ്തം ച ലുപിനീകരം

നിവേശിതാഗ്രാഃ പുനരഗ്രധരന്ത്രം.

൧൧൨

വൃം—വികൃതലുപകൾ എന്നു പറയുന്ന ചരിവുകുഴക്കോലുകളെല്ലാം ചിററത്താത്തിൽ വെട്ടിയിരുത്തി തല കൂടത്തിൽ കേറിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചേർന്നിട്ടിരിക്കത്താകുന്നു. പ്രകൃതിലുപകൾ (നേർകുഴക്കോലുകൾ) ഗൃഹത്തിന്റെ നെടിയ പാശ്ചാതിലുള്ള ചിററത്താത്തിൽ വെട്ടിയിരുത്തി, തല മേന്മയായി കേറിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചേർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി നാലു ജ്യോതുകൾക്കൊണ്ടു കുഴക്കോലുകളുടെ നീളം നിർണ്ണയിപ്പാൻ തോതെടുക്കേണ്ടതിനുള്ള പ്രകാരങ്ങളെ പറയുന്നു. അവയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ജ്യോതുകൊണ്ടു ഭൂമി കോടികണ്ഠങ്ങളെ പറയുന്നു.

സമുദ്രോഷ്ണശ്ച

തിർഗ്രധഃ കല്പിതം വോ യാ

സമുദ്രം ഭൂമിമേഘാലം

കോടിസ്താഗ്രം കോണഗമിനി കണ്ഠഃ

൧൧൩

വൃം—ഏവിടെയും അവനവൻ് ഇഷ്ടംപോലെ ഉള്ള ഒരു ചതുരശ്രം വരപ്പാൻ അതിൽ ചുവട്ടിൽ വിലങ്ങത്തിൽ വരക്കുന്ന രേഖയ്ക്കു 'ഭൂമി' എന്നു പേരാകുന്നു. ആ ഭൂമിയിൽനിന്നു മേല്പട്ട വാഴ്ന്നു രേഖയ്ക്കു 'കോടി'യെന്നു പേർ. ഈ ഭൂ

ജാതകാദികളുടെ കോണുകളിലേയ്ക്കു വരുന്ന രേഖയ്ക്കു 'കണ്ഠം' എന്നു പേർ. ഈ സംജ്ഞ സംഗ്രഹമായിട്ടുള്ളതും, അദ്ദേഹം പറയുന്നവനിൽ തെറ്റുചരതെ കാണുവാനുമാകുന്നു.

സുഗുരേഷു ഫലകാതലേ ക്ഷിതിതലേ

വാ ഗോമതാമരദ്വാരം

നാഞ്ചുത്രം, അധോഭൂമിയിലുള്ളത്

കുറ്റോത്തരോച്ചോനിതം

തസ്രാധോഘനമുത്തരസ്യ ച ലുപം

ലംബം ച തിര്യഗ്ഗതൈഃ

സുതൈഃ കല്പയതുത്തരോപരി ലുപം

പദ്യത്തിൽ ച യുക്താതരം.

മ.മ

പ്രമാണപുസ്തകം ചെയ്തി നിർവ്വചനത്തിൽ പലകത്തട്ടിനുള്ളോ, സമനം മുതലായ യന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു സമീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിലത്തോ, പണിചെയ്യാൻപോകുന്ന ഗോമത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിൽ പകുതി അളവായിട്ട് ഒരു ചതുരശ്രം വരയ്ക്കുക; ആ ചതുരശ്രത്തിന്റെ ഭൂമിയിലുള്ളവയുടെകീഴെ ചിരദത്തത്തിന്റെയും ഉത്തരത്തിന്റെയും പൊക്കം എത്രയുണ്ടോ അത്രയും കീഴ്പട്ടിറക്കി രണ്ടു വരകളും, അതിന്നു താഴെ കഴക്കോലിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന എറ്റത്താളം എത്രയെന്നാൽ അത്രയും കീഴ്പട്ടിറക്കി ഒരു വരയും വരയ്ക്കുക. ഈ രേഖകളെക്കൊണ്ടും ഭൂമിയിലുള്ളവയുടെ വിലയെത്തിലായിരിക്കണം. പിന്നെ ഈ ചതുരശ്രത്തിന്റെ താഴെ ആദ്യം വരച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമിയിലുള്ള ഉത്തരസ്ഥാനത്തു കല്പിച്ച് അതിനേൽ കഴക്കോലുകളുടെ പാതിയിട്ട് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

അവ—ഇനി പന്തിയിടകളും പ്രകാരം പറയുന്നു.

സംഖ്യയേ കേട്ടുപകോടികാരിവികൃതം

നാം താ ലുപാനാം തതം

സ്താസ്തംപ്രാദിഗുണൈക സംഗ്രഹമിതഃ

കല്പസംഖ്യ സമുക്തം ച

പേ 182 കോട്ടുവകോടികാടിവിതരം

നാമന്തരാളേ പൂമക

നന്നൈകം ഗുഹന്താമധ്യനികടേ.

പ്രേവം വിശാശോ മത.

മമത

പ്രേവിനെ ഇവിടെ ഉപാധിയാൽ ഭാവിഭവന ഗുഹത്തിന്നു കോടി, ഉപകോടി മുതലായ ചരിവുകഴക്കോലുകൾ ഉടെ സംഖ്യ എത്രവേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച്, ആസ്സംബ്രയെ എരുട്ടിച്ച അതിൽനിന്ന് ഒരു കാച്ചാലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യ എത്ര എന്നു നിണ്ണയിക്കുക. ഇത് എല്ലായിടത്തും സമാന്യമായിട്ടുള്ള നിയമമാണ്. ഇത് എങ്ങനെയെന്നാൽ ചരിവുകഴക്കോൽ രണ്ടാണെങ്കിൽ ഈ സംഖ്യ മൂന്നായിരിക്കും. കഴക്കോൽ മൂന്നാണെങ്കിൽ സംഖ്യ അഞ്ച്; നാലാണെങ്കിൽ എഴ്; ഇങ്ങനെ സർവ്വത്ര കണ്ടുകൊൾക. ഇനി ഈസ്സംബ്രയിൽ കോടിയുടേയും ഉപകോടിയുടേയും ഏടയിൽ രണ്ടും, ഉപകോടിയുടേയും അതിനടുത്ത ചരിവുകഴക്കോലിന്റേയും ഏടയിൽ രണ്ടും, ഇങ്ങനെ ഓരോ കഴക്കോൽപ്പഴുതിൽ ഈ രണ്ടു സംഖ്യവിതം നിശ്ചയിച്ചു പറതിയിട്ടുകൊൾക. എന്നാൽ ഗുഹത്തിന്റെ വിസ്താരമന്യത്തിന് അടുത്ത പറതി കാര്യമായിട്ടു വരും. ഇതെങ്ങനെ എന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ടു തെളിയിക്കാം. ഇപ്പോൾ ഗുഹവിസ്താരത്തിൽ പകുതി മൂന്നാക്കോൽ. ഈ ഗുഹത്തിന്നു കോടിയോടുകൂടി ചരിവുകഴക്കോൽ നാലാണെന്നു കല്പിക്കുക. ആസ്സംബ്രയെ എരുട്ടിച്ച് ഒരു കർക്കശ്വേദം വരുത്തു സംഖ്യ എഴ്. വിസ്താരമേറിയ മൂന്നാക്കോലിനെ എഴുകൊണ്ട് അംശിക്കുമ്പോൾ ഓരോ അംശം അറക്കോൽ വീതമുണ്ടായിരിക്കും കോടിക്കഴക്കോലിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഈമനംശം ചെല്ലുന്നതത് ഓരോ പറതിയിട്ട് അടയാളം കല്പിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ കോടിക്കഴക്കോൽ കൂടാതെ അതിന്റെ ഈപാർശ്വ

മൂലം മുതൽ ചരിവുകൾക്കുപകട്ടുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ വരും. അവ കഴിച്ച ഗ്രാഫിസ്മാർക്കായ കൂടമയ്യത്തിനടുത്തു് ഒരംശം ശേഷിച്ചുകിടക്കും. ഇതുപോലെ മറ്റൊര കോടിക്കൽ നിന്നും പന്തിയിട്ടവയ്ക്കേണ്ട അവിടെയും ഓരോ കഴക്കോലുകളുടെ ഇടയിൽ ഇരാനംശംവീതം കഴിച്ച കൂടമയ്യത്തിന്റെ മറ്റൊര ഭാഗത്തും ഒരംശം ശേഷിച്ചുവരും. അപ്പോൾ മണ്ണു കോടിക്കഴക്കോലുകളുടേയും ഏടയിൽ രണ്ടുഭാഗത്തും മുതൽക്കുവീതം ആറു ചരിവുകൾക്കുപകട്ടും അവയ്ക്കു് ഏഴു് ഏടകളും, ഓരോ ഏടയിൽ ഇരാനംശം വീതമുള്ള പന്തികളും ശരിയായിരിക്കും. ഇതുപോലെ എല്ലാ ഗ്രാഫിസ്മാർക്കുകളെക്കുറുക.

അവ—ഇനി ഇഴച്ചരിവുകൾക്കുപകട്ടും ഓരോന്നിന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നിളം നിണ്ണയിപ്പാനുള്ള വിധിയെ പറയുന്നു.

ഇതി വികൃതിലുപാനാം പങ്ക്തിമാകല്പം തത്തൽ -
സ്ഥിതിനിയമകൃതരേകോ യസ്സദക്രാന്തകണ്ഠഃ
നിയതകൃതലുപാലംബാദമാകൂടവാഗ്ധം
ഭവതി പൃഥഗഭിജാം ദീഗ്ഖമാനം ലുപാനാം ഗുഹ

പ്രാ—ഇപ്രകാരം ചരിവുകൾക്കുപകട്ടും പന്തിയിട്ടു് അതതു കഴക്കോലുകളുടെ സ്ഥാനത്തു് അടയാളം കുറിക്കുക. പിന്നെ അതതു് അടയാളത്തിങ്കലേക്കു പ്രത്യേകം ഓരോ കണ്ണുരേഖ വരയ്ക്കുക. അങ്ങനെ വരയ്ക്കുമ്പോൾ ഗ്രാഫിസ്മാർത്തിൽ പകുതിയായിട്ടു മുഖേ വരച്ചിട്ടുള്ള ചതുരശ്രത്തിൽ ഉത്തരസ്ഥാനത്തു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂഭാഗവേദയും മേന്തം യത്തുക്കായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കോടിയേഖലയുടേയും അഗ്രങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു വരച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ണുരേഖയെ നേർ ഭൂഭാഗക്കുപകട്ടിന്റെ നിളമാകയാൽ. ആകണ്ണുരേഖയുടെ നിളത്തിന്റെപ്പിച്ച് ഒരു തോളുണ്ടാക്കി ആത്തോളത്തെ മുൻ വേ വരച്ചിട്ടുള്ള ഭൂഭാഗവേദമേൽ കൂടി അതിന്റെ മൂലത്തിങ്കൽ

നിന്നു വലത്തുഭാഗത്തേക്കു നിട്ടിവെച്ച് അവിടെ ഒരു അടയാളം കുറിക്കുക. പിന്നെ കോടിയോളമുള്ള അഗ്രത്തിങ്കൽനിന്നു ഈ അടയാളത്തിൽ തട്ടിച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്നു കിഴക്കു ഏറ്റത്തോളം വരച്ചിട്ടുള്ള രേഖയിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു കണ്ണു രേഖ വരച്ചാൽ ആകുന്ന രേഖയുടെ നീളം കോടിയോളം ലിന്റെ നീളമായിരിക്കും. പിന്നെ ഇതുപോലെ ഉപകോടി (കോടാവണ) എന്ന കോടിക്ക് അടുത്ത ചരിവുകൾക്കോ ലിന്റെ സ്ഥാനത്തു കരിച്ചിരിക്കുന്ന അടയാളത്തിങ്കൽനിന്നു കോടിയോളമുള്ള അഗ്രത്തിങ്കലേക്കുള്ള കണ്ണുരേഖയെത്തുവരുന്ന അതിന്റെ അഗ്രത്തിങ്കൽ അടയാളം കുറിച്ചു് ആ അടയാളത്തിൽ തട്ടിച്ചുകൊണ്ടു് കോടിയുടെ അഗ്രത്തു് എത്തുമ്പോൾ ഒരു കണ്ണുരേഖ വരച്ചാൽ അതിന്റെ നീളം കോടാവണകൾക്കോലിന്റെ നീളമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ചരിവുകൾക്കും കോടിയോളം നോക്കിത്തന്നു നീളം നിർണ്ണയിച്ചാൽ അതു്, അതതു ചരിവുകൾക്കോലും കോടിയോളം വരച്ചാൽ എത്തുമ്പോൾ മുതൽ കോടാവണ അല്ലെങ്കിൽ കോടാവണയോളം വരച്ചാൽ മുതൽ നീളമായി വരും.

ഗുണകരൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്, 'വസ്തുവിന്റെ' മുതലായ പൂർവ്വഗുണങ്ങളിൽ വിചിച്ച് ഉള്ളതും, യുക്തിയോടെ നോക്കിയിട്ടുള്ളതും ഇങ്ങനെയാണെന്നിലും, ഈ ഉപദേശകത്തിലെ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം ശരിയായി ആലോചിച്ചാൽ അതിൽ നിന്നു് ഈ അർത്ഥം വിശദമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധം ഗുണവിസ്താരത്തിൽ പകുതി അളവായിട്ടുള്ള ഒരു ചതുരകം പലകമേലോ നിറുത്താ വെച്ചു ശരിയാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതിനാൽ നാലോ ആറോ വിധം ചതുരകത്തിൽ മട്ടത്തിന്റെ പുറത്തോ മറ്റൊരു പലകമേലോ ഒരു തളം വെച്ചു് അതിനേൽ പണിയിട്ടു കണ്ണു വെച്ചു തോക്കെടുത്തു് അതേയാളംകൊണ്ടു്, കൈയാശം ക്രമകാലം ആവശ്യമുള്ള ഗുണത്തിന്റെ കഴിക്കേണ്ടതുകൾ

നീളം നിണ്ണയിക്കുന്നത് അധികം സൗകര്യപ്രദമാകുന്നു. അതിനാൽ ആശാമിമാരുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചെറിയ തോളുകൊണ്ട് അധികം നീളം അളക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മരേഖകൊണ്ട് രേഖാമന്ത്രമെങ്കിലും പലേടത്തും കൂടുതൽകറവു വരുന്നതായാൽ ഒടുവിൽ വലിയ വ്യത്യാസം വന്നേക്കാവുന്നതാകുകൊണ്ട് അതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം.

അവ - ഇവിടെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളാകുന്നു കഴക്കേലുകളുടെ വീതി നിശ്ചയിപ്പാൻ പറയുന്നു. അവിടെ ആദ്യശ്ലോകംകൊണ്ട് നേർമഞ്ചങ്ങളുടെ വീതിയെ പറയുന്നു

സമ്യക്തോത്തരതാരതമ്യമുജ്ജമം -

ജ്യാനാം ലുപാനാം തതം

തപേസ്വദിമ സാമുഗാഞ്ച ഗുണലഭം -

ഗൈകേനിതം വാനപിതം

ചിഹ്നം ചോത്തതാരതോഽഞ്ചിരഹിത

ചിഹ്നം ച സാമം പുനഃ

കാര്യം തത്ത്വമനുഗതേന യവവ്യ -

ശ്ലോ യാചദൃതം ഗുണം.

കമല

വ്യാ - നേർമഞ്ചകഴക്കേലുകളുടെ വീതി എല്ലായിടത്തും ഉത്തരവീതിയോടു സമമായിട്ടു കല്പിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവിസ്താരത്തെ ഏറ്റുമുതൽ മൂന്നുവരെ കീഴ്ത്തുള്ള സംഖ്യകളെക്കൊണ്ട് അംശിച്ച് ഭരംശം, ഉത്തരവിസ്താരത്തിൽ കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ കിട്ടുന്ന വിസ്താരവും കല്പിക്കാം. ഉത്തരവിസ്താരത്തിൽ ഏറ്റിടയാ ഭവനമുപോലോ വിസ്താരമായിട്ടും കൊള്ളാം. ആകഴക്കേലുകളുടെ കനം ഒന്നോ വരിൽ സമാന്യമായിട്ടു കൊള്ളാം. ചിന്നെ ഭരമോ തോര കൂട്ടി രേചിത്രപോലെ ആരവിരൽവരെ കൊള്ളുകയുംമാം.

അവ - ഇനി ചരിവുകഴക്കേലുകളുടെ വീതി അറിവു നുള്ള ഉപായത്തെ പറയുന്നു.

അണ്ണപ്രശം മഞ്ചകസ്യ പ്രതതിമിതമാ-

കല്പ്യ തൽക്കണ്ണമഖി-

കൃത്യ നൃപ്യേൽ ഭുജാമാമമ വികൃതലപാ-

പദം കതിമന്ത്രൈവ കർഷാൽ

തത്തൽക്കണ്ണപ്രമാണം ചല വികൃതലപാ-

നാം പൃഥഗ്വിസ്മൃതീസ്തപ്രാൽ

പാർശ്വ കാർഷം ധ്വജാദിത്രയമപി ച വിത-

നം ച ലംബം ച സൂത്രം.

മഹൻ

പ്രാ . നേർമാന്യകോലിന്റെ വിതിയാട തൂപ്പുമാ
യിട്ട് (ഒരു പലകമേലോ നിലത്തോ) ഒരു ചതുരശ്രം വരയ്ക്കുക. പിന്നെ ആലുതൂരശ്ശിന്റെ കണ്ണമേഖ പാല്ല്, അതിന്റെ പാതി നീളത്തിൽ ഒരു തോളുണ്ടാക്കി, ആഞ്ഞോതിനെ ആലുതൂരശ്ശിന്റെ ഭുജാമേഖയിൽക്കൂടി നീട്ടി പയ്ക്കുക. പിന്നെ ആ ഭുജാമേഖയിൽത്തന്നെ ചരിച്ചുകഴക്കോലുകളുടെ പന്തിയിട്ട് അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അടയാളം കുറിക്കുക. ആ അടയാളങ്ങളിൽ തട്ടമാറ് കാശാ കണ്ണമേഖ വരച്ചാൽ അതതു കണ്ണമേഖയുടെ നീളത്തന്നെ അതതു ചരിച്ചുകഴക്കോലുകളുടെ വീതിയാകുന്നത് എന്നറഞ്ഞുകൊൾക. ഈ ചതുരശ്രത്തിന്റെ മൂലമേടമൂലയിൽ തട്ടുന്ന കണ്ണമേഖയുടെ നീളത്തോളം കോടിക്കഴക്കോലിന്റെ വീതി; അതിന്നടുത്ത കണ്ണമേഖയുടെ നീളം കോടംവണയെന്നു മനോമത്തെ ചരിച്ചുകഴക്കോലിന്റെ വീതി; അതിന്നടുത്തതു മന്ദാമത്തേതിന്റെ വീതി; ഇങ്ങനെ മരംഘോരീനം കണ്ടുകൊൾക. (ഇവിടെ മൂലശ്ലോകത്തിൽ “തൽക്കണ്ണമഖി കൃത്യ നൃപ്യേൽ ഭുജാമാം” എന്നുള്ള വാക്യത്തിന്റെ പ്രയോജനമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.) പിന്നെ മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം കഴക്കോലുകളുണ്ടാക്കുവാനായി ശരിയാക്കി ചെത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന കഴപ്പലകകളുടെ രണ്ടു പാട്ടിലും തെടുനീളത്തിൽ ധ്വജമേഖയും (കോടിത്തൂലം) പാർശ്വമേഖകളും, വിലങ്ങത്തിൽ ലഘു

ബരേഖയും (തുക്കുവരയും) വിതാനമേഖയും ഇങ്ങനെ അഞ്ചു രേഖകളെ വരയ്ക്കുന്നു.

അവ—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ആ രേഖകളെ വരപ്പാൻ പറയുന്നു; അവിടെ ആദ്യശ്ലോകംകൊണ്ട് നീളത്തിലുള്ള മൂന്നു രേഖകളെ വരയ്ക്കേണ്ട പ്രകാരം പറയുന്നു.

വ്യാസേ ത്വക്കംശിന്ത്യധോണ്ണിപ്രമിതമുപരിബാ-

ണോന്തിതം കല്പയിതം

മധ്യേ സൂത്രം ധ്വജാഖ്യം വിരചയതു ലുപാ
പാൽപയുരേ സമന്താൽ

അദ്വംശിന്ത്യവ്യധസ്താദനലമിതമുദ-

ധ്വനിതം ചോൽപഭാഗം

യഥാ ബാണാംശിന്ത്യേഗ്നിപ്രമിതമുപരിദ-

സ്ത്രോന്തിതം ചാപ്യധസ്താൽ.

മുഹു

വ്യാ—കഴക്കോലുകളുടെ വിതി എത്രയെന്നാൽ അതിനോ കമ്പതായിട്ട് അംശിച്ചു, അഴഞ്ഞ ഭാഗം നാലംശവും മുകളിലെ ഭാഗം അഞ്ചംശവുമായി കല്പിച്ചു, കഴപ്പലകളുടെ രണ്ടു പാട്ടിലും വിളത്തിൽ നടുവേ കൊടിന്റൽ വരയ്ക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വിസ്താരത്തെ ഏഴംശിച്ചു, താഴെ മൂന്നംശവും മേലേ നാലംശവും കല്പിച്ചിട്ടും, അഥവാ വിസ്താരത്തെ അഞ്ചംശിച്ചു, മൂന്നംശം മുകളിലും ഞേംശം കീഴിലും കല്പിച്ചിട്ടും കൊടിന്റൽ വരയ്ക്കണം.

അവ—ഇനി തുക്കം വിതാനവും വരപ്പാൻ പറയുന്നു.

കൃതം ചേദാംഗുലാഞ്ച ,ശ്രുകമഖിലലുപാ-

പാൽപയോർമ്മധ്യസൂത്ര

താദഭാദാശ്രാത്മകണ്ണഭവതരമിഹ വിതാ-

നം ച ലംബം ച വിദ്യാൽ

സർവ്വൈത്രതപദയതം പൗരൂഷി വലയ-

സ്ഥാനകൂടാചസാന-

സ്ഥാനപചയുത്തമാദ്യപ്താനിതമപാദ

റീപ്രലംബാനതോടപി.

മുഹു

വ്യാ—മേൽപ്രകാരം കൊടിയും പാപപരവകളും വ
രമിട്ടുള്ള + പ്രവൃത്തികളുടെ മനുഷ്യാവസ്ഥയും നാലു വിധം പ്ര
മാണത്തിൽ ഒരു ചതുരശ്രം വരച്ച്, ആയുരശാസ്ത്രത്തിൽ
കോണുകളിൽ തട്ടിച്ചു രണ്ടു കണ്ണുവരകൾ വരച്ചാൽ അവ,
ലംബരേഖ (തുടങ്ങാ) യും വിതാനരേഖയും ആയിട്ടു വരും
എന്നറിഞ്ഞുകൊൾക. പിന്നെ കൂടസ്ഥാനം അല്ലെങ്കിൽ
മോന്തായസ്ഥാനം എന്ന അവസ്ഥാനത്തിങ്കലും, വളകൾ, ഉ
ത്തരങ്ങൾ, വാമട, ഇവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലും ഇപ്രകാരം
തുടങ്ങും വിതാനവും എല്ലാ കഴക്കോലുകളുടേയും മനുഷ്യാവസ്ഥയും
വരച്ചുകൊള്ളണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വളകളുടെ പ്രമാ
ണത്തെ പറയുന്നു.

മനുഷ്യാവസ്ഥാശാസ്ത്രം മൃഗാശാസ്ത്രം തത്ര തു മി-

പ്രായവവലിപുല്ലാശ്ച മൃഗാശാസ്ത്രം ക്രമേണ

വലയമിതി മുനീന്ദ്രേയ്ഷ്ഠിധിധിശ്ചിതം തേ-

ഷ്ഠിധി വിമിതലുപാചിത്രേണ ച കല്പനീയം മഥ-

വ്യാ—വളകൾ, പതിന്നൂറു തോരയോ മനുഷ്യാവസ്ഥയോ
ചതുരശ്രമായിട്ടും, അതിൽനിന്ന് ഇരണ്ടുതോര വിതം കൂട്ടി മൂ
ന്നു വിതം ചതുരശ്രം ആറു വിധത്തിൽ കൊള്ളാമെന്നു മ
നുശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽവെച്ച്
അവിടവിടെ കഴക്കോലുകളുടെ വലിപ്പത്തിനു തക്കവണ്ണം
ഔചിത്യംപോലെ വളകളുടെ വലിപ്പം കല്പിക്കാം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വാമടയുടെ വിതി
കനങ്ങളെ വിധിക്കുന്നു.

വിസ്താരേ പുനരുത്തമന്യ ഭഗധാ

ഭാകത മസാദ്രാശ്ചി-

ഗ്ഭാഭൈർവ്യാത്താതാരതോഽഖിമഹിതം

വാദ്യംശിതേഗ്യാശ്ചകൈഃ

വിസ്താരം പ്രകാരേതു നീവ്രഥലക -

സൈതന്ത്രിഭാഗം ഘനം

വിസ്താരം ശരഭജിതേടവി ച ഘനം

പോളം പ്രകൃതം കപചിത്.

മൗന

പ്യാ - ഉത്തരത്തിന്റെ വിതിയെ പത്തുകൂടി ആരം, ഏഴോ, ഏഴോ, പത്തോ കൂടുകയുണ്ടാണോ, ഉത്തരവീതിയിൽ നാലൊന്നു കറച്ചിട്ടും, ഉത്തരവീതിയെ ഏഴു കൂടി മൂന്നുശകയുണ്ടോ വാമടക്കു വീതി കല്പിക്കാം. ഇപ്പോഴത്തെ വയിൽ ഏതു പ്രകാരം വീതി കല്പിച്ചാലും ആ വീതിയിൽ മൂന്നു ലോന്നോ, വിതിയെ അഞ്ചായിച്ചു മണ്ടംശമോ. കനവും കല്പിക്കാം.

അവ - ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വാമട കൊത്തുവാനുള്ള വിധിയെപ്പറയുന്നു.

നീവ്രവ്യാസേ ശരംശിന്ദ്രഥ തട്ടിയതഃ

പട്ടുതലം തലം ച

പോളവദേകന പട്ടം പാമവി ച വിധേ -

തം തഥാ ഷഡ്വിതേ

പോളം തടസ്തലം പട്ടം ത്രിവിധി ച തലം

സ്യഃ ഷഡ് പട്ടമേക -

നൈവം വാ നാഗദേകത ജപലനനിഗമദ്.

ബ്രംശഃ കല്പനീയം.

മൗൺ

പ്യാ - വാമടയുടെ വിസ്താരത്തെ അഞ്ചായിച്ചാൽ മണ്ടംശമുണ്ടാകുന്നു മേലേപ്പട്ടവും, മണ്ടംശംകൊണ്ടു തളവും, മണ്ടംശംകൊണ്ടു കീഴേപ്പട്ടവും, അല്ലെങ്കിൽ വാമടവിസ്താരത്തെ ആറായിച്ചാൽ മണ്ടംശംകൊണ്ടു മേലേപ്പട്ടവും, മൂന്നുശംകൊണ്ടു തളവും, മണ്ടംശംകൊണ്ടു കീഴേപ്പട്ടവും, അഥവാ വാമടവിസ്താരത്തെ എട്ടായിച്ചാൽ മൂന്നുശം മേലേപ്പട്ടവും നാലുശം തളവും മണ്ടംശം കീഴേപ്പട്ടവും ഇങ്ങനെ മൂന്നുപ്രകാരത്തിൽ കല്പിക്കാം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കഴക്കോലുകളിന്നേൽ
വാമട വെട്ടി ഇരുത്തുവാനുള്ള വിധി പറയുന്നു.

നീവ്രവ്യംസേ വിഭേകത ശാഗിരിനചഭി-
സ്സ്യുതോ വഹ്നിഭാഗം
നീവ്രസ്ഥനോദിതാനാമുപരി തട്ടചിതം
കോടികണ്ഠാധാനത്ര
നീതപാ നീപ്രം ലുപാസു സ്വപരമിഹ വിധിനാ
ധുളിസംരോധായോഗ്യം
കൃതപാ വായവ്യഥോമാദിപ്രവഹിതമുടയഃ
കാതഭിഃ കീലായത്തൽ.

൧൨൫

വ്യം—വാമടയുടെ വിന്യസത്തെ അഞ്ചോ ഏഴോ ഭവ്യാ
തോ അംശിച്ചാൽ എല്ലാറ്റിലും അതതിന്റെ മൂന്നംശം,
വാമട ഇരുത്തേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്തു കഴക്കോലുകളിന്നേൽ വം
ച്ചിട്ടുള്ള വിതാനരേഖയിൽനിന്നു മേല്പട്ട കോടികണ്ഠമാർഗ്ഗ
ത്തിൽകൂടി (അതായത് വിതാനരേഖയിൽനിന്നു മേല്പട്ട
പൊക്കത്തു് എത്രയോ അതിനെ കോടിഞ്ഞനം പിതാനരേ
ഖയെ ഭജനെന്നും കല്പിച്ചു് ഒരു കോടികൂടെ അഗ്രസ്വ
ളിൽ തട്ടിച്ചു് ഒരു കണ്ഠരേഖ വാച്ചു് ആ രേഖയിൽകൂടി എ
ന്നു നരം.) കററിയിട്ടു് അവിടെ കഴക്കോലുകളിന്നേൽ വെ
ട്ടിയിടേണ്ടതാം. അങ്ങനെ വാമട വയ്ക്കുന്നതു്, നല്ല പൊഴ
തുനേക്കി വിധിപ്രകാരം ആചാര്യൻ ധുളിസംരോധായോ
ഗ്യമായ വായവ്യഥോമാദികളെ ചെട്ടു് ഏറ്റവും ചിത്താ
വധാനത്തോടുകൂടി ശിഥിലമുണ്ടാക്കു് അണിചച്ചതാക്കി
ക്കയും വേണം. ഈ ക്രിയയെ വാസ്തുവിദ്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പട്ടികകളെ പറ
യുന്നു.

തത്ര സപ്തദശലിങ്ഗൈസ്സ്മൃതാ
പട്ടികാവിതതി, രജസമ്മിതൈഃ

തദ്യേഷനഃ, ഘനപദോനകന്തരം

സന്ദധീത ച ലുവാസു കീലകൈഃ. ൧൨൩

വ്യാ—പട്ടികകൾക്കു പതിനേഴത്തോര വീതി വേണമെന്നു പൂർവാചാർത്ഥൻ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ കനം മമ്പതു തോര വേണ്ടതാകുന്നു. പട്ടികകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം (അകലം=വിടവ്) പട്ടികയുടെ കനത്തിൽ നാലിലൊന്നു കുറഞ്ഞിരിക്കണം. പട്ടികകളെ കഴക്കോലുകളുടെ മുകളിൽ ആണി തറപ്പ് മുറപ്പിക്കുകയും വേണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് അവിധാനം എന്ന അവസാനത്തെ പറയുന്നു.

ശിരഃപ്രദേശസ്തപവിധാനമകതം

വേശാഖ്യചൂണ സുദധോമഖം സ്ത്രാൽ

മാസുരതുംഗാർദ്ധ്വപദോനിതം ത-

ദിസ്താരമാദ്യംഗഘനാൽ ഘനം ച. ൧൨൪

വ്യാ—ഗുഹമാകുന്ന പുരുഷന്റെ ശിരസ്സ് അവിധാനം (അവസരണം) ആകുന്നു. അതിനാൽ അതിനെ കമഴ്ചിപ്പേണ്ടതാകുന്നു. (ഉത്തരം മുതലായതു മലർന്നി വയ്ക്കണമെന്ന കൂടി ഇതുകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നു.) അതിന്റെ വീതി, ഗുഹത്തിന്റെ തറപ്പൊക്കത്തിൽ പാതിയേറ മുക്കാലോ കൊള്ളാം. കനം പാദകത്തിന്റെ പൊക്കത്തിൽ പാതിയോ മുക്കാലോ വേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഗുഹങ്ങൾക്കു ഭിത്തി കെട്ടി മുറികൾ തിരിക്കേണ്ടതിലേക്കു ചോരങ്ങൾ ആവശ്യമാകകൊണ്ടു ചോരവിധി പറയുന്നു അവിടെ അങ്കണത്തിലേക്കുള്ള ചോരത്തെ മുമ്പു പറയുന്നു.

ശേഷവ്യാസഗജരേരകവ്യമിഹിരം

ശേഷപദിന്ദാണാംശകരൻ

കൃതപരമ്പശ്ച നാഹിശ്ച കല്പിതസിമാ-

ഹിസ്തസ്മരേഗാസ്തഥ

പോ നൃകണ്ഠഗേഹമധ്യസിരയോ-

ന്ധ്യസ്ഥമധ്യംന്യഥാ-

ദധ്വംഭംഗലക്ഷ്മിതാഗമവായോ

യോനീനി പൂർവാദിതഃ.

ഫലവ

പ്രാ—പുരകൾക്കു ഭിത്തിവണ്ണം അധികം വേണമെങ്കിൽ ആപ്പോലെയെ വിസ്താരത്തിൽ ഏറ്റിലൊന്നു കല്പിക്കാം. അപ്പോൾ ഭിത്തിവണ്ണത്തോളം കട്ടിച്ചുക്കാലിന്നു വീതിയുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നേക്കാം. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഭിത്തിവണ്ണത്തെ പന്ത്രണ്ടാംശിച്ച് ഏഴാംശം അകത്തേക്കും അഞ്ചാംശം പുറത്തേക്കും വച്ച് ഒരു സൂത്രമിട്ടു കട്ടിച്ചുക്കാലിന്റെ വീതിയുടെ മദ്ധ്യം ആ സൂത്രത്തിൽ വരുമാറും, അങ്കണമദ്ധ്യ സൂത്രങ്ങളും ഗുഹമദ്ധ്യസൂത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തിന്റെ നടുവിൽ പോരമദ്ധ്യം വരുമാറും കിഴക്കിനി മുതലായ ഗുഹങ്ങൾക്ക് അങ്കണത്തിലേക്കുള്ള പ്രധാനപോരങ്ങളെ വച്ചുകൊൾക; ആ പോരങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അംഗുലംകൊണ്ടു ചുറ്റ കല്പിച്ച് ആയാധിക്യവും, നല്ല വയസ്സും, അഭിഷേചി ഗ്ലാനിയും വരുത്തുകയും വേണം.

അവ—ഇനി പുറത്തേക്കുള്ള പോരത്തെ പറയുന്നു.

ആശാഹാർപ്പതിസൂത്രഭേദിനി ഗുഹാ

ഷഷ്ടാശ്ചമവാ സപ്തമേ

സൂത്രേ പോരമഥാപരം വിതരന്യാ-

ഷ്ഠാലാസു സപ്താർദ്ധകേ.

പ്രാദക്ഷിണ്യവശേന തദിഹിതിതയോ-

ന്ത്യാവാദിഭിസ്സംയുതം

ചൈവകശ്ചൈവ നിശ്ചിതമേതേ കവാ-

ടോ വാമപാദാശ്രിതഃ

ഫലൻ

പ്രാ—കിഴക്കിനിമുതലായ ഗുഹങ്ങൾക്ക് അതതു ഗുഹത്തിന്റെ ഭീമലത്തെ പത്തായി പകുത്താൽ ആറാമത്തെ സൂത്രത്തിലോ, പന്ത്രണ്ടായി പകുത്താൽ ഏഴാമത്തെ

സൂത്രത്തിലോ മധ്യം വരമാറ്റു പുറത്തേക്കുള്ള പോരങ്ങളെ വയ്ക്കണം. അങ്ങനെ വയ്ക്കുന്നത് പ്രദക്ഷിണമായിട്ടു വരമ്പോൾ അതതു ഘോരങ്ങളുടെ ഇടത്തെ പാതിയിലായി വരികയും വേണം. എല്ലാ ഘോരങ്ങളുടേയും മുമ്പം അങ്കണത്തിലേക്കുകൊണ്ടു കിഴക്കിനിയുടെ പൂജാപാദം ചാതിക്കു തെക്കോട്ടു നീങ്ങിട്ടും തെക്കിനിയുടേതു വടിക്കോട്ടു നീങ്ങിട്ടും വടിക്കോട്ടു നീങ്ങിട്ടും വടക്കോട്ടു നീങ്ങിയിട്ടും വടക്കിനിയുടെ കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങിയിട്ടും വരും. ഈ പോരങ്ങൾക്കും അതതിനു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യോഗിയും, ആയായികൃവും, വയോഗുണവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം. അതിന്നു വാതിൽ ഒറ്റക്കുതകായിട്ടാണെങ്കിൽ അതു പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ഇടത്തെ കട്ടിളക്കുലിടുന്നത് വരമാറ്റു വയ്ക്കുകയും വേണം.

അവ — ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളാണു കട്ടിളയുടെ പദം നീളം മുതലായതിനെ പറയുന്നു

കർച്ചാൽ സർപ്പഗ്രഹേഷ് ശൈലവസുന -

നാംശാംശിതേടാമ്പുപുത്രേ

പോരോത്സേധമൈകകോശമചിതം

വിസ്തീർണ്ണകാത്മാൽഭട.

നോക്കൂ സ്മം സമാധിചാദലവി-

സ്തിജ്ഞേ സ്പുരോപാജനേ

വിസ്താരാൽഭവനേ ഉപംഗമപതം -

ഗാഢവൃശ ച മൂലാഗ്രന്തോഃ. (ത. സ) മനം

വ്യാ... എല്ലാ ഘോരങ്ങൾക്കും അതതിന്റെ കോലകരത്തെ ഏഴോ ഏട്ടോ കമ്പതോ ആയിട്ടുശീലിൽ കരംശം കട്ടിഞ്ഞു മേയ്ക്കുക കട്ടിളകൾക്കു പോരനീളം കല്പിക്കാം. ആ പോരനീളത്തിൽ പാതി വിസ്താരവും ആചാരം. കട്ടിളക്കുലുകളുടെ വിതി സ്മംവിസ്താരത്തോളമോ അതിൽ നാലൊന്നുകൂടിയോ പകുതി കൂടിയോ ആയിരിക്കണം. കട്ടിളക്കുലുകൾ പുറത്തേ അങ്കിൽ വരുന്നതുള്ളതാണു ഭംഗി

യായിരിക്കണം. കട്ടികുറച്ചുകൊണ്ട് വീതിയിൽ പാതി കനവും, ചോട്ടിൽ 'ഭൂവംഗമാ' എന്ന ചോരപ്പടിയും മുകളിൽ 'പതംഗം' എന്ന കറുപ്പടിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

പോരോത്തേയനിയുക്തശേഷ ചരണോൽ

സേധേ ശരാംശീകൃത

പ്രത്യേകനായാപട്ടികാം മിതശ്ചനാം

സദാഭിനവാകാംശീകൃത.

മിനാം വാജനകന യോഗവിതരം

ശീതാംശതഃ പട്ടികാം

മൂല്പാപമാമം മംഗലാശ്ചമലകാം

യുക്തോല്പാപട്ടികാം : ത. സ) മന്ദമ

പ്രാ—കുറച്ചയെത്തിയിട്ടു പോന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എടുത്തു കഴിച്ചുള്ള ശേഷത്തെ അഞ്ചാശിച്ചു മണ്ടംശംകൊണ്ടു കമ്പതംശിച്ച് ഒന്നു അംശംകൊണ്ടു താഴത്തെ പടിയെ ഉണ്ടാക്കും. അതു വാജനമിപ്പാത്തതും കട്ടികുറച്ചോളം വീതിയുള്ളതുമായിരിക്കണം. ചേവമുള്ള അംശംകൊണ്ടു യുക്തിപാലെ മുകളിലെപ്പടിയും, അതിന്നു മീതെ ശ്രീഭഗവതി മുതലായ മൂത്തികളെ കൊത്തിയ 'മംഗലപ്പലക' എന്ന പൂമ്പുപലകയും ഉണ്ടാക്കും.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വാതിലും സൂത്രപട്ടികയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറയുന്നു.

ദണ്ഡാഞ്ചുശമതംഗജാംശബന്ധം

താവദ്യുതപാർദ്ദമ-

വ്യംസം മൂലശിഖായുതം ഭ്രമതം

കായ്തം കവാടപതം

കായ്തം വാമകവാടരേഖിതപതം-

ഗ്ലോശാലംവീയാതത-

സുപിണ്ഡപുതനാ ച സൂത്രഫലകാ

സൂത്രീശ്ചപാട്ടുപലം. (ത. സ)

മന്ദമ

പ്രാ—സംഗ്രഹവിശ്വാസമാകുന്ന ഒന്നിന്റെ നാലി
ലൊന്നോ എട്ടിലൊന്നോ കനവും, ഈ കനത്തോളവും ചോ
രവിസ്താരത്തിൽ പകുതിയോളവും കൂടിയ വീതിയും, ചുവട്ടി
ലും മുകളിലും കുടമയും ഉള്ളതായി നല്ല ഉറപ്പോടുകൂടിയതാ
യ രണ്ടു വാതിലുണ്ടാകണം. കനത്തിൽ ഇരട്ടി വീതിയും,
സ്തനാദികളായ അലങ്കാരങ്ങളും ഉള്ളതായ സൂത്രപട്ടികയെ
ഏടത്തുഭാഗത്തുള്ള കതകിന്മേൽ അതിന്റെ പകുതി വീതി
കയറിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തറച്ചിരിക്കുകയും വേണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൂത്രപട്ടികയെത്ത
ന്നെ പറയുന്നു.

പോരവ്യംസാഞ്ചിബാണോമ്മവനിധാഭജം-

ഗംഗകൈകാശനീവ-

പ്രാ.സം പ്രാ.സാൽപാദോനിതബഹുജിതാ

പോരതുല്യായതിശ്ച.

കന്തവ്യം സൂത്രപട്ടീജപലനശരമഹീ-

ഗ്രാദികൈജസ്തനാസ്ത്രാ

മുക്താദാമാദിപത്മസ്ഥിതമഹിതാമാ-

കൃഷ്ണവിശ്വേശയുക്താ.

ഫന്ത.

പ്രാ—പോരവിസ്താരത്തെ നാലുമുതൽ എട്ടുവരെയുള്ള
സംഖ്യകളെക്കൊണ്ടുശിച്ഛ ബാണം കനവും അത്രതന്നെ
വീതിയും ഉള്ളതായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വീതിയിൽ പാതി
യോ മുക്കാലോ കനമുള്ളതായിട്ടോ ചോരനീളത്തോളം നീള
മുള്ളതായും മൂന്നു, അഞ്ച്, ഏഴു മുതലായി ഒറപ്പെട്ട മുല
കളോടും മുത്തുമാല മുതലായവയോടും, താമരപ്പൂവിൽ ഇരി
ക്കുന്ന ലക്ഷ്മീദേവി, ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ഗണപതി എന്ന് മുത്തുക
ളുടെ രൂപങ്ങളോടും കൂടിയതായും ഇരിക്കുന്നതായ സൂത്രപ
ട്ടികയെ ഉണ്ടാക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വാതിലുകളുടെ അ
വയവങ്ങളേയും അലങ്കാരങ്ങളേയും പറയുന്നു.

ഉദ്ധർഷാധമകമണകാർജ്ജസന്ധിവാല-

പ്രഷേപണീയവലതന്ത്രപി പത്രകാണി.

തിയ്യഞ്ചുഭഞ്ചിപുളകാഞ്ചവകട് മളാനി

സശ്രീമുഖേന്ദുശകലാനി കവാടയോസ്സപു. ഫലന് (ത. സ)

പുറം - വാതിലുകൾ മണിനും, മുക്കുലും താഴത്തും തിരികാറികളും, തഴുതുകൾ, താക്കിഴകൾ, സൂത്രപട്ടിക, ചീപ്പ്, വട്ടക്കണ്ണി, കീഴ്മേലായിട്ടും വിചങ്ങത്തിലായിട്ടും തകിടകൊണ്ടുള്ള കെട്ടുകൾ, പോളുകൾ, പൂക്കൾ, പൂക്കുമാട്ടുകൾ (മൊട്ടും മലക്കുമായിട്ടുള്ള ആനികൾ) ശ്രീഭഗവതിയുടെ മുഖത്തോടുകൂടിയ ചന്ദ്രക്കലകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അവ-ഇനി കട്ടിളവാരതലുകൾക്കുള്ള മരത്തിന്റെ നിയമത്തെ പറയുന്നു.

യോഗൈ കവാടൈ വിഹിതൈകദൈ.

സമുത്തവൈ സർവ്വസമുദ്ധിഭൈ ച.

തതോഽന്യഥാ സ്താപനീതാജനാനാം

ദൃശ്ശീലതാസ്താന ച മിശ്രതേഷാം.

ഫലന്

പുറം - കട്ടിളയും വാതിലുകളും, അതിനു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതി മരംകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായാൽ സർവ്വസമുദ്ധിയെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. കട്ടിളയും വാതിലുകളും മിന്നജാതിമരങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നാൽ ആ ഹൃദത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു ദൃശ്ശീലത സംഭവിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളതല്ല.

അവ- വാതിലുകളുടെ സ്വഭാവത്തെ പറയുന്നു.

വിദ്വാൻ കവാടാചിഹ്ന മാതൃപുത്രൗ

വാദേ തു മാതാ തപവത്രപുത്രീ.

മാതൃപുത്രൗ വലു സൂത്രപട്ടി-

രേകഃ കവാടോ യദി വാമതോയം.

ഫലന്

വ്യാ—ഇരട്ടക്കുതകായിട്ടുള്ള വാതിലുകളിൽ ഒന്നു മാത്രം മറോതു പുത്രിയുമാകുന്നു. അവയിൽ ഏടത്തുഭാഗത്തുള്ളതു മാത്രവും മറ്റുഭാഗത്തുള്ളതു പുത്രിയുമാണ്. മാത്രമായിട്ടുള്ളതിനേൽ സൂത്രപട്ടിക തരക്കേണ്ടതാകുന്നു. വാതിൽ കറയാണെങ്കിൽ അത് ഏടത്തുഭാഗത്തായിരിക്കണം.

അവ—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് 'അരമ' എന്ന തരക്കിഴമതികത്തെ പറയുന്നു.

ചാരോച്ചവണ്ണമധിനായകഭാഗതസ്സഗ്രാൽ
കർത്താരമാന്തി, മഥായതിബാണഭാഗഃ.

അംബ്രഗ്രംശതോപി വിതതിർബാമമുത്തമധ്രം.

നധ്യം വൃതീത്ര കലന്തേത കവാടപൂജേ. ചന്ദ്ര

വ്യാ—വാതിലിന്റെ നീളത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നോ നാലിലൊന്നോ അഞ്ചിലൊന്നോ താക്കിഴമതികത്തിന്നു നീളമുണ്ടായിരിക്കണം. നീളത്തിൽ അഞ്ചിലൊന്നോ നാലിലൊന്നോ അതിന്നു വിസ്താരവും കനവും വേണം. ഇതിന്റെ മധ്യത്തെ വാതിലിന്റെ നീളത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽനിന്നു് അല്പം കീഴ്പ്പട്ടോ മേല്പട്ടോ നികി വാതിവിന്റെ ചിൻഭാഗത്തു തരയ്ക്കയും വേണം.

തത്സന്ധിതശ്ചോർദ്ധ്വധസുദ്യോള-

പ്രമാണരൂപം കബളീം പ്രകല്പന്തേ.

ഉർദ്ധ്വാഗ്ളം തത്ര തു പുത്രികാഗതം

ചാധോദ്യോളം മന്ത്രകവാടസംസ്ഥിതം. ചന്ദ്ര

വ്യാ—ആ തരക്കിഴമതികത്തിന്റെ മേലും കീഴും രണ്ടു് അറപ്പുണ്ടാകണം. ആ അറപ്പുകളുടെ വിസ്താരം താക്കിഴ (തഴുതു) യുടെ വിസ്താരത്തോളവും താഴ് താക്കിഴയുടെ കനത്തോളവും ആയിരിക്കണം. മേലെയുള്ള താക്കിഴ വലത്തേ കതകിന്മേലും കീഴേത്തഴുതു് ഇടത്തെ കതകിന്മേലും വരത്താകവണ്ണം മതികത്തിന്റെ അറപ്പുകളിൽവെച്ചു തറപ്പുകൾക്കു കയ്യും വേണം.

അവ — ഇനി താക്കീശയെ പറയുന്നു.

കവരടവിസ്മയസമോദ്യമായതി-
യ്ക്കുടാ തദേവ്യർമ്മിഗജാംശവഞ്ചിതം.
ദീപ്താഷ്ടമോഗേന കരോതു വിസ്മൃതിം
ഘനം തദേവേന ഘനേന ഖണ്ഡനകം.

എന്നു

പുറം—താക്കീശയുടെ നിമിത്തം വാതിലിന്റെ വിസ്താരം
ത്തോളമോ അതിൽ നാകലോന്നോ ആയൊന്നോ എന്തൊന്നോ
കൊണ്ടിട്ടോ കൊള്ളാം. നീളത്തിൽ എന്തൊന്നു വീതിയും വീ
തിയിൽ പാതി കനവും കനത്താലും രണ്ടു തലക്കല്ലും കട്ടക
ളും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അവ — ഇനി കറാക്കതകായിട്ടുള്ള വാതിലിന്റെ താ
ക്കീശയെ പറയുന്നു.

ഏകഃ കവരോയദി യോഗമഖ്യോ-
ദധസ്മരണമവോപമിവാരമാസ്യാൽ.
തദിദ്യോ വത്തുളകയാ തപ-
ദേദാശ്രുകോവാപി ച ശൃംഖലാ വാ.

എന്നു

പുറം—കറാക്കതകായിട്ടുള്ള വാതിലിന്റെ താക്കീശമതി
കം, വലത്തുഭാഗത്തുള്ള കട്ടിക്കാലിന്മേൽ മദ്ധ്യത്തിൽ നി
ന്നു് അല്പം കീഴ്പ്പട്ടോ മേല്പട്ടോ വാക്കിത്തറയ്ക്കണം. അതി
ന്റെ തഴുത്ത് ഉണ്ടായിട്ടോ ചതുരത്തിലോ ആചാം. തഴുതു വ
യ്ക്കത്തവക്കും ചതുലയും കുറിയുമായിട്ടും കൊള്ളാം. (അ
ദ്യം-തഴുതു-താക്കീശ-സാക്കു ഇവയെല്ലാം ഏകദേശമേ
കുന്നു.)

അവ — ഇനി ഭിത്തിയെ പറയുന്നു.

സ്മരേധസ്മാരതാദ്യപ്രയത്നസമാഗാ-
ഷ്ടാംശത്തോ വാ പ്രതോ-
പ്യുത്സേധേനാപി സാദ്ധാവനിയുഗമഹതാ-
ശോമിതൈവേദികാശ്ര.

കുത്തവ്വം കട്ടിമോല്പം തദ്വചനീചരണൈ
യ്യുച്ഛസംഖ്യൈശ്ച ദാത-
സ്മാരേവേവ്യനതുപ്രവൃത്തിഭിര-
സോത്തരൈവേവ്യശിരഃ

പ്രാ—ഗൃഹങ്ങളുടെ തറ പടുപ്പാനുള്ള വിധി മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപ്രകാരം തറ പടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ തറയ്ക്കുമേൽ ഉത്തരംവരെയുള്ള ഇടയിൽ മരംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയോ, കല്ല്, ഇഷ്ടകമുതലായതുകൊണ്ടു ഭിത്തി കെട്ടുകയോ വേണ്ടതോടത്തു മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം അതതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ കട്ടിച്ചുവച്ചു തറപ്പാത്തു വേദികയുണ്ടാക്കണം. വേദികയുടെ ഉയരം, മുൻവിധിച്ചിട്ടുള്ള സ്തംഭത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ വിസ്താരത്തോളമോ, സ്തംഭത്തിന്റെ ഉയരത്തെ ആരോ ഏഴോ ഏട്ടോ അംശിച്ച് കൊണ്ടുതോളമോ, പടിയുടെ ഉയരത്തോളമോ, അതിൽ ഒന്നരയോ രണ്ടോ മൂന്നോ ഇരട്ടിയോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നെ ആ വേദികയുടെ മേലെ, മരത്തുണകൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിസ്താരത്തിൽ പാതിയോ മൂന്നിലോ സമമോ വിസ്താരമുള്ളവയും ഇരുട്ടപ്പെട്ടവയും ആയ കറുപ്പുകുളോടും ഉത്തരം വളരുകപോതം മുതലായവയോടും കൂടി ചുറ്റും ഭിത്തി കെട്ടുകയും ചെയ്യണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു വേദികയുടെ പൂർണ്ണിനെ പറയുന്നു.

പത്രമാനവശതേടംഗുലച്ചുലൂഠം .

വേദികാവിഹിതനിഷ്ക്രമണം സ്ത്യാൽ .

സാർവ്വയഥാഭിമാനംദിമിതൈക്കൈസ്തം

രംഗുലൈശ്ചിഹിതമുത്തരലംബാൽ .

൧൪൨

പ്രാ—ഉത്തരത്തുകിൽനിന്നു പത്രമാനംപോലെ അംഗുലച്ചുലികൊണ്ടു വേദികയുടെ വിഹിതമായ പൂർണ്ണാട കല്പിക്കണം. ആപൂർണ്ണാട രണ്ടരവിശലോ മൂന്നു വിശലോ ഏഴു വിശലോ ആക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതു വേദികയെ അറഞ്ഞാൺ പടി എന്നും, നിരപ്പടി എന്നും പറയുന്നു.

അവ—വേദിക പണിയുന്നതിൽ സാധനഭേദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതഭേദത്തെ പറയുന്നു.

സ്വപ്രഭവപ്രഭവവേദിതി ച കതിവിദ്യ-

നീയുക്തകൃഷ്ണലാഭൈ-

പ്രകാശം, മിന്നുന്നതേവേദി ച വിവിധം

ദൃശ്യേതേ കപാലി പൂർവ്വേ.

അന്തർഗാമന യോന്യനപിതമവനചിയം

ഗർഭഗർഭമോക്തമീശ്വര

പ്രാപ്തം തത്പ്രാപ്തകാലം നൃപന ച തദയ-

സ്താൽ പ്രതേജ്ഞഗേഹം.

മർദ്ദ

പ്രാ—ഇഷ്ടം, മണ്ണു, കല്ലു, കരം എന്നിവയിൽവെച്ചു
ഭിത്തിയുണ്ടാക്കുന്നത് ഏതു സാധനംകൊണ്ടോ അതേസാധ
നംകൊണ്ടുതന്നെ വേദികയുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളണം എന്നു ചി
ല ആചാര്യന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേദികയും
ഭിത്തിയും വെച്ചേറെ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ പണ്ടുള്ള
വർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതായി ചിലർക്കു കണക്കാക്കുന്നു.
വേദിക കരിങ്കല്ല്, ഭിത്തി വെട്ടുകല്ല്മായിട്ടും, വേദിക കല്ല്,
ഭിത്തി മരവും ആയിട്ടും കണക്കാക്കുന്നു എന്നു സിദ്ധാന്തം.
ഉള്ളിലെ ചുറ്റുകൊണ്ടു യോനി വരുത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന അറ,
കിടപ്പുമുറി മുതലായവക്കു ഗർഭാശ്രമത്തിന്നു പരമപോലെ
കല്പിച്ചുകൊള്ളണം. ഗർഭശ്രമം എന്ന നിലവാരം അവ
യുടെ അധിഷ്ഠാനം താഴ്ന്നു ഉള്ളിൽ യോന്യാദികളെല്ലാം വ
രുത്തി അതിന്റെ പാദകത്തിന്മേൽ വാതിൽ വയ്ക്കണം. അ
ധിഷ്ഠാനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു കിഴക്കു ഭാഗം അവസാനിക്കുകയും
വേണം. പടിയും പാദകവും മുറിയരുതെന്നു സിദ്ധാന്തം.

അവ—ഇനി കർമ്മശ്ലോകംകൊണ്ടു യുദ്ധാശ്രമം, തുണ
കൾ മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ കർമ്മ സാമാന്യനിയമം
പറയുന്നു.

യുദ്ധാശ്രമം യുദ്ധാശ്രമം യുദ്ധാശ്രമം

സർവ്വാശ്രമം യുദ്ധാശ്രമം യുദ്ധാശ്രമം

ഗർഭശ്രമം വിവിധകർമ്മാധികാരം

പ്രാപ്തം യുദ്ധാശ്രമം വിവിധകർമ്മാധികാരം

വ്യാ—തുലാങ്ങൾ, തുണകൾ, കഴിക്കാലുകൾ മുതലായവ എടുത്തുപിടിക്കണം. അവയുടെ പ്രതികളെല്ലാം ഒരപ്പെട്ടു വരണം. തുണകളുടെ എടുത്തിട്ടുള്ള കാൽപ്പതികൾ, ഇഷ്ടദീർഘവിധിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കോലിന്റെ സംഖ്യയിൽ ഏറിയിരിക്കരുത്. (നൂറുകാലിൽ കവിതയും, കേരളത്തിൽ കുറഞ്ഞതും ഇരിക്കണമെന്ന സംഗ്രഹം) ഞങ്ങളെ വന്നാൽ നാശത്തെ ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ചൂഷാചാതുന്മാർ പറയുന്നു. “അയ്യോ! പണ്ടേതയന്നു നൂറു യഥാസ്ഥാനമായി സീതയെ വിട്ടിട്ടുകൊണ്ടാമീനാ നാശമു പരികീർത്തിതാ തദാധിപ്യം പിന്നാലെയ പാദപണ്ടേതർനു സമ്മതി” എന്നു വാസുവിദ്യ.

അവ — ഇതി കേരളാകാരകാരു നടുമുറ്റത്തു മുല്ലത്തറയുണ്ടാക്കുവാൻ ഉള്ള വിധി പറയുന്നു.

തൃക്കുപായാമുതൽ മധ്യാഹ്നമുതൽ വാക്
 തച്ചതുഷ്ടിഷ്ടകൃഷ്ണകൃഷ്ണം
 കൃത്യാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു കേരള തുടങ്ങി
 തുടങ്ങി പ്രത്യയദിനം
 തന്നെയും മല്ലികാർജ്ജുനമിഹ നിഗമം—
 ശ്രം ധർമ്മോത്തമം സമോത്സവം—
 ധാരാളം പാദാമിനോദ്യമിദമുപവി
 രാദിമൽ ഗേഹരീതിയാ. മഴക.

വ്യാ — നടുമുറ്റത്തിന്റെ വിസ്താരം കഴിച്ച് അധികമുള്ള ദീർഘത്തെ തെക്കും വടക്കും സമം നീക്കി നടു ചതുരശ്രമായി കല്ലിച്ച് അച്ചതുരശ്രത്തെ അറുപത്തു നാലായി വെണ്ണിച്ചു കിഴക്കുനിന്ന് കൂടെ വെണ്ണിച്ചു, വടക്കുനിന്നു നന്നു വെണ്ണയും നീക്കി പിന്നത്തെ വെണ്ണത്തിൽ മധ്യം വരത്തക്കവണ്ണം മുപ്പത്തറയുണ്ടാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ കിഴക്കുനിന്നും നന്നു വെണ്ണയും വടക്കുനിന്ന് കൂടെ വെണ്ണയും നീക്കി പിന്നത്തെ വെണ്ണത്തിൽ മധ്യം വരത്തക്കവണ്ണവും ഉണ്ടാക്കാം.

ഈ മുല്ലത്തറ ചതുരശ്രമായും ധ്വജയോനിയായും, നിള തേരാളാമര അതിൽ നാലൊന്നു കോച്ചും ഉള്ള പൊക്കത്തോടു കൂടിയതായും ഇരിക്കണം. ഇതു ഗുഹത്തെപ്പോലെ ഉപപീഠം മുതലാകെ അവയവങ്ങളോടുകൂടിയതായിരിക്കുകയും വേണം.

അവ - ഇതുവരെ ഗുഹനിർമ്മാണത്തിൽ ഏല്പാത്തതും ആവശ്യമാകിട്ടുള്ള സാമാന്യവിധികളെ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനിമുഖം വിഷയവിധികളെ പറയുന്നു. അവിടെ മുഖത്ത് ഗുഹങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ന്യായത്തോടുകൂടി അറിയപ്പെടേണ്ടതും പറയുന്നു.

എകം സ്വാദ്യഭി ഭക്ഷിണം ഗുഹമുദേ

ചേത്തല്ല പാശ്വരത്നകം

തേ സൗമ്യം ച ഗുഹത്രികേ ഗുഹചതു-

ഷ്ഠേ പ്രാച്യഭരതാനി ച

*പ്രാച്യം ഭക്തജ്ഞേനമാജ്ഞമിദം

ചാപദ്യവർച്യമഥോ-

ഭിച്യതേ ഗജജം ച താനി വൃഷജം

ചാതുഃ പ്രതിച്യം ഗുഹം

മർന്ന

* ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാരംഭത്തിന്നു താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം ഒരു വിശദീകരണമുണ്ട്.

വാത്സരത്തി കപടഭക്ഷകാമവ ഭവനം

യദ്യത്ര പാശ്വരത്നകം

പ്രാച്യം, ഗുഹയുഗാഭിനിർമ്മിതിയിലായെ

പ്രാഗുക്തവൽ കല്പനതരം

അർത്ഥം - ഒരു പുരാതനമുണ്ടാകുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറുനിന്നുവന്നുണ്ടാകേണ്ടത് എന്നു പിന്മുറയെ മിശ്ര ആചാര്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് റാപ്പാർ പണിയുമ്പോൾ തെക്കുനിന്നുവന്നു വേണമെന്നില്ല; പടിഞ്ഞാറുനിന്നും ആവാമെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു. പലവിധസൗകര്യങ്ങളുണ്ടാകുകയും ഈ മതം കലയാളത്തിൽ പരക്കെ നടപ്പായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. ചാതുഃ എന്നാൽ ചാകുക കൂട്ടിച്ചേർത്തു പണിയുമ്പോൾ മുഖം പാശ്വരത്നകമോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നും വേണം.

വ്യാ—ഒരു പുരമരവും ഉണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ തെക്കിനി
യുണ്ടാക്കണം. പുര മണ്ടു ചേണമെങ്കിൽ തെക്കിനിയും പ
ടിഞ്ഞരംററിനിയും കൂടി ചേണം. മൂന്നെങ്കിൽ ഇവ മണ്ടും
വടക്കിനിയും കൂടി വേണം. നാലു പുരയും ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ
ഇവ മൂന്നും കിഴക്കിനിയും കൂടി കൊള്ളാം. കിഴക്കിനിയാ
യിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഗൃഹം ധ്വജയോനിയാായിരിക്കണം. തെക്കി
നിക്കു സിംഹയോനി വേണം. നിർവാഹമില്ലെങ്കിൽ ധ്വജ
യോനിയും കൊള്ളാം. വടക്കിനിക്കു ഗജായാ നിവേണം. അ
ത്രാവശ്യത്തിങ്കൽ ധ്വജ സിംഹ നും കൊള്ളാം. പടിഞ്ഞാ
രറിനിക്കു വൃഷയോനിയാായിരിക്കണം. ധ്വജ സിംഹ ഗജങ്ങളു
ടും എടുക്കാം.

അവ — ഇനി ഒരു ശ്ലോകം കൊണ്ടു മൂന്നു കെട്ടുകളായിട്ടു
പണിയുന്ന ഗൃഹങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ പറയുന്നു.

പ്രാകീശാലാമഹിതം, ഗൃഹത്രികമഥോ

സുഷേത്രമുദ്ധിപ്രഭം

ചുപ്പി ദക്ഷിണമഭിരേണ മഹിതം

തദിത്തമഹനിപ്രഭം.

ധ്വജസഃ പശ്ചിമശാലതാ വിമഹിതം

പുത്രാക്ഷയമിപ്രഭം

സൗജ്യോനം ച മിമണ്യനാഭിവിതി ത-

ദിത്തപ്രഭം സർവ്വദാ

മദ്ദേ

വ്യാ—കിഴക്കിനി കൂടാതെ മറ്റുമൂന്നു കെട്ടുകളുമുണ്ടാ
ക്കിയാൽ ആ ഗൃഹത്തിന്നു 'സുഷേത്രം' എന്നു പേരാകുന്നു.
അതു സർവ്വ സമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കും തെക്കിനി കൂടാതെ മ
റ്റൊരു മൂന്നുമുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്നു 'ചുപ്പി' എന്നു പേര്. അ
തു ധന നാശത്തെ ചെച്ചു. പടിഞ്ഞാററിനിയൊഴിച്ചു മറ്റു
ള്ളവ മൂന്നുമുണ്ടാക്കിയാൽ ആ ഗൃഹത്തിന്നു 'ധ്വജസഃ' എന്നു
പേരാകുന്നു. അതു സന്താനനാശത്തെയും, ശത്രുവിധു

യേയും ചെയ്യും. വടക്കിനിയൊഴികെ മറ്റുള്ളവർ ഹൃദയങ്ങളിൽ
 അടക്കിയാൽ അതിന്നു 'ഹി.ബ്രെനാടി' എന്നു പേരാകുന്നു.
 അതു് എല്ലാന്നാളും ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കും.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകം കൊണ്ടു രണ്ടുകെട്ടുകളായിട്ടു
 ഞാക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളുടെ ഗുണഭോജനത്തെ പഠിയ്ക്കുന്നു.

പ്രകാശമാത്രവിഹീനകേ കലഹമു -

ഭോഗം ച കാചാഭിയേ

യദാത്മാഭിഗ്രഹിതസ്തത്സമീപിതഭിതാ

സിദ്ധാർത്ഥകാച്ഛേ ദിനകേ!

പ്രഗർഭിദിനയോനിതേ ക്രമവശം -

സൂര്യം യം വിഗ്രഹം

ചാർത്ഥാപി പ്രവദന്ത്യതഃ ക്രമവശം -

ദ്വാദ്വാദികം കല്പയത്

മൗഢ്യ

വ്യാ - കിഴക്കിനിയും പടിഞ്ഞാററിനിയും കൂടാതെ മ
 റുള്ള രണ്ടുകെട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്നു 'കാചം'
 എന്നു പേരാകുന്നു. അതിൽ വസിക്കുന്നവർ കലഹവും ഭ
 യവും ഫലം. തെക്കിനിയും വടക്കിനിയും കൂടാതെ മറ്റുള്ള
 വരണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്നു 'സിദ്ധാർത്ഥം' എന്നുപേര്.
 അതിന്നു ധനലാഭം ഫലം. കിഴക്കിനിയും തെക്കിനിയുമില്ലാ
 തെ മറ്റേവ രണ്ടുമുണ്ടാക്കിയാൽ മരണവും, തെക്കിനിയും പ
 ടിഞ്ഞാററിനിയുമില്ലാതെ മറ്റുണ്ടു കെട്ടുകളുമുണ്ടാക്കിയാൽ
 ഭയവും, പടിഞ്ഞാററിനിയും വടക്കിനിയും ഒഴികെ മറ്റേവ ര
 ണ്ടുമായാൽ കലഹവും, വടക്കിനിയും കിഴക്കിനിയും ഒഴിച്ചു
 തെക്കിനിയും പടിഞ്ഞാററിനിയുമുണ്ടാക്കിയാൽ ധനലാഭവും
 ഫലം. അതിനാൽ തെക്കിനി മുതലായ ഹൃദയങ്ങളെ ക്രമ
 താലെയെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അവ - ഇനി ഒരു ശ്ലോകം കൊണ്ടു ഹൃദയങ്ങളുടെ പത്ര
 മാനത്തെ വിധിക്കുന്നു.

സർവ്വേത്രം അനുസരണപര്യവേഷവിധിതരൽ

പ്രാബല്യം ബന്ധിതം.

സ്വാഷ്ടാഷ്ടാംഗലനിഷ്ക്രമം യ ഉദിത-

സ്കൂൾ പരീക്ഷാനന്തര വിദ്യാഭ്യാസം!

യഥാ തദ്വിഗ്നം ച തന്ത്രിഗ്നീതം

வா அபிபிரேயயம், அநைம-

പരവശ്യ നന്മയുടെ അധരം ശുദ്ധമാക്കി

ചേരാം പ്രതിമയും കപലിൽ

എൻ എൻ

൧൧൦ — ഏല്പാടും ഉത്തരപ്പറഞ്ഞുനിന്നു തരയ്ക്കു് എടുത്ത
 വിരൽ പുറപ്പാടു വേണമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്നു പ
 രമമെന്നെന്നു പേരാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആപ്പാപ്പാടു പതി
 നാറു വിരലാ മതാകാശാലാ ആയിട്ടാ കൊള്ളാം (ഇതിനെ
 കോലായം എന്നും, കോലിറയം എന്നും പറയററുണ്ടു്.) ഈ
 പ്പത്രമാനം തെക്കിനിക്കും വടക്കിനിക്കും നൂറററുവിരലാ, പ
 ടിത്തറററിനിക്കു പത്രണ്ടുവിരലും ചിലേടത്തു് എടുത്തുവര
 ന്നു. ഇതിൽനിന്നു പത്രമാനത്തിന്റെ ആകെച്ചുറററോക്ക
 ബോധം ഇഷ്ടമേററി വരത്തക്കവണ്ണം എടുക്കമെന്നു സിദ്ധ
 മാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നടപ്പും കാണുന്നുണ്ടു്.

ഇവിടെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ താഴെ എഴുതുന്ന പ്രകാരം ഒരു ശ്ലോകവും കൂടി കാണുന്നുണ്ട്.

തൽ പത്രാഭിമുഖം ച സഭം ച ബാഹ്യം -

പുനശ്ച തദ്വിഹിതയോനികനാമയുക്തഃ ।

മണ്ണുപലയച്ചു വിഹിതം, സുരക്ഷിതമാക്കി.

മാനപ്രകീർത്തിയെന്നും ച ഗോപുരമെന്നും

അതും—മനുഷ്യാലയത്തിൽ ആപ്പത്രമാനം നാലുക
ട്ടായിട്ടുള്ള ഗൃഹങ്ങളിൽ അകത്തു് അകണത്തിലും, പുറത്തും
നക്ഷത്രീട്ടോ സമല്ലാതെപ്പോ വിധിക്കാപ്പട്ട യോനി വം
ത്തക്കവണ്ണം ചരുകപ്പിച്ച് എടുത്തുവരുന്നു. ദേവലയ
ത്തിൽ ചുറ്റുമ്പടത്തിനും വിളക്കുമാടത്തിനും ഗോപുരത്തു

നും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ വിധിമനുസരിച്ചും സാധാരണ നടപ്പു കാണുന്നുണ്ട്.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു നാലുകൂട്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അകണത്തെ വിധിക്കുന്നു.

പ്രേക്ഷകം ഗേഹചതുഷ്ഠപാദികവാ പി-

ഭാഗം ബുദ്ധധാരണം

തുല്യശ്രം ധ്വജയോനികം യമധാര-

ശാശ്വതവായാമകം

ഭീമശ്ചൈധിനാഗരസ്രിനനാ-

മാഷ്ടപിനംബരംഗുഹൈ-

രേക്ഷിതീകരൈസ്തമൈവ ച ഗുണ-

വ്യാസഭിഭിച്ഛായതി.

പരം

പ്രാ—നാലുപുരയുമുണ്ടാക്കേണ്ടത് അവ നാലും കൂടി ബേലം ഒരു കെട്ടിന്റെ പാദകുപ്പാത്തുനിന്നും അതിന്റെ എതിർഭാഗത്തുള്ള കെട്ടിന്റെ പാദകുപ്പുവരെയുള്ള സ്ഥലത്തിന് അകണമെന്നു വിദ്വാന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു ചതുരശ്രവും ധ്വജയോനിയും തെരുവടക്കു നിമിഷമറിയാതും ആയിരിക്കണം. ഈ അകണത്തിന് ഒന്നോ, രണ്ടോ, നാലോ, ഏഴോ, ഒമ്പതോ, പന്ത്രണ്ടോ, പതിനേഴോ വിരലുകളോ ഒന്നോ, രണ്ടോ, മൂന്നോ കാലുകളോ വിസ്താരത്തോടുകൂടി ഭീമവും ഏറിയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഗുണവിസ്താരംകൊണ്ടും ഭീമവിസ്താരങ്ങളെ കല്പിക്കാം.

അവ—ഇനി ഏതാനും ചില ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശാലഭാഷയെക്കുറിച്ച് വിധിക്കുന്നു. അവിടെ മുന്പുതന്നെ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു അവയുടെ സമാന്യരൂപത്തെ പറയുന്നു.

ചതപാശ്ചത്ര തു ഭിശ്ഠഹരണി ച പൃഥക്-

കോണാലയഃസ്ത്വചപി-

തൃകതാസ്ത്രയു ന്നാമം ഗുഹാണി മുനിഭിഃ

സംസ്ഥാനഭിന്നാസ്ത്വ

ഏതന്ത്രേവ ച മനനാമവശതഃ

പഞ്ചപ്രകാരാണി സ-

ന്ത്രേതേഷാം ദ്വിതലാദിലക്ഷണവിധൗ

മാനാനി തന്ത്രേവ ച.

൧൪൧

പ്രാ-അത്ര-തു- ഇവിടെ (ഈ കേരളദേശത്തിൽ) ആകട്ടെ. 'തു' ശബ്ദം വിശേഷത്തെ കാണിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ശാലാണിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ വിശേഷമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കിഴക്കു മുതലായ നാലു ദിക്കുകളിലും ചെവ്വേടം നാലു ദിഗ്ഗുഹങ്ങളും, അഗ്നികോണു മുതലായ നാലു കോണുകളിലും നാലു കോൺഗുഹങ്ങളും ഇങ്ങനെ മനുഷ്യക്കുഴി എട്ടു ഗുഹങ്ങൾ മുറികളാൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഈശാലകൾതന്നെ ആകൃതിഭേദംകൊണ്ടും അളവിന്റെയും പ്രത്യംസംകൊണ്ടും ചെവ്വേടം പേരുകളോടുകൂടി അഞ്ചു വിധത്തിലുള്ള ശാലകളായിട്ടും ഭവിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം രണ്ടോ മൂന്നോ നിലകളുണ്ടാക്കുവാൻ അളവും പേരും അതതിന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവ-ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു 'ഭിന്നശാലാ'യെ വിധിക്കുന്നു.

ശാലാസൂചന്ത്യാപ്രഭിന്നാ നിജവിമിതഗതി-

പ്രാസയോന്ത്യാദിയുക്താഃ

പര്യുദ്യത്പത്രമാനാ ചധി വിമിതലസൽ-

പാദികാ 'ഭിന്നശാലാഃ'

സല്പാഠാസ്തം വിശേഷാദവനിസ്രാമിതാഃ

കോണവേശ്ശപ്രമീണാ-

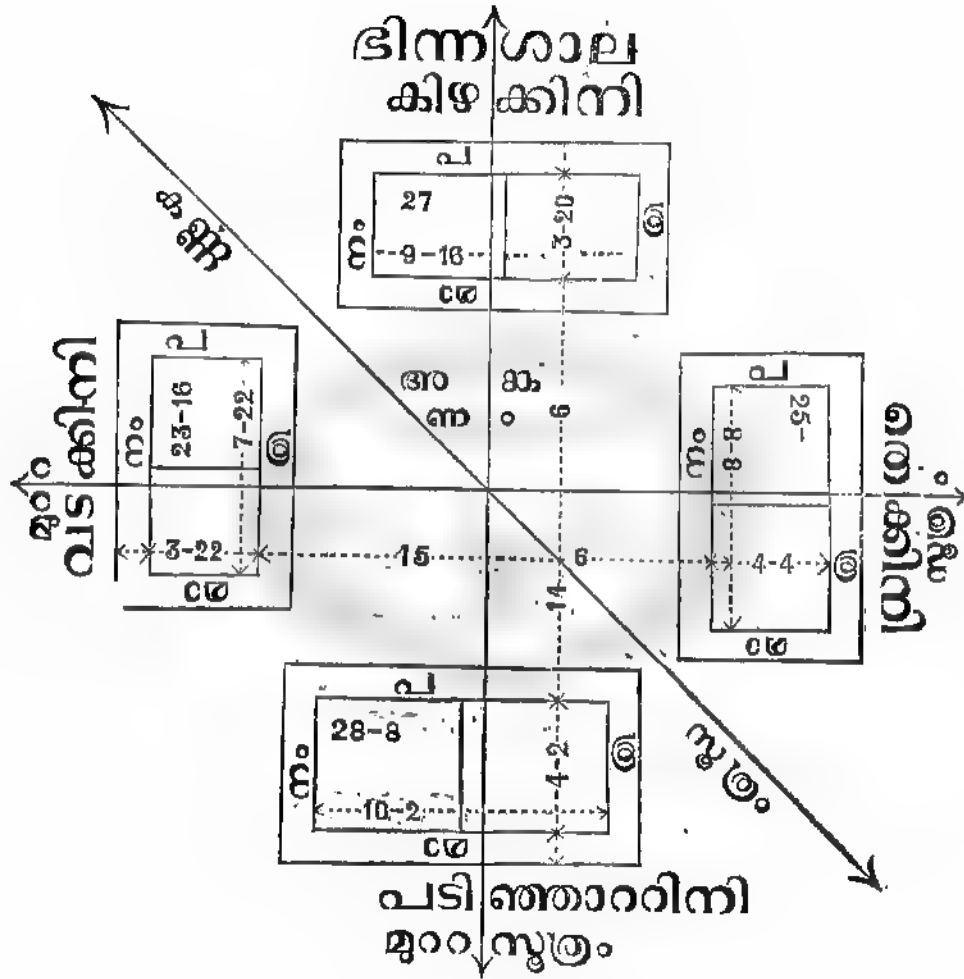
സൂത്രാപി പ്രാകന്നം കേതുജമവി ച ശുഭാ-

യാദിമൽ കല്പനീയം.

൧൪൨

പ്രാ-തങ്ങളിൽതങ്ങളിൽ കൂടാതെ ചേർവിട്ടും, തനിക്കുതറിക്കു വിധിച്ചിരിക്കുന്ന ഗമനം, വിസ്താരം, യോനി മുതലായവയോടുകൂടിയും നാലുഭാഗത്തും പത്രമാത്രത്തോളം ഉ

(7)

അർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാദകത്തോടുകൂടിയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട
 ഈ ശാലകൾ 'ചിന്നശാലകൾ' ആകുന്നു. കോൺഗ്രസ്സെ
 മില്ലാത്തവരായ ഈ ചിന്നശാലകൾ ഏല്പം വണ്ണങ്ങൾക്കും
 കൊള്ളാം. ബ്രാഹ്മണർ വിശേഷിച്ചും നല്ലതാകുന്നു. അ
 വിടേയും അർക്കണം ധ്വജമോനിനായിട്ടും, ആയാധികൃതം മ
 തലായ നല്ല ഗുണങ്ങളുള്ളതായിട്ടും കല്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാ
 കുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പ്രകരണവശാൽ
 പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതായ ഗമനത്തെ വിധിക്കുന്നു.

സുരൈഃ പ്രാകണാഗമമധ്യവിചിതൈഃ—

രന്ധ്രാബ്ജിഭൈർവേൽ

തൽഗേഹസ്ഥിതപുത്രപൗത്രവിലയ—

സുസ്മാൽ ഗുഹാന്നാം ക്രമാൽ

കത്താഗ്നം ഗമനം പ്രദക്ഷിണതരം

പ്രാഗാഭിതോ വഹ്നിഃ—

സ്വാഭീഷ്ഠംഗുലയൈരസ്സപാനിസമിതൈഃ—

രാചശ്വരേ രാ യവൈഃ.

മരേ.

പ്രാ—അർക്കണത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽകൂടി രാക്ഷസ
 ക്കും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറും ഉള്ള രണ്ടു സൂര്യന്മാരും കിഴക്കിനി
 മുതലായ ദിഗ്ഗുഹങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽകൂടിയുള്ള സൂര്യന്മാരും
 തങ്ങളിൽ വേദിച്ചാൽ ആ ഗുഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ പു
 ത്രപൗത്രാദിസന്താനനാശം ഭവിക്കും. അതിനാൽ കിഴ
 കിനി മുതലായി നാലു ഗുഹങ്ങൾക്കും ക്രമത്താലെ മൂന്ന്, മ
 ന്നാൽ, ഏഴ്, അഞ്ച് ഇങ്ങനെ തന്റെ തന്റെ യോനിയോ
 ടകൂടിയിരിക്കുന്ന അംഗുലങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രദക്ഷിണമായിട്ടു
 ഗമനമുണ്ടാക്കണം. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ കിഴക്കിനിയു
 ടെ മധ്യം അർക്കണമധ്യസൂര്യന്മാരിൽനിന്നു മൂന്നംഗുലം തെ
 ക്കോട്ടു നിൽക്കണം, തെക്കിനിയുടെ മധ്യം അർക്കണമധ്യം

ത്തിൽ തെക്കുവടക്കുള്ള സൂത്രത്തിൽനിന്ന് വേഗതാഗുലം പടിഞ്ഞാറട്ടു നീക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാററിനിയുടെ മധ്യം അകണ മധ്യസൂത്രത്തിൽനിന്ന് ഏഴാംഗുലം വടക്കോട്ടു നീക്കുന്നു. വടക്കിനിയുടെ മധ്യം അകണമധ്യസൂത്രത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചാംഗുലം കിഴക്കോട്ടു നീക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഗമനം അംഗുലങ്ങളെക്കൊണ്ടു നീക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത പന്നാൽ അത്രയും തോറുകളെക്കൊണ്ടു നീക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പറഞ്ഞ ഗമനാംഗുലത്തിന്റെ സംഖ്യ മൂന്നിൽ പെരുക്കി എട്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ അതതു ദിശഗ്രാഹിസംഖ്യ ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവയെ 'സ്വയംവിസഫിതങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്താറിഞ്ഞുകൊൾക.

അവ .. എല്ലാ വർണ്ണങ്ങൾക്കും കൊള്ളാവുന്നതായ ഭിന്നശാലയെ മുന്പേ വിധിച്ചിട്ട്, ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണക്കു യോഗ്യമായ ഭിന്നതൃഗുശാലയെ വിധിക്കുന്നു.

ദിഗ്ദേഹാനിതമാകണം ച വിധിവൽ

കൃതപാഥ കോണാലയം

സിംഹാക്ഷപിപകേതുയോവിവിധിതം

ചാശ്വാദികം കല്പയേൽ

പേഷും വഹ്നിജമഗ്ര ഭൂസംഗ്രാഹ

സർവ്വം തദന്യച്ഛഭം

മിത്രേ ദക്ഷിണപശ്ചിമേ പുനരകേ

ബ്രാഹ്മ്യേ ച ഗേഹേ മിഥഃ.

മതർ

ബ്രാഹ്മണൈകിനി മുതലായ ദിഗ്ഗുഹങ്ങൾ നാലും അകണവും മുൻപറഞ്ഞ വിധിപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കണം. പിന്നെ അഗ്നികോണിൽ സിംഹായോനിയായിട്ടും, നിരൂതികോണിൽ പൂഷായോനിയായിട്ടും, വായുകോണിൽ ഗരുഡാനിയായിട്ടും, ഇശ്വരകോണിൽ ധ്വജായോനിയായിട്ടും കോൺഗുഹങ്ങൾ നാലും ഉണ്ടാക്കണം. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണക്കുള്ള ഗുഹത്തിൽ അഗ്നികോൺഗുഹം ഉണ്ടാക്കരുത്. മറ്റേവ മു

നും ഉണ്ടാകാം. എന്നെന്താൽ തെക്കിനിയും പടിഞ്ഞാററിനിയും തങ്ങളിലും വടക്കിനിയും കിഴക്കിനിയും തങ്ങളിലും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. അതിനാൽ അവയിൽ ഒന്നിനു വല്ല അശുഭിയും സംഭവിച്ചാൽ മറ്റൊരിനും ആ അശുഭി ബാധിക്കും എന്നു കല്പിച്ചിട്ടാകുന്നു. “ശുഭാഭിസ്മതികാഭിനാമം പ്രവേശനം പൂജിതം ഭവേൽ! ഏകകുലായേന തേ ദേവ വർണ്ണയേൽ ഭൂസരോപമേ” എന്നു ‘വാസ്തവിദ്യ’നിലും, ‘ഭക്ഷിണം ചൈവ പാശ്ചാത്യം കിമോ കിത്രാഹം ഭവേൽ! തഥാ പൂജാർത്ഥാഹം മിത്രമന്യോന്യമേവ ച തക്ഷ പ്രവിഷ്ടു ചൈകന്യീർ ബന്ധുരപശുചിഭവേൽ തസ്മാദന്യത്രേവ വാസം ഭോചയേതു കദാചന’ എന്നു ‘കേരളപ്രബന്ധകുണ്ഡം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഉള്ള വചനങ്ങളിൽനിന്നു ഇതു സ്സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

അവ - ഇങ്ങനെ ടിഗ്ഗാഹങ്ങളെയും കോൺഗ്രാഹങ്ങളെയും വേർതിരിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവയുടെ എടുത്തിൽ വരുന്ന ആ തരാളങ്ങളെ ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഭിക്ഷോണാലയഭേദകാനി ച ഭവ-

ന്ത്യഷ്ടാന്തരാളാനി തത്-

ബാഹുല്യം തു ധനക്ഷയായ ഹി ഭവേ-

ദിത്യല്ലതാ വ്യാധയേ

മൃത്യുഭിത്തിവിമോധനാഭിവാഹിതം

താൻ വദന്തേ പ്രായശഃ

നേഷ്ടം ശേഖരനരംശതേധികതരം

ഭിഗ്ഗാഹലക്ഷണാനിതം.

മരത

വ്യാ - മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ടിഗ്ഗാഹങ്ങളും കോൺഗ്രാഹങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെ തങ്ങളിൽ വേർപെടുത്തുന്നതായിട്ട് എട്ട് അന്തരാളങ്ങളുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അവ അധികം വലുതായാൽ ധനനാശവും ഏറെച്ചെലവിയാൽ വ്യാധിയുണ്ടാകും. അന്തരാളങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കഠിനം

ഇടമില്ലാതെ ദിഗ്ഗുഹങ്ങളുടേയും കോൺഗുഹങ്ങളുടേയും ഭിത്തികൾ തമ്മിൽ കേറി മുട്ടിപ്പോയാൽ മരണം ഫലം. അതിനാൽ ഗുഹദീഗ്വത്തിൽ ആറിലൊന്നിൽ ഏറ്റവും മണമേറിയതോ അംഗുലത്തിൽ കറഞ്ഞിട്ടും അന്തരാളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത്.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ക്ഷത്രിയർക്കു യോഗ്യമായിട്ടുള്ള ചതുരശാലയെ വിധിക്കുന്നു.

പശ്ചിമം ധ്വജമാദിധിത ബഹിര-

നന്ദ പത്രമാനം തഥാ

തുല്യതാനവിതാനമങ്കണമഥോ

ദിഷ്ട്വത്തരാഭ്യന്തരം

തത്തുര്യശ്രയശ്ചൈവ്യാകരണ ചതുര-

ശ്രേഷ്ഠത്തരാന്തർവ്വജം

യുക്തശ്ചേവേന്ദ്രവിസ്തൃതിം 'ചതുരശാ-

ലാ'കല്പനേ ഭൂഭുജം.

മതേന

പുറം—രാജാക്കന്മാർക്കു യോഗ്യമായ 'ചതുരശാല' ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ, പുറത്തെ ഉത്തരത്തിന്റെ പുറത്തെ ചുറ്റും, അകത്തെ അങ്കണാന്തരത്തിന്റെ അകത്തെ ചുറ്റും, അകത്തേയും പുറത്തേയും പത്രമാനപ്പുറവും, ധ്വജയോനിയായിരിക്കണം. അകത്തും സമചതുരശ്രമായിരിക്കണം. പിന്നെ ദിഗ്ഗുഹങ്ങളുടേയും, സമചതുരശ്രങ്ങളായ കോൺഗുഹങ്ങളുടേയും ഉത്തരത്തിന്റെ ഉള്ളുചുറ്റും ധ്വജയോനിയായി വരണം. ഇപ്രകാരമെല്ലാം ചേർന്നു വരത്തക്കവണ്ണം യുക്തികൊണ്ടു ഉത്തരവിസ്താരത്തെയും കല്പിക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ചതുരശാലയുടെ കണക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ഏകീകൃതമുള്ള ഒരു ക്രിയമാർഗ്ഗത്തെ പറയുന്നു.

മാനാൽ ബാഹ്യാന്വിജേഷ്ഠാഭയതുമിതിച-

ഭൃന്തരീം ശേഷമാനാൽ

കോണാഞ്ചുപ്രശ്നാദോദ്യത് ലജമപി ശിതധീ-

രയുനിസ്തം വിജഹ്യാൽ

തദ്യേഷാദിത്തരാനാമപി ജനയതു വി

യുഷ്മൈഷ്ട്യംശതോദൃ-

സ്രവത്സന്തായതാനാഗ്രകലയതു ച ചതുർ-

ദിക്ഷു ബാഹ്യാന്തരാണി.

മതഃ

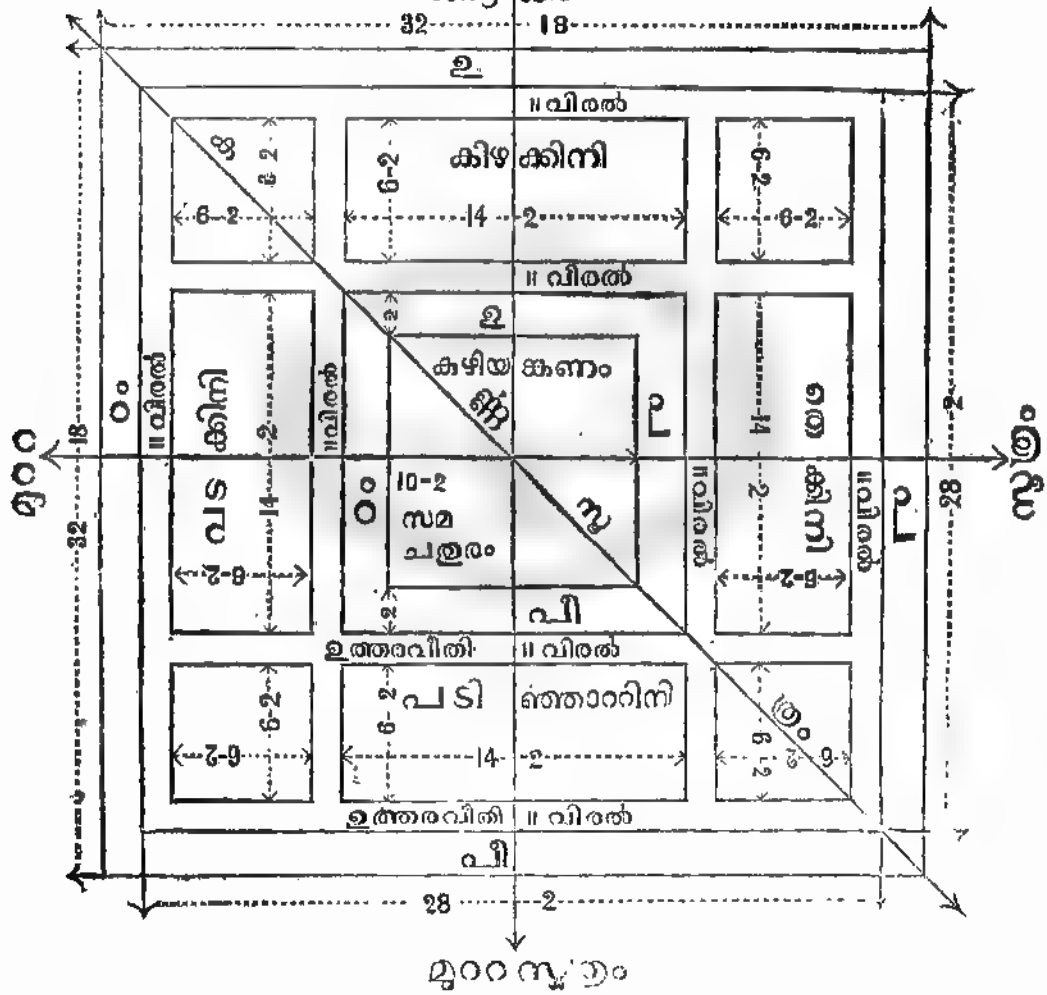
പ്രാ-ത-ന-ദ-ക- ഉഷ്മായിട്ടും ഏകദാഹിയായിട്ടും അകത്തെ ചുറ്റും പുറത്തെ ചുറ്റും നിശ്ചയിച്ചാൽ പുറത്തെ ചുറ്റിൽനിന്ന് അകത്തെ ചുറ്റിനെ കളയണം. ശേഷമുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു സമചതുരശ്രമായ കോൺഗ്രഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ഏകദാഹിയായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുറ്റിന്റെ നാലൊന്നായ ഭൂഭയ ഏട്ടിൽ പെരുക്കിയാലുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയേയും കളയണം. ശേഷിച്ച സംഖ്യയെ പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാൽ ഭരണശങ്കരന്റെ ഉത്തരങ്ങളുടെ വീതിയെ കല്പിക്കണം. ആ ഉത്തരങ്ങളെല്ലാം പുറത്തോടുകൂടാതെ എത്തത്തക്കവണ്ണം വീളം സമമായിത്തീർത്ത് അകത്തേയും പുറത്തേയും ഉത്തരങ്ങളെത്തമ്മിൽ വിധിപ്രകാരം വെട്ടിക്കുറച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം.

ഇനി ഇതിൻപ്രകാരം ചില ചതുരശ്രങ്ങളുടെ കണക്കുകളെ ഉദാഹരിച്ചുകാണിക്കാം. ഇവിടെ എണ്ണതുകോൽ ഏഴുവിരൽ പുറത്തെ ഉത്തരച്ചുരുന്ന്; നാല്പത്തുമൂന്നുകോൽ അകത്തെ ഉത്തരച്ചുരുന്ന്. ഈ അകത്തെ ചുറ്റിനെ പുറത്തെ ചുറ്റിൽനിന്നു വാങ്ങിയത് ശേഷം മപ്പത്തേഴുകോൽ ഏഴുവിരൽ; അതിന്റെ അയ്യംഗം നാലുകോൽ പതിനാറുവിരൽ; ഇതു കെട്ടുകളുടെ ഉത്തരപ്പറവിസ്താരമാകുന്നു. ഇതിനെ ചതുരശ്രമാകാൻ പതിനാലുകോൽ പതിനാറുവിരൽ; ഇതു കോൺഗ്രഹങ്ങളുടെ പുറത്തു പുറാകുന്നു; അകത്തെ ചുറ്റും ഏകദാഹിയായി വടാനമെങ്കിൽ ഈ പുറത്തെ ചുറ്റിനോടു തുല്യത്തെ ഏകദാഹിയായിട്ടുള്ള കണക്കു പതിനാറുകോൽ ഏഴുവിരൽ ആണല്ലോ; ഇങ്ങനെ ബുദ്ധി കൊണ്ട് ഉപരിച്ചുടന്നു അകത്തെ ചുറ്റിനെ

കുറ്റിപ്പുഴ, അതിന്റെ നാലുതീരങ്ങളിലും ഉള്ള നാലു കോൽ മണ്ണു വിരൽ ഉള്ളതിനെ എട്ടിൽ പെരുക്കിയാൽ മറ്റു പത്തു കോൽ പതിനാറു വിരൽ; ഇതിനെ, മുമ്പു പുറത്തുനിന്നും അകത്തു വരുന്നതിനുള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്ന മുമ്പുപോക്കു കോൽ എട്ടു വിരൽനിന്നു കളഞ്ഞാൽ ശേഷം നാലു കോൽ പതിനാറു വിരൽ ഉണ്ടാകും; അതിനെ പതിനാറിൽ ഹരിച്ചാൽ മരംശം ഏഴു വിരൽ; അതു ഇവിടെ ഉത്തരവിസ്താരമാകുന്നു. ഇതിന്നു് അകലെയുള്ള പുറത്തു ഉത്തരവിട്ടും ഇരുപതു കോൽ മണ്ണു വിരൽനിന്നു, കോൺഗ്രാമങ്ങളും മണ്ണിന്റെയും കൂടി ഉത്തരപ്പുറം മുമ്പു കോൽ എട്ടു വിരൽ ഉള്ളതു കളഞ്ഞാൽ ശേഷം പത്തു കോൽ പതിനെട്ടു വിരൽ; അതു ദിഗ്ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വരുന്ന ദിഗ്ഗ്രാമമാകുന്നു; വിസ്താരം കോൺഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ ഉള്ളതായ നാലു കോൽ മണ്ണു വിരൽ തന്നെ. ഈ ദിഗ്ഗ്രാമവിസ്താരങ്ങൾ കൂടി ഇരട്ടിച്ചാൽ ഇരുപത്തൊമ്പതു കോൽ പതിനാറു വിരൽ; അതു ദിഗ്ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ പുറമാകുന്നു. ഇവിടെ പുറത്തെ പത്തുനൂറും അകന്നു പുറം ദിഗ്ഗ്രാമങ്ങളുടെയും കോൺഗ്രാമങ്ങളുടെയും ഉള്ളിലെ പുറവും എല്ലാം ധർമ്മയാനിയാതി വരികയും ചെയ്യും.

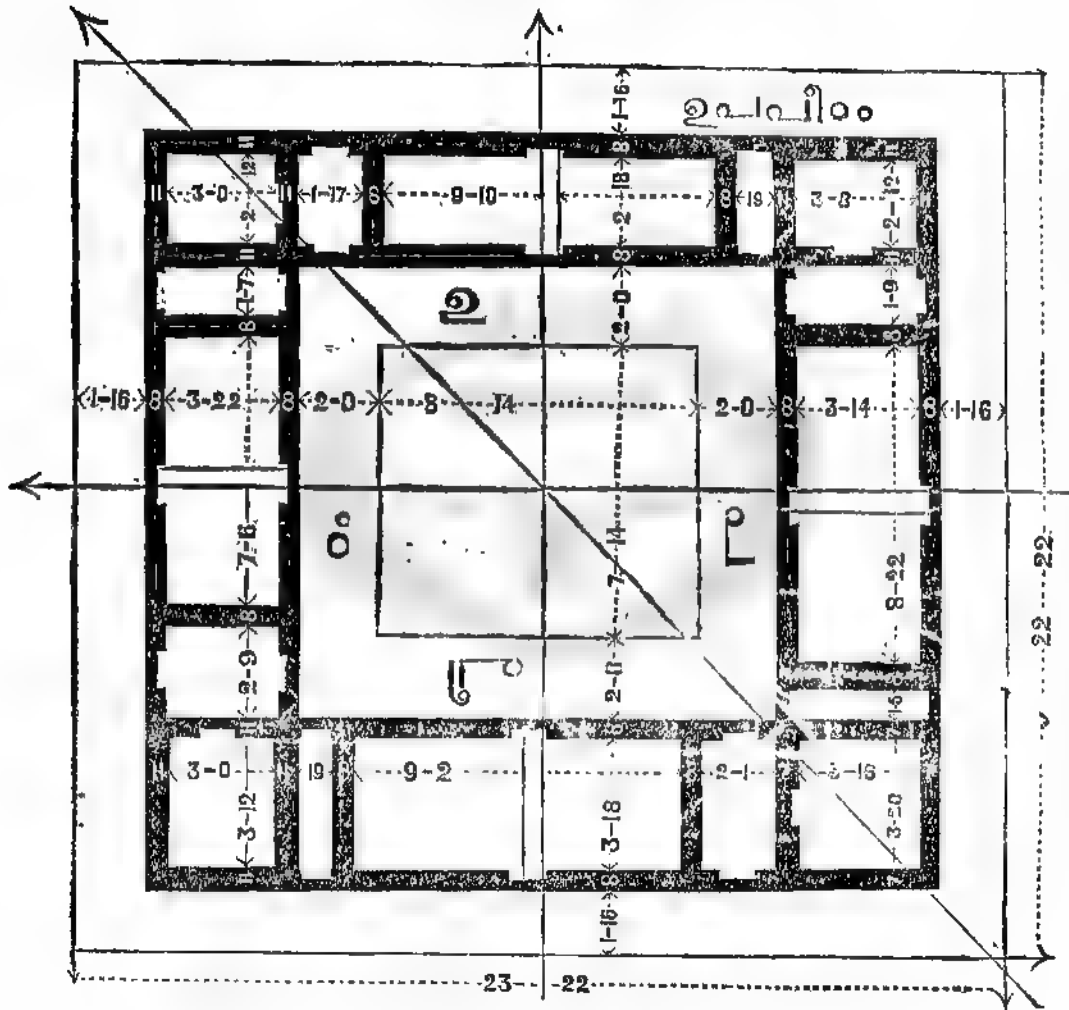
ഇനി ഇതിലും വലുതായിട്ടു വേറെ ഒരു ചതുരശ്രലയുടെ കണക്കുകൂടി ഉദാഹരിക്കാം. പുറത്തെ ഉത്തരപ്പരം ചതുരശ്രം കോൽ ൨൮ വിമൽ ൨-കു വർഗ്ഗം ചുറ്റുകോൽ ൧൧൨ വിമൽ ൮; ധ്വജയോനി; അങ്കണം ചതുരശ്രം കോൽ ൧൪ വിമൽ ൨-കു ചുറ്റുകോൽ ൫൬ വിമൽ ൮; ധ്വജയോനി; കോൺഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉള്ളുചതുരശ്രം കോൽ ൬ വിമൽ ൨-കു ചുറ്റുകോൽ ൨൪ വിമൽ ൮; ധ്വജയോനി; ദിഗ്ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉള്ളുദിഗ്ഗ്രാമം കോൽ ൧൪ വിമൽ ൨ വിസ്താരം കോൽ ൬ വിമൽ ൨; ചുറ്റുകോൽ ൪൦ വിമൽ ൮. ധ്വജയോനി; ഉത്തരവിസ്താരം വിമൽ ൧൧. ഇങ്ങനെ പല പ്രകാരത്തിലും

ചതുശാല
കിഴക്ക്

(9)

ഭിന്നതുശ്ശ്ര ശാലാ കിഴക്കു

ചതുരശ്രാലയങ്ങളെ കല്പിക്കാം. അവയിൽ അവിടവിടത്തെ ആവശ്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണമുള്ളവയെ കെട്ടിത്തൂങ്ങാക്കുകയും ചെയ്തു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു സമചതുരശ്രാലയത്തെ വിവരിക്കാം.

കൃതാ ബാഹ്യാന്തരമിതിമിഥാ-

മുക്തകൃഷ്ണാ തതഃപുരം

ദിക്ഷോഽന്നാദ്യൽഗൃഹപരിമിതിം

യോനിദദോപപന്നം

കർവാദ്യുക്താ മിതിഷു കശല-

സ്തപാമ്മഗത്യനപിതാം ച

പ്രാഗ്ഗവ്യേഷ്യതേവിലസിതാം

സം തു തുശ്ശുശാലാം.

മദ്യ

പുറംപുറത്തെ ഉത്തരപ്പാലം, അകത്തു മുൻപാലം പ്രകാരംതന്നെ ധ്വജമോറിയാതിട്ടും, ദിഗ്ഗൃഹങ്ങളെയും കോൺഗൃഹങ്ങളെയും അതതിന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ള യോനിമേഖലത്തോടും ഗമനാണുതാ കൂടിമുഖമായിട്ടും, ഗൃഹങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥരായ ശില്പിയുക്തികൊണ്ടു കല്പിക്കണം. എന്നാൽ അതു തുശ്ശുശാലയാക്കി ചേക്കും. “പ്രാഗ്ഗവ്യേഷ്യതേവിലസിതാം” എന്ന വിവരമുണ്ടെന്നാണു്, ഇതിനടുത്തു മുമ്പിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള ‘ചതുരശ്രാല’യിൽ “തുല്യാതാനവിതാനമകണം” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം അകത്തു മുഖയാമലിയാതെ സമചതുരശ്രമായിരിക്കണമെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു മിശ്രചതുരശ്രാലയത്തെ വിവരിക്കാം.

കേതുത്ഥാനി ച കോണഗാ നി നിജയോ-

ഗ്യാഹ്യാനി ദിഷ്മന്ദിഥാ-

ബ്രഹ്മസമധ്വജമോ നികാങ്കണസിതാം

നീതസ്വചയാനി ച

പദ്യന്തേ ബഹിരന്തരത്തമഃപേ

തത്പത്രമാനം തഥാ

കേതുത്ഥാഗ്രഥ നേഷ്യതേ ചിജഗൃഹേ

സര മിത്രതുല്യശ്രുകാ.

൧൫൯

പ്രാ...കോൺഗ്രസ്സോട് യാജ്ഞാനിയായിട്ടും, ദിഗ്ഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെതന്റെ യോനികളോടുകൂടിയവയായിട്ടും, യാജ്ഞാനിയായിട്ടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അങ്കണത്തിന്റെ മധ്യസ്തൂത്രത്തിൽനിന്നു തന്റെ തന്റെ ഗമനം അനുസരിച്ചു മററപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മധ്യസ്തൂത്രങ്ങളോടുകൂടിയവയായിട്ടും, പരത്തെയും അകത്തെയും ഉത്തരപ്പുറമായ പദ്യന്തങ്ങളും അവയുടെ പത്രമാനങ്ങളും യാജ്ഞാനിയായിട്ടും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതു 'മിത്രതുല്യശ്രുകാ'യാകുന്നു. അതു ബ്രാഹ്മണക്കുകൊള്ളിക്കൂട്ട്.

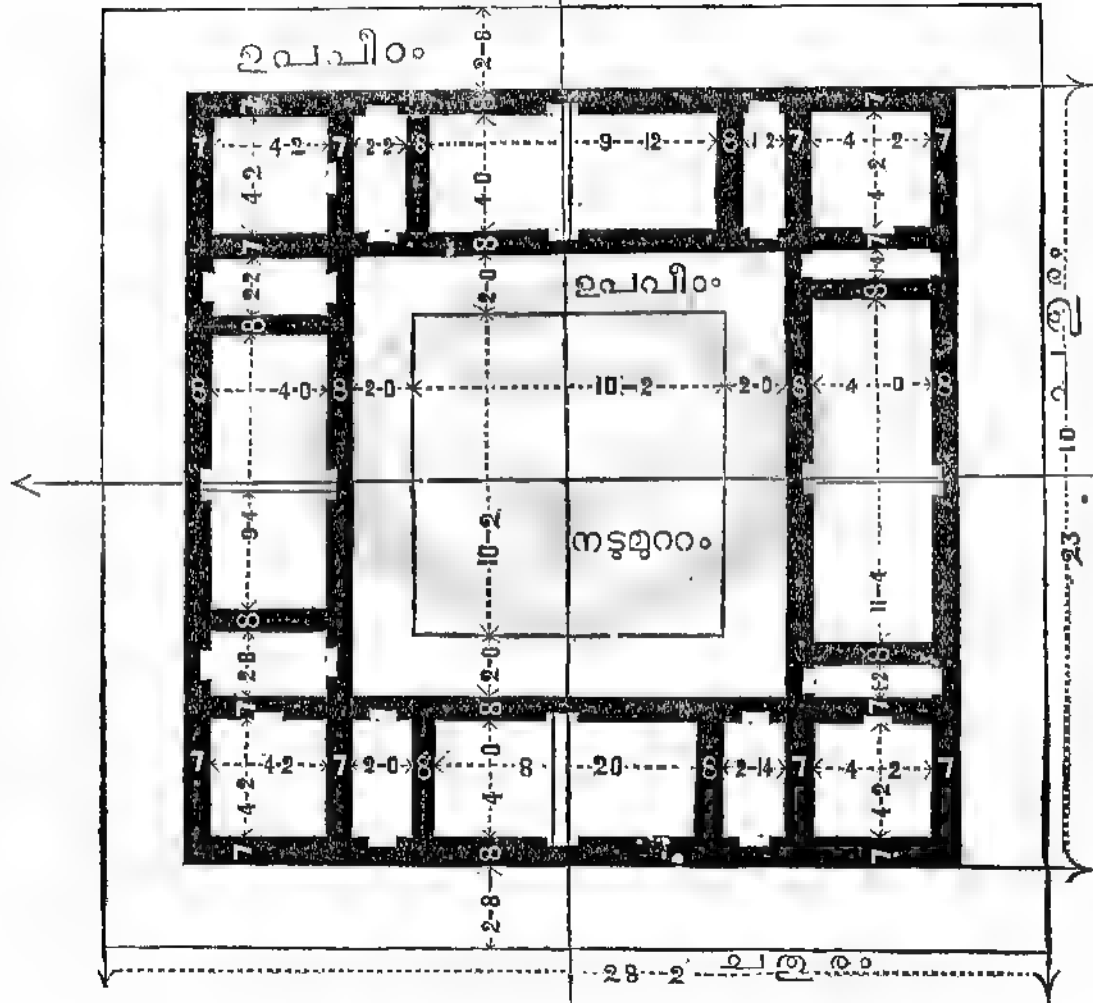
ഇതുവരെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചുവിധം ശാലകങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേണശ്ലോകങ്ങളെക്കൂടി എടുത്തു കാണിക്കുന്നതു, സന്ദേഹപരിഹാരത്തിനും സംവാദംകൊണ്ട് അഭിപ്രായസ്ഥിതികൊണ്ടു തന്നെ ആവശ്യമാകയാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു.

“മാനവാനന്ദം ഗ്രഹാഃ പ്രോക്താ വസവഃസ്ത കക്ഷമ്പ്ഗതാഃ സംസ്ഥാഭേദേന തേ ജേതയാഃ പഞ്ചധാ സ്വഃ പ്രമാണതഃ ൧ സ്വായാനിപ്രസേഗതയോ ദിഗ്വിദിക്ഷു ച സംസ്ഥിതാഃ മിത(1)ശാലാ' ച സാജ്ഞാതാ മന്വജാനന്ദം ശുഭപ്രദാ. ൨ ദിഗ്വിദിക്ഷേപകയോനിസ്ഥാ പദ്യന്തേന തഥൈവ ച ജേതയാ 'ചതു(2)ശാലാ'തി ശിഖശാസ്ത്രനിദർശിഭഃ. ൩ ഇഷ്ടിഗ്രോനിയുക്താ ച പദ്യന്തേനൈകലക്ഷണേ സമതുല്യശ്രുകാ ജേതയാ 'വ്യേക(3)ശാലാ'ഥവാതതാ. ൪ ശുഭാദിസ്മതികാദിനാം പ്രവേശസ്പൃഷ്ടിസംഭവോൽ ഏകകൂലജേന തേ ദേവ ച വജ്ജതേൽ ഭൂസുരാലയേ. ൫

(10)

തൃശ്ശൂരിനശാലാ

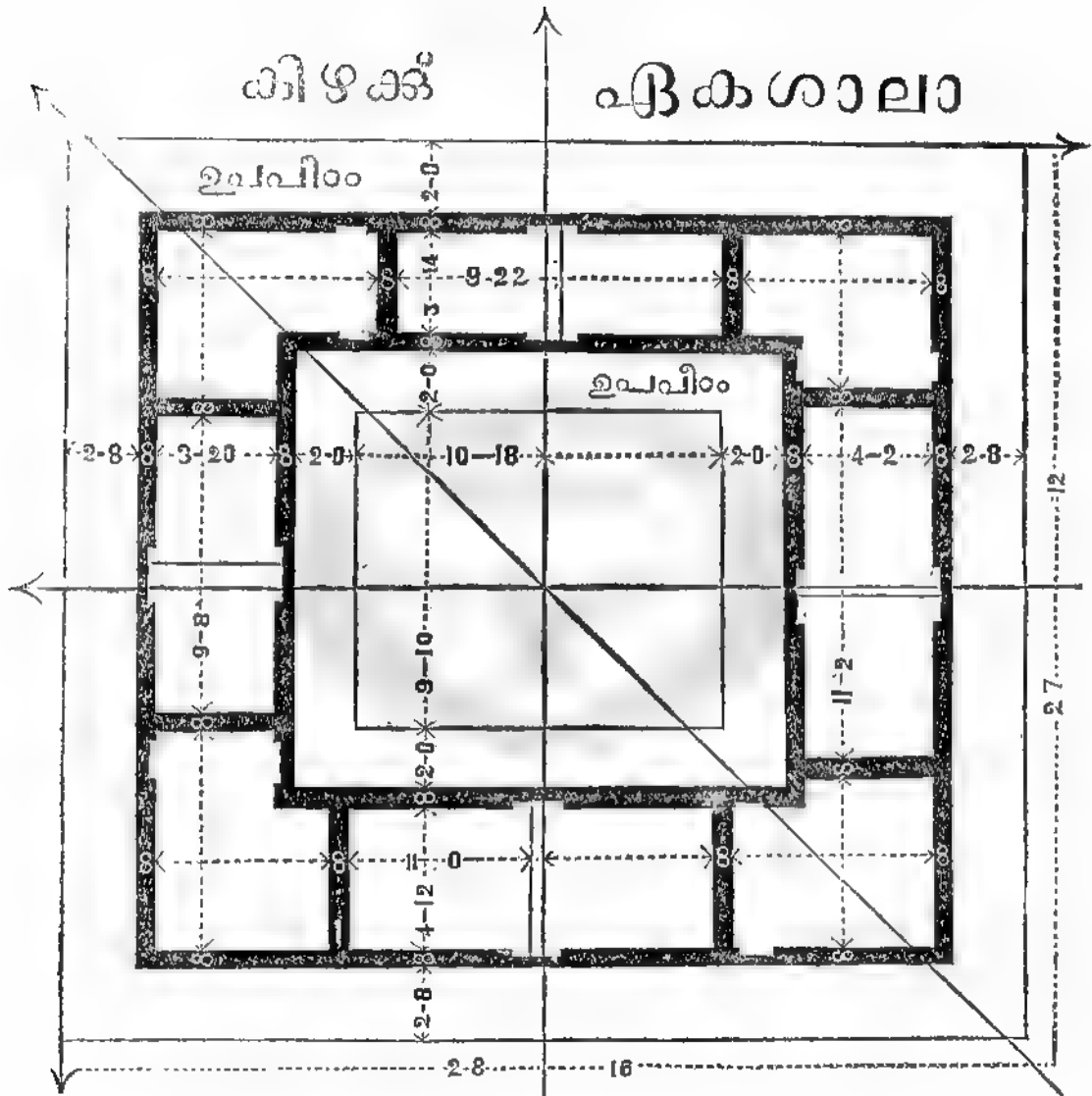
കിഴക്കു

(11)

കിഴക്കു

പുറംഗാലാ

ഗജഃ കോണേഷു പത്മനേ ഭിക്ഷു ഭിക്ഷമാ നഭേദകാഃ
 നന്ദാ 'തുളുശ്ര(4)ഭിന്ദാ' യാ നേയോ വിപ്രാലയേഷി സാ. ന
 ഭിക്ഷു സ്വയോനിസംയുക്താസ്സപവ്യാസ്വഗതയസ്സമാ
 കോണേഷു തദ്ഭ്രാന്തിയുക്താഃ പത്മനഃ ധ്വജയോനികം ൭
 'ഭിന്ദ(5)തുളുശ്രകം' നന്ദാ സാ വിപ്രസ്യാവി സമ്മതാ
 ഭിന്ദശാലാ ഹി വണ്ണാനാം സമുച്ഛായം ശുഭേദമിണി. ൮
 (വംശവിഭാ.)

“ചതുർണ്ണമവി ഗേഹാനാം മധ്യസ്ഥം ചാകണ്ഠോത്തരം
 ഭിഗ്വാ ഭവേയുസ്തഥേഹം ചതുർണ്ണമിതിഭിതം. ൧
 തൽ പഞ്ചധം പ്രമാണേന ചിദ്രൂപിപ്പിശാഭാഃ
 ത്രയണാം തു മുഖാത്മാമകൃതം നൈവാ നൃത്തോദ്ഭവേ. ൨
 * * * * *
 നാഹം ഭിഗ്വാ വിശാലം ച ചതുർണ്ണം ചേതനാം സമം
 അന്തർദ്വാനം ഭവേയുസ്തഥേഹം ചതുർണ്ണമിതിഭിതം. ൩
 ഭിഗ്വിഭിക്ഷു ച ഗേഹാനാം ധ്വജയോനിഃ പ്രശസ്തതേ.
 മുഖാത്മാമം വിനൈവൈതൽ 'ചതു(1)ജാലം' നിഗദ്യതേ. ൪
 സ്വയോനിപ്രാസ്തഗതഃയം ഭിഗ്വിഭിക്ഷു ച സംസ്ഥിതഃ
 'ഭിന്ദ(2)ശാലാ' ഹി സംപ്രോക്താ മനുജാനാം ശുഭേദമി. ൫
 ഭിക്ഷുപഞ്ചമേ കോണേഷു മിഥോ ബലാശ്ചതുർണ്ണവി
 സംപ്രോക്തം ശിഷ്ടശാസ്ത്രേഷു 'ഭിന്ദ(8)തുളുശ്ര' സംജ്ഞിതം.
 അന്തർദ്വാനം വിനാ ചൈവ 'മേക(4)ശാലേ'തി കഥ്യതേ
 അന്തർദ്വാനിഹി നത്യാനേഷു വിപ്രാലയേഷി സാ. ൭
 സ്വസ്വയോനിപിതാ ശാലാ ഭിക്ഷുഃ കോണേഷു ച ധ്വജഃ
 സാ തു 'തുളുശ്ര(5)ഭിന്ദാ' ബ്രഹ്മഭിജാനാം ച ശുഭേദമി. ൮”
 (മനുഷ്യാലയ ചന്ദ്രിക)

“ഗേഹം നരലും മധ്യതോ ഭാരവും ചേ-
ന്നിട്ടുനാകിൽ പേർ ചതുശ്ശാലമസ്യ
പേരുണ്ടായാകാമദേവേന തേഷാം
വേണം മൂന്നിന്നും മുഖയോമത്രം.

പ

* * * * *

നരഹം ദീപലം വിശാലം സഭശമിവിടെ നാ-
ലാലയങ്ങൾക്കുമെല്ലാ-
മെന്തത്രേ യേ നി കോണാചയവുമതു ധ്വജം
തന്നെയെന്ന ശിരി കിൽ
വിസ്താരം ദീപലമെല്ലാമിതിനിമ പദയോ-
ന്ത്യാന്തരാളങ്ങളില്ല-
ങ്ങളിന്നത്രേകണക്കം പ്രഥിതചതു(1)ശാ-
ലാ മുഖയാമവും ന.

൨

തന്റേ തന്റേ മോനി, നീളം, വിശാലം
ഗത്യാക്കിട്ടെല്ലാം പൂണ്ടു തത്തട്ടിശാസ്യ
വേദേ വേദേ നില്ക്കിൽ നാലെട്ടുതാൻചൽ
മർത്യാനാം സാ ‘ഭിന്ത(2)ശാലാ’ പ്രസിദ്ധം.

൩

കൂട്ടിക്കെട്ടു കോണു നരലും
ഭിന്തശാലയ്ക്കുതീന്നുപേർ
‘ഭിന്ത(3)ശാലോത്ഥതുളു-
ശാലയെന്ന ശുഭം നന്നാം.

൪

മുഖയാമങ്ങളിട്ടിട്ട-
ങ്ങിവണ്ണം പണിയാകിലും
ഇല്ലാത്തരാളമെന്നാകി-
‘ലേക(4)ശാല’യതായതു്.

൫

കോൺനരലും ധ്വജായാസ്ത്രം
സപ്രസപയോനിദിശാഗതേ

‘തുയ്യശ്ര(5)ശാലയിൽ ഭിന്ന-
ശാലാ’ വൈശ്വനരനന്തിത്ത്.

൬

ഏകശാല, ചതുശ്രശാലയും
ബ്രഹ്മണനചിതമല്ല ഭേദവും
അന്തരാക്ഷരമിതത്വമേതന്നാ
തിന്നലോന്നിലുദ്യവാകിലെങ്ങമാം.”

(അക്ഷരപ്പിരിതം.)

“ശാലാ പഞ്ചവിധം പ്രോക്തം
മലനാട്ടിനു ചേർന്നു്

മറ്റുള്ള ദേശമൊക്കെയും

പ്രാമാദ്യേ ജ്ഞാതവർത്ഥനാ.

൧

‘ഭിന്ന(1)ശാലാ’ ച വിപ്രന

‘തുയ്യ(2)ശ്രം’ ക്ഷത്രിയന്തരാം

വിശാം ‘തുയ്യശ്ര(3)ഭിന്നാ’ന്യര-

‘ഭേദ(4)ശാലാ’ മി വാദഭേ.

൨

നാനാജന ചതുർണ്ണ

‘ഭിന്ന(5)തുയ്യശ്ര’ശാലയാം

സാധാരണമിദം പ്രാമാ:

സർവ്വജാത്യർത്ഥം ദിജാ.

൩

ഭിന്നശാലക കോൺതൊട്ടി

കെട്ടി ബാഹ്യനമം യുതം

അന്തരാക്ഷരം നാലല്ലോ

വന്നിട്ടു ഭിന്നശാലക.

൪

അന്തരാക്ഷരമില്ലല്ലോ

ചതുശ്ശാലയ്ക്കു നിണ്ണതം

ഏകശാലയ്ക്കുമുണ്ണ

വിധിച്ചു കശ്യപൻ മുനി.

൫

ഭിന്ന(1)ശാലയ്ക്കു കൊള്ളേണം

തന്റെ തന്റെ ദിശാ നു ച

വെച്ചുതന്നെ നിന്നിട്ടു

നീക്കേണം വാമതോംഗലാൻ.

ന

അങ്കണോത്തരസിമയ്ക്കു

നീക്കേണം ഭിന്നശാലക

യോനിതന്റെ വിതിവീട്ടു-

മകണാദിൻ പുരോകതവൽ.

െ

അങ്കണത്തിന്റെ മാനത്തെ -

കൂട്ടു പരിയന്തകേ

വീതിയെക്കൂട്ടയമെട്ടിൽ

പെരുപ്പി, ശ്ലേഷ്മതമം.

വ

ഉത്തരം ഷോഡശാംശത്താൽ

കൊള്ളൂ 'ചതുശ്ശല'കേ

(ഗ്രഹങ്ങൾക്കു കണക്കുള്ളിൽ)

വിസ്താരം പദയോനിയൽ.

ൻ

'തുല്യശ്രഭിന്നശാല'യ്ക്കു

സ്വസ്വദിഗ്ഗതയോനിയും

അന്തരാളം വിനം കൊള്ളും -

'മേകശാല'യതായത്.

മം

അങ്കണം പൂർവ്വവൽകൊണ്ടു

സ്വസ്വദിഗ്ഗതയോനിയും

ഏകൈകൂട്ടന്തരാളം ച

സംയുതം 'ഭിന്ന(5)മിശ്ര'കേ.

മം

(ഭാവവ്യവസ്ഥകളണം)

അവ - ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് അങ്കണത്തിൽ വി
ന്ന പോകുവാനും ഉള്ള വലിപ്പം ഇടക്കെടുവാനിൽ വസ്തുനുള്ള
വിധിയെ പറയുന്നു.

കയ്യാൽ പ്രാകുണതോ ഗംഗമകൃതേ
 ദോരം മഹൽ പാദുകേ
 ഹസ്തൈർവ്യാഗ്രഹകൈഃ പ്രകുപ്ലിതശുഭോ
 യാദൃഗ്രന്ത്രവേഷത്തരം
 സ്വായംപ്രവിഭക്തഭദ്രദശനം -
 നേരേംശവിസ്മാത

ദിസ്മാതാർദ്ധനാശ്ചിതൃശ്ചിതൃശ്ചിതൃശ്ച -
 നംഗലപ്രവൃത്തദികം.

മനഃ

പ്രം—അകുണത്തിൽ നിന്നു വോകയും വരികയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വലിയ വാതിൽ, ഉപവിത്തിനേൽ ശാലകളുടെ പാദുകം കെട്ടി അതിനേൽ വക്കണം. അതിനനുഭവകൊണ്ടാ റിമൽകൊണ്ടാ ഇഷ്ടനേരി, ആയാധികൃതമുതലായ ഗുണങ്ങളും കിട്ടിച്ച്, അഗ്രം ഉത്തരത്തിനേൽ കയറിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉറപ്പാക്കണം. ആ ദോരത്തിന്റെ കാലുകൾക്ക് (കട്ടികൾക്കുപകൾക്കു) തന്റെ നികുത്ത, പതിനൊന്നാം പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ അളവിലായിട്ടും ഒരു ശം വീതിയും, ആ വീതിയിൽ പാതി കനവും, ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആക്കട്ടിച്ചുരുടെ മേൽപ്പടിക്കുമേൽ നംഗലപ്രവൃത്തമുതലായ അലങ്കാരങ്ങളും ചെന്നിചെത്തിരിക്കണം.

അവ—ഇനി ഒരു ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പടിപ്പാകളുടെ സ്വരങ്ങളെ വിധിക്കണം.

ദണ്ഡാൻ പ്രാകുണമധ്യതോണ്ണിശേഷത് -

സപ്താദിസംഖ്യാൻ വൃതി -

ത്വാദധ്യാദഥ ചൈഷ്വദനികപദേ

ദോരം പ്രചാരോചിതം

ഭല്ലാഭേന്ദ്രഹരജ്ജ്വലപി മഹാ -

ദോരം സുപദോരം -

ബൃഹാശാസാദൃശാതിഭേഷു പരിതഃ

പഞ്ചനൃകാദന്തപവി.

മനഃ

വ്യാ—ഗൃഹത്തിന്റെ അകണമധ്യത്തിൽനിന്നു നാലു, അഞ്ച്, ആറ്, ഏഴ്, മുതലായ ഒത്തുകൾ (പറമ്പിന്റെ വലിപ്പത്തിനു തക്കവണ്ണം) കഴിച്ചു സഞ്ചാരയാത്രയായ പടിപ്പരയുണ്ടാക്കും. അതു ഗോപുരങ്ങൾപോലെ മഹാദോരങ്ങളായിട്ടാക്കുകയും ചെയ്യാം. പടിവയ്ക്കു നൂറു പടിഞ്ഞാട്ടാണെങ്കിൽ നേരം പടിഞ്ഞാറിനടുത്തു തെക്കേതായ പുഷ്പന വേത്തിലും, വടക്കോട്ടാണെങ്കിൽ നേരം വടക്കിനടുത്തു പടിഞ്ഞാറേതായ മല്ലാടവേത്തിലും, കിഴക്കോട്ടാണെങ്കിൽ നേരം കിഴക്കിനടുത്തു വടക്കേതായ മഹേന്ദ്രവേത്തിലും, തെക്കോട്ടാണെങ്കിൽ നേരം തെക്കിനടുത്തു കിഴക്കേതായ ഗൃഹക്കുതവേത്തിലും ആയിരിക്കണം. പിന്നെ ഭാരമോ ദിക്കിലോ ഇഴമണ്ണുവീതം നാലുഭാഗത്തു കൂടി ഏഴ് ചെറുപടികളുണ്ടാക്കും. അവ, അണിക്കോണിന് അടുത്തു വടക്കേതായ 'ഭൂ'പദം മുതലായി ഇഴക്കോണിന് അടുത്തു തെക്കേതായ പഞ്ചസ്രവദം വരെ ഉള്ള പടയടികളായിരിക്കണം. ഈ ഉപദോരങ്ങൾ വയ്ക്കാനുള്ള പടയടികളെ 'മാനവവായുസ്സലക്കണം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ചൂഷണമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“ഭൂകലും പൂണ്ണി ച ഭൂഗരാജേ
ദൈവാദികേ ശേഷപദേ ച നാഗേ
ദിതൈ തു പഞ്ചസ്രവദേ ചമല്ല
ദോരങ്ങളെട്ടം ചെറുതാക്കിവേണം.”

അവ—ഇതി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു മുമ്പിൽ വിധിച്ച ശാലകളിൽ ഇന്നതു് ഇന്നു ഉപയോഗത്തിന്നെന്നു പറയുന്നു.

പ്രാച്യചാഗ്നിസമച്ചനാദികമുദി

ചീനേ കുടുംബാദികം

വൃത്യസ്യ പ്രകാശാതു വാ പായമിദം

അമൃതമിഥിപ്രീണനം

പാശ്ചാത്യേ യനൂസന്നിധാപനഃ

ഭവേം വിപര്യയ വാ

ശേഷാൽ തതോദ്യോജനവി-

ദ്യോജനം ചരചരേ.

ചന്ദ്ര.

വ്യാ—കിഴക്കിനിയിൽ കഴവാസനം അഗ്നിമോത്രം മ
തരായ ദേവപുരുഷം, വടക്കിനിയിൽ സൂര്യൻ കട്ടികൾ മ
തലായവരുടെ വരുംപും ചെയ്യും. ഇവ രണ്ടും പരസ്പരം
മാറിയും ചെയ്യും. തെക്കിനിയിൽ അതിഥിസൽക്കാരവും,
പടിഞ്ഞാററിനിയിൽ ധനം വെച്ചു സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യും.
തെക്കിനിയുടേയും പടിഞ്ഞാററിനിയുടേയും നടുവിലുള്ള ദി
ഗ്ഗുഹമഞ്ചിടലകാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ആ രണ്ടു കെ
ട്ടുകളുടേയും കോൺഗുഹമഞ്ചായിട്ടുള്ള ശേഷിച്ച ഭാഗങ്ങളിൽ
ശയനവും വിദ്യാഭ്യാസവും ചെയ്യും. മലയാളബ്രാഹ്മണഗു
ഹങ്ങളിൽ മിക്കതിലും ഇങ്ങനെയെന്ന നടന്നുവരികയും ചെ
യ്യുന്നു.

അവ—ഇനി ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉപഗു
ഹങ്ങളുണ്ടാക്കാനുള്ള സ്ഥാനങ്ങളെ വിധിക്കുന്നു. അവി
ടെ മുഖിത്തന്നെ ചെറിയ പറമ്പുകളിൽ പൂർവ്വപണിയേ
ണ്ടിവരുമ്പോൾ അതിലേക്കു വേണ്ടി ഒരു വിശേഷവിധി പ
റയുന്നു.

കൃതാ ദിങ്നവനാഗവഗ്ഗപദി-

ന്നേ പര്യക്ഷേപനക്തൈ-

രജ്യപ്രകരണിവദൈവ്യാഗ്രാപദി-

കതം പ്രാകണം മധ്യതഃ

ശരലഃ പങ്ക്തിയുദ്ധായ്കദികളുഷ-

സ്തൽബാഹ്യതസ്തൽബഹി-

ശ്ലോഷോലുഖലഃവശ്കാദിവിധസൽ

പങ്ക്തപ്രാവൃതം കല്പയേൽ.

ചന്ദ്ര.

വ്യാപാര പണിചെയ്യാനുള്ള പരമ്പര ചെറുതാണെങ്കിൽ അതിനെ ആരോ ഏറ്റെടുത്താണോ അറുപത്തുനാലോ ഖണ്ഡമായി കല്പിച്ച് അതിൽ നടുവിൽ വരുന്ന ബ്രഹ്മപദത്തെ അക്ഷണമാക്കണം. കേന്ദ്ര പദമായി കല്പിച്ചാൽ പതിനാറു ഖണ്ഡം ബ്രഹ്മപദം ഏറ്റെടുത്താണു പദമായാൽ മുമ്പതു ഖണ്ഡം ബ്രഹ്മപദം. അറുപത്തുനാലാൽ നാലു ഖണ്ഡം ബ്രഹ്മപദം. അതിന്റെ പുറത്തുള്ള രണ്ടു വരികളിൽ ആയുർകാദിദിവസമാതള പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശാലകളെ ഉണ്ടാക്കണം. അതിന്റെ പുറമെ ഒരു വരിയുള്ളതിൽ തൊഴുത്തു് ഉരൽപ്പുറ മുതലായ ഉപഗ്രഹങ്ങളും പ്രധാനഗ്രഹത്തിന്നു ചുറ്റുപാടും ഉണ്ടാക്കണം.

ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻ പറമ്പിൽ പൂർണ്ണ സ്ഥാനനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പറയണമുണ്ട്. വീഥിപ്രധാനമെന്നും, പദപ്രധാനമെന്നും, വസ്തുക്കളുപയോഗത്തിൽ രണ്ടു മതങ്ങളുണ്ട്; 'മതമതം' 'വാസ്തുവിദ്യ' ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പദപ്രധാനമായിട്ടുള്ള വിധിയാണു കാണുന്നതു്. പറമ്പിന്റെ ഉച്ചനിലതലത്തെക്കൊണ്ടു വാസ്തുവിദ്യയിൽ പറയുന്ന ഒരു വീഥികളുപയോഗം ഒരു മാതിരിയാണു; 'നന്ദപ്രപഞ്ചം' എന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉള്ള ഭാഗിയല്ല; 'മതമതം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പദകല്പനം പലവിധത്തിൽ പറയുന്നു. നേമുതൽ മുപ്പത്തുരണ്ടിന്റെ വഴിയായ ആയിരത്തിരപത്തുനാലുവരെ പദങ്ങളുണ്ടെന്നാണു് ആ ആചാര്യന്റെ മതം. അറുപത്തുനാലും ഏറ്റെടുത്താണു് ആയിട്ടുള്ള പദകല്പനം മിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും സ്വന്തമാണു്. എന്നാൽ 'നന്ദപ്രപഞ്ചം' എന്ന വാസ്തുവിദ്യ എന്ന ശ്ലോകപ്രകാരം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്യുന്ന ആപ്തതിരൂപമായ വിഥികളുപയോഗത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ആചാര്യൻ ആരെന്നു തീർച്ചപറവാൻ തരമില്ലെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ് അതിൽ ഒരു പ്രത്യേകപ്രതിവത്തിയുണ്ടെന്നു് ആ ഭാഗംകൊണ്ടു കാ

ന്നാം. ഈവിധം ചീമിവിധിയനുസരിച്ചു ഗുഹനിർമ്മാണം ചെയ്യുമ്പോൾ 'അവൽകല്പിതമകുണം' എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ഉത്തമമായി വിധിച്ചിട്ടുള്ള ചീമിവിസ്താരം അകണലീഴ്ചത്തിൽ ഒന്നരയായിട്ടാണ്. അത്രയും ചീമിവിസ്താരം കല്പിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ടവയെ വലുതാക്കിയിരിക്കണം. അങ്ങനെ കല്പിച്ചാൽ ഗുഹം, ഗണേശവിമിതിയും ബ്രഹ്മചാരിയിലുമായിട്ടു കഴിയുകയും ചെയ്യും. 'മദ്ധ്യ ഗണേശകരോ സമ്പരയോജി വിശദ്യ' എന്ന ശ്ലോകപ്രകാരമുള്ള വിധി ഈ ഉത്തമപക്ഷത്തിലുള്ളതാണ്. 'ക്ഷേത്രോത്പന്നഭവോൽ സമ്മിതതരം' എന്ന വിധി വിമിശ്രധാരാമായ കല്പനയിൽ അധമപക്ഷത്തിലുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ അഗ്നി വിമിതി ഗുഹത്തിനുള്ളിൽ വെട്ടും. അതിനാൽ പതിനെട്ടു ദണ്ഡു ചതുരശ്രത്തിൽ കോർത്തിട്ടുള്ള പാവകളിൽ സമാന്തരം ചെയ്ത ഗുഹങ്ങൾകൂടി വിമിശ്രധാരാമായി കല്പിച്ചാൽ അവിടെ പ്രയാസമുണ്ടാകാതെ പരിപ്രയാസമായിട്ടുള്ള കല്പനയെന്നു അവിടെ ചെന്തേണ്ടിവരും. അങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം പരമ്പരിനെ നോക്കി വന്നിട്ട് ഈശ്വരവണ്ഡത്തിലോ നിമിതിവണ്ഡത്തിലോ മഞ്ജുവയംകൂടാതെ ഗുഹങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം കല്പിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈശ്വരാനുഭവവണ്ഡം കല്പനയോടുകൂടിയുള്ളതല്ലാതെ വരുന്ന അവസരത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള അല്പാക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഗുഹയോടുകൂടാതെ വരുന്ന വിധിയാണ് ഇവിടെ 'കൃതാദിജ്ഞാനഗവ്യപദഭിന്നക്ഷേത്രകേ' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ 'ക്ഷേത്രകേ' എന്നതിലെ 'ക' പ്രത്യയം അല്പാക്ഷത്തിൽ ഉള്ളതാണ്. അപ്പോൾ ഈ വിധി അല്പാക്ഷത്രത്തിലേക്കുണ്ടെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു. ഇവിടെ ഈശ്വരാനുഭവവണ്ഡം കല്പനയും ആവശ്യമില്ല. പദകല്പനം മാത്രമേ വേണ്ടൂ. ഈവിധമുള്ള പദകല്പനാപാലും അസാധ്യമായിട്ടുള്ള അത്യല്പാക്ഷത്രങ്ങളിലും ചിലപ്പോൾ ഗുഹയോടുകൂടാതെ വരും. അതും

നെ വരുമ്പോൾ അവിടുള്ളതാണ്, 'ക്ഷേത്രാല്പ കപാവി' എന്ന ഇരുപത്തൊരാം ശ്ലോകപ്രകാരമുള്ള വിധി; അവിടെ പദകല്പനയും വേഷം; വാസ്തവ്യത്തിൽനിന്നു ഗമനംമാത്രം നിക്ഷിപ്തം മതി; പരസ്യ വളരെ വലുതാണെങ്കിൽ ഇശ്വാനാദിഖണ്ഡങ്ങളെ പിന്നെ ൨൦ നാലാക്കി ഇശ്വാനതഖണ്ഡത്തിലെ നിരൂപിതവണ്ഡത്തിലോ, നിരൂപിതവണ്ഡത്തിലെ ഇശ്വാനതഖണ്ഡത്തിലോ ഹൃദയമുണ്ടാക്കാമെന്ന് ഇരുപത്തിനാലാം ശ്ലോകത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാംകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ പരസ്യ വലുതായാലും ചെറുതായാലും ഹൃദയമുണ്ടാകാൻ ആവശ്യവും ശക്തിയും നോക്കി ഹൃദയമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള വിധികളെല്ലാം ഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ ഋഷിമാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ യോഗ്യതാശാസ്ത്രങ്ങളായവയെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൗചിത്ര്യംപോലെ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും, അതിന്നു കാലദേശാവസ്ഥകളുടെ ഒന്നാനും ആവശ്യമാണെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

അവ—ഉപഹൃതവിധിപ്രകാരത്തിൽ, പലവിധത്തിലുള്ള ഉപഹൃതങ്ങൾ അധികം വേണ്ടതു രാജാക്കന്മാർക്കായാൽ ഇവിടെ ഒന്നാമതു രാജധാനിയിലെ വിശേഷത്തെ പറയുന്നു.

മദ്ധ്യ ബ്രഹ്മഹൃതം നൃപാസ്ഥിതിഹൃതം

മിശ്ര വിഹാരോടനിലേ

വ്യായാമോക്തുകേ ധനം ധനപതെ

സ്താനാദി പഞ്ചന്യകേ

ഇശ്വരോച്ഛാപ്തമ ഭക്തിസമ്മ വർഷണ

നൃത്താദി ഗന്ധർവ്വകേ

ശസ്ത്രഭ്യം നിമൃതൈ ഗൃഹജ്ഞതപദേ

ശയ്യാഹൃതം ഭൂജ്ജ്വരം.

എന്നത്

(പഞ്ചാശികാ.)

വ്യാ—പുരുഷാഭിനിതന്മാർ മുതലായ ബ്രാഹ്മണങ്ങളു ഴ്വ ഹം (വള്ളിത്തേവരമക്കുട്ടി) രാജധാനികളുടെ മധ്യത്തിൽ (അങ്കണത്തിൽ) ഉണ്ടാക്കണം. ബ്രഹ്മപദത്തിന്റെ നേരെ പടിഞ്ഞാറുള്ള മിത്രപദത്തിൽ രാജാവിന്റെ ആസ്ഥാനമു ഹം (മന്ത്രിമാരോടുകൂടി രാജകുടുംബിവാദം ചെയ്തറങ്ങുന്ന ഗു ഹം) നിർമ്മിക്കണം. വായുക്കോണിൽ ക്രിസ്താഗ്രാഹം ചർമ്മ ണം. പുറത്തു വരിയിൽ നേരെ വടക്കിന്നടുത്ത കിഴക്കേ തായ അഗ്നികുലത്തിൽ വ്യാധാമം (ആയുധാഗ്രാഹം) ചെ യ്തറങ്ങുന്ന ഗുഹയുണ്ടാക്കണം. നേരെ വടക്കു ധനം സൃഷ്ടി ക്കുന്നള്ളി (ബ്രഹ്മാഗ്നി) സ്ഥലം പണി ചെയ്യണം. പുറ ത്തേ വരിയിൽ ഇശാനപദത്തിനു തെക്കായ പശ്ചിമ്യ പദത്തിൽ കളിപ്പുരയുണ്ടാക്കണം. അതിന്നടുത്തു വടക്കേ തായ ഇശാനപദത്തിൽ ദിവാചാരം (തേവാരം) ചെയ്തറങ്ങു ന്നു ഗുഹം പണിയണം. പുറത്തേ വരിയിൽ നേരെ പടി ന്താറുള്ള വജ്രപദത്തിൽ ഭോജനശാല (നാഗശാല=ഉഴ ടുപുര) തിരിക്കണം. നേരെ തെക്കിന്നടുത്തു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഗ സ്ഥപദത്തിൽ നാടകശാല (നാടകം കഥകളി മുതലായ നടുത്തുവാനുള്ള ഗുഹം) നിർമ്മിക്കണം. നിരൂതികോ ണിൽ ആയുധശാലയുണ്ടാക്കണം. പുറത്തേ വരിയിൽ തെ ക്കിന്നടുത്തു കിഴക്കേതായ ഗുഹാഷ്വതപദത്തിൽ ശവനഗുഹം നിർമ്മിക്കണം.

അവ.—ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു സംഗ്രഹണമു ന്നങ്ങളുടെ ഗുഹാശാലാചക്രമായ ഉപഗ്രാഹങ്ങളുടെ സ്ഥാന ങ്ങളെ പറയുന്നു.

പശ്ചിമ്യേ പചനാലയം ശിഖിനി വാ

മേഘേ വൃഷേ വാ തഥാ

കർക്കശ്ശേ ഭൂകതിഗ്രാഹം തഥൈവ കേര

കാശേ ച സുരഭ്യശാലയം

കാർത്താന്ത്യം കളുത്തം നൈര്യ തപദേ

ധാന്യോലയം കർഷ

സിംഹേ വാളിതുവാഗതം ധനഗ്രാമം

വായന തമോദ്യുദ്ധലം.

എന്നു

പ്രാ... ഇതുകേണിനടുത്തു തെക്കേതായ പഞ്ചസ്യപ
ദത്തിലോ അഗ്നികേണിലോ അടക്കിയു, നോ കിഴക്കേ
ഭാഗത്തു വടക്കേതായ കേടംശാശിസ്ഥാനത്തോ അതിനു തെ
ക്കേതായ എടവം ശാശിസ്ഥാനത്തോ ഉന്നിനുള്ള ഗ്രാമവും;
വടക്കേഭാഗത്തു നോ വടക്കിനടുത്തു പടിഞ്ഞാറേതായ മക
രംശാശിസ്ഥാനത്തോ അതിനു കിഴക്കുള്ള കേടംശാശിസ്ഥാന
ത്തോ സുഖപരസത്തിനുള്ള ഗ്രാമവും, നോ തെക്കേയമപദ
ത്തിൽ കളുപ്പായും, തെക്കേപടിഞ്ഞാറേ കേണിലുള്ള നിര
തിപദത്തിൽ നെല്ലറ (പത്തായപ്പാ) യും, നോ തെക്കേഭാ
ഗത്തിനടുത്തു കിഴക്കുള്ള കേടംശാശിസ്ഥാനത്തോ അതിനടു
ത്തു പടിഞ്ഞാറേതായ ചിങ്ങംശാശിസ്ഥാനത്തോ നോ പടി
ഞ്ഞാറിനടുത്തു തെക്കേതായ ഇലാംശാശിസ്ഥാനത്തോ അ
തിനടുത്തു വടക്കേതായ വൃഷ്ടികാശിസ്ഥാനത്തോ ധനം സു
ക്ഷിപ്താനുള്ള ഗ്രാമവും, പടിഞ്ഞാറുവടക്കേ കേണിലുള്ള വാ
യുപദത്തിൽ ഉമൽപ്പായും ഉണ്ടാക്കാം.

ഗോശാലാ പ്രാക്പ്രതീച്ചരമപി ചവിതമപു-

ഷാന്തരജേ ച ശോഷേ

കർത്തവ്യാ ദോരപാലസ്യ ച കരചിദേഹ

പുഷ്പനേസ്യ മധ്യേ

കാർത്താന്ത്യം മാഹിഷം മന്ദിരമിഹ വിമിതം

ചാപി കർത്തം ഗവരം വാ

ഗോശാലാദൈ വിശേഷേൽ ക്ഷയകൃതിതരാം

വസുമാൻ ശ്രീശുലം.

എന്നു

പ്രാ... ഗോശാല കിഴക്ക് ഇരുപദത്തിലോ പടിഞ്ഞാ
റു വടക്കേപദത്തിലോ അഗ്നികേണിനടുത്തു പടിഞ്ഞാറോ

തായ പൂജാവിന്റേയും വിതഥന്റേയും ഇടവിലും, വായ കോണിനടുത്തു തെക്കേ മൂന്നുമണത്തായ ശോഷപദത്തിലോ, നിരതികോണിനും വടക്കേ മൂന്നാമത്തേതായ സൂത്രീവ പദത്തിലോ ഉണ്ടാകാം. ഇവിടെ കാളകർമ്മങ്ങളെ തൊഴുത്തു മുഖ്യമാകുന്നു. തെക്കേ അമ്പദത്തിൽ എന്തെത്തൊഴുത്തു (പാത്തുകർമ്മം) ഉണ്ടാകാം. ഇവിടെ പശുത്തൊഴുത്തും വെച്ചുനില്ക്കും. പിന്നെ പശുത്തൊഴുത്തു, കരിമ്പുറമി മുതലായവയ്ക്കു 'ത്രിശുലം' എന്ന വാസ്തുക്കമ്മം വിശേഷിച്ചും വെച്ചിടുന്നു.

അവ — പ്രസംഗാനുസരണ ഗോശാലയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ ചില സംഗതികളെ പറയുന്നു.

ക്ഷേത്രസ്യ കോണഗതമഞ്ജുരതിത്യന്തം

നേല്ക്കുന്നതി കേവന ഗവരമവിദാസ്യ ദിക്ഷു

മുഖ്യോ വൃഷോ ന മൃഗമന്ദിരമണേഷു സിരോ.

വൃശഭഃ സ്ഥിരം ച കരണം ശുനിഗർഭാദ്യം. മന്ത്രൈ

വ്യം — പറമ്പിന്റെ കോണുകളിലേക്കു പോകുന്നതായ മഞ്ജുസൂത്രങ്ങളെ അതിക്രമിച്ചു, പശുക്കൾ തൊഴുത്തുകളിലേക്കു പോകയും വരികയും ചെയ്യുന്നതു ശുഭമല്ല. എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ തൊഴുത്തുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതു പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. തൊഴുത്തിന്നു വൃഷഃയാനി പ്രധാനമാകുന്നു. സിംഹത്തേറുനീക്കുള്ളതതു്. അതുപോലെ തന്നെ സിംഹം, പുലി, വിഷ്ണി, കഴി, പൂഴി, പുള്ളി, പാമ്പ്, നാല്പാലി ഇവയെന്നങ്ങളും വെച്ചിടേണ്ടവയാകുന്നു.

അവ — ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു കിണറിന്റെ സ്ഥാനം വിധിക്കുന്നു.

മിനേ കൂപമതിവമുഖ്യമുദിതം

സർവാർത്ഥപുഷ്പിപ്രദം

മേഘേ ചാപി ഘടേ ച ഭൂതീകദിദം

നശ്വേ വൃഷ്ടേഽർത്ഥപ്രദം

ആവേ ചൈവമമാവവത്സകവദേ

മുഖ്യം, തമൈവേവേനൃജിത്-

കോര്യേ ദൃഷ്ടമവരം വന്തേ തു ശുഭദം

നാരിഷ്ഠയം മന്ദതേ.

ഹനുവ

വ്യാ—വടക്കുകിഴക്കേ കോണിലുള്ള മീനരാശിസ്ഥാനത്തു കിണറു പ്രധാനമാകുന്നു. അതു സർവ്വവസ്തുക്കളുടെ സമുദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കും. ആ കോണിന്നു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മേടരാശി പദത്തിലും, പടിഞ്ഞാറുള്ള കർക്കരാശിസ്ഥാനത്തും കിണറു ഞാക്കിയാലും ഐശ്വര്യം പ്രദമാകുന്നു. നേരേ വടക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറുള്ള മകരരാശിസ്ഥാനത്തും നേരേ കിഴക്കുനിന്നു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള എടവരാശിസ്ഥാനത്തും കിണറു് അർത്ഥപ്രദമാണു്. ബ്രഹ്മപദത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കേ കോണിൽ കണ്ണസൂത്രത്തിന്റെ ഇരുഭാഗത്തും ദേവമാനുഷപരീകൃതികളിലായിട്ടു നിൽക്കുന്ന ആചൻ, ആവവത്സൻ എന്ന രണ്ടു പദങ്ങളിൽ കിണറു് അത്യന്തമാകുന്നു. അതു പോലെതന്നെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ കോണിൽ 'ഇന്ദ്രജയൻ' എന്ന പദത്തിലും, നേരേ പടിഞ്ഞാറു വരണപദത്തിലും കിണറു് ശുഭമായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. വടക്കുപടിഞ്ഞാറു വായുഭാഗത്തിൽ കിണറുണ്ടാക്കിയാൽ സ്ത്രീനാശം വരുന്നതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ജലാശയങ്ങളെ സാമാന്യമായി പറയുന്നു.

കൂവം ശോഭനമന്തരിഷ്ഠകവദേ

മേഘവം തടാകം ഹിതം

മരഹേന്ദ്രേ ച മന്മിധരേ ച വന്തേ

സേരമേ ശിവേ മേഷഭേ

നാദേയാംബുസമസുദിഷ്ട ശുഭദം,

നൈകത്ര തോയം ഹിതം

നൈകപുത്രം പുനരത്ര കൂവഖനനം

നിന്ദൂരേ തു ബാലക്കായാൽ

ഹനുൻ

പുറം—കിണറു് അഗ്നികോണിത്തട്ടത്തു വടക്കേതായ അന്തരിക്ഷപദത്തിലും കൊള്ളാം. കിണറിന്നു വിധിച്ച സ്ഥാനങ്ങളിൽ കളവും ഉണ്ടാക്കാം. വിശേഷിച്ചു കിഴക്കു, പുറത്തുപ്പുറത്തിൽ ഇസ്രവദത്തിലും, തന്നെ വടക്കു് അകത്തു രണ്ടു പന്തിയിൽകൂടിയുള്ള മാധ്യമപദത്തിലും, പടിഞ്ഞാറു പുറത്തു പന്തിയിൽ വരവുപദത്തിലും, വടക്കു സോമപദത്തിലും, ഇഴുവദത്തിലും, അഗ്നിനു തെക്കു മോഷ്വരശിപദത്തിലും, കളം കൊള്ളാം. നദീജലം എല്ലാദിശിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു ശുഭമാകുന്നു. ഒരു വാസ്തുവിൽ വെള്ളം കേടത്തുമാത്രമുണ്ടായിരുന്നാൽ പോരാ; കിണറായിട്ടോ, കളമായിട്ടോ, നദിയായിട്ടോ പാലത്തും ജലാശയങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നതു് എത്രയും നന്നു. നിരൂതികോണിൽ കിണർ കഴിച്ചാൽ ബാലമരണം സംഭവിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു് അതു വർജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. “പുനരത്രകൃപചരണം” എന്നതിലെ പദപ്രയോഗസാമന്ത്യംകൊണ്ടു പുരപണിയുന്നതിനുമുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കിണറാണെങ്കിൽ ദോഷമില്ലെന്നുള്ള അർത്ഥം പുതുടി ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവ—ഗൃഹത്തിന്റെ ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലവ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അവയെ പറയുന്നു.

അഗ്നേത്യം ഭവനസ്യ കൂപമന്തരം

പൂർവ്വം കൃതം വാതമാ

വാപി ദാഹമോദികം പ്രകരുതേ

തദപൽ ഫലം ദക്ഷിണേ

ഗ്രാമാദാവപി ദീഗ്വകാദി കതിചി-

ന്തേച്ഛന്തി യദ്യേ താമ്രം-

വാതാമോ ഗൃഹസ്ഥിന്ധൗ ഫലേഭ്യഃ

വസോഭവി നൈവേഷ്യതേ.

പരം

പുറം—പുരയുടെ അഗ്നികോണിൽ കിണറു കഴിക്കരുതു്. മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നതായാലും കൊള്ളരുതു്. അപ്രകാരം

തന്നെ കളവും ഉണ്ടാക്കരുത്. അവ അഗ്നിയെത്തെ ചെ
യ്ക്കും. പുരയുടെ തെക്കഭാഗത്തും കിണറും കളവും അരുത്.
അവയ്ക്കും ഫലം ഇതുതന്നെ. ഗ്രാമാദികളുടേയും തെക്കഭാ
ഗത്തു കളവും ചിരയും പൊയ്ക്കയും കൊള്ളുതെന്നു ചില
ആചാര്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപകാരംതന്നെ ചു
രയ്ക്കുതെ സ്ഥലത്തു പൂങ്കാലും സപ്പാലും ഉണ്ടാക്കരുത്.

അവ—ഇനി മതില് കിടങ്ങു മുതലായ ചെറിയ പരയുന്നു.

ഭണ്ഡാഗാരം സമതീത്യ വപ്രമുദിതം

മുഖ്യില്ലിലാഭൈസ്തഥാ

ശ്രോത്രം തത്, പരിചാര മധ്യമ, മേഘം

ശാഖാപുതിശ്ചാധമാ

തത്പാദാദിഷുകുഷക് ദൃമലതം

ഗ്രാഹ്യശ്ച പേണാദിതഃ

കർമ്മാൽ ദ്രവ്യവശാദിഹൈകമുദിതാൻ

വൃക്ഷാശ്ച ദിക്ഷു ക്രമാൽ.

മഹെ

വ്യാ - പരവണിക്കായി അളന്നു നിണ്ണുനീച്ചിരിക്കുന്ന
പറമ്പിൽ ഒണ്ണറുതി കഴിഞ്ഞുവന്ന മണ്ണുകൊണ്ടും കല്ലു
മുതലായവകൊണ്ടോ മതിൽ പടുക്കുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു.
മതിലിന്റെ സ്ഥാനത്തു കിടങ്ങു കഴിക്കുന്നതു മധ്യമമാകുന്നു.
മരങ്ങളുടെ ചില്ലുകൾകൊണ്ടും ഇല്ലിമുള്ള മുതലായവകൊ
ണ്ടും വേലി കെട്ടുന്നത് അധമമാണ്. എന്നാൽ പ്രാചേ
ണ മിക്കുന്നതും വേലികെട്ടുന്നതായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്ന
ത്. അപ്പോൾ ആ വേലിയുടെ കാലുകളായിട്ടു മുളളള മ
രങ്ങളും വളളികളും ഇല്ലിപ്പട്ടിലുകളും നടുങ്ങാക്കണ്ടതാണ്.
ധനത്തിന്റെ അവസ്ഥാപാലെ മതിൽ, കിടങ്ങു, വേലി ഇ
വയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയും, മുമ്പ് 'ചുവ്വന്ത്രാം
ബകളോവടയ്' എന്നും 'ശസ്ത്രാമന്ദിരവാർപ്പയുധിശി' എ
ന്നും ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ
അതതു സ്ഥാനത്തു വട്ടുവെട്ടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു തച്ചുപുടവ, വാസ്തു
പൂജ മുതലായവയെ പറയുന്നു.

ഏവം നിർമ്മാപ്യഗേഹം പ്രഥമമിഹ ഖൃത-

സ്തന്ത്രിവർണ്ണസുഭങ്ങേ

തൽകർമ്മാൻ ശില്പിനസ്താൻ വചയമണിചസൽ

കണ്ഡലാഭൈർദ്വയമേഷം

സന്തേരശ്ചാപാദ്യ ചൈതൽ സ്വയമപി യജമാ-

നേന സമൃദ്ധീമുഹൂർത്തേ

ഗതപാ തപോസ്തപുജാദ്യവിലശുഭവിധിം

സാധു കർത്രിത തസ്മിൻ.

൧൭൨

വ്യാ—ഇങ്ങനെ പൂരപണി കഴിച്ചിട്ട് ആദ്യം ഗൃഹാരം
ഭത്തിൽ വരിച്ചിട്ടുള്ള തന്ത്രിശ്രാഷ്ടൻ അതിന്റെ അവസര
നത്തിൽ പണിക്കാരായ ശില്പികളെ ഏല്പാം വച്ചു, കടുക്കൻ,
മോതിരം, വസ്ത്രം മുതലായ സമ്മാനങ്ങൾ അഥേഷ്ടം കൊടു
ത്തു സന്തേരപ്പിപ്പിക്കണം. പിന്നെ നല്ല മുഹൂർത്തത്തിൽ
താൻതന്നെ ഗൃഹകർത്താവിനോടുകൂടി ചെന്നിട്ടു ഗൃഹത്തിൽ
പുണ്യാഘാടി ശുദ്ധികർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു വിധിവശാലെ
വാസ്തുപുജാദികളായ സകലശുഭകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതാ
കുന്നു.

അവ—ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഗൃഹപ്രവേശത്തെ
വിധിക്കുന്നു.

കർത്താ ചാഥ ശ്രീയാനേന മഹിതഗുണവരം

മോജയിതപാ അഥേഷ്ടം

ഗോഭൃമൃഗ്യം ച തപാ വിധിവശവചിതോ

* ദക്ഷിണാം മുച്യതവരം

* “ദക്ഷിണാം മുച്യതവരം” എന്നു പലപ്പോഴും ഗാനംകൊണ്ടു, ഇ
വിടെ പ്രധാനമായൊരു കാര്യമായ “രൂപ”യെത്തന്നെ ദക്ഷിണയായി കൊടുക്ക
ണം എന്നുകൂടി ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടതിരി
ക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നായിട്ട് മലയാളത്തിൽ “രൂപ” എന്നു നാണയം
നടപ്പിലായതിൽ പിന്നെ അങ്ങു ഈ ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിയതെന്നു വിചാരിക്കാ
മല്ലെ.

ആമരമോദായ തസ്സന്തിവിചരവി ജനം

പ്രീണയൻ ഭൂമിദാനൈഃ

സ്വീയൈസ്സാർദ്ധം സ്വഗേഹേ സുചിരമധിവസേൽ

പുണ്ണികാമസ്സഭവന.

മന

പ്രാ—പിന്നെ ഗൃഹകർത്താവാകട്ടെ ഈ വക താന്ത്രിക ക്രിയകളുടെ അവസാനത്തിൽ പൂജനായ ആത്മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠനെ യഥേഷ്ടം ഭക്ഷണംകഴിപ്പിച്ചു, വളരെ ആദരവോടുകൂടി ഗോദാനം, ഭൂദാനം മുതലായ ദാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സന്തോഷിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്നു മുഖ്യരൂപമായ ദക്ഷിണയും ചെയ്തു ഗൃഹപ്രവേശത്തിന്നായിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് അനുവാദം വാങ്ങണം. പിന്നെ സർവ്വജനങ്ങളേയും അനുവസാദികളായ വസ്തുക്കളെക്കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടു സ്വജനങ്ങളോടുകൂടി തന്റെ പുതിയ ഗൃഹത്തിൽ സർപ്പാദിലാഞ്ചങ്ങളും സാധിച്ചു സുഖമായിട്ടു വളരെക്കാലം വസിക്കുകയും ചെയ്യും.

‘ഭവനപരിഗ്രഹം’ എന്ന ഈ പ്രകരണത്തിൽ മനുഷ്യാലയനിർമ്മാണത്തിൽ സർവ്വസമ്മതമായി ഇന്നും നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ‘വാസ്തുവിദ്യ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന വിധികളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു ഗൃഹകർത്താക്കന്മാർക്കും ശില്പികൾക്കും ഉപകാരപ്രദമാകുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്ത് ഈ പ്രാഖ്യാനത്തെ പൂർത്തമാക്കിപ്പിക്കാം.

“യഥോക്തവിധിനാ തത്ര വാസ്തുകർമ്മ സമാപ്യ ച വാസോഭിജ്ഞാലിസൂത്ര ഗേഹമാർജ്ജുനേൽ പുനഃ. അഭ്യഞ്ജനാദികം കൃതവാ സ്തോതേദ്യോദമ യഥോചിതം വാസാംസി ചാനുലേപം ച പുഷ്പാണി സുരഭിണി ച. കണ്ഡലാദീനി സർപ്പാണി സർപ്പേശ്വര്യ യഥോചിതം ദിതവാ ചതുർവിധം ചാനം സംയുക്തം ഷഡ്ഠൈരപി. ദീയതാം ച യഥാശക്തി ദീയതാം ദക്ഷിണാസ്തതഃ.

ഏവം സന്തർപ്യ താൻ സർവ്വാൻ തേഭ്യോ ഗേഹം പ്രശസ്ത
സ്ഥപതിഃ പരിഗൃഹ്യാഥ തൽ സർവ്വം ദക്ഷിണാദികം (താം.
കർമ്മകരജനൈസ്സാകം മന്ത്രാദനതാനഭീരയേൽ.

മന്ത്രങ്ങൾ: —

വഷാംബുചാതാദേശനിപ്രപാതാ-
മൃണ്ഡാമൃ 'വായോരപി ചാഗ്നിദാഹാൽ
ചോരാദികേഭ്യഃ പരചക്രഹാതാ-
ദ്രക്ഷന്തപിദം സതമ സുരസുരാദ്യഃ.
അഗദാമനജാസ്സധനാസ്സവിനഃ
പ്രഥിതാ യശസാ ച വേതു ചിരം
വിജയീ നിഖിലാം പശുസന്ധ്യചതീം
സകൃതീ റുപതിഃ പൃഥിവീമഖതാൽ
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശങ്കാശ്ചന്ദ്രസുഖ്യാ
നന്ദീ ലക്ഷ്മീർവ്യാഗപധുസ്തന ഇന്ദ്രഃ
ഭൂമിർഭൂവഃശ്ചയ്തശ്ച പ്രജാനാം
ശ്രീസൗഭാഗ്യാരോഗ്യഭോഗൻ കൃഷീമൻ.
ഭൂയാദീശ്വരഃ ദ്യൈഃ പൃഥിവീ ച ഭൂയാൽ
ഭവന്തപിമേ ഭൂമിധരഃ ശ്വരശ്ച
ശ്വരഃ ജഗദിശ്വരിദം ശ്വരഃ സ്വര-
ദാദാ തഥാ ധാമ ച തദീശ്വരഃ സ്വരാൽ.

ബ്രഹ്മൈവ സ്ഥപതിസ്സംക്ഷാ-

ദ്യജമാനസ്സപയം ഹവിഃ

ആചാര്യോ ഭഗവാൻ തദ-

സ്മിദിന്ധിഷ്ഠാദിതം തു യൽ

തപോസ്ത സ്ഥിരമേവ സ്വര-

ഭൂഷ്മഭൂഷ്മഖലപ്രദേ." ഇതി (വംസ്തവിദ്യാ)

കൊച്ചുണ്ണിരാജശിഷ്യൻ തൽകടാക്ഷാവലംബിനാ
 കൈരളപ്പം വിവൃതാ വാങ്മുദ 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികം'.
 കരംബവനവാസിന്ദ്രാഃ കരളപ്പാഃ കാതണ്യസേചനാൽ
 സതാം തനോതു സംഭാദി-മേഷാ ശിഷ്യപ്രകാശികാ.

ശുഭമസ്തു.

അനുബന്ധം.
കോൽകർമ്മപദ്ധതി.

ക്രമം	ചെലവ്	ആയം	വയസ്സ്	നക്ഷത്രം.		തിഥി		കാരണം	ആദ്യ	ഗുണഭാവങ്ങൾ.
				നക്ഷത്രം	നാൾ	പക്ഷം	പക്ഷം			
1	3	0	12	0	9	മരണം	ചന്ദ്രം	ആന	കൊല്ലം	അപരാധം.
2	5	18	9	16	11	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
3	8	8	6	16	11	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
4	11	0	4	0	5	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
5	18	16	1	8	18	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
6	16	8	10	16	7	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
7	19	0	8	0	1	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
8	21	16	5	0	9	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
9	24	8	2	0	8	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
10	27	0	12	0	11	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
11	29	18	9	8	5	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
12	32	8	6	16	13	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
13	35	0	4	0	7	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
14	37	16	1	8	1	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
15	40	8	10	16	9	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
16	43	0	8	0	3	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
17	45	16	5	8	11	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.
18	48	8	2	16	5	ചന്ദ്രം	ചന്ദ്രം	പുലി	ആന	ആന.

ധാതുവേദനി

ക്രമം	മുഹൂർത്തം		വയസ്സ്	നക്ഷത്രം		ദിനം	രാത്രി		കലനം	കാലം	ഗ്രഹാഭിമാനം
	മുഹൂർത്തം	മുഹൂർത്തം		നക്ഷത്രം	നക്ഷത്രം		രാത്രി	രാത്രി			
19	51	0	12	0	13	കരണം	കരണിക	60	ക	വിഷ്ണു	തിരു
20	53	18	8	16	7	കരണം	പുരോഹിത	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം-കരണം.
21	56	8	16	1	1	ബുധം	ബുധം	40	സിംഹം	സിംഹം	കുടുംബം.
22	59	0	4	0	9	കരണം	കരണം	10	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
23	61	16	1	16	8	യൗവനം	യൗവനം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
24	64	8	10	16	11	വരുംകൃ.	വരുംകൃ.	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
25	67	0	8	0	5	വരുംകൃ.	വരുംകൃ.	60	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
26	69	16	5	8	18	കരണം	കരണം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
27	72	8	2	16	7	ബുധം	ബുധം	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
28	75	0	12	0	8	യൗവനം	യൗവനം	60	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
29	77	16	6	16	1	യൗവനം	യൗവനം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
30	80	8	0	8	9	വരുംകൃ.	വരുംകൃ.	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
31	83	0	4	0	18	കരണം	കരണം	60	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
32	85	16	1	8	5	മരണം	മരണം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
33	88	8	10	16	18	ബുധം	ബുധം	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
34	91	0	8	0	7	ബുധം	ബുധം	60	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
35	93	16	8	8	1	കരണം	കരണം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
36	96	8	2	16	9	യൗവനം	യൗവനം	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
37	99	0	12	0	8	വരുംകൃ.	വരുംകൃ.	60	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
38	101	16	9	8	11	കരണം	കരണം	20	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.
39	104	8	6	16	5	കരണം	കരണം	40	ക	ശുക്ര	കുടുംബം.

സിംഹതോതി.

ക്രമ നമ്പർ	വയസ്സ്	നക്ഷത്രം		താമി		കണക്കം	ആദ്യ	ഉത്തരദർശനവർഷം
		മുതലം	മുതലം	മുതലം	പക്ഷം			
1	16	5	16	20	ച	20	നാലാം	അധികം
2	16	5	16	40	ച	40	നാലാം	അധികം
3	16	5	16	60	ച	60	നാലാം	അധികം
4	16	5	16	80	ച	80	നാലാം	അധികം
5	16	5	16	100	ച	100	നാലാം	അധികം
6	16	5	16	120	ച	120	നാലാം	അധികം
7	16	5	16	140	ച	140	നാലാം	അധികം
8	16	5	16	160	ച	160	നാലാം	അധികം
9	16	5	16	180	ച	180	നാലാം	അധികം
10	16	5	16	200	ച	200	നാലാം	അധികം
11	16	5	16	220	ച	220	നാലാം	അധികം
12	16	5	16	240	ച	240	നാലാം	അധികം
13	16	5	16	260	ച	260	നാലാം	അധികം
14	16	5	16	280	ച	280	നാലാം	അധികം
15	16	5	16	300	ച	300	നാലാം	അധികം
16	16	5	16	320	ച	320	നാലാം	അധികം
17	16	5	16	340	ച	340	നാലാം	അധികം
18	16	5	16	360	ച	360	നാലാം	അധികം
19	16	5	16	380	ച	380	നാലാം	അധികം
20	16	5	16	400	ച	400	നാലാം	അധികം
21	16	5	16	420	ച	420	നാലാം	അധികം

സിലവെഴുതി

ക്രമം	ചുരുക്ക		ആകെ	വയസ്സ്	നക്ഷത്രം		താമി		കണം	ആദ്യം	ഗുണഭേദപദപരം	
	മു	മ			നരൾ	പരം						
22	59	18	9	8	11	മുഖം	20	കു	20	ആന	തിരുവർ	അധരം
23	60	18	9	8	11	അഞ്ചം	40	കു	40	പുലി	തിരുവർ	മധ്യരം-രിക്ക
24	61	0	4	0	18	പുറം	0	കു	0	ആന	തിരുവർ	അധരം
25	62	16	1	8	7	കാണി	20	കു	20	പുലി	വെളു	അധരം-മരണം
26	63	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം-മരണം
27	64	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
28	65	16	1	8	7	അഞ്ചം	20	കു	20	പുലി	വെളു	അധരം
29	66	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
30	67	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
31	68	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
32	69	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
33	70	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
34	71	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
35	72	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
36	73	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
37	74	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
38	75	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
39	76	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
40	77	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
41	78	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം
42	79	16	1	8	7	അഞ്ചം	10	കു	10	പുലി	വെളു	അധരം

Luo J.-X.

[illegible]

വൃഷഭസംഹിത

ക്രമം	പുറം	ആയം	കിര	വയസ്സ്	നക്ഷത്രം	നീതി		കണക്കം	ആയം	ഗുണഭേദം
						പക്ഷം	ഭൂപ്രദം			
22	60	2	16	18	ചരയം	40	40	40	40	അധരം
23	68	0	12	0	ശ്രീഷ്ഠ	60	60	60	60	അധരം
24	65	18	0	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
25	68	8	6	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
26	71	0	4	0	പുണ്യം	60	60	60	60	അധരം
27	78	10	1	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
28	76	8	10	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
29	79	0	8	0	അഷ്ട	60	60	60	60	അധരം
30	81	16	5	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
31	84	8	12	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
32	87	0	12	0	അഷ്ട	60	60	60	60	അധരം
33	89	16	8	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
34	92	8	6	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
35	95	0	4	0	അഷ്ട	60	60	60	60	അധരം
36	97	16	1	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
37	100	8	10	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
38	103	0	8	0	അഷ്ട	60	60	60	60	അധരം
39	105	16	5	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം
40	108	8	12	16	അഷ്ട	40	40	40	40	അധരം
41	111	0	12	0	അഷ്ട	60	60	60	60	അധരം
42	113	16	9	8	അഷ്ട	20	20	20	20	അധരം

பெண்	வயസ്	நா.கா.மு.	கி.மி		கா.நா.ப.	சா.நா.ப.	கு.நா.ப.
			பு.நா.ப.	ப.நா.ப.			
48	116	2	6	16	13	பா.ஸ.கூ.	20
44	119	0	4	0	7	கா.ஸ.	10
45	121	6	1	8	1	பா.ஸ.கூ.	60
46	124	8	10	0	9	கா.ஸ.	20
47	127	0	6	0	8	பா.ஸ.கூ.	40
48	129	6	5	8	1	கா.ஸ.	60
49	132	8	2	16	7	பா.ஸ.கூ.	20
50	135	0	12	0	18	பா.ஸ.கூ.	40
51	137	18	9	8	7	கா.ஸ.	60
52	140	8	6	16	1	பா.ஸ.கூ.	20
53	143	0	4	0	9	கா.ஸ.	40
54	145	16	1	8	8	பா.ஸ.கூ.	60
55	148	8	10	16	1	கா.ஸ.	20
56	151	0	5	0	5	பா.ஸ.கூ.	40
57	153	6	5	8	13	கா.ஸ.	60
58	156	8	2	16	7	பா.ஸ.கூ.	20
59	159	0	12	0	1	கா.ஸ.	40
60	16	8	9	6	9	பா.ஸ.கூ.	60

ഗജയോനി

ക്രമം	വയസ്സ്	നക്ഷത്രം	തീഥി		കരണം	ആദ്യം	ഗുണദോഷം
			മുഹൂർത്തം	പക്ഷം			
1	2	3	4	5	6	7	8
1	5	16	1	0	4	0	ഉത്തരം
2	7	18	4	1	8	1	വെളി
3	10	8	10	16	1	8	വെളി
4	13	0	5	0	6	0	അയമം
5	15	16	5	8	5	8	അയമം
6	18	8	2	16	8	7	അയമം-മരണം
7	21	0	12	0	1	0	അയമം
8	23	16	8	8	8	1	അയമം
9	26	0	6	16	9	8	അയമം
10	28	8	0	4	0	8	അയമം
11	31	16	1	8	1	8	അയമം
12	34	8	10	16	5	18	അയമം-മരണം
13	37	0	8	0	8	0	അയമം-മരണം
14	39	16	5	8	1	7	അയമം
15	42	8	2	16	1	1	അയമം-മരണം
16	45	0	12	0	9	9	അയമം-മരണം
17	47	16	9	8	11	1	അയമം
18	50	8	6	16	1	1	അയമം-മരണം
19	53	0	4	0	5	8	അയമം
20	55	16	9	8	13	13	അയമം

ക്രമ നമ്പർ	പുറം	ആയം			മുതൽ	നഷ്ടം	തിരി		കുറവ്	ആദ്യ	മുൻപുണ്ടായിരുന്നവ
		ആയം	മുതൽ	പ്രതി			പക്ഷം				
ക്രമ നമ്പർ	പുറം	ആയം	മുതൽ	പ്രതി	മുതൽ	നഷ്ടം	പ്രതി	പക്ഷം	കുറവ്	ആദ്യ	മുൻപുണ്ടായിരുന്നവ
21	55	8	10	16	7	കൊച്ചി	ആയിരം	40 ക	40	ആന	ഉത്തരം
22	61	0	8	0	1	യെരവനം	കൊച്ചി	60 ക	80	പ്രതി	ഉത്തരം
23	68	16	5	8	6	യെരവനം	പത്തം	20 ക	20	നാൽക്കുഴി	അയക്കം
24	66	6	12	0	11	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
25	69	0	12	0	11	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
26	71	16	9	8	8	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
27	74	8	6	16	8	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
28	77	0	4	0	7	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
29	70	16	1	8	1	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
30	82	8	10	16	9	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
31	85	0	8	0	8	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
32	87	16	5	8	11	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
33	90	8	2	16	5	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
34	93	0	12	0	13	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
35	95	16	9	9	8	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
36	98	8	6	16	1	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
37	101	0	4	0	9	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
38	103	16	1	8	8	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
39	106	8	10	16	11	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം
40	109	0	8	0	5	കൊച്ചി	കൊച്ചി	40 ക	40	പ്രതി	അയക്കം

සමස්ත

ക്രമം	ചാക്ക്	ആകെ	മീറ്റർ	വയസ്സ്	നാമം	തീയതി		കാരണം	ആദ്യ	ഇതരദേശികർ
						പ്രകാരം	പക്ഷം			
41	111	16	5	8	13	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
42	111	8	2	16	7	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
43	117	12	0	1	0	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
44	119	9	6	0	8	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
45	122	8	6	16	8	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
46	125	0	4	0	1	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
47	127	16	1	0	11	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
48	130	8	10	16	13	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
49	133	0	8	0	7	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
50	135	16	5	8	1	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
51	138	8	2	16	0	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
52	141	0	12	0	8	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
53	143	0	12	0	11	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
54	146	8	6	16	5	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
55	149	0	4	0	18	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
56	151	16	1	8	7	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
57	154	8	10	16	1	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം
58	157	0	8	0	9	കരഞ്ഞി	60	നവം	60	അയ്യപ്പം
59	159	16	5	8	8	കരഞ്ഞി	20	നവം	20	അയ്യപ്പം
60	162	8	2	16	1	കരഞ്ഞി	40	നവം	40	അയ്യപ്പം

